

اولاً
بين خريز و خريز
باب التمس التمس
و يبيد بها احدى
صدها

مختار من
الاصول
الاصول
الاصول

زبدة الفصول

ما يسهل
مختار من
الاصول
الاصول

فصل في
الاصول
الاصول

مختار من
الاصول
الاصول

زبدة الفصوص في نقش الفصوص
 بقلم الشيخ اسمعيل المولى الانقروى
 قدس الله روحه العزيز

نقش الفصوص
 بقلم الشيخ
 اسمعيل المولى

فص آدم عليه الصلاة والسلام ٣	فص ابراهيم عليه الصلاة والسلام ٢٤	فص ادريس عليه الصلاة والسلام ٢١	فص نوح عليه الصلاة والسلام ١٧	فص شيث عليه الصلاة والسلام ١١	فص اسعيل عليه الصلاة والسلام ٣١
فص لوط عليه الصلاة والسلام ٤٧	فص يعقوب عليه الصلاة والسلام ٣٤	فص يوسف عليه الصلاة والسلام ٣٧	فص هود عليه الصلاة والسلام ٤٠	فص صالح عليه الصلاة والسلام ٤٢	فص شعيب عليه الصلاة والسلام ٤٤
فص ايوب عليه الصلاة والسلام ٦٢	فص عزيز عليه الصلاة والسلام ٤٩	فص عيسى عليه الصلاة والسلام ٥٢	فص سليمان عليه الصلاة والسلام ٥٤	فص داود عليه الصلاة والسلام ٥٧	فص يونس عليه الصلاة والسلام ٦٠
فص موسى عليه الصلاة والسلام ٧٢	فص خالد عليه الصلاة والسلام ٧٥	فص سيدنا و نبينا محمد صلى الله عليه وسلم ٧٦	فص الياس عليه الصلاة والسلام ٦٨	فص لقمان عليه الصلاة والسلام ٦٩	فص هارون عليه الصلاة والسلام ٧٠
فوائد مأخوذة من كتاب الرشحان من انقاس سادا النقشبندية قدس الله سرهم ٨٥	رسالة الخواجه حسن العطار قدس الله سرهم ٨٦	كلام الخواجه عبید الله الاصفهاني وخواجه علاء الدين عطار قدس الله سرهم ٨٧	من انقاس الشيخ عبد الكبير اليمني قدس الله سرهم ٩١	من فوائد انقاس سعد الدين النجاشي شعري قدس الله سرهم ٨٠	من فوائد انقاس عبد الرحمن بن الشيخ علي بن مولا عبد الغفور قدس الله سرهم ٨٣

نقطة البيان من نظو ابن عم
 بنى آخر الزمان سيدنا علي بن
 ابي طالب كريم الله وجهه ورضي عنه

وقفت وقفا صحيحا شرعيا بحيث لا يباع ولا يوهب ولا يرهن فمن بدله بعد ما سمعه
 فانما الله على الذين يبدلون ان الله سميع عليم ابتغاء وجه الله ومجته لرسوله صلى الله
 عليه وسلم وعلى آله وصحبه اجمعين وتابعيهم الى يوم والواقف العبد الفقير الحقير المقر
 على نفسه بكمال العجز والتقصير الراجي رحمة ربه الغني القدير المسمي محمود عني عن العفو
 الودود بن السيد بكر بن الحاج محمود الماراداني غفر الله له ولوالديه ولا استاذيه وملتايخ
 ولاخرانه وكفاية المسلمين آمين في شهر رمضان المبارك من شهر سنة اربع وعشرون ومائة
 والاف من هجرة من له العز والفخر والشرف صلى الله عليه وسلم وعظم وكرم وشرف

بسم الله الرحمن الرحيم

١١٤٤
 ٢٧ رمضان

حمد لا بعد ولا يحج وشكركي هممتا وبلي منتهى اول علم وحكيم
 اولان خدای ذوالعطا به که فصوص قلوب را باب خصوصي
 نقوش حکمت وزیب و زیور معرفت با مزیّن و محلی قلوب
 صفای صحایف وجود لرندان انکار دنیا و زنگار ماسوا بی
 مصطفی تجلی احادیث با سلوب جام جهانمای ذاکلین مرات
 صور مخدرات حقایق سما و صفات قلوبی و تحف
 تجات جهان افروزین و تسلیما زاکیات حضرت رب
 العالمین اول سید المرسلین و سند الاولین و الاخرین
 خضر بلینک روضه رضیه سعادت قرین و مرقد
 سینه لطافت شبنبری اوزرینه فی کلان و قات
 و حین و اصل و قرین اولسونکه فصیح اللری نقش معنای
 و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین تفصیل قرین اولوب
 خانم کمال لری خدای و کلرین سوال الله و خانم النبیین عنوانیک
 معنون اولمش در پیروزه فلک بندی در کف وجود
 نام محمد اربندی نقش ان تکمین نقش تکمین احادیث و ممکن
 واحدیث و خانم جمیع نبوت اولد و غنیه بو تکلمه مغرا

3
و علامت و اشارت رعنا کفایت بدر که دهان
کو هر فن او دندان در نشاندی سنگه شکسته او کوب
میان بر میا مننه حجر بسته اولمش دردی چو خاتم بود
جمع انبیا را از آن بر سینه بستی سنگ خارا چو در
زیر خاتم هر دو عالم ز شدت سنگ بردندان چو خاتم
و عقل کل و نقش نفس کل وجود پرینه نصر و ارقام و حروف
کائنات خاتم حقیقتی نه مختص اولدوعی واسطه سببه
جمیع ملائک آرا بک علیین و ساکنان آسمان و زمین
اول حضرتت وجود پرچو در زدن سائیلین اولمش در
ای خاتم کمال ترا عقل کل نگین وی سده جناب تو صد سده
نازنین و صد هزار صلوات اجابت فرین و پیشمار دعا
و شای نجسین و افرین اول حضرتت اصحاب کزین
والد اولاد مهترین و بهتر نیلری او ز رینه هر لحظه مبلغ و ثدی
اولسونکه بهری دین مبین و شرع متبیین و کمال عرفان
و یقین ایله پیشوا و رهبنای مؤمنین و مسلمین اولمش در
اللهم صلی علی محمد و علی آل محمد فی کل اوقات و حین و علی
سائر الانبیاء و المرسلین و الاولیاء الکملین و المؤمنین الصالحین
برحمتک یا ارحم الراحمین **آب** بوعلیل و غلیل و فقیر و ذلیل
اعنی شیخ اسمعیل المولوی الانقوی کشف الله له اسرار الصوفا
و المعنوی زمانده اولان طالبان طریق ابقان و شاربان
رحیق عرفان اولان اخوانک محبت و میلان اولان

زمرة عارفان و برهان جمله و اصلان و کاملان قطب
 المحققین شیخ الموحیدین اعنی محی المله و الیدین ابو عبد الله محمد بن
 علی العزلی الطایلی الحافی الایمانی لسی رضی الله عنه و احیاه و جعل
 اعلی الدرجات مشواه حضرت ملک کلمات سعادت
 حیات مضایا بیدرینه طالب و مانل کوروم لکن اکثری
 استخراج الفاظ و تراکیب عبیده راجل اوله قلربی سبیده
 بولذته نایل و اصل اوله میوب بود و لندن بی اهره و بی حل
 قالمش در ایدی و اول حضرتک اغمض تصنیفاتندن و ابر
 تالیفاتندن بری نقش فصوص در که مطمع نظر ارباب خصوص
 و مطرح بصر اصحاب فصوص مع قله الالفاظ و العبارات
 کثرت معانی و وفرت اشارت دلالتی و اردو حقا
 بو بر کتاب مستطابدر که کیمای معانیست قلب ناقصی درجه
 محاله رسیده و عین الحیات الفاظ و مبانست ششکان
 حجاب و کثرت زلال و صلیج حشیده فلورا و لو فحوا من هاتری
 غیر میت العادت الیه الروح و انتعش جسم ظریف
 حروف فنده الوف اسرار مندرج و سواد میدا و نده طسوف
 انوار مندرجدر کواکب خفایق الی غیرین بر آسمان و شقایق
 و فایق رقاب قله معنون بر لب تاندر ساکت مساکت فرت
 اولنکره اراک و حدت و مدارک زلفندر و راغب
 رغائب معرفت و طالب اسرار هویت اولنکره صوامع
 اذکار و لوامع فکرت و جوامع انار و قوامع عزتدر

کتاب الاسرار الحقیقه کاشف رفیع الاستار الطریقہ رفیع
 کتاب کریم بوضوح الحق لایله و شبهه ارباب الغوائه و افصح
 الالشف الاعلی و فی ذکر لفظه جوار لها عین البقاع منافع
 اقتبیانه للحق کالصبر صادق و برهان فی الصدق کالتسبیح قاطع
 سر الی هذه الايام بو کتاب بلاغت نظام و کرامت انجلیت
 شرحه عبد الرحمن جلی قدس سره دن بغیر می برکت نیک تقدیمی
 مسموع اولدی انا اول حضرتک نهمی دخی الفاظ عربی
 و عبارات فارسی بیداختلاط و امتزاج ایلدی و احسن
 اکثر طالبه استنباط و استخراجی عشرت و صعوبتدن خللی
 و کدر بپوش لیل قلیل البضاعه عبارت ترکیده بر
 اسلوب جدید او زره شرح و بیان انجلی و او پسندیده
 کوردم تا طالبان ایقان و راغبان علم و عرفان اولنلره
 قراوت و مطالعه سی اسان اوله و بو کازیده الفصوص
 فی نقش الفصوص دیمکله نام و نشان و بر دم و بو بر
 نقصانک بو کار و نشاندن مرادی علم و عرفان ایلدی
 عنوان بو او مبشار الیه بالبنان اولموق کدر بلکه بو وسیله
 ایلد طالبان و مسترشانک خیر دعاسنه مظهر اولوب دخی
 سکت شارحان و سمرطحجان و معتقدان محققان کاملانه
 و خوله نظر بولمقدر سیر ارباب ذوق و وجدان و اصحاب علوم
 و عرفان اولان صاحب دولتکدر دن مرجو و مستولدر که
 سمت عیب بیلکدن گذران اولوب بو پر معایبه

و لا تخافوا من البهائم انهم لا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم
و لا تخافوا من البهائم انهم لا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم
و لا تخافوا من البهائم انهم لا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم ولا يضرهم الا بظلمهم

و بده عيب پوش ابره نكران اوله لر كلام مشهور و در كه لكل
جواد كبوة و لكل ضارم نبوة و لكل عالم هفوة من
و ز صفت فرسان حقیقت حکم تا تیغ زبان کشیده
باید هو سم اعوذ بالله من طعن الطاعنین و تقیص
لجاهلین و سود او هام المتوهمین و اقاویل المنکرین المعانیدن
ربنا افتح بیننا و بین قومنا بالحق و انت خیر الفاتحین
قال سلطان الواصلین و برهان کاملین **فصل حکمت**
الهیة فی کلمة اومیة فصل فی شینک خلاصه سنه و زنده سنه
دیر لر و دخی شول بوزک فاشنه دیر لر که صاحبک نامی
انده مکتوب اوله و ایکی کوکک ملتقا جمعه فص و هر ام ک
مفصلنه فص دیر لر حکمت حقایق اشیا و اوصاف
و لو از منه علی ما هی علیه عالم اولمقدر و مقتضا سبده عمل
فلمقدر و الهیة شول مرتبه جامعه نک اسمیدر که اول مرتبه
جمیع اسماء و صفاتی حاوی جامع اوله و بو کتابده هر صوعد
که کلمه ذکر اولمش در و هر بر سنجیده نسبت اولمش مراد اول
پیغمبرک روحیدر ننه کیم بو فصک آخنده حضرت شیخ پوردر
و فص کل حکمة الکلمة المنسوبة الیه یعنی هر حکمتک محل
نقوشی او نبینک روحیدر که حکمت انوک کلمه روحنه نسبت
اولمش در و ارواح انبیایه کلمات تعبیری بوهندند که
حروف نفس حمانیه دن بر نبی بر بیست اجتماعیه خرفیه
کبیدر انچون جمیع کائنات موجوداته دخی کلمات الله

7
اطلاق ایدر لکم بو آئنده بو معنایه اشارت واردر که حق
جل و علا بیورر قل لو کان البحر مدادا الکلمات لبتی لتنفذ
البحر قبل ان ینفذ کلمات ربی و کلمات لفظیه ان شبه
ایله ارواح انبیا و اولیا و جمیع اشیا نکت بائتمنده وجه
مشابهت بودر که بو اعیان موجودات جمعاً
نفس رحمانیه دن عبارتدر و مشایخک نفس رحمانی
وید کلری اولدر که نفس تنفس دن ماخوذ در تنفس باطنی
ظاهره ارسال هوا حاره ایدوب ایراد هوا بارده
فلمقدر لنروح الوجود عن الکرب زیرا متنفس اولان کسینه
تنفس استمر الابد فعلاً لکرب بس مشایخ بو موجودات نفس
رحمانی وید بجز جمیع اسما و اشیا مرتبه بطون دن ظهوره خروج
ایشکی طلب ایدر کی مشابهت کیم نفس مخارج مرور ایدر
خروج و ظهور ایدر کده اول نفس استنیده واقعه اولان تعیینانه
کلمات تعبیر اولنور کند کت نفس رحمانیه واقعه اولان تعیینانه
واعیان موجودات دخی کلمات اطلاق اولنور و کلمات
لفظیه معانی عقلیه اوزر سینه دلالت ایدر کیم اعیان
موجودات دخی موجودینه واسما و صفاتیه بحسب
ذاتیه و مراتبه دلالت ایدر و بو موجودات کلمات تعبیر
اولن سینه وجه اخر بودر که جمیع اعیان موجودات کلمه
کسینه دن حاصل اولمشدر بس موجودات کلمات اطلاق
بو تفدی برجه سببک اسمی سببه اطلاق بتبیلدن اولور

پس انبیا و اولیا کلمات کائناتند انشرف کلمات
 و الطیف موجودات اولدوغی اجلدن حضرت شیخ
 اندره کلمه تعبیر بیوردی نته کیم حضرت حق قرانده خبر عین
 حقیقه و کلمه القابا الی هم بیوردی دبر تخلده دخی و
ویشیک بکلمه منه بیوردی وحکمت الهیة نک کلمه
 آدمیه تخصیص والتمسع لوجه ندر که آدم خلاف ان چون
 مخلوق اولمشدر و مرتبه آدم عالمده اولان جمیع مراتبی
 جامعدر و جمیع اسما و صفاتک ظهورنه قابلدر و اولدن
 غیر یایه بواستعداد و قابلیت میتس کلدر پس آدم آینه
 مرتبه الهیة و محل ظهور جمیع اسما در بانیة اولد و بچون حکمت
الهیة اکان سبت اولندی آدمی چیسیت بر زخ جامع
 صورت خلق و حق در و واقع متصل با دقیق جبروت
 مشتمل بر حقایق ملکوت صورت بنک دند نوشته درو
 سیرت دیود در سشته درو پس فقر میشد ان خود فک
 خبری اولدی ای بند افقر حکمة تقدیر ننده اگر فقد خ مراد خلاصه
 معنای اولورسه تقدیر معنی الهیة منسوب اولان حکمتک
 زبده سی و اگر محل نقش مراد اول نور سه علوم و معارف منقشه اولان
 نبینک قلبی یکت اولور پس تقدیر کلام بو اولور که مرتبه
الهیة یه متعلق اولان حکمت خلاصه سی و با خود محل متحققه
 و ظاهره در کلمه آدمیه ده قال علم ان الاسما الالهیه یعنی ولله
الاسماء الحسنه کلام منک ما صدقی اولان حقت اسما طیبه

طفق اطقوز و با خود بیک بر اسد راما اسما و جوئیسی
 غیر مخصوصه در زیر اسما و جوئیسی در هر اد حقایق ممکنات
 اولان تعینات الهیه در بوا یسیر متناسبی در اسما
 جوئیسی نه نهایت بود **تطلب بذواتها وجود العالم** بوا اسما الهیه
 اقتضا و طلب ایدر بذواتها عالمک وجود فی الکر و حالی اوسون
 اگر جسمانی اولسون تا کم کند و انوار مکنونه و اسرار مکنونه لرینه
 منظر و آینه اولوب هر بری خاصه و جمالن مرابایی کائناتده
 مشاهده فلیقن اوتیری **تکم** بوجودش قدسی بو معنایه کت
 ایدر که جناب **عزت حضرت** داوده خطابا بنورریا داود
کنش کثیرا محضیا فاحببت ان اعرف فخلق لخلق
لا اعرف و اقتضا و طلب اسما الهیه به اسناد اولمنسنه
 سبب بودر که اسما صفاتلم مقیده اولان ذاته دیر لر نفس
 ذات مرجعیت اطلاقها نسبت حکم و وصف رسم نسبت
 اقتضادن بریدر زیر ابو جمله تعین و تقیده اقتضا ایدر مصدر
 بمثل هستی مطلق باشد **عالم** هم اسم و فعل مشتق باشد
 چون هیچ مثالی حالی از مصدر نیست **کس** هر چه نظر کنی در حق باشد
 وقتا کم اسما الهیه هر بری کند و خواص و آثارین و جمال کمالن
 مرابا و منظر عالمده کورکث مراد ایدر یلر **یسه فا وجد الله**
العالم مستوی بس اسم تعالی بو عالمی ایجاد ایلدی روح قابل
 دستعد اولمشیر حج بد معننک مستوی بلاروح که در مرتبت
 غیر مجلوه کبی و حکم الهیه و سنت ربانیه نکث شانه ندر که

بر فراجی نسوید و بر صورتی و قابلی تعبدی قلبی الا انما نفتح روح انما
 تکمیل قلبی و جعل روح آدم پس الله تبارک و تعالی عالمی روح
 مستفاد اولش بر حسب معتدل کسی قلبی اول عالمی روحی
 آدم قلبی و انی بو عالمی مقصود و مطلوبی شیخ ابیدی
واعنی با آدم وجود العالم الان فیما یعنی بو سعادت همان
 ابو البشره مختص و کلدر بلکه بن حقیقت ان نبی می ایدم
 که جمیع کماله متصفه در بسیم بو حقیقت کامله به و اصل اوله
 آدم و روح عالم اولدر اندانند بحقیقت که در جهان چه مانی
 جهان و هر چه در صورتی صورتی و **عنه الاسماء کلها**
 والله تعالی تعلیم ابیدی آدم یعنی ان کماله اسمائیک کلین
 بالذوق و الوجدان و انی مظهر اسماء الهیه و جامع الیو بیوت
 قلبی پس واجب الوجود در برتبه و حی در حیاته و عالمی
 بعد و مرید بارادته و قادر و بقدرته و سمیع و سعه
 و بصیر در بصیره و هکذا بحسب الیواوصاف بحقیقت
 نیست از صفات خدا که نه در ذات تو بود پیدا هم علی
 هم سمیع و بصیر متکلم مرید و حی و قیوم بهم چندین از حقایق عالم
 بهم شیخی در وجود تو مدغم و انفس نفیس حضرت سلطان
 و آن حضرت نکرند که بیورر لر چون آدمی را حق تعالی آفریده قا
 قابلیت آتش داد که او را بشناسد پس بر صفت بی پایان
 خود اندک اندک درو تعبیه فرمود تا ازین اندک آن بسیار
 و پیشمار را تواند فهم کرد چنانکه از مشتی گندم انبار را و از کوزه

اسب جوی را بینایی و او تا معلوم شود که چه چیز است و همچنین
بینایی و شنوایی و توانایی و توانایی الی الی نهایتاً خلق راجع جو
ساخت در ظلمت نورشان ریخت بر سر از رحمت اندر
ایشان نهاد کوی سیرا، از صفات قدیم و علم و سخا تا نور خود
صفات او بینی، و رصفتها شرف است او بینی به عطار کوز
سر انبار، آورد در دکان و در بازار، اندکی آورد نه بسیار او
همه را آورد و یکبار او، هست دکان حق تر آن است، اندر روش
صفات الرحمن پس نور خود بین صفات خدا، که چه اندک
بود بدان ز صفا، که چه سالت این صفات منیر، سیر کن
از قبیل سوی کثیر، ما حصل ای عزیز آن کمال روی زمینده
خلیفه حق و دایعه وجود مطلق در و ا کا حق اسما حسنی و
حقایق علیایی انکچون اعلام و اعطا ایلدی که اول روح عالم
و ا کا عالم کبیر **فان الروح هو مدبر البدن با بقیه من القوی**
پس تحقیق روح مدبر بدن رانده اولان قوی سبیل و مشرف
و حاکم رانده و کذکک یعنی انسانک قوای روحانیه جسمانیه
سی یونک کبیر **الاسماء** **للكمال** **الکمال** **القوی** یعنی
اسماء الهیه ان کماله مذکور قوای روحانیه جسمانیه سی
منزله سنده در نتم کم روح انسانی قوای روحانی و جسمانی
سبیله کایش، مدبر بدن و مشرف اعضا و جراح تن در
کذکک ان کمال حنی بو عالمه بواسطه الاسماء الالهیه
کیف یثا، مدبر و مشرف در زیر احتیاق و اعیان ا کا

فکان الروح مدبر البدن منقحه
بالقوی کذلک الانسان الحامل
مدبر العالم بالاسماء منقحه

فان الشیخ الاکبر رضی الله عنه فی القوی حان
و ذکر الاقطاب ان مدبیر القوی هو الله
مدبر و مدبیر ما خلق ما لم یکن الی یوم
الملك من ذی القیوم العالم و به
القیمه وهو یوم القیمه
قوله له الذی یرید فی روح
القوی ما جله و ما قل کالروح
فی البدن منقحه
اینا ناله

رعایا و اول جملیه خلیفه و پادشاه کبیر در شروق انوار
 الهی و برون اسرار نامتناهی اولاد انکرک وجودند طالع
 و لامع اولوب انکرون سایر عالمه منعکس اولور
 چون خدا نذر نیاید در عیان، نایب حقیقت این پیغمبر ان
 بی غلط کفتم که نایب یا منوب، کرد و پندای فیج آید خوب
 بی دو باشد تا تو ای صورت پرست، پیش آن یک کشت گرفت
برست و لهذا انقالی العالم انه الان الکبیر یعنی عالم جدید
 و حقیقت ان نایب روحی منزله سنده اولدوغی سبیدن
 عالم حقیقه و بنظر تحقیقا بو عالم ان کبیر در صورنا و ان
 صغیر در معنی و آدم ان کبیر در معنی و ان صغیر در صورنا
 پس نه کم نسخه عالمده مفصلا موجود ایسه وجود اولده
 مجمل مودوع و موضوع در نته کیم حضرت مولانا بیورر چیست
 اندر خانه کان در شهر نیت، چیست اندر خم که اندر شهر نیت
 این جهان خم است دل چون جوی آب ابر جهان خانه است
 شهر عجب و **لکن بوجود الان** انه یعنی عالم ان کبیر
 قوی صحیح اولمز و لکن ان کمالک اول عالمده وجودی سبیل
 اکا ان کبیر تعبیری صحیح اولور زیرا که در ان اولمز
 الاز و حله و **کان الان مختصر** المختصره الاز و ان کمال بر کتاب
 مختصر و نسخه مستخرج اولمش در ام الکتابیدن که اول عبارت در
 حضرت احدیه جمعیت الهیه دن و مرتبه الهیه جمله اسماء فعلیه
 و جو بی بی جامع و جمیع صفات ربوبیه بی شامل مرتبه در

کتب معتبره
 کتب معتبره
 کتب معتبره

انجمن از آن ابو جلدون بر سر در که ابعج به عرصه ملکوت و مجموعه
 حقایق و معانی نچیر و تندر و عجایب و غایب صنایع و
 بدایع الهیه فی جامع بر کتاب و خلاصه عوالم روحانی و
 جسمانی و سماوی و ارضی و دنیوی و اخروی حاوی بر
 سه بخش بدر **سر و جوش بلطف رسیده** دور کماثر
 بخلافت رسیده کشور اسما الهی گرفت مملکت
 نامتناهی گرفت **آینه شد که بر و چشم کس چون**
 نظر انداخت خدا بد بس **و ذلک** یعنی آن کامل حضرت
 الهی فی شامل بر کتاب مختصر اولد و همچون **خصه بالقصه**
 حق تعالی صور الهیه سنی که مخصوص بانند کردی که در عالم
 دخی علی صوره الالهیه مخلوق در و کلینک مقصود بالذاتند
 انبج چون صور الهیه ای که اختصاص بدوب نیسی استند
بیوردی فقال ان الله خلق آدم علی صورته و فی روایه
 اخری علی صوره الرحمن پس حضرت رسول علی السلام
 بیوردی که تحقیقا حق تعالی خلق ابدی آدمی کندی صورتی
 او زره لکن بعضی شاعر حله صورتی ده کی ضمیری او در جاع
 احتمال دخی و بر مشرب و فعاله کت الاحتمال روایت
 اخراقی ایراد بیوردی الیه کت صورتنان مراد اسما و صفات
 و اسما و صفات صورت اطلاق بود **بسیار** یله در نته کیم
 از آن صورتی ظاهر و پیدا اولد یعنی کبی جناب حق دخی اسما
 و صفات ظاهری و هویدا اولد **در پس تقدیر** معنی الله تعالی

آدمی سما و صفاتی او زره خلق ابدی دیکت او لور و جعله
العین المقصودة من العالم حق تعالی انک اکالی ایجاد عالمنا
 عین مقصود و غرض اصل و جمیع موجود قلدی **کالتنفس**
اناطة من الشخص الانسانی که تم تسویه جسد شخص انسانی
 و تعدیل مزاج جسمانی بدن مراد کلی و مقصود اصل نورانی
 و پرتو سبحانی اولان نفس ناطقه در کذاک تسویه
 قوالب تعینات و تعدیل اجساد کائنات و ممکنات
 مراد کمال الصفات اولان ان اندر نته کیم حضرت
 مولانا بیورره طاهر ان شاخ اصل مسوه است باطننا
 بهر شرف شاخ هست اگر نبودی میل و امید عمر کئی
 نشاندی باغبان پنج شجره که بیخ آن شجره از مسوه زیاد
 کر بصورت از شجر بود شرف لاد بهر این فرموده است ان
 ذوفنون **ر من حق الاخرون انک بقون و لهن** یعنی ایجاد
 عالم ان مراد انک کامل اولدوغی چون نته کیم تسویه اجساد
 انانندن مراد نفس ناطقه سی اولدوغی کسید **تخریب الدنيا**
بزواله اول انک کاملک دارد نیادن زوالی سبب دنیا
 خراب او لور نته کیم جسدک عند زوال الروح خرابی و فنا
 مقرر در زیر حق تعالی بو عالم انک کامل واسطه سبب
 تجلی ابدی پس بحین وجود عالم سبب قیام اولان واسطه
 منتقل و مرتحل اولدوغی **منتقل العماره الی الآخرة لا یجلب**
 دنیا کت عمارتی دخی انک زوال و استقالی اجلی چون حضرت

من اجده

جائزته انتقال بدر كما ذكر الشيخ في كتابه المستمى بالقسم الاثني
 بالاسم الرباني الاثني ان الدنيا باقية ما دام هذا العالم
 فيها والكائنات يتكون والمسخرات يتسخر فاذا انتقل
 الى الدار الآخرة ما رت السماء منورا وسارت ليجبال
 سيرا وودكت الارض دكا وانتشرت الكواكب وكوتت
 الشمس وقامت العمارة في الآخرة **بعده** يسرع الانتقال
 من الدنيا الى الآخرة خيسته دار عالم اخوت ولوب اهل
 اخوته فيض رسك اولور **في الاول في القصد** يسر اول انك
 كامل اولدر قصده زير ايجاد العالمين مقصوده وعلت
 غايته اولدر سعلت غايته نك شاني مرتبه علم وارا
 ارادته مقدمه ووجوده مؤخره كما اشار اليه بقوله
والاخر بالايجاد واول انك سلسله وجوده ما عدا الله
 مؤخره زير اول وجوده عيني كم موجود اولدي قلم على دركه عقل
 اول ديد كلر يد ران دن صكره عقول عشره ان دن صكره
 نفوس فلكتيات ان دن صكره عشره كرسى سا اوجام
 فلكتيه وعناصر اربعه وموالب ثلثه بسوج حله نك غايته
 انك موجود اولدي اگر چه جمله دن من حيث الخلقه مؤخره
 ولكن من المعنى جمله دن مقدمه كما ذكر في المشنوي مطابقا
 لهذا المحل **سنك** واهم ان بيان شرر **ليكن** ان
 بهر دو تنند و جان شرر **كان** شرر اندر زمان و بين
 ترست **در صفت** از سنك واهم بر ترست **؛**

وفي الحديث القدسي يا ابن آدم اني خلقت كل شيء لاجلك
 وخلقتك لاجلي رواه القشيري في الرسالة شرح تزييف

بالتقصير

بگویند که اینها در حدیث آمده است
که هر که از اینها باشد
در حدیث آمده است که هر که
از اینها باشد در حدیث آمده است

چونکه مقصود از شجر آدم **سلسله** اول بود **آخر شجر** در زمان
شاخ از شجر سابق تر است **درخت** از شاخ او فایز تر است
و هو الظاهر بالصورة یعنی اول آن ظاهر در صورت جسمیه **عظم**
عنه تسمیه **و الباطن بالسورة** ای **المنه** و **المنه** یعنی باطن و غیر حسوس
منزه و شرفیه که زیر منازل و حانیته و مراتب معنویه
امور معقوله و نذر خارجه و وجودی ظاهر و کلا **فهم** **فهم**
الله پس اول کامل عبد در و مخلوق و مر بود در مرتبت صورت
البشریه و العنصریه **نه** که حضرت پیغمبر علیه السلام انما انا بشر
مشکل **فهم** **بالنسبه الى العالم** و معنی جهتند در مرتبه در حانیت
طرفند که رت و مالک در افراد جمع عوامله نسبتند زیر آن
دو نسبتین بر بر رخ جامع و شمس کامله در مکلف اولد و معنی
جهتند عبد مر بود و خلیفه اولد و معنی جهتند رت و محبوب
هستی که در و ظهور آیات حق است **در دیده** اهل کشف مرات
حق است **پس ظاهر** او مبین که معروف است **در باطن**
او نگر که آن ذات حق است **و لذلك** یعنی **وجه** عبد و وجه
رت اولد یعنی **اجلن جعله الله خلیفه الله** تعالی ای خلیفه ای
بایشنده خلیفه قلذی تا کیم من جهة الباطن رعایا است که طلب
ایلد کلری پیش الله تعالی **در** اخذ ابیوب من جهة الغشاة **جسمانی**
انکره اعطا و ایصال بلیه پس **پس** ای که معنی جامع اولد و عین اکا
خلافت لایق اولدی **الکر** **سؤال** اولد و سور سه که خلیفه حاضر
و ناتوان بر کس عنده لازمدر خالق کون و مکانه نه لازمدر که

شرف و شرف است **خاک** که **کود**
المزاج ان الله اعطاك سورة
تزی کل **نعمانی** **اوه**
میکوید که **نعمانی** **نعمانی**
است **نعمانی** **نعمانی**
نعمانی **نعمانی** **نعمانی**

در حدیث آمده است که هر که
از اینها باشد در حدیث آمده است

خلیفه

خليفه سى اوله تا انكته تدبير مملكت قلده لحواس نعم حق فاد مطلقه
 اما نيه كان تا تو انكته اسرار نهان و معرفت ملكت منانه
 اطلاع افتد اري بو قدر بلا ارشاد خليفه لك قوت بشريه
 نك رويه ملكه سله طاقتي بو قدر كما قال الله تعالى **ولو جعلناه ملكا**
لجعلناه رجلا و لكبنا عليهم ما يلبسون چون خدا اندر نيايد
 در عيان نايب حقتد اين بغير ان **بس حق تعالى مخلوقه**
 كند و ما بينه انبيا و اولياي خليفه نصب بلدي تا كيم بولر
 واسطه سله معرفت خدايه و اسرار كبريايه قابليت تحصيل ايله
و ابناوه خلفاء يعنى و كذلك انباء او مدن كامل اولان انبيا
 و اولياي جناب حق خلفا قلدى و سائر افراد ان ان
 هر بر مكه و حق بو خلافتدن بهره و حصه طو تر كند و به مشغول
 اولان امورى تدبير ايلده **كما قال عليه السلام** كلكم راع و كلكم
 مسئول عن رعيته مثلا پادشاهت مملكتده و صاحب
 مشركت منزله تدبيرى كيمى او لى مرتبه شخصك كند و مملكت
 وجودنده اولان تدبير و حكومتى كيمى تا بوجده خلاف عظمى
 انك كاكلكدر از پشت پادشاهى مسجود جبرئيلى ملك
 پدربجوى لى نلى نواجه باشد لى سر شوى و سامان از كبر و حرص
 خالى و انك سرى بر آرى از كبر يا چه باشد **ولهذا يعنى انك زبوت**
 و عبوديتى جامع اولد و همچون **يا اوتى احد من العالمين** بويه
الا انك من القوة اما و عالمدن بر احد زبوت
 دعوا سن و صفات ربوبيتده انصاف او عاين قلدى

وهو قوله تعالى وهو الذى جعلكم خلفاء الارض و رفع بعضكم
 فوق بعض درجات ليعلمكم فيما اتاكم اي من الحكمة و القوة ليرى
 فيما تشعرونها و اكرموا و اكرموا و اكرموا و اكرموا
 ابا ناصر

وورد في الحديث ان الله فضل محمد على اهل السما و
 الارض اما فضل على اهل الارض فقوله تعالى و ما الارض
 الا راحة للعالمين و اما فضل على اهل السماء فقوله
 تعالى و من يقبل منهم لى الى من و و نه و قد كان
 خيرا به جهيم الابه زكره بين عيا سرى الله
 بالاسناد المتصلة في كتابه الفرق بين
 بين المعنى و الكرامة
 فاذا بينت على وجه
 تفسير هذه الآية على وجه
 تفسير و قوله تعالى
 و من يقبل منهم لى الى من
 و من يقبل منهم لى الى من
 و من يقبل منهم لى الى من
 و من يقبل منهم لى الى من
 و من يقبل منهم لى الى من
 و من يقبل منهم لى الى من

الآيات انده اولاً في ربوبيت و قدرت الوهيتن و توري
 بس انكره كند و نفس لرنده او صاف ربوبيتي و قدرت و قوت
 الوهيتي مشاهده قلديلمر قبل انفتاح بصيرتيم مؤمنان
 لحقيقة المطلقة توهم ايلديلمر كه بو اوصاف بالاصالة كند و ترك
 اوله بو توهم ايلدانا بكم الاعلى دعوا سين قلديلمر فرعون
 و عمرو و كبي و انكره قوت ربوبيتي كند و لرده مشاهده
 قلديلمر معرضاً عن انفسهم و ناظر الى حقيقة المطلقة دعواي
 الوهيت ايلديلمر حضرت ابلي يزيد و حجاج منصور كبي
 و بونكر امثال قوت الله اردو احم اما بو انا ايلد اول
 انانك ما بيننده فرق عظيم و اردو لعنة الله ان اناراك
 و رضاء رحمة الله ابن اناراك و قافوا **احكم من العالم تمام**
العبودية الآالات و كذلك افراد عالمك بر فرد مقام
 عبوديتي في حد ذاتها محكم و راسخ قلدي الآالات انكم من
 فخر قوت ربوبيت و اوصاف الوهيتي بر شي آخذه مشاهده
 قلدي توهم ايلديلمر كه اول اوصاف بالاصالة اول شريك اوله
 بس انك عبوديتي كعبد الاوثان **فبعد الحجارة بس حجر لرب عباد**
ايلد و مجادات التي هي انزل الموجودات و استقلها و دعي
 انزل موجودات و اسفل كائنات اولان مجاداته عباد
 ايلد و في حقيقة بو عبادت ارباب حقيقت و اصح معرفت
 قتلرنده بینه حقه در نته كيم اكثر اهل تحقيق بو آيت كبريه ايلد بو
 معنایه ارشادت بيودر لركه **و قضی ربك ان لا تعبدوا**

ن و نفسها مع

الاتباه والقضاء بهنا بمعنى التقدير لا بمعنى الامر الالهي الجاهل بس
 قضاء بمعنى التقدير او بمعنى انذار تخلف مكن اوله و جمله كذا بله و كذا
 عبادت حقیقته حقه اولور و بین الكامل و الناقص فرق شهود
 حقیقته و عدم شهود حقیقته اولور نه نیم كلشن راز
 صاحبی بو محله فنی رعنا ببولر ، چواشیا هست هستی
 مطاهر ، از ان جمله یکی بت باشد آخر ، نیکوانیزد کس ای
 مرد عاقل ، که بت از روی هستی نیست مطلق ، اگر کافر
 ز بت اگاه گشتی ، کجا در دین خود کراه گشتی ، ندیده گشت
 الاخلق ظاهر ، بدان علت شد اندر شرع کافر ، نو بهم کمر زو نیستی
 حق بنهان ، بشرع اندر نحو اندی سبحان ، که اکثر مجربینی
 دیده حق بین و نور یقین اصاحبی اولمد قلنغی جمال مطلق
 مجالی و اکوان و مظاهر اشکال الوانده کوروب اول جمال
 و کالی عن منظره دن قیاس ایدر لر بس بونلر و فی حقیقت
 توجید دن تی خبر لر در اما اهل توجید معبود حقیقی هر شیده
 و هر حاله همان اول ذات مطلق بیلور لر **بت** در ذات
 و صفات هر کرا باشد سیر ، هرگز نبود در نظرش صورت
 غیر ، در مشرب او یکی شود باده و آب ، در ندهب او
 یکی بود مسجد و دیر **فلا اعتر من الان** بر یو بیته فرجیت
 المرتبه الان انیته ان اندن اعتر و ارفع بر شیمی بو قدر
 او صفاف ربو بیتله اتصافی اولدغی بسبیله **ولا اذل**
منه بعبودیته و کذک ان اندن اذل و انزل بر شیمی

بو قدر عبودیتی واسطه سیده نته کم ربوبیت از رفع جمیع تنب
 اولدوغی کیمی آنک مقابلی که عبودیت را تزل جمله مراد در
 پس آنکه از الوهین بر اینینه در که بر یوزندن خصائص
 ربوبیت پیدا و بر یوزندن دخی نقابض عبودیت بود در
 احسن تقوی مجده اولان وجه ربوبیتنه نظر فلسفک جمیع موجود
 موجودان دن اعلا و اجل کورینور و چون احسن کلمه اولان
 وجه عبودیتنه نظر اینسک جمله کائنات دن اولی و اسفل
 کورینور **فان نمت** اگر سن با سبده ذکر اولان معنایی
 فهم ایلیک ایسه **فقد ابدت** **لک** **مع المقصود بالک** **سک**
 بیان و کشف قدم لفظ ان ایله قصد اولان حقیقتک
 و جهندن حجاب شکوک و ابهامی نته کیم مقدا حقیقت
 ان آنک تعریف و توصیفده توضیح و تصریح بویزیر
فانظر الی عزته بس بصیرتکله نظر ایله عزت و شرفیت
 ان **بالاسما حسنی** اسما حسنی ایله تصانی سببی ایله
و طلبها آیه و اول اسمانک اول انسانی طلب قلمی و کلمه
 سیده که اکامظهر کامل و جلای شامل اوله **فمن طلبها آیه**
تعرف عزته پس سن نلک الاسمانک انسانی طلب
 قلمدن بلور سیر ان آنک عزت و شرفنی زیر مطلق
 عزتی طالبک عزت و شرفنی مقدار بیدر جمیع اسماء الهی
 طالب حقیقت ان اندر کاور ذنی التورینه بالابن دوم
 خلقنک لاجلی و خلقت الاشياء لاجلکم **ومن ظهورها**

و انک

و کذبت اول ان آنک تکلم با ظهور زدن و اما کمال افتقار زدن
توف ذلت و اول ان آنک ذلتی بپوشد ز بر تخت
 حکم غیره انقهار و ن ادنی و غیرت وجوده احتیاج و
 افتقار و ن اشذ ذلت و ناهت بود پس بوی محکم
 فهمده شدت صعوبت اولد و غندان او توری حضرت شیخ
 طالبیه فهم ایلمک ابله ام ایوب بیورر **فانهم ومن هم من تعلم انه**
 پس ای طالب اسرار الهی سن فهم ایلد ذکر اولن ان معنی ای
 و بو مقام دن یعنی انک من جیث الباطن رب جیث
 الظاهر عبد اولد و غی مقام دن تعلم انه سن بیورر سن که
 تحقیق اول انک **سخی من التصور بین الحق و العالم**
 صور پیشدن انشاخ اولن مشرب سخی جامع در که اول صورت
 سری صورت حقد که آنک جمعیت باطنه سی صورت تدر و بری
 و خی صورت عالم در که تفرقه ظاهره سی صورت تدر و بو صورتان
 بدان ایلد تعبیر اولن شد در قال الله تعالی لا یلیس من منعک ان سجده
 لما خلقت بییدی انا ما سوی الا ان ابدا واحد ایلد مخلوق در زیر
 با مظهر حال در طایفه کبی و با مظهر جلال در بعض ملائکه عذاب و شیطانه
 کبی پس انک ابو جمله لی جامع بر کوندر که جمع البحرین یلتقیان بینهما برفخ
 لا یسفیان و لا یسبحان و زان معنی آنده عارفان و کمالان و واضح
 و عیاندر بحر انیمش شیرین چون شکر طعم شیرین رنگ روشن
 چون قمر نیم دیگر تلخ چون زهر مار طعم تلخ و رنگ مظلم قیروار
 سرد و با هم میزنند از سخت و اوج بر مثال آب در با موج کجوج

ط من انه جامع الاضداد و مع العشق العظماء الذل المقصود
 و الغنا والعنا كما قيل **رقدتني بين المنية والكنى**
 و جعلت لي بين العناية والعنا واخذتني مني لذاتك فارتقيت
 لمستوى لا انت فيه ولا انا **سرح سرود**

و هو ابن آدم عليه السلام وعمره كان سبعائة سنة و اثني عشر سنة
فلم يكن آدم عم صوفى اجمال الوجودى في العالم فاطهر الله تعالى
تفصيلا في الولد فان الولد ستر ابيه فما كان فيه مجالا طهر في شريك مفضلا

بجو در کان خاک و زر کرد اختلاط در میان شان صد بیان
در باطن تلخ و شیرین زین نظر نماید بیده از دریچه معرفت دانند
دید **فقر حکمت نقیبه فی کل شیء** فقر و حکمت و کلمه نک
معنای سبقت الیلهی تکرار احتیاج یو قدر نفث لغته
رخو ارسال نفس ایچکه در لر یعنی او فورک نته کیم ارباب
عزایم بعض مرینک صحتی ایچون افسوس بدوب و فور
و بو محله ارسال نفس چمانیدن استغاره در یعنی نایبیا
مکنه او زره افاضه وجودن مستعار و یا خود اول
نبینک قلبنه القاد علوم و هبیه و ارسال عطایای
الهمیه فلیدن مستعار اوله کما قال عم ان روح القدس
نفث فی روعی ان نفسا لن نموت حتی تستكمل
رزقها الا فاجملو بان فی الطلب و معنای شیت لغت
عبارتیده هبیه اتقد دیکدر و تقدیر کلام بو در که خلاصه
علوم و حکم که مرتبه فیاضیت حقه متعلق و منسوب برانک
حصولی علی الموهبه و التفضل اوله لا علی الکسب و العمل
تابنه و محققه در حقیقت روحانیت شبنده نوم و حکمت
نقشیه نک کلمه شبنیه تجزیه اولنمنده علت و وجه
مناسبت بو در که حضرت شیت نوم انک انانیدر
به نه علم که اکامیفیض مطلقن حاصل اولدیب علی طریق
الموهبه و العطفیه حاصل اولدی حضرت آدم نوم بعد مفارقه
الهابل تسکین لام واضطراب ایچون و تهاب خضعی

بروز طلب ایلد که جناب حق جل شانہ حضرت شبلی
اکامو هبہ قلدی و حضرت شبلی ہر نہ کہ حاصل اولد ب
بلا کسب و لا کلفة محض عطیت و موبہ اولد و چون حضرت
عطا بای الہیہ و مواہب ربانیہ بی اکا تخصیص ایلدی و حکم
الہیہ بی آدم و تقییبی شبلیہ ایلدی لکنہ بودر کہ آدم ہم
تعبین اولدی اجمالدر کہ مشملدر جمیع مراتب عالم کہ صورت
مرتبہ الہیہ درو بو مرتبہ یہ قریب اولان مرتبہ فیما خصیت
سبحانی و نفس رحماندر کہ حضرت و عتاب و جوادون
اعیان اکوان اوزرہ انبساط وجودون عبارتدر پس
آدم جمیع مراتبی جامع بر کون اولدیہ مرتبہ الہیہ ایلد یا بینندہ
مناسبت اولوب اکا تخصیص قلدی و بعد مرتبہ مدائتہ
و موجودیتدر بو ایسہ حاصل اولدی الا لفت نفس رحمانی
و فیوضات سبحانی ایلد پس شعث علیہ السلام و فی مظهر ثانیہ
و موبہت رحمانہ اولدی ایلدن حکمت نفسیہ بی کلمہ
شبلیہ نہ تخصیص قلدی و بوقصدہ عطیات و مواہب
الہیہ دن بحث ایلوب بیوردیکہ **اعلم ان اعطیات**
الموع علی قم اعطیات بفتح الهمزة و تخفیف الباء عطیہ
نکت جمیعدر و عطیہ عطانک جمیعدر پس اعطیات جمع الی اولد
و بضم الهمزة و تشدید الباء و فی جائزدر بو تقدیر جماعیہ
نکت جمعی اولور علی وزن امنیہ تقدیر معنی سن الی کتاب
اسرار الہی و عطا بای ربانی و مواہب سبحانی بر خب اقم انواع

و انما اسند رضی اللہ عنہ الاعطیات الی لفظ الحق
سبحانہ اشارت الی ان الحق یصل من الحق تعالی
الی صاحب الحق و الاستحقاق بالاستحقاق
من مقام و کم اجر غیر ممنون ای بلا منہ من احد
ذکرہ البغوی فی المعالم فانه اعطی کل شیء خلقہ
ای ما یستحقہ ثم ھدی الی ان ھذا من استعدا
دک ان خیرا خیر وان سرافسرت سرافسرت
نام

او زینده در منها اول فامدن بعضی در که آنه بوعطی
 تخصیفا اول حق جل شانہ اعطا ایدرانی **لینعم خاصه**
 مجرذ انعام وجودنی اظهار بچون یعنی بلا طلب عوض **المعطی**
 من حمد او شکر او غیر ذلک زیرا استنوال عطا که دست و هاتک
 رسیده اوله اول همان اظهار وجود و سخا در وانک مقابله
 موهوب که دن حمد و شکر و ثنا و عملدن بر شئی طلب اولنم بوی
 معنی لینعم قوی افعالدن اولدوغنی تقدیرجه اما فتح یا ایدر ایدر
 اولورب معنی ای آنه بوعطی لینعم المعطی له ای بیعتن طیبیا و یک
 اولورب زهی فیض فضل تو از حد فزون نکنی در افضال تو چند
 و چون منزه عطایت ز شوب غرض مبه انوال الت رسیل
 عوض **من اسم الوهاب** اسم و هاب بدندن بلا سوال
 عالی و قوی و بوی و هاب بدن معطی اولان نعمت تمامی جنت اعلاوه اولور
و هی یعنی بوا اسم و بایدنر قابلین و مستعدینه حاصله و اصله
 اولان اعطیات **علی قسین** یکی قسمه منقسمه و منظومه در بیت
ذاتیه بر قسمی ذانه منسوب و مستنده اولان موهبه و عطیه
 و عطیه ذاتیه دهن مراد اولدر که انک مبدائی ذات اوله بغیر اعتبار
 صفة من الصفات معها اگرچه عطیه ذاتی و حق حاصل اولور **الابواب**
 الاسماء و الصفات زیرا حق جل شانہ من حیث ذاته موجودانه
 تجلی فله بالاوراء حجاب اسمائیه دهن **و بیت اسمائیه** و بر شئی
 و حق موهبت اسمائیه در موهبت اسمائیه اولدر که انک مبدائی
 صفات الهیه دن بر صفت اوله ذاتیه امتیاز و تعیین اولدوغنی **حیثین**

faint bleed-through text from the reverse side of the page, including phrases like "و هی" and "و بیت اسمائیه".

faint handwritten note or signature in the bottom left corner.

قاله انبیه لانکون الایجاب الیهی پس عطایای ذاتیه اولی الامر الی
 الیهیه اولی اور یعنی ذات حق تجلی ایسه شو اسم جامع که الیه در
 واللہ در بوجیب اسمایی مستجمع اولان اسم تجلی ایبر زیر اولی
 اولی الامر ذات بختده اسم و رسم و حکم تجلی ذات
 مضاف اولی اور الوهیتله متصف اولان ذاتی مطلق ذات
 بخت و کل پس تجلی ذات متجلی له اولان بعدک صورتی
 اوزره و استعداد نه کوره اولی اور زیر ذات الیهیه بر مرات
 صافیه کبیر که انده متجلی له بقدر استعداد صورتنی مشاهده
 فلورنته که حق مرایای اعیانده بحسب استعداد اترها و قابلیتها
 ظاهر و رؤیا اولی اور اعیان همه ششمهای کونا کون بود
 کافتا و بران پرتو حورشید وجود اسم ششمه که بود سرخ و بازو
 و کبوده حورشید در ان هم همان رنگ نمود عطایای ذاتی
 بر پنجه مرتبه سی وارد اولی اور فیض اقدس در که ذات حقنینه
 ذاتیه فیض اولی اور بوفیض الیه اعیان ثابته و استعدادانی حاصل
 اولی اور بکنج اعیان ثابته در طبایع کلیه خارجیة اوزره فیض اولی
 فیض در او جنج طبایع کلیه در اشخاص موجوده اوزره بحسب
 مراتبهم فیض اولی اور بوعطاء ذاتیه همیشه احدی النعمه کقولہ تعالی
 و ما امرنا الا واحدة کلیم بالبر صبر و هو اقرب لکن بحسب السما
 والصفات والمظاهر والقوابل متعدده و معکثره اولی اور اعطایا
 اسمائیه بونک خلا فیقدر زیر اسم رحیم در صادر اولی اسم مستقن
 صادر اولی انک ضعیف در هر بری مرتبه معیننه مستقیم اولی و غن

او تری و مصدر عطاء و آیته اسماء ذاتیه در اللذ و رب و قدوس
 و ملک و غنی و بونکر امتالی اسمی در **و اما الاسماء ذاتیه فکون**
مع الحجاب و اما عطایا اسمیه بر اسمک یعنی حجابیه
 اولور که اول تعیین ایله آخر اسمدن ممتاز اولور و فرق اولور
و اهل الذوق و الواجدان بفرق بینهما و ارباب ذوق
 و وجدان و اصحاب شهود و عرفان عطایا ذاتیه و اسمیه
 نکت مابینی و بهر اسمک علی الانفراد بچلیسه فرق ایدر کشف
 و ایفانندن حاصل اولان میزان خاصه پس تجلی اوج قسم
 او زره در بری تجلی ذاتی و علامتی انوار سطوات دانده
 مبتجلی لیک ذات و صفاتی مضمحل و متلاشی اولمقدرد و بوکا
 صعقه و فی بر لر نه کیم حضرت موسایه بو تجلی اولمقدرد
 فانی و متلاستی اولوب معشای علیه نجه زمان سابق اولدی
 اما بعض سلاطین بعد فناء التام بقاء حقا بنیده باقی اولوب نور
 ذاتیه جمال ذاتی مشاهده فلور لر انکره تجلی ذاتیه نکاشن و محلا
 طاری اولمز بو مقام حضرت رسالت پناه صلی الله علیه و سلمه
 مخصوصه و کمالیده اکاوارث و متابع اولنکر و فی بوندن
 حصه دار لر ایکنجی قسم تجلی و صفاتیه در بونکت علامتی بودر
 اگر ذات قدیم صفت جلال ایله تجلی ایدر سه اذاجلی الله
 لشی خضع لر خواسته خضوع و خشوع ظاهر اولور و اگر صفت
 جمال ایله تجلی ایدر سه انده رافت و رحمت و لطف و کرامت
 و سرور طائر حاصل اولور او جیبسه تجلی افعالدر و علامتی اولدر

افعال خلق قطع نظر ایدوب بوندند هم صادر اولان خبر و
 شر و نفع ضرر بهر نه ایسه قل کل من عند الله مصدر افتح فاعل
 حقیقی اولی کور و ب اشیا علی اکمال الت محض کوره **ولا یقبل**
القابل هذه الاعطیة و قابل اولان مکینه قبول الی علم نشو
 اعطیة حقی اگر ذالی اولسون و اگر اسمائی اولسون **الابا**
هو علیه من الاستعداد الا قابل اولان مکینه استعداد
 دن اولان شیء مقداری قبول ایدر **حق** نشانند آن نور را بر
 جانها، مقبلان برداشته و امانها، و ان نثار نور را و یافته
 روی از غیر خدا بر تافته، بهر کرد امان عشق تا بده، زان
 نثار نور را بهر شده، پس جناب حق جمیع اشیا به
 تجلی و ظهور ده و نثار نوره علی السویه در لکن بهر کس
 استعداد و قابلیت مقداری استفاضه و استناره ایدر
 و بومعنی فعال لما یرید معنای منافی و کدر زیر اجناس
 مشبیهتی بحسب حکمته در و انک حکمتند ندر که بهر شئ بحسب
 الاستعداد تجلی قبیله مثلا موضع رحمته اولان انتقام و موضع
 انتقامده اولان رحمت ایزم زیر حکمته مخالفدر **هو قوله**
تعالی اعطی کل شیء خلقه ثم یرید یعنی بواستعداد
 الله تعالی انک قولنک مضمونی و مدلولی که بیوردی اعطا
 ایدری اول الله اشیا دن بهر شئ خلقتنی یعنی استعداد کلی
 و جزویدر علما و عبنا ما خلق له و ما قدر له سنی اگر اول شیک
 شبیهتی شویته اولسون و یا خود وجودیه اولسون نه کیم

حق سبحانه و تعالی مرتبه علمه قبول وجوده وسیله اولان استعداد
 کلیه غیر محموله فی اعطای ایلدو کی کسی مرتبه عینده و حتی اشیا
 وجودیه به قبول حوال وجودیه به واسطه اولان استعداد
 جزئیة مجموعله فی اعطای ایلدو پس درینله بونچون فقیر اولدی
 و بونچون غنی اولدی بونچون غاصی اولدی و بونچون مطیع اولدی
 نه کیم انان بونچون انان اولدی و کلب بونچون کلب اولدی
 و بونچون کی زیر احکام الهی بر شبنه عین ثابت سنک اقتضا
 و استعداد نه کوره اعطای ایلدو اندر صکره که کوره هدایت ایلدو
فمن ذلک پس حق تعالی سنک بهر شبنه اعطای و مقدر
قلدی جمله و ندر الاستعداد یعنی بر اقلنق و قابل اولدی اگر
 کلی اولسون و اگر جزئی اولسون الاستعداد و مؤخر مبتدا و من
 ذلک مقدم خبر در پس حضرت واجب الوجود و مفضل النعم
 و لیلو بحسب الضیق الاقدس مرتبه علمه جمله اعیانه صور
 استعدادات و قابلیتاتی اعطای ایلدو بعد از ان بحسب
 فیض مقدس اول عیانه خارج وجوده بحسب استعداد انهم
 و قابلیتاتهم خلع البسه وجودی پوشیده قلدی بر شیخ قابل
 و استعداد لذلک انک فیض اقدس سیده قابل اولور و او حق را
 قابلیت شرط نیست بلکه شرط قابلیت داد اوست بونچون
 سبب اولور و کذلک بهر شیخ مقبول و لذلک انک
 فیض خود سید مقبول اولور ان کی وجودش که آرد بدیده
 و از بیکر بخش که ایما نرا مرید و قد بکون العطا و عن سوال

بحال از او لور که عطا کرد آتی اولسون و اگر استانی اولسون **مُعظی**
 لکه کت لسا حاله سؤالندن حاصل اولور فقیرت بین بدی
 الغنی فائمه اولسه کی و آن حاله سؤال انیکه مناسب اولان
 بیست بود که بیوریش **در** **وقتی النفس حاجت فیکم**
وظائنه سکونی بیان عندهم و خطاب **لا بد منه** لابد
 و لازمدر حاله سؤال دن اول حالی دخی اگر استعداده منسوب
 اولان حال اولسون و یا خود سؤاله باعث اولان حال اولسون
 و حضرت شیخ بوخلده استعداده ایله استعداده مقابل اولان
 حالی فرق ایتدی کمن نصوص حکمده فرق ایدوب بیورد که
 فانه لابده فی نفس الامر عن سؤال اما باللفظ او بحال او بالاستعداد
 پس معلوم اولد که بوخلده حالی استعداده و سؤاله باعث
 اولان حاله شامل اوله اگر طریقه سیه شامل اولمکسه لابد منه
 ضریک رجوعی سؤال بحاله صحیح اولور زیرا گاه اولور که معطی
 عطا بغشته بغیر سؤال حالی و اصل اولور پس بو سؤال اولور
 اولان عطا کت استعداده ایله اسماء الهیه و اعیان ثابته کت
 سؤالیدر و استعداده ایله حاکم بایستنده فرق اولد که حساب
 استعداد اولد کت اکثری استعداد و قابلیتینی بلز مکرر خطاب
 افراد دن اولان مکاشفین و عارفین بله لمر سرفضا و قدره و این
 ثابته به عالم اما صاحب حال کاشاناکان بیور که سؤاله باعث
 اولان اول حینه اولان حالیدر **و عن سؤال القول** باجود
 سؤال از او لور که کت قالله اولان سؤال دن اولور یا امر

شاهی چون کنم، او مذلت خواست عزت کی کنم چون طمع
 خواهد ز من سلطان دین، خاک بر فرق قناعت بعد ازین
 ناکم اورا ناکم با خوش آمدش، از دو عالم ناله و غم بایش
 ز بر آید مر تبده اولان صاحب سعادت کمر او دنیا و آخرت
 مبر او مطالب و مآرب و جودیه دین معارف در لکر حال لری
 سؤال اقتضای ایدر سه ساکت اولور لر و بو محله سؤال ارد
 اولور که حضرت شیخ رحمه الله علی قسین بدی بعد از ان قسم
 نلته ایراد ایلدی پس توفیق و تطبیق نیجه قابلدر الله اعلم جواب
 بود که ممثل امر الهی اولان سائلک مسؤله اہمت و قصدی
 اولمزا نجی صورتده سؤال اولور پس حقیقته سؤال کی قسم
 اولدوغندن اونری علی قسین بوب بوب کونہ سائلی بیہماہ
 علی سبیل الاستطراد کتور مشر اولد و لکری بوج تقدیر خیر انب اولان
 توسیط ایلوب قسیندن تاخیر اتمک کرک ایدی مکر اللہ قسم
 اخیر طویل الذیل اولدوغنے بناء تاخیری رو کور مشر اولد بعض سجد
 او عن سؤال بالقول علی قسم واقع اولمش اگر چه بو تقدیر چه
 بو تکلفدن خلاص اولور اما صحیح نسخہ کرده علی قسین در پس
 بو مذکور اولان تکتی پی مشعر اولور **سؤال ماقتضی حکمت**
والمعرفة ایکنجی قسمی شول سؤال در که حکمت و معرفت مقتضای
 سبیل اولد **لانه** زیرا اول مقتضای حکمت و معرفت سبیل
 سائل اولان مک **امیر مالک** یعنی منتصرف و حاکم در عا
 رعایانده اہل عالم و با خود اہل ملک اولسون و با خود اہل

داری و یا خود ملک و وجود نیک تو ای روحانی و جسمانی
 و علمیه و عملیه سعی و لیسون پس مطالب موقوف علی السؤل
 والدعا و بعضی علی السکوت و التلیف للقضا در سپری مذکور
 تمدن برینه امیر و مالک اولان سائک **بج علیه** اوزرینه
 واجب در عقلاً و شرعاً **ان یسعی فی ایصال کل ذی حق الی حقه**
 که سعی ایلیه بحسب المقدر و رعایا سندن هر ذی حقی حقته ایصال
 ایلمکله به بمعنایه دلالت ایدر حضرت رسالت بناه علیه
 و سائک بو حدیثی که شیخ حضرت تلمی بیوریه مثل قوله عمر ان لا یهتک
 علیک حقا و لنفسک و لعینک و لمزوجک و لمزورک **متی**
 یعنی آفاقدن اولان ازواج و اولاد و عیالک که اهلکد رو با خود
 تو ای روحانی و جسمانی خانه وجود که اهلکد رسائک اوزرکه
 بو نلرک حقی واردر بس لا بقدر که ما خلق لهنه ایصال فیلسن
 و کذلک لنفسک و دخی سنک اوزر که حقی واردر بر خوای
 نفسک مطیعک فاروقیها بس لازمدر که علی مبنان الشرع
 اکادخی طعامدنه و شرابدنه و لباسدن حقی اعطایده سن
 و کذلک جسمک و دخی سنک اوزر که حقی واردر نوم کبی و بوکا
 بکرنه تا آلی کل منعمه منع فلیسه سن و دخی زوجک حقی واردر
 جماع و وقاع و سایر مؤنثلری کبی و کذلک سنی زیارت
 اید بیکرک دخی حقی واردر زور بفتح الزاء البع جمع زایر در نسیم
 صحیحین علی اتفاق الشیخین بو حدیث عبد الله بن عمرو بن
 عاص رضی الله عنهما ادخ روایت اولمشدر که حضرت رسالت

پناه اكا خطا با بيورد بلكه الم اخبر على بناه لجهول نفس منكدر
 انك تصوم ولا تفطر يعني بن خبيرة او النبي يا عبد الله تحقبا
 سن واثما صابم اولورسن و افطار انبمكسن و تصلى
 التليل لونده محذوف و ارد در مقدم اولان كلام بو كاد لالت
 ايدر يعني فلان نام در تقدير كلام و دخي نماز فيلورسن جمله بچروده
 و اوبورسن فلا تفعل پس يا عبد الله بويله اشقيه لعينك
 عليك حقا زيرا كوزك سنك اوزر كده حقي و ارد در
 نومدنه و لفسك حقا و نفسك دخي حقي و ارد در طعامك
 و لا هلك حقا و اهلك دخي حقي و ارد در جامعدن فصرم
 و افطر و صل و رتم پس هم صابم اول هم افطار ايد هم
 نماز قبل و هم ايو حمر شيخ صدر الدين قنوي اعجاز اليا
 بيور لمر كه اخبرني شيخ انه منذ تحقق ما استعمل قوة من قواه
 الا فيما خلقت له دان قواه شكرته عند الحق لا اقامة العدل فيها
 و تصير له اياه مما خلقت له و هذا من اعلا صفات مرتبة
 الكمال عند من عرف ما الكمال فكن باخي ممن عرف انشا
 الله تعالى **فص حكمت سبحانية في كلمة نوح سبح**
 بمعنى المستبح بفتح الباء على صبغة اسم المفعول قدوس
 بمعنى مقدس او كدوعى كبرى و حضرت نوح ايد حكمت
 سبحانية با بيننده وجه مناسب بود در كه حضرت
 نوحك مشرب سعاد ملر نه تنبيه حق غا اولك
 زيرا اول سلبند در و رسوكت شاندر كه امتي

نقابص امكانيه دهن منزه اولان واجب الوجود بالذات دعوت
 فيله واسم غير تيل مستحق اولان الهية نفي قبله الكرم اول اصنام
 واليه نك مجلای الهی اولدوغن سلور سه م بس حضرت
 نوحك قومنه اصنامه عبادت قلمق غالب يدي وحشر
 نوح عرم بونلري عبادت اصنامدن تنزيه فلور ذي بو ما
 مناسبه حكمت استوجبه كلمه نوحيه به مقارنت اولندي حكمت
 نفسيه دهن تاخير نه سبب بودر كه بعد المرتبه الالهيه والمبدئية
 عالم ارواحدرو انكرو نقابص امكانيه دهن حتى تنزيه ايتك غالبدر
 زير اولونلرك جميع كمالاني بالفعل موجوده درو بونلرك نقصاني
 بحس وجوداتهم المنعينة وذواتهم المتقدمة الخج احتياج و
 امكانيدرب حق ايسه تنزيه اولنمز الا احتياج ونقابصدن
 ب صفت تنزيه عالم ارواحه غالب ومناسب اولدب
 بو حكمتي حكمت نفسيه به ارفاد اولندي تقدير موعم خلاصه
 حكمت سبويه ومنزه هيه ويا خود محل نقوش حكمت ب حقيقت
 نوحيه منحقق ونايتدر **التنزيه** حق سبحانه وتعالى تنزيه
 ايتك **من المنزه** منزه اولان بعد دهن تحديد للمنه
 منزه اولان جناب حتى تحديد وتقييد در اذ قد مبينه
 زير اعبد منزه جناب حتى تميزه انتمش اولور عمالا يقبل
التنزيه شول امور جسمانية ونقابص امكانيه بلكه كالات
 انسانيه دهن كه تنزيه قبول التميزي شكك حتى بو امور دهن تنزيه
 ايتك تحديد وخصيصه **سوا هذه المرتبه** حال انكه بويله

وکل زیر اجمیع موجودات با سبب مطهر حقد و حق بر مفضی
 و هو معلوم اینما گنتم هر حاله بونکر ایله سله در بیکم منوجه بوضوح
 ظاهر اولان حقد و بوضوح بالاصالة حقت و بالتبعه خلقک
 در نشه کیم مولانا نظام نسی بوری و اذاس الکت عباد
 عنی فاتی قریب آیتنده بپورر ل لا ذرة من ذرات العالم
 الا و نور الحق محیطها فاهم علیها قریب منبها قریب من وجودها
 الیه بالاجرة العلم فقط و بالبحر و الصنع و الایجاب بل بقریب
 آخر لا یکشف المقال عنه غیر الخیال و بوقیاسه کوره در **افلاک**
 بس اطلاق و فی **لم یجب له هذا الوصف تفسیر**
 شول جناب حقه که بو اطلاق و صفی الیه توصیف
 ایتمک واجب و لدی اطلاق تفسیر **فما تسمی** لیسر اطلاق
 ایله قید ایتمک فتنده بوقدر **الایتمیة** الا اطلاق ایلمقید
 اولمش وجود و ارد **اعلاه باطلافة** ایلمقید اولان وجود
 در که عبد منزه انک مرتبه سنی سایر مقید انک اوزرینه
 عالی و رفیع قلمش اولور بسبب **الاطلاق** حال بو که بوموال
 اوزرینه اولان اطلاق قید محضدر که اطلاق حقیقی دکلمر
 اطلاق حقیقی اولدر که ضد تفسیر اولیه بلکه بر اطلاق اوله که عین
 وحدت و کثرت و اطلاق تفسیری جامع واحد امیرین
 آخوندن اولی اولیه بلکه طرفینی بله بو اطلاقه نسبتا علی الترتیب اوله
 زیر ترتبه اعلی ایلمنزه اولان ناقص المعرفه در انک عیون
 که وجود مطلقه متحد و مقید در کذک مشتهرین **دخی مقید**

وحد ما لا یحد و سنی ذلک یتبریهام
وظن انه فی الحاصل و هو فی الغایت

زیر آتش سبیه در خجی تجرید و تقیید در شمول وجود مطلق که آنک حدی
 بو قدر انا شمول کم که میان تشبیهی و تنزیهی جمع ایند معارف
 و محقق و مدقق اولدر نته کیم مخصوص الحکمه حضرت شیخ بیورر
 فان قلت بالتثریه کنت مقیداً وان قلت بالتشبیه کنت
 محذوراً وان قلت بالامرین کنت متدوراً و کنت اماناً فی
 المعارف سیداً پس تنزیه بی شائبه تقیید و تشبیه بی غایله تجرید
 اولحق اگر قایل تنزیه اولورسک مقید اگر مائل تشبیه اولورسک
 محدود اولورسن انا اگر بولای امری جامع اولورسک طریق امر
 و معارفده انا و سید اولورسن ان زمان کوراجبا جوی
 نهان وان زمان اوران نهان جوی عیان کر عیان جوی
 نهان انکه بود و در نهان جوی عیان انکه بود در هم
 جوی جوی نیست و ان زمان از هر دو سیر نیست و پس
 آنک تنزیهی من حیث الحقیقه والذات والتجرد و عن مظاهر
 الکاينات در و تشبیهی باعتبار الظهور فی ذات الاکوان
 والتجلی فی ملائیس الاشکال والاکوان در پس عارف محقق
 طرف هیله مشاهد حق قیلور بنور الحق حضرت مولانا
 مشهوره بو محله مناسب بیورر لر گاه خورشید و گهی دریا شوی
 گاه کوه قاف و گاه عنقا شوی تونه این باشی نه آن در ذات
 خویش ای برون از و همها در پیش پیش از تو ای بی
 نقش با چندین صور هم موجد هم مشبه خیره سر **واعلان**
الحق الذي طلب ان يعرفه پس سئل ای طالب عرفان

من العباد مع

و راغب راه ایقان تحقیقا شول طریق حتی که حق تعالی قولن دن
 بلکه طلب ایلدی بحکم فاحیست ان اعرف خلقت الخلق
 لا اعرف و برنجوای او ما خلقت الجن والانس الا ليعبدون
 قال ابن عباس رضي الله عنهما اي ليعرفون والمراد بهذه المعرفة
 المعرفة الحاصلة من التصفية لا من النظرية. خاطر کی
 رقم قبض نیز بر ذمهات مکر از نقش بر آکنده ورق ساده
 کنی **هو اجاءت به السنة الشرايع** اول طریق حتی که
 حق تعالی عبادت دن کند ولی اول طریق ایلدیمک طلب ایلدی
 انبیا و مرسلین اوزره منزه اولان شرايعک السنة سی
 کتورد و کی بر نایب و ابراد ایلد و کی اسرار و عرفاندر فی وصفه
 اول حقیقت و صفنده که اول تنزیه ایلد شیبیهی جمع قلمقدر
 زیرا حق سبحانه و تعالی کند ولی اتم تنزیه ایلدی و هم شیبیه ایلدی
 و آیت واحده ده تنزیه و شیبیهی جمع قلدی تنه کیم سوردی
 لب کمنله شیئی لب جمع شبتک اکا و جهانه الوجوه مماثله
 تذکر تنزیهدر کاف زاید اولدوغی اعتبار یله و قوله و التسمیع
 البصیر شیبیه در زیرا بو صفندر هم اکا و هم اندن غیر
 دنده اطلاق اول نور و اگر کاف زاید اولدو ایضا اولده و
 شیبیه اولور زیرا تقدیر کلام لب مثل مثل شیئی دیکر اولور
 اثبات مثل فلان اولور و نفی مماثلت اول مثبت اول
 منلدن اولور و حقه شیبیه فتوحانده سوردی که کاف زاید
 اولدوغی اعتبار یله مثبت اولان منلدن مراد ان سندر

بحکم خلق اللہ آدم علی صورتیہ پس فقرہ اولدہ عین تشبیه بولنور
 نفس تنزیهده و کذکث نصف ثانی کہ در ہو التسمیع البصیرة عین
 تنزیه بولنور نفس تشبیهده زیر اعلم بلاغت و فصاحتده قاعده
 مشهوره در کہ چشمن سندیه ضمیر مقدم اولدہ مسند مؤخر معروف
 باللام اولدہ حصر افاده ایدر کفوکث فلان الرجل ای الرجل الی
 منخره فیہ لا لایغیر بس بولنور بولیدر یعنی بهمانه سمیع و بصیر
 اولدر بولنور بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر
 اولدر بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر بولیدر
 واقع اولدوغی اوزره تنزیه و تشبیهی جامع اولوب طرفیندر برینه
 زیاده میل اتمیه **فلا یقعده عقل** پس اول حقت و صفده
 السنه شریعت کتوردکی او مضات تشبیهیه دیز عقل تعدی و
 تجاوز اتمیه **قبل ورود الشریع** شرعت درودندز اول اولدک
 معارفی اخذ ایلدز دیز مقدم عقل کار امور اینجا اتمه است
 کین کمانه از حد دانش برتر است بلکه تنزیه به تصدیق ایلد
 کبی تشبیهه دخی تصدیق ایلدیه زیر ابو عالم صورت حق و حق بو عالم
 نسبت نفسی و قوایی مدبر اولان روح مشابه سنده در انچه
 حضرت نبی بوم معرفت حتی نفس **بجایه** مرعوق نفس
 فقد عرف بیه بیوردی **فالعقلیه** پس اول عقل ایلد جناب حقیق علم
تنزیهه عن سمات الخدوشک جناب حتی سمات خدوشک
 دیز و نقایص امکانیه دیز محض تنزیه ایلد کلمه زیر اعقلکث
 شانی انجی تنزیه ربانی فلمقدر **فالعارف صاحب**

سند

معرفة پس عارف اکی معرفت صاحبید **معرفة قبل**
ورود الشریع بر معرفت قبل ورود الشریع اولان ادراک
 و عرفانیدر که انک ایله تنزیه الهی حاصل اولور بمقتضای عقل و فکر
ومعرفة تلقاها من الشریع و بر معرفت دخی اولدر که انی
 تلقی و قبول ایدیه واضع شریعت حضرت نریدن و شارعند اخذ
 ایلدو کی معرفت تنزیه الهی شریعت مابیننی جمع ایلدو کما ورد
 فی القرآن و الاحادیث **دست در گفته** بزردان زن و اخبار رسول
 هر چه بیستی بجز این هر دو فایده است و بهوس **ولکن شریطها**
ولکن معرفت ثانیه نک شریطی **ان بیدر دعا حاجت برانی**
الله عارف اولان که انی زد و تقویض ایلدیه شریعت کتوردی
 اوزره الله یعنی شول جسم مشع الفاظ و تشبیهی مؤتم کلاکه
 قرآن عظیم و اخبار رسول کربیده واقع اولمش در کاستو الرحمن
 علی العرش و کید الله فوق اید بهم و لتصنع علی عینی و وضع لیلا
 قدمه فی النار و قلب المؤمن بین الاصبغین و وضع کفه بین
 کفین و صیحت حتی بدت نواجذه و رایت ربی فی صورة
 شاتب امر و قطط و بونکرک امثالی بس بونکره بلاتان و بیل
 تصدیق ایلدیه اگر حقیقتدی کشف اولدیه فیهما و نعمت و الا
 السنة شریع ایدر ایلدو کی اوزره بمقتضای فانتنا عظم
 فی شیئی فر دوه الی الله جناب حقه تقویض و تسلیم اولنه
 انکون ابو حنیفه حضرتی بوسئله توقف ایدوب تا اولی
 جابیز کورمدی نته کیم فقیه اکبر نده بیور لر که بیدی قدرت

معناسته تا اول جایز و کدر دیو معنی تا و بلمه راضی او مدنی مشعر در
 به پای عقل نتوان رفت این راه بعلم از وی نشاید گشت آگاه
 درین راه چون امید منزلی نیست بجز خیرت کسی با حاصلت
فان کشفتم عن العلم بکتاب پس اگر الله تعالی اول عارفه
 مشابهانده علمین حجاب و نقابی کشف ابرسه **فذلك**
من باب العطاء الالهی الذاتی پس اول کشف من باب
العطاء الالهی الذاتی و قد تقدم فی فقه شیت عالی السلام
 یعنی کشف مذکور عطا بای الاهی ذاتی قبلند که تحقیق نفس
 شیبیده تقدم ابدی و الحاصل حضرت شیک و مراد غیر نظر
 نفی تا و بلمه کما قال فی مقدمه فتوحاته الاستواء حقیقه معقوله
 معنویه نسبت الی کل ذات تعطیه حقیقه تلك الذات
 و لا حاجة لنا الی التکلف فی صرف الاستواء عن طاهره کذا
 قال هیناک بحر العناء برزخ بین الحق و الخلق و فی هذا المقام
 الممكن بعالم قادر و جمیع الاسماء و القصف الحق بالنعج و الضحک
 و الفرح و المعیة و اکثر النفوس الکوئیة فرد ماله و خدا مالک
 فله النزول و لنا العروج ای برادر ترا بدان منزل چون
 ندادست ره قدم چه زنی سر خود با تو چون نگر و اظهار
 چای خاموشیست دم چه زنی **فقد حکمت قدوسیه**
فی کلمة ادریسیه قدوس تقدیس من مشققد بمعنی المقدس در
 و وزن اسم مفعول تقدیس لغته تطهیره دیرلمه و اصطلاحه
 جناب حقیقتشانه لایق اولمبین امکاندن و احتیاجدن

و نقابین

و تقایص کونیه دنی و بونیه امثالی صفت درین نظریه تنزیه انبیا در
 و بواسطه سبوحان من حیث الکفیه و الکلیه اش و ابلغ اکثر
 انچون کلامه تاخیر اولنوب استوح فذو شریکینور پس
 ابلغتی جهندی حکمت سبوحیه دنی تاخیر اولنوب و اگور لیدی
 مع هذا فی عم زمانه ادریدن مؤخر در و بود وجه قابل
 که تسبیح بحسب مقام الجمیع تنزیه اوله فقط و تقدیر بحسب مقام
 بجمع و التفصیل تنزیه اوله پس کمیت و کیفیت جهندی اکثر
 و ابلغ اولور و بوده مذکور و مشهور در که تنزیه با تنزیه نفسی
 با تنزیه عقلی در و تنزیه ادریدن عم عقلی و نفسی در پس
 بو حکمت مقدم اولان حکمت من وجه مناسبتی اولدی و چون
 اکا ارفا ایدیوب حضرت ادریدن علیه السلام
 تخصیص ایدیکه ریاضت کامله ایدیه نفسنی شو اعل بد تنزیه دنی
 نظر و عقل و روحی صفات ردیه دنی و اخلاق حیوانیه دنی
 تقدیر فله بغندی روحانیتی حیوانیتنه غالب اولوب
 اکثر زمانه بدندی من اولوب سماوات و علوه
 عروج ایدوب ملائکه ایلک محالطه وارواح مجرد ایلک محالسه
 و موانع ایدردی شان شبر نظر نده بوده مشهور در که
 اون النی سینه طعام و شراب دنی و سینه و خواب دنی منقطع
 اولوب عقل صرف و روح محض قالمش ایدری پس
 نتیجه تقدیر بهر شیدن علوی مقتضی اولدی و غندی اوتوری
 جناب حق جل شانہ اکامتنه رفیعہ اعطای اولوب

شأنی و رفعا ه مکانا علیا شیرینی ایله عالی قدری واحدن
 حضرت شیخ و مخی بحث علو مکان و مکانتی بو قصه تخصیص
 ایدوب تفسیر نه شروع بیوروب دیدیلرکه **العلو علوان**
 علوانی قسمد **علو مکان** بر قسمی علو مکاندر پس اگر بو علو
 مکان حقه نسبت اولنسه **مثل قوله تعالی الرحمن علی**
العرش استوی الله تعالی کت بو قوی مشابه بو معنایه
 دلالت ایدرکه عرش او زره اولان رحمان با سبتا قصد
 ایلدی دیکت اولور پس عرش جمیع اجسامی محیط
 بر فلک در که اعلا ی جمیع اما کند و رحمان کماستویدر
 باعتبار ظهور فیه **انچون** علو مکان متحقق اولور لکن
 باعتبار ظهوره فیه اسمائه و صفاته و ابا حبت و آیه منوره
 عن المكان متعال من الزماندر **والعلاء** قوله او زره معطوفدر
 ای و مثل العلاء یعنی حضرت پیغمبر مکت فی العلاء قوی
 دلالت ایدرکه کذک حقه مکان باعتبار الاسماء و الصفات
 و الظهورات متحقق اوله و بو حدیث شیر لفتک سبب
 ورودی بودر که بر اعرانی حضرت رسالت پناه صلی الله
 علیه و سلم سوال ایلدیکه یا رسول الله این ^{کان} ربنا قبل
 ان یخلق الخلق حضرت پیغمبر عزم بیور دیدیلرکه کان فی
 علاء یا فوقه بهواء و لا تحنه بهواء عما لغنده سحاب رقیبه
 دیلر چونکه بر خسوسک قبا منه فوقنده و تحنده بهواء
 اولق لازم اولیجی حضرت رسالت پناه انی نفی بیوروب

دیدیلرکه

و بدینکه ایله عا که انک فوق و تحتند هه اولیه و عا به نوبت
 اصطلاحنده مرتبه احدیته دیر لر و احدیت بر مرتبه در که
 تعین و اسم و رسم و لغت و صفندن متبرادر و بو
 مرتبه به عا تعبیری جمیع مخلوقات دیده ادر کی انی مشابهه
 و نه عاجز اولد یعنی ایچوندر و بعضی مرتبه عا مرتبه واحدیتر
 دیشلر و بوندر دیر لر که نته کیم عظیم رفیق حایل بین سما
 و الارضدر مرتبه و احدیت و غنی بین السما الارضیه و
 ارض الکثرة در و بو محله مناسب اولانده بو معنی در **السما**
 و العما اوزره معطوفد رای مثل السما تقدیرنده یعنی
 ظهورات الهیه و اسماء صفات ربانیه بو مظاہر مکان
 مشابه سنده اولد و غنی حق تعالیکنک بو قوی مشایخ لالت
 ایدر که و هوالذی فی السما آله و فی الارض الاله قوی اولد
 و یا خود ثم استوی الی السما قوی اولد و یا خود حضرت
 پیغمبر علی السلام کنک بنزل الله کل لیلته الی السما الدنيا
 قوی مراد اولنه و یا خود بوندر امثالی بات و احادیث
 اولد بس مراد بو مظاہر اشیا جناب حقک صفات
 و اسمائمه مکان مشابه سنده در دیک اولد **و علم مکانه**
 ایکنجه قسمی علوم مرتبه در و بو معنی بهت شد مثل قوله
 تعالی کل شیئی باکک الا وجهه در یعنی کل شیئی باکک در
 الا اول الکلیت ذالکی دکل بس مع بکک الا شیئا باقی
 فاللق و جمله به مرجع و مصیبه اولمق و صفت الوهیت منفرده

اولی بر مرتبه عظیمه در که بونک فوقنده بر مرتبه دخی
 متصور و کل در **الناس بین علم و عمل** و ناس دخی علم
 و عمل با پیشنده و ابتر در **فالعلم للمکان** پس عمل عالمینه
 تحصیل مکان عالی چون در **والعلم للمکانه** و علم عالمیه تحصیل
 مرتبه رفیع و مبتدئه عظیمه چون در **و اعلم مکانک اعلم و علو**
مکانک علم تحصیل او نسبتی چون در **که عمل جسدک**
کاری و علم و حرکت شعار بیدرتسب مکان جسدک
و مکانت و حرکت در و عملک علم نسبتی جسدک
روح نسبتی کبیر و العلم روح العمل و العمل جسد
بس علو مکانت عالمینک و علو مکان عالمینک اولو
 و بیشترهایی جامع اولان **علوینت و اصل اولو** خاتم
 مهربمانست علم جمله عالم صورت و جانست علم
 مفتاح رموز حقایق و مصباح **بجور خلابق و نظام**
سلسله وجود و قوام مرتبه بشهود **علو** الناس موعی
واهل العلم احباء و الناس مرضی و اهل فیهم اطباء الناس
ارض و اهل العلم فوفهم سما و نور و مانی النور ظلماء و
العالمین روس الخلق کلهم و سایر الناس فی
التمثل اغضاء و اما علو المفاضل و اما صبغه تفضیل ابله
معتبر عنه اولان علو فبقوله تعالی **وانتم الاعلون** یعنی
علو مفاضلت شول علو در که حق سبحانه و تعالی امت
محمد و مخاطب پیروی یا امت محمد سایر امدن اعلا

من حيث المرتبة والمنزلة والله معكم والله سبحانه وتعالى
 بوعلوته سزكلمه سدر من حيث تجلده وظهره وان من حيث
 ذاته واطلاقه يتعالى عن المكان لا عن المكانه زير امكان خواص
 اجسام وحق سبحانه وتعالى مكانه وخواص اجسامه
 منزهة راما مكانه امر معنوي ريس علميه ونصرتيه و
 علوشا نيده وسائر صفاتيه ان انبه سله اوليه جائز در
 كره علم ايسم ان ابوان اوست ورجل ايسم ان زندان
 اوست ورجل چشم وچنگ عكس هم اوست اور يصلح
 وغدر عكس هم اوست **سز** والله معكم ونيصركه حق
 سبحانه وتعالى ولكن يتم عملكم توليد بواقته تشريف
 بيوردي تا علو مكانه ومكانته جامع اوله لير يعني سزك
 اعمالكزي ريكزاي امت محمد ناقص ورايل قلتم بل كجب
 اعمالك سزي درجات عاليه ومقامات ساميه به
 واصول واثائل فلور و سز علو مكانه ومكانته شامل اولور
 ديك اولور **هنا اجمع** يعني سز علو مذكور راجع
الي تجلده مظاهر واول حقت مظاهر مختلفه اولان
 تجلده تا كيم تايز و همي و تغاير اعتباري حاصل اوله
 والافى للحقيه مرتبه احديته سبيله علاك وادبيك
 منصور اولمزه **سز** سبحانه في تجلده **سز** في تجلده
مثل سز كمثل سز سز حق سبحانه وتعالى كمثل
 المراتب والمظاهر مظهر سبيله اولان تجلده سز

منزهة راما مكانه
 امر معنوي ريس علميه
 ونصرتيه و
 علوشا نيده
 وسائر صفاتيه
 ان انبه سله
 اوليه جائز در

آخذه اولان تجلیسه علی درنته کیم بر مرتبه به نسبت تجلیده
 نفی مثبت سورر لک مثلک و یکله الکاف زاید اعتبار
 اول نورسه و الکراف زاید اعتبار اول نور البیسه مثلینک
 مثلنی نفی اثبات اول نور و مثلنی حکم ان الله خلق آدم علی
 صورته انسان اولور و مثل قوله تعالی اننی معکم اجمع
واری و دخی بر مرتبه به نسبت الله تعالی نک موسی
 ایله بارونه اولان قوی کبیکه انکره خطایا سور رای موسی
 و بارون سز کله بیلیم سبب الیشیدرم و بن کوررم یعنی
 بن سزک صور تکزده متجلی ایم و سامع و دانانور الیشیدرم
 و سز بنم ایله سامع و بنم ایله بصیر و بنم ایله عالم و مرید و
 قدیر سز و مثل **جفت فلم تطعمنی** و دخی بو حدیث
 قدسی کیمی جناب حوچک شانیه سور رای آدم او غلی
 بن ارج و کر سینه اولدم پس بکا طعام و برمدک و حج
 حقه تیری رضی الله عنه فتوحانده باب سادس و سبعین
 و ما نئینده سورر لیر که لما جاع بعض عبیده قال لا احر جعت
 فلم تطعمنی و لما عطش اخر من عباده قال سجانیه لعبد اخر
 طماأت فلم تقنی و لما مرض اخر من عباده قال لا اخر عباده
 ثم صنت فلم تعدنی فاذا اسألوا هؤلاء العبيد من هذا طله
 قال الله لهم اما علمت ان فلانا جاع فلو اطعمته لو جعت
 ذکرت عندی و اما علمت ان فلانا عطش فلو سقیته لو جعت
 ذکرت عندی و اما علمت ان فلانا مرض فلو عدته لو جعتی

عذری و لاجرم صحیح و فی التسنوی آمد از حق سوی موسی این
عیب کما فی طلوع ماه را دیده ز جیب منتشرت
کردم ز نور انزوی من حقم رنجور گشته نامدی گفت
بارت نسبت نقصم ترا عقل کم شد این سخن را بر شا
گفت آری بنده خاص گزین گشت رنجور او منم نیکو بین
هست معذوری من هست رنجوریش رنجوری من
هر که خواهد بنشین با خدا کوشید در حضور اولیا **فصل حکمت**
مهمی فی کلمه **ابراهیمیه** مهمی اسم مفعول در مهمی که همی
مشق در مهمان شد عشق و اذرا طمجتند حاصل اولان
و لکه در بر و عشق و محبت تجلیات جمال حضرت مطلقند
حاصل اولور و هجمن تجلیات جلالتی حاصل اولور ملائک
مهمی بین و ناسدند مجذوبین و محل اولیا به دخی بو جذب و
همانند در نصیب وارد در بابت سلو که با نهایت سلو
بس بو جذب و هجمن ابلیه حکم مهمی و اخل اولور و بو حکمت
مهمی نک حضرت ابراهیم علیه السلام تخصص اولی بنده
وجه مناسبت بود که جناب حق جل شانہ مطاهر
کونیه در ساریه اولان هویت ذاتیه و صفات ثبوتیه
اولاد آمده بر کسند به تجلی قلدی ابتدا و الاحضرت ابراهیم
بس بعد مرتبه التثبیه و التقدیس مرتبه ششم در حضور
مطاهرده اولان مرتبه تجلی الهیه در که ششمی موجود
بس حضرت شایع حکمت شایع تقدیس بود تیری

تغیب بدوب کلمه ابراهیمیه بونی تخصیص فدی زرا
 اول حضرت نوح منظر محبت و خلت در که مودی پیمان
 و حیرت در و محبت و خلت و وصلت و قربت در سایر
 و از ثانی انبیا و شیخ حصه دار اوله و غنچه او تری پس
 حق ایله عبدک ما بیننده اولان محبت و قربتک تحقیقنه
 شروع ایدوب بیورر لکه **لا بد من اثبات عبد العبد**
 یعنی لایب و لازمدر که عبدک یعنی مقام فنا فی الله نایب
 و باقی اوله زیرا فنادن مراد اضمحلال عین عبد و کلدر
 المراد اندراج النور الضعیف فی النور القوی کاندراج
 الکواکب فی نور الشمس در پس فنا عبارتند استیلائی
 ظهور شیخی حقدن وجود موهومی بنجد او زره پس وجود عبد
 نور حق ایله منصبغ اولدقند صکره کند و عیننه شعوری
 فالعیوب حکم غایتک اولور صبغه الله هست رنگ
 خم بود بیسکه هایک رنگ کیرد داندر و رنگ آهن
 بهر کونک التیست زالتش می لافد و آهوشی هست
 شد ز رنگ و طبع آتش محشم کوید او من آتش
 من آتشم چون بسیر می کشت بهر کون ز رنگه پس انا
 النار کسب لافش بیگانه آدمی چون نور کیرد از خدا
 هست سجود ملائک ز اجتناب **بفتح ان بکون الحق سموة**
و بصرة و لسانه و یده و رجله بوقدیر صحیح اولور که حق
 سجانه و تعالی عبدک سمعی و بصری استگانی ویدی

ورجلی اوله بر مقتضای حدیث قدسی یعنی اللهم نوافل
 ایله تقرب فکده جناب حق سلطان جنتی اکابر غالب
 قلوب ظاهری و باطنی انوار حقل منصبه اولوب انک
 ایله شینوا وانکله بینا وانکله کویا وانکله کبره او انکله کویا
 اولور **فقم قواه و جوارحه هویته علی المعنی الذی یلیق به**
 پس جناب حق جل شانہ تعمیم ایلدی هویته ظهور
 و سر باطنی عبادت قوای باطنیه سی و اعضا و جوارح ظاهره
 سنه زیر اسمع و بصیر اسماء و قوادروید و رجلی اسماء اعضا
 و جوارح حدیث حدیث شریفه تنبیه اولور بو معنایه که
 حق جل شانہ **عین باطنی** و هم عین ظاهری اوله اما قرب
 حلول و اتحدا و اوزره اولان قرب دکلدربلکه شمول معنی
 اوزره اولان قرب و اتصال در که انک شانته لایق
 اوله بله حلول و لاتحدا نته کیم حضرت مولوی بو قرب
 اتصالیه مشهورینده خبر و بروک بیورر لر ازاناجون
 رست اکنوز شد انا از فرشته با بر انایی نلی معنا ازانایی
 ازل دل رنگ شد این انایی سر دکشت و ننگ شد
 کی شود کشف از تفکر این انا این انا مکشوف شد بعد الفناء
 اتصالی نلی تکلف نلی قیاس هست رب الناس را با جان ننگ
دهنده شیخه قرب النوافل بو منوال و زره اولان قرب
 نتیجه قرب نوافل در لر که عبد ظاهری اولوب حق انده
 محتفی و مستور اوله االت و قوی مشابه سنه اوله

و اما قرب الفرائض فهو ان يسمع الحق بك وبغير
بك اما قرب فرائض اوله ذلك حق سنكلمه بشبهه وشكلمه
 كوره يعني حق سنك و انكده ظاهر وهو اول اولوب سن
 انده مختلف و مستور اولوب الكالت مشابه سنده اوله
 سين نيزيم مارميت از رميت ولكن الله رحي معنا
 يوقربه اشراك واردر اول حضرتك وجودي حقه
الت اول شدر و اما النوافل فهو ان يسمع به وبغيره
و اما قرب نوافل سنك انكلمه بشكوب و انكلمه
كور مكر فيذكرك بالنوافل على قدر استعداد المتجاهل
و فرائض ابع ادراك اول نور بس نوافل ابع ادراك اول نور
متجاهل ابع استعداده و قابليته مفقاري و يذكرك بالفرائض
كل تذكرت فانهم و فرائض ابع ادراك اول نور به ادراك
اول نشر معنى فهم ابع ادراك اول نور به ادراك اول نور
كلمة اسماقية حكمت حقه في كلمة اسماقية به اسناد
السنده و وجه مناسبت بودر كه حضرت ابراهيم عم منامده
او على سخاني ذبح ايلر كوردي بس على طريق المنك اوره
انكاد يدبكه بانتي اري في المنام اني اذبحك فانظر
ماذا ترا بس حضرت اسحاقه بور و باطي حق قربابت
قلوب و يدبكه بالبت افعل ما تؤمر اي اجعل ما اراك
في رؤياك حقا اي محققا في الحس نيزيم حضرت يوسف
يدبكره بانك اول رؤياي بس قبله جعلها رتي حقا

و اما قرب الفرائض فهو ان يسمع الحق بك وبغير بك
 و اما قرب فرائض اوله ذلك حق سنكلمه بشبهه وشكلمه
 كوره يعني حق سنك و انكده ظاهر وهو اول اولوب سن
 انده مختلف و مستور اولوب الكالت مشابه سنده اوله
 سين نيزيم مارميت از رميت ولكن الله رحي معنا
 يوقربه اشراك واردر اول حضرتك وجودي حقه
الت اول شدر و اما النوافل فهو ان يسمع به وبغيره
و اما قرب نوافل سنك انكلمه بشكوب و انكلمه
كور مكر فيذكرك بالنوافل على قدر استعداد المتجاهل
و فرائض ابع ادراك اول نور بس نوافل ابع ادراك اول نور
متجاهل ابع استعداده و قابليته مفقاري و يذكرك بالفرائض
كل تذكرت فانهم و فرائض ابع ادراك اول نور به ادراك
اول نشر معنى فهم ابع ادراك اول نور به ادراك اول نور
كلمة اسماقية حكمت حقه في كلمة اسماقية به اسناد
السنده و وجه مناسبت بودر كه حضرت ابراهيم عم منامده
او على سخاني ذبح ايلر كوردي بس على طريق المنك اوره
انكاد يدبكه بانتي اري في المنام اني اذبحك فانظر
ماذا ترا بس حضرت اسحاقه بور و باطي حق قربابت
قلوب و يدبكه بالبت افعل ما تؤمر اي اجعل ما اراك
في رؤياك حقا اي محققا في الحس نيزيم حضرت يوسف
يدبكره بانك اول رؤياي بس قبله جعلها رتي حقا

و اما قرب الفرائض فهو ان يسمع الحق بك وبغير بك
 و اما قرب فرائض اوله ذلك حق سنكلمه بشبهه وشكلمه
 كوره يعني حق سنك و انكده ظاهر وهو اول اولوب سن
 انده مختلف و مستور اولوب الكالت مشابه سنده اوله
 سين نيزيم مارميت از رميت ولكن الله رحي معنا
 يوقربه اشراك واردر اول حضرتك وجودي حقه
الت اول شدر و اما النوافل فهو ان يسمع به وبغيره
و اما قرب نوافل سنك انكلمه بشكوب و انكلمه
كور مكر فيذكرك بالنوافل على قدر استعداد المتجاهل
و فرائض ابع ادراك اول نور بس نوافل ابع ادراك اول نور
متجاهل ابع استعداده و قابليته مفقاري و يذكرك بالفرائض
كل تذكرت فانهم و فرائض ابع ادراك اول نور به ادراك
اول نشر معنى فهم ابع ادراك اول نور به ادراك اول نور
كلمة اسماقية حكمت حقه في كلمة اسماقية به اسناد
السنده و وجه مناسبت بودر كه حضرت ابراهيم عم منامده
او على سخاني ذبح ايلر كوردي بس على طريق المنك اوره
انكاد يدبكه بانتي اري في المنام اني اذبحك فانظر
ماذا ترا بس حضرت اسحاقه بور و باطي حق قربابت
قلوب و يدبكه بالبت افعل ما تؤمر اي اجعل ما اراك
في رؤياك حقا اي محققا في الحس نيزيم حضرت يوسف
يدبكره بانك اول رؤياي بس قبله جعلها رتي حقا

و در این کتاب
در بیان حقیقت
و احوال اهل بیت
علیهم السلام
در بیان حقیقت
و احوال اهل بیت
علیهم السلام

سر و پای حقیقت فلدی و چون حکمت حقیقت اگانا
اولندی اما اصحاب رسول الله و اهل نفس حضرت
ابراهیمک اولادی بنیته اختلاف ایدر حضرت
علی و ابوهریره و عبد الله بن سلام و عمره و فساد و
مفائل و کعب الاحبار و وهب بن منبه رضی الله تعالی
عنهم حضرت اسحاق علیه السلام ذکته ذاهب
اولدیر و اخبار هود و ذی نعل ایلدیر که تورانده
و ذی واقع اولان زنج اسحاق در حضرت ابن عباس
و ابن عمر و مجاهد و محمد بن کعب القرظی و الکلبی رضی الله
عنهم حضرت اسماعیل علیه السلام ذکته ساکن
اولدیر کتاب و سینه موافق اولانده بودر اما
کتابده اولان دلالت و فدیناه بذج عظیم ایننده
قصه بجم تمام اولوب عقبنده و بشناه باسحاق
ایتنک وارد اولمیدر اما سنت اولدیر که انا ابن
الذبیحین سور دیلر مراد بری جدا علایری حضرت
اسمعیل و بری و ذی بال بری عبد الله درت رو با
عالم خیالده مرئی اولدوغی اجلد حضرت شیخ فرید
خیالک تحقیقنه شروع ایدوب بیورر که **اعلان**
حضرت الخیال یعنی سبیل ای طالب نیکی و حلال
عالم خیال ایکی قسم منقسمد نورت منته خیال مطلق
و عالم مثال و ذی دیر لکه بو عالم کبیرک خیالیدر و بر

قسمته و نخی خیال مقید در دیر لکه عالم مثال متصله و
 آنک بر جده ولی کبیر که انک و جودنده اولان
 خیال در بو عالم خیال بر جوهر روحانی و عالم نورانی در که
 جوهر جسمانی بیست به در محسوس و مقداری اولده و جوهر
 مجرد روحانی به مانند نورانی اولده صرف مجرد مادی
 دکدر و محض مجرد عقیده دکدر بلکه بر رخ حاجتین
 الشبیهین و حد فاصل بین العالمیند و جمیع صور عالم
 اجسامی مشتمل بر نته کیم بیورر لری **الخصیة الجامعة**
الشملة لكل شیء و غیر کل شیء یعنی اول حضرت
 خیال بر حضرت در که جامعه و شامله در هر شیء و هر غیر شیء
 زیر امرات جمیع موجودات بعینیه و جمله معدومات
 غیبیه در حکما اشراقیه بو عالم اقلیم نامن و ارض
 حقیقت و عالم اشباح و عالم مثال دیر لکه هر شئی که
 بو عالمه منافی موجود اولد و غنڈن او تری نته کیم مولانا سعد
 الدین شرح مقاصده بو نکر در نقل بدوب بیورر لری که
 فیه کل موجود من الطیرات والاحیاء والاعراض
 حتی الحركات والسکنات والاضاع والهبیات
 والطعوم والروایح مثال قائم بذاته بس بو عالم در که
 غیر متناهی در نته کیم قدما و حکما دیر لری که ان فی الوجود
 عالم مقدر یا غیر العالم الحسی لا یتناهی عجایبه و لا
 یحصی غزایه و من حیلة تلك العجایب جابلقا و جابلقا

و بهما مدینستان عظیمتان فیها الفیاب لاجبھی فیها من
للخلاق و علیہ بنی امر معاد الجسانی زبر اخلاق مضمینه
و اعمال صالحه نیک مثالی بو عالمه بستنانین و ریاحین
نمار و انهار لذت لثربین اولور و اخلاق ردینک
و اعمال سینه نیک مثالی عقارب و حیات و غیاب
و ظلمات و غفاق و غلبین اولور بسبب قنقنی
صفت دنیاده انسانیه غالب اولور به عالم نر زخده
اول کامناسب مصور و محبت اولور مثلا اگر کبره غالب
ایسه صورت بدنک و اگر غضب و حسد غالب
ایسه صورت کزک و اگر شهوت و عدم محبت غالب
ایسه صورت خنبر و اگر حرص و مال غالب ایسه صورت
موش و مورده اولور بهر خیالی گو کند در دل وطن روز
محشر صورتی خواهد شدن . صورتی کان بر وجودت
غالبست . هم بدان تصویر حسرت واجبست . حال
خوارست کو غالب تراست . چونکه زری پیش از مسامحه
ان زراست . روز محشر به عرض را صورتتست . صورت
به یک عرض را نوبتست . چون زد سنت ز خیر مظلوم
رست . آن درختی گشت از روز قوم رست . این
سختیهای جو مار و کز دست . مار و کز دست گشتی که در
دست . بختی آنتی علی عینه اصناف بعضی از
الفرده و بعضی علی صورده الخاری جدیدی الی الخیره بومونا به

و نه فی العرش منکرمه احد یجوز ان یتکلم
تبارک و العالی من جابر من حفظ و نه
لای و اللالی من جابر من حفظ و نه
فی تفاوت الامور فان فی العرش منکرمه احد
بجهد خیر لامات فان فی العرش منکرمه احد
انسان اعلام الله المستقر و لا یخبر احد
و ان کان من قصده الامور و لا یخبر احد
الهی منکرمه احد و لا یخبر احد
الاستاذ ایضا

دلالت ایدر برنجوایی قد افلح من زکیها وقد خاب من
 و تسبها و بر مصداق یوم لا ینفع مال و لا بنون
 الامر انی الله بقلب سلیم همان تزکیه نفس و تصفیة
 و تخلیه قلب ایدر بوضفند در خلاصه یونور و اکثر خواق
 عادات و کشف کرامات بو عالم مذکور در ظاهر ننه ^{اولود}
 کیم بعضی کبار مع اقامتہ فی وطنہ بعضی در بارہ تمثیل
 و تجتد ایدر کلری کبی بس بو عالمک عجایب و غایبہ
 حد و غایت بو قدر **ولها علی کل حکم التصویری** و بو
 حضرت خالیة ایچون وارد در موجودات و معدوماتدن
 ہم شیک اوز زینہ حکم تصوری وارد در که انک صورت
 و منلی بو عالمده ممثیل و منقصور در کلمات را الی علم
 الناس ابن العباس فیما روی عنه انه قال هذه الکعبة
 بیت واحوط من اربعة عشر بیتا وان فی کل ارض
 من الارضین السبع خلقا مثلنا حتی ان فیهم ابن عباس
 منلی و صدقت هذا الروایة عند اهل الکشف و ہی کلها
 صدق بو تصور حالیه تک کلیسے حق و ثابت و صدور
 زیر ابتداء معانی کلید اسم الکتابدن قلب عالم مناب سنده
 اولان لوج محفوظه نزول ایدر اندر عالم مناله نزول ایدر
 بونده نتیجت اولوب صورت بغیر اندر صکره
 و خی بر طرفی عالم مناله متصدرو بر طرفی دخی کند نفسی
 و بدنه پیوسته در پس هر بار که بو جهت سفلیه نابر

بر صورت و نقش خیال انسان بنده منطبق و مرتسم اول
 يا بسبب اختلال المزاج كما صحاب الملا لوليا و يا بسبب غلبه
 النوم پس بوظرف سفليد اولان صورتك حقيقتي بوقدر
 اگر ارباب الملا لوليا نك خيالات فاسده سي اولسون و اگر
 ناكث واقعه سي اولسون زيرا بكونه واقعه اضغاث واحلام
 در كه ملا عبه خيال دن حاصل اولور اما اول مرات خيالده مرئي
 و مصور اولان صورت هت علويدينه يعنى عالم مثالده نزول
 ايلد اول صورت متمثله حق و ثابتدر اگر نوحده اولسون
 و اگر يقظه ده اولسون زيرا عالم مثال خزانه علم حقدانده
 خطا متصور اولمزه **وهي كلها صدق تنقسم الى قسمين**
 و بوقدر حجه تصويرات خياله ايكى قسمه منقسم قسم
مطابق لما صورت القصوره **في الخارج** بر قسمي اولده
 مطابق اوله متول شبهه كه انك صورتى تصوير اولمشدر
 خارج خيالده **وهو** يعنى اول صورت خياليه نك خارج
 خيالده اولان صورت محسوساته مطابق اولان قسمي **المعتمده**
بالكشف انده كشف امور غيبية به اطلاع و بكماله تواتر
 تاويل و نعيمه محتاج دكلدر نته كيم حضرت رسول عليه السلامك
 بعض واقعه سي كيم كما ذكر في القران لقد صدق الله رسوله
 الرؤيا بالحق لتدخلن المسجد الحرام ان شاء الله امنين
 مخلقين رؤسكم و مفضلين پس حضرت رسول عم قبل
 خروج الى الحديبيه واقعه ده كند و تلى و صحابه سجدوا له من

ورد في الحديث ما منكم من احد يصيب شي الا آراه في منامه
 قبل ذلك حفظه من حفظه و نسيه من نسيه رواه ابن
 لاري و الديلمي عن جابر بن عبد الله عن النبي صلى الله
 في فؤاد الاصول من سمع من النبي صلى الله عليه و آله
 بعد خيرا عابته في نومه الحديث فاما في الرؤيا
 اضغاث احلام اصلا كما ظنها ابن سينا في الاشارات
 و ذلك من قصور العلم الحقيقي و لا عجب منهم و انما
 العجب من علماء الاصول انهم اجعوا قاطبة على ان جميع
 اضغاث احلام و لا تعبيرا لها و ما خالفهم فيها منهم
 الا الاستاذ ابو اسحق الاسفرايني و حقه الله تعالى

درم

اوزره قاصدا ولوقلری حالده داخل اولور کوردی
 پس هجرندن النی بیل صکره بعینه ظهوره کلمه بولمنوال
 اوزره داخل اولدیلر بس اول حضرتک کوردکی اکثر بو
 قیلدن اولوردی ننه که حضرت عایشه زهر ویدر که سوزر
 اول ما ندی به من رسول الله من الوجی الرویا الصا دقته
 فكان لا یری رو یا الا خرجت مثل فلق الصبح **وقسم**
غیر مطابق و بوبر قسمی خی اولدر که صور خارجیه به مطابق
 اولیه **وقسم یقع التبعیه** بولقسم ثابنده تعبیر واقع اولور
 یعنی اول مرئی اولان صور خیالیه مناسبتی اولان صور حسیه
 تاویل اولنور ننه کیم رسول واقعه سنده بر کاسه لبن ویرلور
 انی نوشا بدوب چرعه سین حضرت عمره اعطایلیق
 بو واقعه بی اصحاب کرامه تقیر بر ایلدکه دیدیلر که با اولته
 بار رسول الله قال اولته بالعلم و بینهما وده وجه مناسبت
 بودر که علم غدای روحدر ننه کیم لبن غدای بدنر بو
 وجهه علمه تعبیر اولندر و کذاکث بر کون حضرت یوسف
 صدیق بابا سنه دیدیکه با آیت انی را کنت احد عشر
 کونیا و الشمس و القمر را یتهم لی سا جدر بس فرق
 سنه ما بیندیم متجاوز اولدقه بابا سنی و اناسی و اون
 بر خادری کندویه مطیع و منقاد اولدقه و بو حال انلرده
 همتا بده فلقده دیدیکه هذاناویل رو یایی من قبل
 قد جعله ارنی حقا و کما قال رجل لابن سیرین را کنت

کلمه بولمنوال
 اوزره داخل اولدیلر
 بولقسم ثابنده
 یعنی اول مرئی
 تاویل اولنور
 انی نوشا بدوب
 بو واقعه بی
 بار رسول الله
 بودر که علم
 وجهه علمه
 صدیق بابا
 کونیا و الشمس
 سنه ما بیندیم
 بر خادری کندوی
 همتا بده فلقده
 قد جعله ارنی

فی المنام

في المنام كان في يدي خاتماً اخترت به افواه الرجال و فوج
 النساء فقال انت مؤذن تؤذن قبل الصبح في رمضان
 قال صدقت و بينهما ده مناسبة ذوق طنت اوله معلوم
 وان انت خويالي كه صواب و كه خطا او زره كور مننه
 سبب بود كه اگر جناب حقه كمال توجه به عبادت و اخلاق
 مرضيه بده التصاف و الف و او صاف زاده ذوميمه نفسني
 طهارت قلديسه و صحت بدن و اعتدال مزاج و دوام ذكر و
 مواظبت و ضوابطه وجودي تجل اولديه انت واقعه سي
 صحيح و صواب از زره اولور و اگر بود مذكور انت خلافي
 اولور سه اضغاث و اخلام و ناصواب و ناي احكام
 اولمغه سبب اولور نته كيم شيخ سه و ردي عوارف المعافده
 بيورر لير قال عزم اذ انام العبد و هو على الطهارة عجز روجه
 الى العرش و كانت رؤياه صادقة وان لم يتم على الطهارة
 قصرت روجه عن البلوغ اليه فتكلم المنامات اضغاث
 احلام و المراد بالطهارة طهارة الباطن عن حدث الهوى
 و كدورت محبة الدنيا و اذا طهرت النفس عن الرذائل
 انخلت مراث القلب و قابل اللوح المحفوظ و انقش
 فيه عجائب الغيبية و هو واقعة نك صحتة اصل كرس اعظم
 اعتدال مزاج و بود نك نعيه نه بر فاعده و قانون بود
 بلكه كاه اولور كه انبيا و صدقيين و في نعيه ده عاجز اولور
 حقيقتن بيله لر نته كيم بخاري و مسلم و ابو داود ابن عسك

روایت ایدر لکه بر کون بشخص حضرت رسول کلوب دید که
 بار رسول اللہ بود که واقعه کورد که بر لوتند بال اید باغ
 افر خلق اند نهیمی زیاده کیمی نافرین حسب نصیبهم اخذ
 ایدر لکه بر رب سمانه زمیندن آسمانه پیوسته اولمش
 پس سر اول سمانی طولوت بالا به عروج ایدوب
 کندک بر کمنه دخی در عقب اول سمانی طولوت
 کندک اول دخی صعود ایدوب کندی بعده برا حرمسه
 دخی بومنون اول وزره اول پیه یا پیشوب کندی بعده
 اول سمانه منقطع اولوب تکرار بر کمنه انی پیوسته
 قلوب اول دخی یا پیشوب بالا به صعود ایندی لخصت
 ابوبکر الصدیق تعبیه شروع ایدوب دید که اول بردن مراد
 اسلام در و اند نه یغانه بال بلغند مراد قرآنند که اند
 بعضک فیضی زیاده بعضک کمت در و رب سمانه مراد
 سول جبل منین کبی اولان نه بعیند که سر انی طولوت
 اعلا بی حقیقه عروج ایدک پس سندن صکره بر کمنه اول
 شریعتی طوتار و بالا به صعود ایدر بعده منقطع اولوب
 انی بر کمنه پیوسته قلوب اول دخی بالا به عروج ایدر
 بار رسول اللہ بیورر سر تعبیه واقعه اصابت ایدر
 یا خود ایدر حضرت عزم بیورر ایدر اصبت و اخطات
 کندک حضرت ابراهیم عزم واقعه سندنه بر
 روایتده اسماعیل و بعض روایتده اسحاقی ذبح ایدر کوردی

و لوتند

بود و افعالی بعینه ظاهره تحمل ایدوب ذبح و کده مباشرت قلیل
 حال بود که مراد الله ذبح کبش ایدوبی بینهماده مناسبت ذاتی
 و صفت مقرر در مناسبت ذاتی یکسایه مظهر حق اولیسه و
 مناسبت صفاتی هر برینک امر حقه اطاعت و انقیاد و ولیمت
 صفتلیدر **و الناس هم هنا** و ان بود و افعه خصوص صندره
علی فیه یکی قسم او زینده در **عالم و متعلم** بر قسمی
 عالم در بر قسم متعلم **فالعالم یصدق فی الرؤیا** تخفیف
 ایلده در بر عالم اولان و افعه کننده صادق اولور یعنی مرتبی
 اولان صورت و افعه سی صادق اولوب تعبیه ده تعلیم
 احتیاج اولمز زیر آنک و افعه سی بو تقدیر چه مطلقا الله
 تعالیست اراده ایلدوکی صورت مرتبه در بعینها و
المتعلم یصدق تشدید ایلد فراء تدر **الرؤیا** و متعلم اولان
لا یجانبکم منامنده کوردکی صورتی صادق قلمور حتی **بعلمه**
لحق ما اراد بک التصوره انی جلی له حتی جناب
 حق اول کسیه تعلیم ایدنجه به دک که و افعه کننده اگا کشف
 و جلی قلدو غی صورتلمه نه شی مراد ایلدی بسر بوسمت
 و افعه سی تعلیم و تعبیه محتاجدر و حضرت ابراهیم علیه
 السلامک و افعه سی بوسمت اولور زیر جناب حق جلی
 شانه اکاندا ایدوب بیوردیکه یا ابراهیم قد صدقت
الرؤیا یعنی یا ابراهیم منامکده کوردگی سن صادق اولان
 تعبیه قلدک و بومعنا یک شایه جناب حق بیوردیکه

قد صدقت في الرؤيا الكرماء الله بعينه صورت واقعه الربي
 تخفيف اليه صدقت في الرؤيا بوردية ابي معلوم اولدك
 مراد تعبير اقتضا ايدرا بمش **فصل حكمة عليته في كلمة الساعية**
 حكمة عليته نك كلمة الساعية به فريبك لمسند وجه من
 بودر که حضرت حق اني ان صدق وصادق الوعد صفتك
 توصيف وکان عند ربه مرضيا نصيبه تشريف بيوردي
 واني مظهر اسم علي قلديك پس انك عند ربه مرضي اولمسه
 علوم مرتبه سنده دلالت وصادق الوعد اولمسه ستمودرجه
 سنده شهادت ايدرا لاستيا حامل شمس حضرت اكمال انبيا
 در که اول حضرت انک در بيتنذر اولوب سلسله تشريفه
 لري اكا منتهى اولور پس علي سمدرا سماء ذاتك پس
 حضرت شيخ نجيب الذات بحسب الصفات والاسماء انك
 مرتبه سنك بيانته شروع ايدوب بيورر لر **وجود العالم**
الذي لم يكن بكن بوراده افعال تامه دندر بمعنى لم يوجد
 بغير شول عالم امكانه نك وجودي که بالذات موجود اولمسي
بمکان پس بعد العدم موجود اولدي **بندى نسا**
كثيره في موجد وبعينه بو جمله جمله مستانفه در سؤل
 مقدره جوانت لولور كالت ديك اولدي که پس بو وجود
 عالم امكانى که بعد العدم موجود اولدي بونك وجودي
 نه اقتضاوا سندا ايدر بيورر لر که بو عالم امكانيك
 موجود وخالقنده متحققه اولان نسب كثيره لى سندا

ایدر و اول نسب کثیره در مراد اسماء الهیه در کجاست
 و علم و ارادت و قدرت و بونکرک امتیاز زیر اگر بود
 نسب الهیه اولییدی موجودات که موجودی باشند ارتباط
 اولییدی پس بونسب الهیه روابط موجوداتند
 خود را بشنون ذاتی آن برده نشین شد جلوه ده از
 مظاهر دینی و دین زمین نکته که گفتیم ای طلبکاران زمین
 و صفت و فعل ترا چیست **بین او اسماء** نسبتاً
 او زره معطوفه یعنی با خود اسماء کثیره است دعا ایدر
ما شیت فعل الکر استر سکت بویله دی زیر الامتارعه
 فی الاصطلاح کرک نسب کثیره و کرک اسماء کثیره دی
 ایکنک بیله مفهومی بر در بوراده اسماء و مراد صفا
 الهیه در وصفات الکرجه من حیث با یفهمه العقول غیر اندر
 اما من حیث التحقق و الحصول عین ذاندر متلا عالم ذاندر
 باعتبار صفة العلم و لذلك قادر ذاندر باعتبار صفة القدره
 و كذلك مرید باعتبار الاراده پس معلوم اولدیکه الکرجه اسماء
 بحسب المفهوم بر بر لرنه مغایر در اما بحسب الحقیقه عین
 ذاندر و اسماء و صفت و نسب اعتبار اندر ای در همه
 شان ذات تو پاک از همه زمین **و** در حق تو کیف توان
 گفت نه این از روی تعقل همه بخیرند صفات **و** با ذاندر
 تو از روی تحقق همه عین **لا یمن ذکات** یعنی لا یمن
 و لازم در اول ذکر اولییدی نسبت و اسماء کثیره دین

وبالجميع يكون وجود العالم زيرا هو اسماء كثيرة نكب مجموعا
 وجود عالم حاصل اولو زيرا اهر بر جو، بواجزاء عالمه بر
 اسماء مظهر بدر بس لو موجودات مظاهر اسماء
 وصفات الهية در بو مجموعه كائينات ده مسطور
 دكلدر الالاتك اسماء وصفاتي مجموعه كون را بقانون
 سبق، كرديم تصفي ورفا بعد ورق، حقا كه نديديم
 وخوا نديم در و اجزات حق و شئون ذاتية حق
فالعالم موجود عن احدى الذات بس لو عالم امكاني
 داننده و كجا من الوجوه كثره اولين موجوده موجود
 در زيرا حقيقه الخفايق كه ذات الهيدر جميع اشياءك
 حقيقتي در و اول في حد ذاته واحد در كه عدد و كثره
 مبه اور اما باعتبار التجليات المتكثرة والتعينات
 المتعددة في مراتب الكائينات نازه بر شكل حقايق
 جواهر متنوعه و نازه بر بينات اعراض مرئي و بايان
 بس ذات واحدك بواسطة الصفات
 المختلفة شكل جواهر و اعراض متكثرة
 و حدة خلل كلنا اي بر سر
 بندار و تلي و كيل بعد است
 في سهو و غلطا، بكت عين
 فقط منشوب اليها منشوب
اول ذاته احدها الكثرة من حيث الاسماء من حيث

الاسماء

الاسماء المتعددة اولان كثرتك احدتي واحديت
 كثر تدنم اذ جميع اسمانك بر اولدني مرتبه در كه اكا واحديت
 تعبير ايد لر و مرتبه ذاتك جميع اسما و صفاتك انصافي
 صور تيدر كه جميع اسمانك مستمسك يد رير اهر اسم ذات
 احدية دلالت ايد بجد و اسم عبار تد ذاتك بر صفت
 مخصوصه ايله ظهور تدنم مثلا مغز و نيك و نيك و نيك
 بو ايك بيله متجاولان ذات واحد در مانع و معطي
 و نيك كذاك نيه اولد رير من حيث الاسماء ظاهر اولان
 كثرتك احدتي اكا منسوب اولدي پس عين واحدية
 تعينات و تقيدات مذكوره در بجز و اطلاق جيتيدن
 حق دير لر و اسما و صفاتك متلب و تعينات شخصانه
 متعين اولدني جيتيدن خلق عالم دير لر پس عالم ظاهر
 حق و حق باطن عالم قبل الظهور عين حق ايد
 و حق بعد الظهور عين عالم اولدي بلكه في الحقيقة حقيقت
 واحده در كه ظهور و بطون و ازليت و ابدت و اق
 لبت و اخريت نسب و اعتبار تدنم هو الاول
 هو الاخر هو الظاهر هو الباطن

کسی دیگر نمیدانم **لان حقایق العالم تطلب ذك من**
 زیرا حقایق عالم که عند التصوف اعیان ثابتة و عند
 الحكماء مابیات الشیاد و کلر دیر ان استعداد ایل
 طلب اید لر هر بری وجود لرینی فیاض مطلق اولان

اسماء

موجود حقیقی در پس اول فیاض مطلق بهم شایستگی قابلیت
 و استعدادی علمنده. بجز اقتضا ایدر سه امکان کوره خود
 اعطا ایدر پس جناب حق جل شانہ ایجاد ایدر الا
 بحسب الاستعداد و قابلیت الایمان و برین شیء بود خود
 ده واقع اولمزا الایمانت اعطا ایدر کی او رزه
 اما عقل و وهم حکم ایدر که البته محکم الوجود قابلیت بر
 شیء اولمغه و هم نقیض اولمغه زیرا طرفین بیده کلمتسا
 ویدر اما ستر قدره واقف اولمغه محققین بیورزر که
 اعیان مجموعله دکدر و اکاجعل جاعل تعلق انبیا مشد
 زیرا صور علمیه حقد ر پس بویه اولمغه سؤال لازم
 کلر بجز عین مهندی اقتضا هدایت و عین جنال
 اقتضا صدالت الیدی تترکیم عین کلر بجز کلر
 قلندی و بجز عین انک انک قلندی دینک زیرا اعیان
 صور اسما الهیه و مظاهر صفات ربانیه در که بلکه ذات
 قویکه ایلک قائمه اولمغه عین اسما صفات در حین الحقیقه
 ظاهر و مظهر عین حق اولمغه بوسؤال وارد اولمغه زیرا
 قبل من قبل لالعه و رد من رد لالعه اما بجز بینه
 لایسرا عیاض کلر ایلک جواب و بریلور جناب که بای
 لا ابالیست. مشد از قیاسات جنابست چه بود
 اندر ازل ای مردنا اهل که این یک شد محمد و از اول
 نه ظلمست این که عین علم و عدلیست نه جوار است این که

والعالم

عين لطف وفضلت بر و جان پدرش در رضا
 وده بتقدیرات ربانی رضاده **ثم ان العالم ان لم**
يكن ممكنا بوندگور اولان معانی در صکره تحقیقا عالم اگر
 ممکن الوجود اولمیوس بلکه متمنع الوجود اولیدی **فما هو قابل**
للوجود پس اول عالم وجوده قابل مستعد اولیدی حقا
 یفک انقلاتی متمنع اولد و عندئذ او تری زیر متمنع الوجود
 ممکن الوجود اولمز **فما وجد العالم الا عن امر من** پس عالم وجود
 اولدی الا ایکی کار دخی **عن اقتدار الهی منسوب الیه باذکرناه**
 بری اقتدار الهی بیدندر که اول انه منسوب برزم ذکر اولدی که
 شے که اول من حیث الاسماء اولان کثرتک احدیتی در **وعن**
قبول بری دخی حقایق اشیا و اعیان ثابتة تک قبولی
فان المحال محال ذاتی و عدم محض **لا يقبل التكوين** اصلا
 تکون و ایجاد قبول ایتمز **ولهذا** یعنی وجود عالم اقتدار الهی
 و قبول ممکنه اولد و عنین **قال تعالی عند قوله کن الله تعالی**
بیوردی کن قولنک عندئذ بواش اشارتد اقتدار الهی
فیکون و بویکون قولی اشارتد قبول ممکنه **فمن البی**
 پس جناب حق نسبت قدی عالمه **التكوين** اولمقلقی
 تکون بوراده کونده مبالغه قلمی چوندرته که تعییل فیکور
 مبالغه قلمی چون اولد و غی **من حیث قبوله** اول عالمک
 امری قبول ایتمز که حیثیتد که اول عالم فسنده تکونیه مستعد
 اولمیدی عند سماع امر کن موجود اولمیدی پس

فنسب التكوين
 الی العالم تحت

حق سبحانه و تعالی بر شبیه کن در یو امر ایلیه اول شیخ کند و
 نفس بن موجود فلور موجود نیک امر بنیه امتثال آیت مکه
 بواجله تکوینی حق تعالی شبیه نسبت فکری نه کیم
 پیوردی انما امره اذا اراد شیئا ان یقول له کن فیکون
 فخر اول الله بر شبیه اول منیر ادا یلست نیک امری اول
 شبیه اول نیک ایل در پس اول شیخ در شیخ کند و نفسند
 اول اول لور اگر اول شبیه تکوینی نفسند استغفادی
 اول میسیدی عند استماع امر کن وجوده کلیدی و یو استغفاد
 و قابلیت اول شبیه مرکوز و کامندر که آکا یو استغفاد
 و فیض اقدس حاصل اول لور و فیض الهی یکی مسددر
 بری فیض اقدس بری فیض مقدس در اولی ایله
 جمیع اعیان و حقایق و استغفادات اصلیه لری
 حاصل اگر سؤال اول نور که یو اشیا قبل وجودها
 عالم عدمه معدوم در پس امر الهی امتثال و انقضاء
 ایله نجه اول لور بود ذکر اولنا نه معنی الیه وجودی شبیه قا
 قابل در پس نجه مکن اول لور بر شبیه تکوینی که انک وجود
 بنف غیر بن مستغفاد اوله جواب بود در که یو اشیا جمیعاً
 مرتبه علم الیه از لا و اید وجود علمی ایله موجود لری در
 اگر چه بالنسبه الی خلیج الوجود معدوم الیه لری پس
 اول امری موجود علمی او زره اول لور که سماع و تکوینه مستغف

اوله فقر حکمت **زوجیه فی کلمه یعقوبیه روح بفتح الراء**
 راحته دیلر و حکمت **زوجیه** نکت کلمه **یعقوبیه** به خصیص
 اولمنده وجه مناسب اولدر که حضرت **یعقوب**
 مشر شریفینده علم انفس و ارواح غالب ایدی انک
 اچون اول حضرت **عبدالمکمل** اکثره و صابا و اخباری
 زایچه او زرر مبتنی اولمش **رنه** کیم اولاد نه بیوردیلر یا بنی
اذهبوا فحسبوا من یوسف و اخیه و لایا سوا من روح
الذئانه لایا سوا من الله الا القوم الکافرون و بر محله
 دخی انی لاجد کج یوسف لولا ان **سعد** و **سور** دیلر
 و بوضعه انقیاد و جزا و عادتند اولان **دینک** احوالی
 بیانه قلدیلر زیر **بوندک** به برندن **راحت** حقیقیه ایدی و
 راجحه **دایم** مدی حاصل اولور انا انقیاد **التهیه** **راحت**
 بولمنه بودر که **برک** امر حقه اطاعت **المیه** درجه علیایه
 و اصل اولوب **راحت** عظیم بولور و اما عادتند حاصل
 اولان بوده طاهر در زیر **راحت** **بر** **راحت** **راحت**
 ایلنه ندن منکند اولوب **راحت** بولور **راحت**
 انانده **دیند** حاصل اولدو **عین** **راحت** **دینک**
 شیخ ایدوب **سور** لیر که **ان** **ابن** **عند** **الاسلام**
 دین لغت عربده برنجه معنی او زرینه کلور هر برنجه
 القرینه علی طریق **الاشته** **راحت** اولنور بواجده انقیاد
 و عادت معنی **کلور** **راحت** **ان** **فلان** **بغلان** **دی**

راحت عادت معنی کلور راحته کیم ان فلان بغلان دیلر
 راحته دیلر و حکمت زوجیه نکت کلمه یعقوبیه به خصیص
 اولمنده وجه مناسب اولدر که حضرت یعقوب مشر شریفینده علم انفس و ارواح غالب ایدی انک اچون اول حضرت عبدالمکمل اکثره و صابا و اخباری زایچه او زرر مبتنی اولمش رنه کیم اولاد نه بیوردیلر یا بنی اذهبوا فحسبوا من یوسف و اخیه و لایا سوا من روح الذئانه لایا سوا من الله الا القوم الکافرون و بر محله دخی انی لاجد کج یوسف لولا ان سعد و سور دیلر و بوضعه انقیاد و جزا و عادتند اولان دینک احوالی بیانه قلدیلر زیر بوندک به برندن راحت حقیقیه ایدی و راجحه دایم مدی حاصل اولور انا انقیاد التهیه راحت بولمنه بودر که برک امر حقه اطاعت المیه درجه علیایه و اصل اولوب راحت عظیم بولور و اما عادتند حاصل اولان بوده طاهر در زیر راحت بر راحت راحت ایلنه ندن منکند اولوب راحت بولور راحت انانده دیند حاصل اولدو عین راحت دینک شیخ ایدوب سور لیر که ان ابن عند الاسلام دین لغت عربده برنجه معنی او زرینه کلور هر برنجه القرینه علی طریق الاشته راحت اولنور بواجده انقیاد و عادت معنی کلور راحته کیم ان فلان بغلان دیلر

آبی انقیاد لامرہ دیگر و عادت معناسنه کلد و کنه ہذا
 دینہ ابد او دینی کبی یعنی ہذا عادتہ ابد او عادتہ دیگر
 پس دین عبدک حقہ ظاہر او باطن انقیادند عبارتند
 نہتہ کیم کلام مجیدہ واقع در کہ بیوردی ان الدین عند
 اللہ الاسلام **ومعناہ الانقیاد** و اسلاک معناسی
 انقیاد ایلمد نہتہ کیم استم فلان دیر لر ای انقیاد
 و اطاع دیگر پس دین اسلامند عبارت اولد
 و اسلام انقیادند عبارت اولد پس دین
 عبارت عبدک انقیادند عبارت اولور فاذا کان
 كذلك الرحمة خصیفت بہن بلہ نظر فلور است
 جمیع موجودات مطیع و متقاد و مقدر در کر زیرا
 ہر شیئی بر اسمک مطہر ہدی و اول اسم اکا حاکم
 و غالبدر پس ہر کس مطہر اولد و غی اسم حیثیتہ حقہ
 مطیع و متقاد در اگرچہ آخر اسمک مقتضاسنہ
 کورہ عاصی و طاعنی کورینور سہ نہتہ کیم شیخ حفر
 حضرت علی بو عبارتہ بو معنایہ اشارت بیوردی
 دیدلر کہ **من طلب منہ امر ما مثلاً برکہ** و نہ امر
 لردخ بر امر طلب اولف **فانقاد الی الطالب فما طلب**
 پس اول کسنہ طلب اولمان شبتک ادا سنہ
 طالب اولان کسنہ انقیاد اولیسنہ **فہو مسلم**
 پس اول کسنہ مسلم و متقاد در **فانہم** پس سن فہم

فافہم انقیاد و الا انقیاد و الا
 و انت یا علی ان حکم اللہ یطیعون
 تطیعوا ان اطعت اللہ یطیعوا
 یابن اخی ان ربک اللہ علیہ وسلم
 کانہ انشط من العقل فقل
 ان یغایب فی ذعاه فقال فقل
 فی ادع الی ربک الذی تقبده
 صل اللہ علیہ وسلم فقال یابن
 ربی اللہ عنہ انہ مرض ابو طالب
 و رد فی الحدیث عن انس
 ففادہ

العلم

ایلده بو معنای و نکته غرابی ای طالب اسرار خدا اولان
 کلمسه **فانم بسری** زیر ابونکت نهی تقدی و سرایت
 ایدر مسئله جلیده نکت نهمنه و اول جلیده به شینک
 من وجه مسلم و منقاد اولم سیدر که وقتی رکت ان
 لا تعبد و الا ایاة مفهومی او زره جمله نکت اطاعتی و انقیاد
 من وجه اکا در اگر سیری سیری بسرید نه طو تلور سه
 مفعولی محذوف اولور که تقدیر کلام سیری و تقدی
 الی مسئله جلیده و یکت اولور اما بعضی نسخده بسری
 واقع اولمش تبارتند نه تقدیری تحقیقا بو معنائک
 نهی سکا بشارند در یکت اولور بو معنائک نهی بشار
 اولمسه توجید افعال مؤدی اولد و عجز در در فهم اتمسه
 شرک حقیقی متضمندر **الدین دینان** پس دین ایکی
 قسمدر دین مأمور به بر قسمی اولد بیدر که من عند اللہ
 اولمش در **هو ماجادت به الرسل** و اول من عند اللہ
 مأمور اولان دین رسکت کتور و کلر بیدر که هر
 نکت شرعی در **دین معتبر** بر دین و فی اولدر که من
 عند اللہ و کلدر که من عند اللہ معتبر در **هو الاصلح** بو عند
 اللہ معتبر اولان دین اختراع اولیا و ابتداء اصفیا
 در که من عند انفسهم طریق ریاضت و خلوت و غلت
 اختصار ادب من تلقای ذواتهم راه تجرد و انقطاع
 احداث و اختراع ایلدیلر شکر النعم اللہ و طلب المصنعا

رباعی

ایجا بر تویدیدم چه بنیسان کردم
 عصیان همه بر امیر غفران کردم
 کیم که بسجی غلاف فرمان کردم
 اخوند بهر آنچه خواستی آن کردم
 کفنی که کین کار و بیست بستم
 کفنی که بر نام و بریدی بستم
 بر موجب فرمان تو که زانکه بستم
 بر وفق ارادت تو بیدر بستم

رباعی

ربهم الذي فيه تعظيم الحق اولى معية اولنا زدين مبتدع
 ومختار كك انلره تعظيم حق اوله **فمن رعاها** بن شوق
 كك اولياء اهدفيا نك مبتدع اولاه ديننه وخدمه
 اولاه طريق وايمينه رعایت ايلسه **حق رعایتہ** يعنى
 حق رعایتله وكمال تعظيم وخدمت خستيد **ابتغاء رضوان الله**
 الله تعالى نك رضا سنے طلب ايجوز **فقد افلح** اول
 كمنه تحقيق فلاح ونجات بولور بوجله مقصود وواعينه
 يتدى وخدمت شنه بوجبارتله بوايته اشارت بيور
 لركه جناب حق جل شانہ قرآن عظيمه بيور ولفه
 ارسلنا نوحا و ابراهيم خققا برار سال اليك
 نوحى و ابراهيم بوجلفه دعوت ايجوز وجعلنا فى
 ذريتهم النبوة و الكتاب و برفلق بوايكس نك
 ذريتهم ما يكينده اهل نبوت واصحاب رسالت كك
 فلق و بونكره كتاب ارسال فلق ممنهم مهند
 بونكر ذريتمند بعضيسه طريق حقه مهندى اوليدر
 وكثير منهم فاسقون و بونكر ذريه الكثرى مقتضاي
 طريق انبيائهم واجكامنه انقيادهم خارجدر رسم
 قفيناعلى اثارهم برسلنا انهم صكره بزتابع فلق
 ارساله انبيادهم ذكر ايلدوك كك نك نكرى
 اوزره رسولهم عزى و قفيناجيسه ابن مريم بونكره
 صكره عيسه بن مريمى ارسال اليك وانبياه الاجيل

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including the word 'مختار' and other illegible script.)

و اول عیسی بن مریمه بحیل اعطا ایدک و جعلنا فی قلوب
 الذین اتبعوه رافقه و بر اول عیسی به اتباع ایلین کلم
 کرمک قلوبنده فلدق رافق و رحمت و رحمت
 و شفقت فلدق و رهبانیه ابتد عومها رهبانیه منصوبه
 فعل مقسمه ایلکه که با بعدنده اولان ابتد عومها اکا دولت ایدر
 تقدیری ایی ابتد عومها الرهبانیه ابتد عومها دیکدر و بونکر
 رهبانیه و خایفله منسوب اولان فعلدیری و خصلتدیری
 اختیار ایلدیلر که اول طریق ریاضت و عالت و انقطاع
 و خلوت و وحشت و رهبندرا ماکتنا با علمه و اول
 عبادت و ریاضتی بز بونکرک اوزرینه فرض قلماشدیری
 الا ابتغاء رضوان الله استثناء منقطع اولورسه تقدیری
 بز بونکره بورهبانیتی فرض قلماشدیر لکن بونکر ایی
 طلبا لرضات الله اختراع ایلدیلر و کما اولور
 و بعضدرا استثنای متصل طومشدر اما حضرت شیخ
 فصوص الحکمه فارغونها قولندن استثناء قلمشدر الی
 مستثنی مستغنی منه کما اوزرینه مقدم اولور اما معناه
 مناسبت بغایت لطیف اولورینه کیم بیور
 فارغونها هو لاء الذین بشرعوا بحق رعایتها الا ابتغاء
 رضوان الله یعنی مشول قومند کور شروع ایلدیلر
 عبادت و ریاضت بحق رعایتله رعایت ایلدیلر الا
 اللهم مناسنی طلب ایچون رعایت ایلدیلر

فأئینا الذین آمنوا منهم اجرهم وبرا عطا ابدک اندرون
 مؤمن و مطیع اولئکه انوار قدسیه و کمالات نفسیه
 و اخلاق شریفه و اسرار بلیغه کبی اجر لری و کثیر منہم فاسقون
 و بونظر کثیر یو طر بقدر خارج کرد و مقتضاه احکام کدینه
 انقیاد و ذمہ کثیر در **والامر الالهی امران** و امر الہی
 یکی قسم اوزرہ در **امر بواسطہ بر قسمی بواسطہ الانبیاء**
 و المرسلین اولان امر در **امر ایجابی** و **امر تکلیفی**
 دخی و بر لری **فانہ الا صیغۃ** پس بواسطہ الانبیاء اولان
 امر وہ یوقدر الایمان صیغۃ امر وار در نہ کیم اقیمو الصلوۃ
 و اتوا الزکوۃ کبی و بو امر ہر بار امر ارادۃ موافق اولن
 الایجابی و **امر بلا واسطہ** و بر قسمی دخی بلا واسطہ
 الانبیاء اولان امر در و بو قسمہ امر ارادی و امر ایجابی
 دخی و بر لری **ازل زالکہ لوح قضادہ اولان امر در کہ**
 انعامہ اذا اراد شیئا ان یقول لکن فیکون امری
 بو معنایہ استشارت در و **ہو الذی لا یتصور مخالفۃ**
 و بو امر ارادی استول امر در کہ وجہا منہ الوجوہ بونک
 مخالفۃ متصور دکلدر زیرا قضای حقت تغیری قابل
 دکلدر و اما **بلا واسطہ** **مخالف** اما بواسطہ الانبیاء و
 المرسلین اولان امرہ مخالف است اولنور اگر امر ارادۃ
 موافق اولنور لیسہ اگر موافق اولنور سہ مخالف اولنور
 پس انبیاء و مرسلین و وارثین بو ارادۃ موافق

امر الالہی امران

جای اولی

چون ذات تو منی بودی صیقل
از نسبت افعال خود به این
سپیدت مثل شکر در دل
عین ملکیت این نور
نیست فی حد ذاته موجود
نست از نسبت بودی چون دیده
عقلش از دیدی بود چون دیده

۷۳

عین ملکیت این نور
نیست فی حد ذاته موجود
نست از نسبت بودی چون دیده
عقلش از دیدی بود چون دیده
این مثل یاد کن که صاحب هست
نست الهی گفت هم انفس

اولا نه امر که خاد و ملریدر مطلقا امر را دینک خاد و ملری
و کلدر در اگر ارادته خاد و ملر ایش سه ناظر قضا و لوب
بر شیئی غیر ات و سعادات طرفه دعوت اتمیه لیر
ایدی بلکه علی ما هو علیه هر شیئی حالی او زره ترک ایده لودی
پس معلوم اولد که نونلر بالارادته موافق اولانه خاد و ملر
ایش اگر قوی مراد اولدین شیئی حق تعالی تکلیف
ایلدن فایده ندر دیو سوال ایدر سکت جواب ویریلور
که قبول استعدادی اولانه کم ایلم قبوله استعدادی
اولمین کسسه نک ما پیشنی مرادیمین در که هر جاعت
اصلنه مراجعت ایدر لرد **ولیس الامور بلبا واسطه الا**
الکاتبین خاصه لا الموجد امر ایجا دیلمه مور اولانه کلدر
الا همانر کاشدر یعنی ثابته در خاصه که صور علم حقد
بو موجود عینی بو امر ایله مامورد کلدر زیر اگر بو امر ایله
مامور اولسه ایدی تحصیل حاصل اولوردی **سیر** بو موجود
عینی امر تکلیفی ایله مامور لرد و الله تعالی اعلم **نور حکمت**
نوریة فی کلمة بوسفیه حکمت نوریه نک کلمه بوسفیه
استاد اولنمنده وجه مناسبت بودر که کشف
صور خیالیة و مثالیة به متعلق اولانه علم نور انیشک
وجود شریفی منظر ای او مسیدر علی وجه الانه و الا کل
که مراد علم تعبیر در بو علم ایله صور مرتبه معنالیته مراد الله
نه ایدر کنی بیلور تعبیر ایدر دی با خصوص که وجود طایر

حق تعالی بانه که آن فعل کمال
و خواسته بانه که بوجبه تکلیف
کرد و جواب بوجبه تکلیف
از احوال عین ثابته عید و استعداد
حاصل است به تکلیف را که آن
خاص مغایر استعداده خاص
من بنده بان استعداد
که در استعداد
تکلیف کن که در استعداد
مطلقات قبول ان شهاده خاص
حق سبحانه بان طلب استعداد
اوران تکلیف بوجبه مامور بود
آن مامورید از ان عید مامور بود
حق تعالی عالم است بوجبه
حق تعالی قبول ان شهاده خاص
اصل استعداد مامور بود
و فایده و حکمت در این
قبول مامور بود و انعام
از تعریف استعداد و انعام
مغایر است

دخی حیرت و بهجت و نظافت که منور آید بی بواجده کاشفته
 لحقایق اولان حکمت نوریه بی آنک کلمه سینه اسناد
 ایدوب و شرح تحقیق نوزده شروع ایدوب بیورر لکه
النور یکشف و یکشف به یعنی نور بر کیفیت که کشف
 کشف و ظاهر اولور و آنکه سایر اشیا مکشوف و مبهره
 اولور و **اتم الانوار و اعظمها نفوذ الانوارک** انجی
 و الکلی و اعظمی نافذ و ثاقب اولدوغی جیبشده **النور الی**
یکشف به سئول نور در که آنکه کشف اولنه **باراد**
الله بالصورة الخفية المربوبة في المنام الله سبحانه و تعالی
 نکت و افعده مرئیة اولان صور متخیله در مراد ایلدی شیخی
 زیر عالم مثاله مرئی اولان صور بو عالم شهادته اولان
 صوره فحالفدر مثلاً آنده لیلن کورمک بو عالمده علم
 ایله تعبیر اولنور پس نور اعظم نور معرفتد ما و آنکه برکده
 حاصل اولینه بو مرئی اولان صورک حقیقتن کلمه عاجز
 اولور **وهو علم التعبیر** یعنی نور ایله اولان کشف مذکور علم
 تعبیر در مرئی اولان صور خیالیته بی صور حسیه عبور
 فله مقدرته کیم حضرت یوسف عزم زندانده ایکن آنکه بیله
 اولان کیم لرده ایکی کلمه کلوب قال احد هاتر انی ایدیکه
 انی ارانی اعصر خمر این و افسوسه بی خمر صقر کوردم قال الآخر
 خیار دخی دیدیکه انی ارانی اجل فوق رأسی خیر انما کل
 الطیر منه تحقیقا منامده بی کوردم بلهشم اوزره الکت

سینه
 کشف النور

لنوار

کتور و ب و قوشکر اندر بر لر پس بو واقعه ای حضرت
 یوسف عم تعبیر بود و ب دید که با صاحبی السجین اما
 احدی کافسفی رتبه خمرا یعنی ای سجن صاحبی اما اول
 بر یکوز که حم صقار کوردی اول بینه سیدنه سانی اولور و
 اما الاخر فیصلب فنا کل الطیر من رأسه و اما اول
 که خباز در اول مصلوب اولوب آنک باشدن
 قوشکر لر لان **الصورة الواحدة** انکی چون اول صور
 متخذه تی کشف ایلین نوره تعبیر دیر لر که زیرا بر صورت
تظہر بمعان مختلفة مرتبه خیالده معانی مختلفه ظاهر اولور
 بر ادمنها اول معانی مختلفه دیر مراد اول نور فی **الاجز**
صاحب الصورة واقعه ده اول صورتی کورن که
 نک حقیقه معنی **واحد** اول معانی مختلفه دیر اجز
 بر معنی مراد اول نور **فمن کشفه** پس بر کسه که اول معانی
النور کشف ایلیر **بذات** اول نور اتم و اعظم ایلیر **فصاحب**
النور پس اول که صاحب النور در **فانک الواحدة**
بوزن بیج اول صورت واحدیک معانی مختلفه
 اوزره ظاهر اول معنی بیان ایدوب سپور لر لر **بشخص**
 واحد منامنده کوردی که اذان دیر اول حج ایلیر **اول**
 کوردی صورتی **دلالیت** ایدر **واحد بوزن** **بشخص**
 و بر شخص **دخی** کوردی که اذان دیر پس اول **بشخص**
 لوق ایدر **وانک** کوردی **بشخص** **دلالیت** ایدر

و صورة الاذان واحدة حال لو كه صورت اذان بر در
 اما اول صورت واحده را بنيت قائلين كوره معاني
 مختلفه اوزره بغير اول نور **و آخر يؤذن في دعوى الى الله**
على بصيرة و بر شخصه واقعه ده اذان و بر اول اللهم
 دعوت ايدر على بصيرة مرشد و با دى اول نور **و آخر يؤذن**
في دعوى الى الضلالة و بر آخر شخص دعوى اذان و بر ر كور
 اول ضلالة دعوت ايدر و اكا دلالت ايدر نه كيم ابن
 سير بن حقه نك نيز مر و ايدر كه اكا بر كه كلوب ديديكه و
 قعده اذان او قوم اكا ديديكه چه كيدر سز و بر كه دعوى
 كلوب اول دعوى ديديكه منيا مده كور ديكه اذان او قوم
 اكا ديديكه خر سزوق ايدر و بلك قطع ايدر و بر كه
 دعوى ديديكه واقعه اذان و ايدر اكا ديديكه مرشد و با دى
 اولوب حقه خلق دعوت ايدر سز سز كمنه سوال
 ايدر ديديكه با اما بوجله نك واقعه سز بر در بظري
 بجه فرق ايدر بر برينه بر تعيين بيوروك و ديديكه
 اولكي كمنه نك سيما سندن كوردم پس
 انك واقعه سنى و اذن فى الناس با حج آيتنده
 اولان اذان اوزره بغير قلم و ايلنك نك سما
 سنده كوردم انك واقعه سنى اذان
 مؤذن ايشها العير انكم لارقون آيتنده اولان
 اذان ايله بغير قلم واقعه سنى اوزرنده آثار رشتند

و سداد کوردم پس آنک واقعه سنی و من احسن قول لا تمن
 و عالمی ابتدا به تعبیر قدم پس معتبر اولنگر منامنده کوردی
 صور خیالیته لی بخ فرق ایدرس عارفین و محققین رخی
 عالم شهادتده کورد کلری صور محسوسه لی ما هو المقصود بعینه
 قلوب لر زیرا عالم حشره ظاهر اولان صورت عالم مثاله
 ظاهر اولان صورت اثار ایدر و بو عالم مثاله اولان صورت
 ایسه حضرت الهی در ارواح طیره ده اوزاره فیضان ایلین
 معاینه و معانی مقتضیات اسماء الهی در پس عارف
 حقایق اولان کلمه بحین بو عالم شهادتده بر صورت کورد
 و یا خود بر کلام اشتمه و یا خود فکینه معاینه بر معنی داخل
 اولسه اندر ما هو المقصود استدلالات ایدر مراد الله
 واقف اولور انجوز بعض کباردن منقولدر کیمور مشهوران
 کل با بحدث فی العلم کلر رسل من الحق الی العبد میافون
 رسالات برتتم بعرفها من بعرفها و بعض المقصود من
 یجملها کما قال الله تعالی و کاتین من آیه فی السموات و
 الارض یرون علیها وایم عنهما معرضون زیرا حضرت
 نبی عزم بو حشر ظاهر و در فی انواع نومدخ بر نوع نوم
 بعد ایلدیلر اکثر ناسک بو عالمده معانی غیبیه و حقایق
 الهیه و غفلتی اولور و غندخ او تری نشه کیم نایمک بو نلدن
 غفلت و اردر نشه بیور لر الناس نیام فاذا ماتوا انبوا
 بو تفهیر حجه بو عالم بالکلیه خیال و ناسن جمیعاً نایم و بو نایم

موجودات را در مرتبه اولان صور جمله سی صور خیالی در نیکیم
 حضرت شیخ بر موضع اخذ بویستی پورر را اما اکنون خیال
 وهو حق فی الحقیقه کل من یفهم هذا جاز اسرار الطریقه
فمن حکمت احدی فی کلمه هودیه بوحکمت حضرت
 هور علیه السلام نسبت اولی سبب بود که اندک
 مشرت سبب شاهده احدیت کثرت غالب
 اولی سبب بود جلین سبب ربیبینه احدیت

مضاف
 الی سابق
 الی اول
 الی سبب

والم یلق فوهم او
 یلق بو معناه موجود
 را سبب او سبب بود
 سببک نهایت و غایت

غایات

الطریق کلماتها الی الله یعنی جمیع
 بر فحوائی کل شیء یرجع الی اصله
 واصله زیرا اعیان موجودات در مرتبه سبب است
 الیه یرجع براسمه مرتبه و مستند در اول سبب حکم افزونه
 جاری و آنک مسکلی اوزره ساریدر سبب جمیع اشیاء
 الله راجعه و مستندیه در کذلک مظاہر دفعی الله راجعه

اولی مرتبه مقرر در **فالتدغایتها** فاذا كان كذلك حق سبحانه
 و تعالیٰ جمیع طرفک غایت و نهایتی در زیر طریق
 معناسی او گزینانده متحقق اولور که انک بر بیانی و بر نما
 یتی اوله عارف محققه معلومدر که بدایت جمیع اشیا بر
 خجای قل کل من عند الله الهدندر و کذاک نهایت جمیع
 اشیا بر خجای **والیه المصیر** اکادرت که حضرت صدر
 قنوی اعجاز البیانده بیورر ان علم ان الحق سبحانه
 تا کان محیطا بكل شیء و جودا و علما و مصالحا لكل شیء
 بمعية ذاته مقدسه عن المزاج و الحول و الانقام
 بجلاله کان سبحانه منتهی کل صراط و غایه
 کل مسالك كما اخبر سبحانه بقوله بعد قوله **وانك لتهدى**
صراط الله الی صراط مستقیم الذی له ملک السموات و ما فی الارض
 الالی الله تصیر الامور **متنبیه** اوله هر شیکت جمع
 و مصیری اکادرت و کلبیکت توجهی و تعلق اول در کابره
 که **فکلها صراط مستقیم** جمیع
 طریق طریق مستقیمدر من وجه لیر اجمله سنک نهایتی کفته
 اگر چه بو طریقده جمیع اشیا مستویه الاقدام بلا تفاوتدر
 اما فایده دخی طوخر زیر استقامتک اوج مرتبه هر قدر
 در بری مرتبه صغری که بر مرتبه ده جمیع عامه خجای مستویه

الطرق الى الله بعد انفاس الخلائق مقتضا سخيم سبك
 جناب حقه بر يوز ديز توتهی و سلوکی مقرر در و اینکچی
 مرتبه سی مرتبه وسطی در که زمانه ابوالشیم و نه تا حضرت
 سید البشره کلنجیره دک شرایع امم سالقه در او جیحی
 سی اول مرتبه عظیم و شریعت جامعه حضرت محمد مصطفی
 صلی الله علیه وسلم در که موصل دولت و سعادت در نه
 کیم حضرت شیخ اولکی مرتبه دیز طریق محمدیه لی استشنا
 ایدوک بیوردی که **لکن بعدنا الله بالطریق الموصل الى**
سعادتنا خاصه لکن بز مابین الخلائق خاصه سعادت
 و غیره موصل اولان طریق ایله جناب حقه عبادت
 اتخا ذایلک **و هو ما یشره لقا** اول سعادت غیره موصل
 اولان طریق اول شیخ در که جناب حقه حق الی بزم چون
 شرع قلدی حضرت نبی استند و سوره فاتحه ده
 و فی مطلوب اولان هر اطراف مقیم و غیر المقصود اولان
 طریق تویم بودر که اقرب جمیع طرق در انجمن اهل
 هند **دیر لیکر که خط مقیم بین النقطین** اقصی
 جمیع خط در پس بو خط مقیم بین العبد و الرب
 سبب بر طرف از اقصی اقرب اولد و غیره چون حضرت رسالت
 بنیاه علی طریق التمسین بودر که خط مقیم اول خط
 مقیم کسید و طریق مقیمینه تشبیه ایدوب اطرافنده
 اولان خط مقیم طریق است بطانته تشبیه بیوردی لیکر که سبیل

بینه

والخاصة من المسمى بحاله
 ومناسبة من حيث اللاتيقية
 والبدن والنفوس الطبيعية والادوية
 والحيات والنفوس الطبيعية والادوية
 يكون المسمى ملائم اذا اتقن ان السفاة مع انها لا تلائم
 الكمية المبرية كما ترى قد يتنزه بالجلالة مع انها لا تلائم
 انهم من اللذة كما ترى قد يتنزه بالجلالة مع انها لا تلائم
 بل نظره وقلة انفسه في ذلك مع انها لا تلائم
 وجهان امرهم الى الملايم بالطبع ولو بعد حين
 فيه كذا عند حصوله في ذلك مع انها لا تلائم
 للجمع مع اختلافه في ذلك مع انها لا تلائم
 فعلنا ان عطاءه غير مكره وغير مخطى بها
 كل شئ من مكره وغير مخطى بها
 الله الواسعة تشملها الرحمن وما قطع احد من اهل العلم الذين
 التزموا استوعبها على العرش الرحمن في تلك الدار نعيم خاق بهم اهل القدر
 الامم على ما هو عليه انه لا يكون في تلك الدار نعيم خاق بهم اهل القدر
 الملايم وزوجهم فيكون وهو يتنزه او يكون نعيميا مستقلا في ذلك
 انه يمكن بدنه حتى يدعى وما ذلك على الله بعزيز والارض الاما شاء ربك
 نعيم اهل الجنان في الزمان وما ذلك على الله بعزيز والارض الاما شاء ربك
 شقوا في النار خالدين فيها ما دامت السموات والارض الا ما شاء الله
 ان ربك فعال لما يريد اي لا يجدر عليه ما يجدر به من غير ان يرضى الله
 من غير توبة بل ورد عن ابن مسعود واذك بعد ما يلبسون
 قال لا يأتون على جهنم زمان لم يزلوا فيها الاضواء وهو اخذ
 احق آثاره واه البغوي في معارج التنزيل والاحق بالجمع حقب
 المحقب عما يؤمن الفاعل يسئله اهل الجنة هل احد في النار فقال
 ليس فيها احد بعد ثمانية لمن يفهم فان هذا الحديث اعم من
 الاول فانهم وهذا حديث واي حديث فباي حديث بعده يؤمنون
 تاشرح شريفان

الخاصة من المسمى بحاله
 ومناسبة من حيث اللاتيقية
 والبدن والنفوس الطبيعية والادوية
 والحيات والنفوس الطبيعية والادوية
 يكون المسمى ملائم اذا اتقن ان السفاة مع انها لا تلائم
 الكمية المبرية كما ترى قد يتنزه بالجلالة مع انها لا تلائم
 انهم من اللذة كما ترى قد يتنزه بالجلالة مع انها لا تلائم
 بل نظره وقلة انفسه في ذلك مع انها لا تلائم
 وجهان امرهم الى الملايم بالطبع ولو بعد حين
 فيه كذا عند حصوله في ذلك مع انها لا تلائم
 للجمع مع اختلافه في ذلك مع انها لا تلائم
 فعلنا ان عطاءه غير مكره وغير مخطى بها
 كل شئ من مكره وغير مخطى بها
 الله الواسعة تشملها الرحمن وما قطع احد من اهل العلم الذين
 التزموا استوعبها على العرش الرحمن في تلك الدار نعيم خاق بهم اهل القدر
 الامم على ما هو عليه انه لا يكون في تلك الدار نعيم خاق بهم اهل القدر
 الملايم وزوجهم فيكون وهو يتنزه او يكون نعيميا مستقلا في ذلك
 انه يمكن بدنه حتى يدعى وما ذلك على الله بعزيز والارض الاما شاء ربك
 نعيم اهل الجنان في الزمان وما ذلك على الله بعزيز والارض الاما شاء ربك
 شقوا في النار خالدين فيها ما دامت السموات والارض الا ما شاء الله
 ان ربك فعال لما يريد اي لا يجدر عليه ما يجدر به من غير ان يرضى الله
 من غير توبة بل ورد عن ابن مسعود واذك بعد ما يلبسون
 قال لا يأتون على جهنم زمان لم يزلوا فيها الاضواء وهو اخذ
 احق آثاره واه البغوي في معارج التنزيل والاحق بالجمع حقب
 المحقب عما يؤمن الفاعل يسئله اهل الجنة هل احد في النار فقال
 ليس فيها احد بعد ثمانية لمن يفهم فان هذا الحديث اعم من
 الاول فانهم وهذا حديث واي حديث فباي حديث بعده يؤمنون
 تاشرح شريفان

يس ارجع ومال به سعادت ورحمت سابقه وركه
 كل شئ محيطا وواسعة رحمت حق بيسته ارجع
 است نكته له سبعة جهداني خموش وهو الوصول
 الى الملايم اول سعادتته منتهى اولان مائل ملايمت وحر
 دات وصوله ومن الناس من نال الرحمة من عين
 المنية ناسد بعضكم واردره انك الله تعالى نكته رحمته
 نائل واصل اولدي عين منت وحض عطيتك وبو
 عين مشدن اولان رحمت اولدره ذات حقدن عبده
 بحسب العناية الاولى حاصله اوله كه اعمال عبد الكاسب
 اوليه وعبدك اعمال صالحه وانفال حسنه نسي متفائله
 اوليه انديم كه بحر رحمت موج كرم برارد از لجه معاصر
 كرد عدم برارد ومنهم من نالها من حيث الوجوب
 وبولند بعض كمنه وخرى واردره انك رحمت حقه
 نائل واصل اولديك من حيث الوجوب ورحمت وجوبه
 اولور كه عمل متفائله سنده اوله وعمل عبد اول رحمتي موجب
 ويستلزم اوله كما قال الله تعالى كتب ربكم على نفسه
 الرحمة ايها وجهها على نفسه بس عمل وطاقت متفائله
 سنده رحمت حق معزدره نال سبب حصولها من حيث
 عين المنية ونال سبب رحمت وجوبية واصل اولان
 كه لربور رحمتك سبب حصوله كه نائل اولديك
 عين منت المنية وهو سبب رحمانية وندر كه حقاك

كالجذب
 المحبوب ومع
 الاقربون
 السابقون
 وانا كانوا
 اخيرين كما
 ورد في
 الآخرون
 السابقون
 وهم الذين
 سبقتم
 من الحسنين
 وهم ارباب
 الرحمة الذاتية
 مشرفون

اعمال عباد مقابله سنده کند و نفسنه رحمتی فرض واجب
 فلدو غنی رحمته مستحق اوله و الاحقه حقیقته بر شئی واجب
 اوله و اما المنقی **فله حالان** و اما متخذ الوفایه اولان عبد
 ایچون ایکی حال وارد **در حال کیون فیه وقایه الله من الام**
 اولکی سنی عبد متقی ذلک الحاله آلت وقایه الله اوله وقایه ده
 مضاف مقدر در ای آله وقایه الله تقدیرنده نته کیم خذوا
 خذکم ای آله خذکم دیکدر بر قول حقه وقایه اوله و غنی
 تقدیر کجه جناب حق جل شانیه باطن و معقول و عبد
 ظاهر و محمول اولمش اولور **در حال کیون الله له وقایه فیه**
 ایکنجیسه الله تعالی اول عبد متقی به ذلک الحاله برده و
 وقایه اوله بو تقدیر کجه حق جل و علما محسوس و ظاهر و عبد
 معقول و باطن اولمش اولور **وهو** یعنی حقاقت عبد متقی
 به وقایه اولمسه **معلوم** معلوم در ارباب مجاهده به
 باطن شده و بوده جائز در که ضمیه عبد متقی به راجع اولوب
 و او حالیه اولوب تقدیر کلام بویله اوله که مائل لوجه اول عبد
 متقی بو حال نایده معلوم و معقول محسوس و ظاهر اولان
 خذرو بو تقدیر کجه عبد باطن و حق انده فوت و قدرت
 و صفات و کمال تیله ظاهر اولور و هویت حق بلا حلول
 و لا اتحاد عین قوای عبد لولور کما قال کنت سمعه و لیس
 و لیس منزه منزه فیه **فصل فی حکم من وجبه**
فی کلیمه صالحه و بو حکم منزه کلمه صالحه

مخصوص اولسندہ وجہ مناسبت بود کہ فتوح فتحک
 جمعید عقول عقلک جمع اولد یعنی کبی و فتوح بر تو فتح اولمین
 شیند بر شینک حصول ظهورندن عبارندرتی بجمیل
 منفتح اولوب اندز نفاقه صالح خروج و بروز را بیدیکم
 اصلا اندز متوقع دکلر بس حق تعالی معجزه سبیل بعضی
 قومند ایمانی فتح کلدی و بعضی نسخده فائحه واقع
 اولسن بس حضرت صالح منظر اسم فایح اولوب
 حضرت یونس رضی اللہ عنہ فائحه لی اکا اسناد ایدوب
 یوقصده اسم رفیحه الهیه تی تذکار و ایجاد و آیداع
 مکنوناندر اخبار ایدوب بیورر لیر که **لما اعطت الحقائق**
 وقتا که تغیر و بهور اید متغیر اولمیان حقایق علمیه اعطا
 و افاده اید بیه که **ان النبی لاکون الاعین الفردیه**
 تحقیق نتیجه اولم الا فردیه دین حاصل اولور یوراده
 اولان فرد دین مراد زوجت مقابل اولان فرد در
 اسماء ذاتندن بمعنی الواحد اولان فرد مراد کلدر
 و نتیجه تک فردیه دین حاصل اولسند سب بود که
 نتیجه حاصل اولم الا اوج شینک ترکیب و انضمامند
 برنی موضع نتیجه برنی مجبول نتیجه برنی حد اوسط
 کیم شکل اولده اولان کیمی که العالم متغیر و کل
 متغیر حادث نتیجه العالم حادث **والثلاثه اول**
الافراد حال بو که ثلاثه اول افراد اولد ب و ثلاثه تک

و احد عدد حکمنده آنچون داخل اول که عدد آن
تفریق ایاکا صادق و کلد ز بر العدد نصف
و اگر مرتبه ثانیه ده متعدد اولسه ایکی دینور
و اگر مرتبه ثالثه ده متعدد اولسه اوج دینور کذا و کذا
بسیار است و اینها نیز در این کتاب مذکور است

اول افراد اولسی بود که عدد ایکی و جهند خالی و کلد بازو
جدرو یا خود فرد در پس اول از و اوج ایکی در اول افراد
او جدرو واحد عدد حکمنده داخل و کلد ز بر امتعدد
اولمزا اگر واحد مرتبه ثانیه ده متعدد اولسه ایکی دینور
و اگر مرتبه ثالثه ده متعدد اولسه اوج دینور کذا و کذا
جعل الله تعالى ايجاد العالم عن يقينه و ارادته و قوله
و بوجه لما نکت جوابید یعنی حال وقتنا که منوال مذکور
اوزره مقرر اولد پس حق سبحانه و تعالی ايجاد عالمی
اوج کشیدن قلدی بری ذاتند و اینک ارادندند و او
جنجیسه قولند ز اگر بوا شیا و ثلاثه که ذاتند و ارادند که
بر امر کت نکوبیننه توجه حقند عبارتند از هر صکره بو توجه
قتنده امر کن در پس اگر بوا اوج شیئ او لمییدی برسی
وجوده کلیمییدی و حاصل او لمییدی و عالمک بو اوج کشیدن
حاصل اولسه توحیدی منافی اولمزا **ان العین واحدة**
و النسب مختلفه زیرا ذات بر در نسب اعتبار
ذاتیه مختلفه در **فقال** پس حق سبحانه و تعالی بو امور
ثلاثیه اشارت ایتمکله دیدی **انما امرنا لشيء اذا**
ارادناه ان نقول له کن فيكون یعنی سؤل وقتنده که
بزر بر شینک وجودی **اولمزا** و اینک نیز هم امر اولمزا
در پس اول شیئ اولور و هم موجود اولان کشیده و مخفی
امور ثلاثه وارد در موجوده اولان امور ثلاثه مقلیدند

برسی مرتبه علمه ثابت اولان امور نظایرته مقابلک ستمه
 ذاتی ایکنه کلام برتیبنی استماع او چچین امره امثالدر
 ولایحجبتک ترکیب المقدمات فی النظر فی المعقولات
 صقن سنی محجوب و ممنوع فلیسین نتیجه نکت فردیه
 دین امور رابعه دین ترکیب اولی و لمسه زیر امتداد و ناظر
 اولان کمنه کبر شینک نتیجه سنه واقف اولوق سنه
 قیاسی یکی مقدمه دین تالیف ایدر و به مقدمه ایکشه
 مفرد دین ترکیب پس بودرت اجزادین حاصل
 اولور مثلا العالم متغیر و کل متغیر حادث فالعالم
 حادث فانها پس تحقیقا بومقدمات و این کلام
 اربعه اگر چه صورتا درتدین حرکت ابده نهی نمیشه
 پس فی الحقیقه او جدر کون الواحد المفرد بین البرایعه
 زیرا اول اربعه اولان مفرد کت بری که مراد حد اوسطدر
 متکثر فی المقدمین اول حد اوسط مقدمه صفرا ده
 و مقدمه کبر اده متکثر اولت در مثلا العالم متغیره متغیره
 لفظ متکثر اولت در حق سبحانه و تعالی منزله
 مقدمه صفرا ده و ارده منزله حد اوسطه و مقدمه
 کبر امنزله قول کس ده اولور فافهم فان التثلیث
 فی الانتاج پس ای طالب اسم ار الهی سن فافهم ایله
 بو معنایی زیرا محققا تثلیث موعظه اکر وجود عینی
 نکت نتیجه و بر سنده اولسنوز و اکر وجود علمینک نتیجه

فصل فی ترکیب المقدمات
 و فی النظر فی المعقولات
 و فی التالیف ایدر و به مقدمه
 و فی التالیف ایدر و به مقدمه

و بر سر سنده اولسون **والعالم نتیجه بلا شك** و عالم بو
 اوج شیئی که ذات حق و ارادت حق و امر حقان
 نتیجه در زیر اعقل سلیم قطعاً منشا بده اید که بود
 کند و نفسند و کلام کیم مذکور اولان قاعده او زره
 نتیجه امر را اندر مقدم چون پدر تالی جو مادر نتیجه
 هست فرزندی برادر زتر شب تصور پای معلوم
 شود تصدیق نامفهوم مفهوم **فصل حکمت قلبیه فی**
کلمه شعبیه حکمت قلبیه فی کلمه شعبیه به اضا
 فله وجه مناسبت بود که شعب شقیه را خود
 در حضرت شعبیه شیب و نلمسه کثیر الشعب
 و القبائل و النبیج و الاولاد اولد و همچون درو کذک
 قلب ذخی کثیر الشعبه در عوالم و عقایدی بسید و انا
 بین الاصبغین من اصابع الرحمن من حال الی حال متقلب
 و متحول ولد و غی واسطه سنی ایلد و حضرت شعب عم امتی
 ما بیننده مقام قلبه ایدی معانی کلمه و جزئیته بی مشاید
 و اطلاق الهمیه اید متخلق و اکمال کمال و میزان و اقامت
 عدل و انقادی حقوق و عهد و پیمانله متحقق ایدی بس
 بینها ده کمال مناسبت بولند یعنی چون حکمت قلبیه
 کلمه شعبیه به اسناد قلوب احوالی اسرار قلبیه در
 بوفصده بر مقدار بیان قلده بیلد و قلبه در او عند المناسج
 الصوفیه نفس نا طقه و و قلب کسمه اولنفسه و اهلین

الاصبعين منقلب وبين العالم العقلي وعالم النفس
 المنطقية متحول ومتبدل اولدو غمچون **در اعلم ان القلب**
اي طالب اسرار و معارف بل كل كه قلب عارف وان
كان موجودا من رحمة الله اگر چه اللهك رحمتين
 موجود اولمش در فائده او سع من رحمة الله اما تحقيق
 اول قلب عارف بالله رحمة الله به او سدر لان الله
اخبر زيرا حق سبحانه و تعالی بيس ل الله حديث
قد سبله خبر و يردى كه ان قلب العبد وسع و رحمة
لا تسع تحقيقا عبد عارف بالله بك قلبى كه واسع
 اولدى و رحمتى كا واسع اولدى نته كيم بيوردى ما وسع
 ارضى و لاسماى و لكن وسعنى قلب عبد المؤمن
 التقي التقي التوراع فانها لا يتعلق حكمها الا باحواد
 زيرا تحقيق اول رحمتك حكمى تعلق بلز الاحواد ن
 بس حق جل شانة صفت حد و ثاتذ من منهدر
 اما قلب عارف بالله عين نور حقد كه اگر عرش
 و ما فيها نفدروا نسا و ارب انك قلبك بر كوشه
 سنه وضع اولنسه دانه خردل تفاوت اتميه پس
 حقيقته عرش الله و بيت الله عارف بالله بك قلبيد
 نته كيم حضرت مولانا دخی بو معنایى مشنويدنده نظر كوتو
 ر و سب بيورر لر كفت بيچيه كه حق فرموده است
 من نكبحم و رخم بالاوليست **اور زمين و آسمان و كل**

نیز مسکن بکنز این بقین دان ای غریزه در دل مؤمن
 بکنز ای عجب اگر مرا جوتی در آن دلها طلب خود
 بزرگی عویش زبانش بس دیده لیک صورت خجست
 چون معنی رسید **و بنده مسئله عجیبه** و بوقلب عارف
 بالذات حقه و اسع اول مسی مسئله عجیبه و نکته غریبه در
ان عقلت اگر تعقل اندوب فهم فلدک ایسه
 بوستری بوند نه ظرفیت و میظرویت معناسنی لازم کلز
 بلکه بوبره و قیقدر که حلول و احاد معناسند معرا در
 و اثینیت و غیرت معناسند مبرادره و بویت
 رقی الزجاج و رقت اخر فتشابهها و تشاکل الامر
 فکانه اخر و لاقح و کانه فاقح و لاقح **و اذا کان الحق بجان**
کما ورد فی الصحیح بحول فی الصور و قناک حق سبحانه و تعالی
 خبر صحیح نبویه وارد اولد و عی کبی عند التجلی فی الصور
 اولد یسه نته کیم حد شده بیورر لر ان الله تجلی یوم القیمه
 للخلق فی صوره منکره فیقول انما ربکم الاعلی فیقولون
 نعوذ بالله منک فتجلی فی صوره عفا یدهم فیسجدون له
 پس بوحدیث جناب خفک من حیث التجلی تجلی کننده
 حجت فاطمه در مع **انه فی نفسه لا یتغیر من حیث هو بو**
 بر که اول ذات بیچون فی نفس الامر متغیر و متحول
 دکدر من حیث هو یتغیر و ذاته **فالقلوب له** فاذا کان
 کذلک جناب حق من حیث التجلی تجلی و من حیث

الذات غیر متجول اولد ایسه پس قلب بنی آدم دخی اول
حقه **کاشکال الاوعیه للماء بین کلین کلها او**
عیه و طرفک ایله اولان اشکالی کبیر که آب اول
او عیه نیک شکل ایله اگر مستدیر و اگر مستطیل و اگر مثلث
و اگر مربع و اگر مستدس و متمم بهر نه ایسه مثل شکل اولور پس
جناب حق بجز جناب تجلی متنوع و متلون اولسه
صور مختلفه ده قلب دخی بالضروره ایا کوره گاه متسع
و گاه ضیق و که شدید و علیظ و که رحیم رفیق اولور بجلی
بهر نه یوزدیز اولور سه زیر اقلاب نزه مثلاً محل فضا
کبیر پس سنک خاتم اگر مستدیر ایسه محلی دخی آنک
کبی اولور و مثلث و مربع و مستدس و متمم بهر نه ایسه
محلی دخی که مناسب و موافق اولور بلا زیاده و لا
نقصان پس جناب حق بجز شئون متنوعه ده قلب
انسانه تجلی فلسفه اول قلبک استعداد و قابلیت کوره
متسع و ضیق اولور پس مرات کامله و مظهر شامله
انسان کاملک قلبیدر که محلی ذات و صفات
الهییه در اما غیر نیک قلبی ذاتک بر شان ایله
تعین و تقیدی حیثیتدن اولان مراتیدر بو منوال
اوزره اولان قلب احکام جزئییه دیز خلاص اولمید نقد
بجلی حق بونک آنک استعداد ایله منصب اولور
مع کونه لایق غیر محض **حقیقه بونک بر له که اول طلب**

وخی جیثیندز متغیر اولم نته کیم جناب حق فی الحقیقه تجلی
 اولیوب بحسب التجلی متحول اولدوغی کیمی قلب دخی بحسب
 التجلی متحولدر و الاحقیقندن تحول یوقدر **فانهم** پس ای طالب
 اسرار سن فهم ایله قلب ایله حقاقت ماسبت فاحوالنی
الآن فی ان للملح کل یوم یوفی شان کور منسین که
 ای ساکت تحقیقا جناب حق جل شانہ ہر اندہ برکار
 و شانہ در اکثره محققین یوفی آن معناسنه طوئیلر و
 اجماع صوفیہ یونک اوزرینہ در کہ تجلی حقدہ اصلا تکثر یوقدر
 نته کیم ابو طالب یکی بیورر لر لای تجلی اللہ فی صورہ مرین
 و لانی صور تین مره واحده پس جناب حقاقت ہر اندہ
 اولان شاننی شان اخره مغایر در **کذک القلب**
بتقلب فی الخواطر قلب دخی یونک کبیر کہ ہر اندہ
 اکہ وارده اولان خاطرہ لر دز متقلب و متحول اولور
 بحسب اختلافات التخلی استعدادات قلوبدر پس
 تجلی قلبہ تا بعدر من وجه و قلب دخی تجلی بہ تا بعدر
 من وجہ نته کیم حضرت شیخ فتوحانہ بیورر لر لون تحت
 لون محبوبہ کالکاس الزجاجی الالبیض الصافی بتنوع
 المایع محال فیه زیرا سؤل مظهرہ کہ احکام کثرت غالب اولر
 تجلی الہی دخی اندہ آنک احوال و استعدادہ کورہ متنوع
 اولور و کذک سؤل مظهرہ کہ احکام وحدت غالب اولر
 تجلی حق آنک استعدادہ کورہ متنوع اولور **و لذلک**

قال الشيخ الأكبر صاحب الاشراف على الاطلاق رضي الله تعالى عنه
 ان الله تعالى على هذا القلب اربعة وعشرون ألفا اقبال
 في كل يوم يحضر في كل اقبال من الاف اقبال
 التحديق في هذا المقال وهو عدد الاقبال في كل يوم بعدد الا
 علم وتخرج من العهدة فقل كما قال الشيخ الأكبر رضي
 الله عنه ان اقبال الناس كانت ما كانت فاقبال الله
 نفاس على حسب النفاس في كل يوم فكل يوم بعدد الله
 على توقيت النفس من نفس الحان فهو اقبال الله
 فان ذلك تنوعها كلهم فلو اعدوا حيا او حيا او حيا
 عليهم و به تنوعها كلهم فلو اعدوا حيا او حيا او حيا
 لكان ما فانهم اكثر مما نالوه من حيا او حيا او حيا
 الى حيا ذلك الاعراض و ذلك لان الشئ في المنزلة
 وان المتأخره تنضم جميع ما تقدمه و زياده
 لما تعطيه عينه من حيث ما هو جامع في حيا او حيا او حيا
 بحكم الجمع فما اشتمم الاعراض وما اقبى شريفها

حضرت لوطك قوتی افویا شداید پیر پس حضرت لوط
 قوت و رکن شدید طلب ایدوب دیدیکه لوان لی بک قوت
 او آوی الی رکن شدید تا اعدایه غالب و قوی اوله مناسبت
 ایله اگا اضافت اولنوب و بوفضده قوت و شدتک ایدر
 بینه متعلق بعضی معانی بیوروب دیر لکه **قال الله تعالی**
الله الذی خلقکم من ضعف یعنی اول الله سزنی خلق
 ایلدی ای انک بالا صاله عین ضعفنکه اول عددر زیر
 ضعف عدم قوت دیر لر و قوت و شدت حقایق وجودیه
 در و اصل خلقیت عددر پس ضعف خلقه بالا صاله اولدی
 و خلق الانک ضعیفا و قوت و شدت بالتبعیه اولدی
ثم جعل من بعد ضعف قوه اندر صکره جناب حق
 جل شانہ من بعد الضعف قوت قلدی قوت بوضیه
 و جعلیه ایله **ثم جعل من بعد قوه ضعفا و شمیبه** اندر
 صکره اول انسانی من بعد القوه ضعیف قلدی فالضعف
الاول بلا خلاف ضعف المزاج فی العموم و الخصوص پس
 اولکی آیتده اولان ضعفنم مراد که الذی خلقکم من ضعف
 در ضعف مزاجدر بلا خلاف ارباب عموم و ارباب
 خصوص قلمرنده **والقوة التي بعد قوة المزاج** و دخی
 بعد الضعف اولان قوتنم مراد دخی قوت مزاجدر
تضاف الیه و دخی اول قوت مزاجک مفهوم ظاهره
 مضاف اولور **فی الخصوص** فهم از باب خصوصیه

الحال نسخة

قوة الهمة تمت مؤثره وحال قويه قدرتي وبو محله ار
 اولورار باب خصوصك تفسيره تا ديك با بيني جمع
 قلدرينه زيرا بوندر يالكتر تا ديكه قانع اولدر نته كبر حوت
 شيخك شيخ ابو دين مغزني بيوزر لران الجامع بين
 الطرفين اي القسيه والتاويل هو الكامل في السنة والمع
والضعف الثاني وضعف ثاني كه مراد هم جعله بعد
 قوة ضعفا ايتمده اولان ضعفا ضعيف المزاج شيبت
 وشيخوخه حالته اولان ضعيف مزاجه كما قال الله
 تعالى ومنكم من رذ الى ارض ال عمر لكيلا يعلم من بعد
 علم شيئا پس حكمه بيه حكم طفل رضيع اولوك دابل
 حالته امثاله اولور **ويضاف اليه** وبو ضعف مزاجه
 مضاف اولور في **الخصوص** اربا خصوصك فهمي قنده
ضعف المعرفة معرفته حاصل اولان ضعيفك ضعفتك
 معرفته اضافتي بيانيه در سن معناسن متضمن اولور شوا
 حيثتدنه كه عارف مرتبه شيخوخنده ونهايت معرفته
 كورر كه كل قوة مؤثره بالا صاله اول اللهيك وغيره بالبعينه
 در انجمن حضرت بيغمي عزم لاجول ولا قوة الا بالله العلي
 العظيم بيورد بيلرس عارف بالله كامل مشاهده سينده
 متصرف ومنتصرف فيهي في الحقيقه واحد كورر وقوته
 غير على كورر الكرج صورنا اختلاف مقرر اليه پس
 حيزت مرتفع اولدر وخذنا رسال اتمت ايد جاك

بر آخر کسند کور میوب ارسال بهمت و تاثر و قوت
 و نیز بومعرفت ای مانع اولور ای **المعرفة بالله تصنوفه**
حتى تصفه بالتراب یعنی معرفت بالله عارف کاملی
 ضعیف قلوب صفت اصلیه سی که عجز و فقر در اظهار ایدر
 حق مرتبه ده اصلی اولان ترابه ایصال و الصاق ایدر
متن فلا یقدر علی شیء پس سرشتی قدرت و قوتی قائل اند
 غیر از بنده عاجز است نزد دعوی قدرت **القدرة**
لله تعالی و تقدس پس متصرف حقیقی مالک الملک
 فعال مایرید اولان حقدر عبدک و حق تصرفی آنک
 اراد نیله در پس بر ملک که تصرف جمیع اشیا ده
 حقت اید و کین بده و نفین بول تصرف است اینست
 نظهر اینمیه سو ادب اینمش اولور و اول کس که
 تصرفی التذکره ملاحظه اید اول جا هلد متصرفک و متصرف
 فیهنک مرتبه سنه انچون بعضی کس به تصرف و بر
 یلوب معرفت و بر لیکند خلقی غیر صنیوب
 تصرفه ارسال بهمت ایدر اما اولیا و انبیانک تصرف
 اراده التله در محض متصرف فیهنک شفقت و تکمیل
 ایچوندر اگر صورت هلاکده ایسه ده پس انبیا و اولیا
 وجود مو هو بلرند نه چو یف وجود حقله باقی اولوب
 الت حق اولمش در **تخصیر فی نفسه عند نفسه**
 پس عارف کامل و حق کدر و قوت و قدرند در حال معرفت

سببيله متخلف اوليحي نفس الامر ده وحدت ذاتنده
 كندونق و نظري قنده اولور **كالصغير عند امه**
الرضيع مرضعه اولان والده سي قنده طفل صنوه وعاجر
 كبي اولور وكما صل كمال معرفت عارفي عالمه تصرف
 ايلدن منع ايلر كما يقال التصرف مع التصوف لا اجتماع
 وفضوص الحكمه حضرت شيخ بيورر كه قال الله سبحانه
 بن فايد للشيخ ابو السعود ابن شبلي لم تصرفت فقال
 ابو السعود تركت الحق يتصرف لي كما يشاء ويريد
 قوله تعالى امرنا فاخذوه وكيلنا فامثل ابو السعود امر
 الله فاخذوه وكيلنا سر عارف بالله ارادة البشرية
 سندن خلاص اولوب بهر حاله حقي وكيل مطلق
 بلوب يد مشية الله الت مشابه سنده اولمشدر
ولذلك يعني كمال معرفت عارفه ضعف ويرد وكما يجوز
قال لوط عليه السلام **ديدي لوان لي بكم قوة او اوى**
الى ركن شديد وياخود بن ابود التمام الميم
 بر ركن شديد يعني اي قبيله غالبه وقاهره بن سزي وضع
 فلهو دم لو ك جواني محذوفه فذركه فعتك تقد برنده درريد
القبيله حضرت لوط ركن شديد دن قبيله غالبه وقاهره
 مراد ايد نور كه اعدا اونوره قال اوله **ويقول رسول**
الله عم رجم الله اخي لوطا لقد كان ياوي الى ركن
شديد يريد رسول الله صلى الله عليه وسلم ضعف المعرفة

Handwritten marginal notes in Arabic script, including the phrase "القبيله" and other illegible text.

یعنی حضرت رسول سور لرد مکه الله رحمت ایلد سو بر ادرم
 لوطه که تحقیقار کن شدید ایا و التجا ایلد و کندخ معرقه الله
 ضعیفی دبلر **والرکن الشدید هو الحق مدبره و مرئیه**
 و رکن شدید فی الحقیقه حقد که اول لوطک مدبر و مرئیه
 اگر سؤال اول نور که رکن شدید فی الحقیقه حق اول نور
 یا حضرت لوطی چون فیله مراد ایلدی بلوردی که افعال
 الله خارجه ظهور ایتمز الاید مظاہر دین پس جناب
 حقه متوجه اولوب اندخ اعوان و انصار طلب ایلدی که
 اعداسی اوزره ناصر اوله **فصل حکم قدریه فی کلمه عزیزی**
 حکمت قدریه دین مراد ستر قدر در که اعیان ثابته و صورت
 علمیه حقد قدر در کدر که قضائک صورت تفصیلی
 اوله زیر افضنا اشیاک از لدخ ایده دک اوزرینه
 جاریه اولان احوالنه حکم کلی اجمالیدر و قدر ذک الکلمه اوقا
 معینده بحسب اقتضای استعدادات الاشیا و ایجاد
 ایلد صورت تفصیلیه سیدر و حکم قدریه نک کلمه عزیزی
 یہ اضافت قلند زده وجه مناسبت بود که مشرب
 عالیترینه علم قدره اطلاع عالی اول شدید انکچون قدرت
 مقدوره کیفیت تعلقندخ علی سبیل الاستفهام والا
 تعظام والتعجب **سؤال** بدوب دیدیکه انی بحیی
 هذه الله بعد موتها پس فامانه الله مانه عام فی السنه
 جناب حق یوز سنه مقداری اولدروب کلمت

و یواکلمه مقدر ندره سوال ایلدکه لبنت یوما او بعض
 یوم دیو تقدیر اتمکله جواب و برودی و جناب حق
 و خج بل لبنت مائة عام و بمکله مقدار معینده خبر برودی
 بس حضرت شیخ ابرار قدری بو قصده ایراد اینکو
 اکا مناسب کلامم آغاز ایدوب بیورر لر **الله**
الهیة الباقية علی خلقه یعنی التدا ایچون حجت تامه و قویه وارد
 خلقی اوزره کفر و ایمان و انقضا و عصیانده بهر نه و بر دیب
 و خلقک التدا اوزره حجتی بو قدر زبر احجاب حق
 بونکره اعطا اینم الا استعداد لر حقدنه اقتضا و
 طلب ایدوب انی اعطا ایدوب و قابلیت عیندی کانه
 استعداد ایدوب انی تقدیر ایدوب نه کیم عین حمار صورت
 حمارتیه بی و عین کلب صورت کلبیه کی اقتضا ایلدکه
 کبی و بوراده سوال وارد اولمزنه کیم اکثر جهله دیر لر که
 بیچون حق تعالی کافره و عاصی به عصیان و مؤمنه ایمان
 تقدیر ایلدی و تقدیر ایلد و کندنه صکره عیدک و سعت
 و قدر تنده اولمین شکیلده بیچون مواخذه ایلر که اول حالی
 از لده اکا مقدر قلدی زبر اعلم و حکیم اولان الله معلوم
 ماندنه بر شیه حکم ایلر الا محکم کیم علمیه کیم عینک
 استعداد خاص بیچون اقتضا سینه کوره
 بس حکیم و علیم معلوم علمیه کیم استعداد عیندن
 خارج و قابلیت ایدوب عیندن زبانه حکم ایلر اگر سوال

اولنور

اول نور سه که اعیان و اعیانک استعداد اتی حق
 قابضه در حق سبحانه و تعالی اول استعداد خاص علمنده
 ایجا و ایلویب اول عینه اعطا ایلدی اگر اول استعداد
 دی بر عین اخره و فی اعطا ایلسه و لمز میدی جواب
 و بریلور که بوجت قبل الایجاد و لجعل اولان معلوما
 ازلیه و اعیان ثابتة نک بحثی در و اعیان ثابتة
 به جاعتک جعلی تعلق اتمام شد که اعیان صور
 علمیه و شئون ذاتیه حقدرو قابل دکلدر که ذاتیات
 متغیره و متبدل اوله و بو صور علمیه من وجه تعلقین خاص
 ایلکه متجمله اولان عین ذاته قال الشیخ فی باب الایجاد
 عشر و اربعائة من الفتوحات لا تتعلق العلم الالهی
 الا بما هو المعلوم علیه فی نفس فلو احتج احد علی التکذیب
 بقول علمک سبق فی بان الی کون علی کذا فلیتم تاخذنی
 بقول له الحق بل علمتک الا بما انت علیه فلو کننت
 علی غیر ذکک لعلمتک علی ما تکون علیه و بقول کفر فارجع
 الی نفسک و انصف فی کلامک فاذا رجع العبد
 علی نفس و نظر فی الامر علم انه محجج و محجة بعد و لذک
 قال الله تعالی و ما ظلمهم الله او کفر کانوا بهم الظالمون
 و قال و ما ظلمناهم انفسهم یظلمون لانهم
 المعلومون **المعلوم یعطى العالم ما هو علیه فی نفس و معلوم**
و المعلوم یعطى العالم ما هو علیه فی نفس و معلوم

نفسنده و حد ذاتنده ما بهو عليه بهرشي و ارايه عالمه اعطا
 ايدرو بهو معلومك عالمه على ما بهو عليه في نفس اعطا اما
 ايدرو كي شي **العلم علمدرو ولا اثر للعلم في المعلوم** و
 علمك معلومه اثرى بو قدر كه اول ذاتنده اولين شي
 احداث ايليه بلكه علم معلومه تا بعدد و علمك معلومه تابع
 اولمسه بوجه ايله در كه علم از لينك معلومه بهيج اثرى بو قدر
 كه برامرى يا اثبات ايليه كه اول معلومه مثبت او ماستر
 اوله و يا خود برامرى نفى قبيله كه اول امر معلومه مثبت
 اولمش اوله بلكه تعلق علم حق معلومه بو وجهه در كه معلوم
 في ذاته انك او زرينه در **فلا حكم على المعلوم الا به ليس**
 بو عالمه معلوم او زره حكم بو قدر الا معلومك حد ذاتنده
 اولانكه در و لكما صل جناب حقاك معلومه حكم علمنه
 تا بعدد و بو علم معلومك حد ذاتنده اوله و غنه تا بعدد
 پس معلوم او زره اولان حكم علمه تابع اولور بو تقدير چه
 علمك معلومه تاثيرى اولم بلكه معلومك علمه و عالمه
 اثرى اولور و معلومك عالمه اثرى اول عالم و قادر دن
 على ما بهو عليه ايجادنى اقتضا و طلب ايلميدرو بو ماده
 نك غيرى قياس اولمسه افضلدر كه حتى علم حقاك
 غير بدنه استفاده سى لازم كلينه كه عبد الكريم جلبي
 بو قياس ايدوب حضرت شي از كن كامل نام
 كنه بنده خطله ايدوب دير كه و قدس الامام محي الدين

فلا

ابن العزقي حيث قال ان معلومات الحق اعطته العلم
 من انفسها ان كانت المعلومات اعطته العلم من
 نفسها فقد توقف حصول العلم له على المعلومات
 ومن توقف وصفه على شئ كان مفتقرا الى ذلك
 الشئ في ذلك الوصف ووصف العلم له وصف
 ذاتي فكان يلزم منه هذا ان يكون في نفسه مفتقرا
 الى شئ تعالى الله علوا كبيرا **ايوجمله** وخلت خطه معلوم
 علمك غيري قياس او كمنه في اوله اما معلوم عين
 علمه وعالم ومعلوم وعلم امر اعتباري ليس علم حق
 غيره متوقفك اوله وحضرت شيخك مراد في اقبتي
 دقيقه بهر كس فهمه قادر اوله الامر علمه الله كشف
 الاستار عن بصيرته **واعلم ان كل رسول نبي**
اي طالب معارف الهى كهر رسول نبي در من
 غير عكس نبي سئول سئول كمنه صدره مبعوث اوله خلقه
 علميه وه مقدر اولان كاللبرينه بادي وعرش اوله
 اوتري بونكري بحسب استعداداتهم كاللبرينه موصل
 اوله زيرا عند الصوفيه نبوت ذات وصفات واما
 واحكام الهيه وخرجه ويرمكه در اكرم الساسة والكتا
 اولوربه وجاهد وقتال ايله دعوت خلق قلوب
 نبوتى شيرى در ورسول اولو العزدر والبره
 ولا كتاب اولوربه كماله رسول في كل انجوبي

نسب جلي سلمه
 قدوة قول شيخنا المصنف
 لهدر ان شانه الوهم

دیر لرقال الشيخ فی الباب الرابع عشر من الفتوحات
 اعلم ان النبي هو الذي ياتيه الملك بالوحى من عند الله
 يتضمن ذلك الوحي شريعة يعبد بها في نفسه فلان
 بعثت بها الى غيره كان رسولا ليس نبي ابله رسولك
 ما بينده عموم وخصوصا ولور هر رسول تجي در من
 غيرك **وكل نبي ولي** وهر بر نبي وليدرو لايت
 نبي نك حقه تقوتى و فناسى بوزندرو نبوت
 بشرى طرفيدرس هر نبي نك ولايتى نبوتند
 افضلر فالاولياء ورثة الانبياء فى المعارف والحقايق
 والاعمال والخيرين فى الشرائع بالاجتهاد فالاولياء ورثة
 بواطنهم والعلماء ورثة ظواهرهم انما هم علم ظاهر وبهم
 علم باطنى جامع اولانوارت ظاهرو باطندار **وكل**
رسول ولي مقام النبوة فى برنج دونه الولى
وفوق الرسول وهر رسول وليدرو رسوكت دغى
 ولايتى جانبى رسالتى طرفند انتم واولى در ان الولى
 فوق النبي والرسول دين فانك قولند مراد اولان
 دغى بودرو الله اعلم **فصل حكمة نبوتى فى كلمة عيسى**
حكمت نبوتى نك كلمة عيسى به اسناد اولمنده
 در كه حضرت عيسى شجره ولايت
 اولان عيسى مائة ايله از لا و ابدانى در و نبوت
 حاصلده من نبوتى ايله بجز حضرت انبياء ايلك

ايلك
 نبوتى
 ايله
 بجز
 حضرت
 انبياء
 ايلك

مشرب عالیترینه غالب اولوب کند و نبوتند
 مهده ایکن آثانی کتاب و جعلنی نبیا و یکله
 انبا و اخبار الیدی و بطن با درنده ایکن و ضعیف
 از لیه سندن انبا الیدی که لاخرنی قد جعل ربک محمد
 سربا ای سید اعلی القوم و بصیر بنی نیا نبوت و غیر
 المهزلة در دمیشر بو تقدیر چه ارتفاع معنا سنده اولوب
 سرب خجوابی بل رفعة الله الیه حضرت عیسی نک سماء
 ارتفاعند او تری حکمت نبوتیه اکا اسناد اولندی
 اوله کما قال الله تعالی ایضا انی امتوفیک و ارفعک
 الی و کمال روحانیت مشرب سعادتیرنه غالب
 اولد و غندن او تری بو قصده حصایض ارواح متعلق
 بعض اسم ارسوروب دیر لکه **من حصایض الروح**
 روحک بعض حصایض و خصائلند در آنه **بایم**
علی بنی الاحی ذلک الی تحقیق روح بر شیده
 مرور اینم اول شیئ زنده فلور ریر ارواح مظاہر
 اسم زید و حق سبحانه و تعالی انکلمه انشیایی تزییه
 فلور و حیوة بحسب الوجود اول صفتدر که اول انشیایی
 لازمدر و اصل جمیع صفات وجودیه در انکلمون
 اسم حی امام ائمه اسما و سید و زنا اعلی
 و ارادت و قدرت و اسما و سید و زنا اعلی
 و ارب وجود لری متصدا لری الی بعد حیات

(Faint bleed-through text from the reverse side of the page, including phrases like "بسم الله الرحمن الرحیم" and other religious or philosophical passages.)

توضیح تمثیل

اعلم ان تبارك الله و اياتنا بروح مثل النور
 منه ان مثل الروح مع هيكله مثل النور
 والزعاج المتلون الشعاع فتختلف في ذلك
 فيد وانفسط نور الشعاع في ذلك بل يشهد له
 المتلون وهو الحسن يتلون في ذاته بل يشهد له
 الالوان مع قبول التغيير والتلون وان
 في نفسه من الالوان من التلون بالمثل ان
 ان ندركه لا بد له من التلون والارض مثل
 قائم به وكن نور السماء في ساجده نور
 وقال تعالى المصباح في زيادة نقص كما في
 كانه كوكب دري ولم يغير في النور الا في
 التقطعات في القابلات كالزجاجات ان فيها
 فالشفاوت هكذا التلون الالوان انا فثبت
 مع انه مقدس عن التغيير في ذاته وكن يظهر
 وفي صورة اعجاب وهكذا الامر فيما نحن فيه

وهر بر شينك خاصه برتسندز كندويه فايض بر روح
 واردر وكندويه مناسب بر جياتي واردر اول شیده
 مع توابعها ولوازمها ظاهر اولور كه اول علم وارادت
 و قدرت و لو نكر امثاليدركن بحسب مزاج ذلك الشيخ
 ظاهر اولور اگر مزاجي اعند اله قريب اليه مثلا ان كبي
 انده جميع خواصه ظاهر اولور اگر مزاجي اعند اله عز بعديه
 نفس جيات انده مع لوازمها مختلفي اولور نته كيم جاد
 و نباتاندر اولدوعني كبي بو معنایه اينبارت ادوب
 بيورر لركه **ولكن اذا جيتي يكون تقصير** لكن تجان
 اول جيات بولك عمرور به اولان شیده اول روحك
 تقصير في وتأثيري اولور بحسب مزاجه واستعداده
 ذلك الشينك مزاجنه كوره و مزاجنه تابع اولان
 استعداد و قابليتته كوره اولور فان **الروح امر**
قدسي زير امر قدسي در جميع الاشياء و افعال و تأثيراته
 على السواد كلدر بلكه هر شينك مزاجنه كوره حكمي واردر
الا ترى ان التنفح الاكهي في الاجسام المستويات
 كور مزجي سبين اي طالب اسرار اولان كيه بر نحو اي
 فاذا استويته و نفخت فيه من روح اجسام مستويات
 واجب اد معنده به اولان نفحه الهه مع تراخته و
 علو حخته اول نفك نراهت و برائيله بيله و ناهك
 علو حخته بيله و سترشاني ايله بيله **كيف يكون تقصير**

لبحسب الروح بحسب

الروح و كلدر روح

بلكه ارواح ذنبي اوج قسمه برسي
 روح انسانيدركه متحركه كبري اختيار عقل الاله
 حاصل عله نور انديس عالم اعلان اسفله كسب حال اجون
 نذول ايلمندس برسي ذنبي روح صيوفي و برسي روح نياقي
 بوندر ذنبي متحركه كبري اختيار عقل الاله و كلده
 بالطبع در زياده امار روح انساني حاصل اولور
 طبابعه رجوع ايدس ايله طبابعه رجوع ايدس هرنسبه كيم
 اعلا دن كشمندس ايله اعلايه رجوع ايدس هرنسبه كيم
 عالم شهادتده موجودندس بعينه انسان عالمندس
 ذنبي موجودندس نته كيم حوتها بيوسس ستر بهيم اياتنا
 في الافاق وفي انفسهم حتى يتبين انتهى

توضیح و علو حخته و علو حخته

قوله الانزل الى قول

جبريل ودم وبنذ في مصنوع على صوت
العجل ودعى له هرون دم القبول فارتد قبل
دعاه كما قال البغوي في المعالم انه قيل ان هرون دم
على التامرة وهو يصوغ العجل فقال له ما هذا يا سامري فقال
ما صنعك على ما في نفسه فادعى في العجل فقال له ما هذا يا سامري فقال
فقال العجل يدعوه هرون دم في الحقيقة انه كان فئدة فمسي قبرا
من المنسرين ذكره الخوارزمي فقال تعالى في سورة القصص
يعبدون الا كما يعبد اباؤهم من قبلوا انا لوفونم نضيبهم غير منقوص
فذلك الخوارزمي استعداد المزاج من القابل ولو اقام التامري
ولكن المصاعض صوت البشر لكان بشر استجمل كان عجل وهو ما قاله
البغوي انه كوشف حمله العرس وواحد على صورة الاسد وواحد على صورة
وواحد على صورة النسر وواحد على صورة الاسد وواحد على صورة
النور وكسوة نظره الى النور وظن انه اله موسى ونسي في صورة الا
نسان الكامل وقال بصريح الجاهل بصره اية اى ريت ما لم يروا وعرفه
ما لم يعرفوا ذكره البغوي في المعالم

بجبريل ودم وبنذ في مصنوع على صوت العجل ودعى له هرون دم القبول فارتد قبل دعاه كما قال البغوي في المعالم انه قيل ان هرون دم على التامرة وهو يصوغ العجل فقال له ما هذا يا سامري فقال ما صنعك على ما في نفسه فادعى في العجل فقال له ما هذا يا سامري فقال فقال العجل يدعوه هرون دم في الحقيقة انه كان فئدة فمسي قبرا من المنسرين ذكره الخوارزمي فقال تعالى في سورة القصص يعبدون الا كما يعبد اباؤهم من قبلوا انا لوفونم نضيبهم غير منقوص فذلك الخوارزمي استعداد المزاج من القابل ولو اقام التامري ولكن المصاعض صوت البشر لكان بشر استجمل كان عجل وهو ما قاله البغوي انه كوشف حمله العرس وواحد على صورة الاسد وواحد على صورة النسر وواحد على صورة الاسد وواحد على صورة النور وكسوة نظره الى النور وظن انه اله موسى ونسي في صورة الا نسان الكامل وقال بصريح الجاهل بصره اية اى ريت ما لم يروا وعرفه ما لم يعرفوا ذكره البغوي في المعالم

بقدر استعداد المنفوخ فيه اول نضح اول لكان نصف
وتأثيره في نجه منفوخ فيه اول انز بدتك استعداد وقابلية
كوره اول لور **الامر ان السامري** سامريه اول ان
يا نبيد سامره به منسوب اول انز لك ديك
اول لور سامر بنى اسم ائيل قبيلة لرند بن بر قبيلة نك اسميدر
وبو سامر نك نامى موسى بن ظفر در واول حالته
كاري سده سنه حضرت موسى به ملازمت وخدمت
اتيك ايدى پس حضرت جبر ائيل فرس لحيات
نام اتى ايله حضرت موسى به كلد كده انى احاسر وادراك
ايلدى ومنت اهدده قلد كده به نه يره كه حضرت جبر ائيلك
فرسى قدم قويه حيات بولور ايدى **لما عرف تاثير**
الارواح وقتا كيم اول سامرى ارواحك عنصر يانده
تأثيره كور وب بلب **كيف قبض قبضه** نه حال
ايله قبض ايلدى رسو كك ائير نذر وموضع قد مندان بر
اوج خاكى بس سامرى اول خاكى صقليب حضرت موسى
طوره كند كده قومك خلى وسيم وزيرين جمع ايدوب
انى اريدوب جد عجل شكند انى ساخته ايدوب
فبذنا في العجل بس اول مقبوض اول ان نراى صورت
عجله ربي قلده اول جد عجل كوسا له كى او از ايلدى
زيرا تفرك صوتى حوار در الكرا اول حليبي بر صورت
اخري ده دوزوب الكلابى ايلدى الكا بس اول از

فذلك استعداد المزاج

فذلك استعداد المزاج

ایدردی مزاجتک استعدادی انسانه قریب ایدردی
 انک کبی نطق ایدردی **فصل حکمت و رحمانیه فی کلمه**
سلیمانیه حکمت رحمانیه نک کلمه سلیمانیه به اسناد
 اول نمنده وجه مناسبت بود که اول حضرتده رحمت
 عامه و خاصه نک علی وجه الاعم و الاشمل و بالکسر الاعم
 و الاكمل ظهور ایدردی کند نه اوتری در زیر حکمت رحمانیه
 در هر ادانه من سلیمان و انه بسم الله الرحمن الرحیم
 قولیده اشارت الیه اولان رحمتینک اسرار بی بیاندر
 نته کیم رحمت رحمانه جمیع اشیا به عام حکمت شامل
 الرحمة اولدیغی کبی حضرت سلیمانک وضع حکمت
 و امیر بنی جناب حق جل شانہ جمیع عالمه عام و
 شامل قیلوب مخلوقاتی اکامستر قلدی حتی ایدردی
 یا ایها الناس علمنا منطلق الطیر و اوتینا من کل شیء
 پس حضرت سلیمان به علم نبوت و رسالت و ولا
 یتله متصف اولدوغندنه ما عدا حسب الطاهر بر سلطان
 عالی شان ایدیکه جتن وانس و وحوش و طیور و
 معادن و نباتات امر و حکمت شامل اولدوغندنه حکمت
 رحمانیه بی اکا اسناد ایدوب و بوکه مناسب
 اسرارک گفتارنه شروع ایدوب بیورر لکه **لاکانت**
بلقیس له و قنا کیم بلقیس اول سلیمان ایچون
 حاله اولدی **من حیث لا تشعروا خلوصیتنه**

لا تشعروا بیدک
 تشعروا

و خصوصیت

وخصوصیت خلوصی بلد و کی جیشدن **قالت بالقوة**
 آنده کامن و بالقوة اولان خلوصی سبيله دیدی
فی کتاب سلیمان سلیمانک کند و اوزرینه وارد
 اولان نامه سنک شاننده انه کتاب کریم یعنی
 تحقیقا اول سلیمانک کتابنک مضمونی کریدر انیم
 قتمه و معظدر بنم عندمه **کتاب سلیمان** کریمک ایله
 توصیف ایتدی انک محبت معنویه و تعلق ذاتیه
 سنده دلالت در **و ما ظهروا صیف بالقوة علی الانبیاء**
بالعرش دون سلیمان و اصف بن برخیا که حضرت
 سلیمانک وزیریدر عرش بلقیسه قوت و اقتدار ایله ایتا
 قادر و غالب اولدی عند سلیمان و یا خود بغیر سلیمان
 سؤل زمانده که حضرت سلیمان حق تعالی نکت کندویه
 موهبت قلدر و غنی قدرت و قوتی بلقیسه و سایر جنه و عسکر
 کویستیک ایچون اطرافنه توجه ایدوب دیدیکه یا ایها الملأ
 انکم یا تبی بعرضها قبل ان یا تونی مسلمین قال عفریت
 من لجن انا ایتیک قبل ان تقوم من مقامک و اصف
 بن برخیا دیدیکه انا ایتیک به قبل ان یرتد الیک طرفک
 و عند العرفا معلومدر که رجوع طرف الی الناظر اسم عدل
 فایمک مقامندر قیام ایلکندن زبر ابصرک حرکت
 ایلدوکی زمان مبصره تعلق ایلدوکی زمانک عیندر مع
 بعد المسافه بین الناظر و المتظور و مقامندر قیامده بوقلدر

صیبت

سرعت بوقدر پس آصف بن برخیا کت فوی جرتونند
 انم در زیر ابوان واحده عمر شک عیننه اعدام و ایجاد
 ایلمده تصیر قدر حتی آنی موضعنده اعدام ایدوب سلیمان
 حضورنده انی ایجاد ایلدی پس بوانیانه بالقوه عند سلیمان
 قادر و غالب اولدی **الآن یعلم الجبر ان شرف سلیمان**
عظیم الاجر طائفه سی بلسونلر ایچونزه که تحقیق شرف
 سلیمان عظیم در وجه شول ارواح مختاره و اجسام
 لطیفه یه دیرلر که انلرک مزاجنه نار و هو غالب اولم نته کیم
 انسانه تراب و ما غالب اولدوغی کبی و جب لیرلرک
 کمال لطافتند و روحلرک غایت قوت و قدرند
 اشکال مختلفه ایلمه متشکل و بعض عجایب و غایب
 احواله مقتدر اولورلر **اذا کان لمن هو حسنه من سنانه له**
هذا الاقدار یعنی آصف بن برخیا بونی ظاهر قلمدی
 الاجر سلیمانک شرف عظیم بلسون ایچونزه زیر
 شوکت و اقدار اول سلیمانک حسانتند بر حسنه
 و خواصند بر خاص کیم سی ایچونزه اولور پس بر خاص
 خادمند بوقدر قدرت الهی ظاهر اولیجی کند و ده اول
 قدرت اکاکوره قیاس اولور قال القیصری فی شرح
 الفصوص للحکم کان هذا الکامل وزیر السلیمان الدی
 کان قطب وقته وان خوارق الطرات قلما یصدر
 من الاقطاب بل من وزراءهم و خلفائهم لقیامهم

بسم الله الرحمن الرحیم

فکیف قدرة سلیمان تلوه لو تصرف بنفسه شرح

بالعبودية التامة والتصافهم بالفقر الحقيقي فلا يتصرفون لانفسهم
 في شئ **ولما حضرت** وقتا لم يبق عند السيد عرشه
 بله خاضع اولد ب سيمان عزم اكا انكذا عرشك يا
 بليق ديدى **قالت في عرشها كانه** هو بليق سر دخی بو
 عرشك سیمان نندیز ديد بکه کانه اولدر لعینی وقتا که بلیق سر
 عرشه اول بدنده کند قنده کوردی ایب مغایرت
 و مشابہتی جامع تکلم ایلدی زیرا تشبیه اولمرا الابین
 المغایرتین انچونکه مثل شئی عین شئی دکدر **فیه شعور**
علی علمها بتجدید الخلق فی کل زمان بو بلیق ک قولنده
 اطلاع و شعور وارد روح سبحانه و تعالینک هر آنده و هر
 زمانده خلقی تجدید ایلکند **فانت بکاف التشبیه** زیرا
 کلامنی اینیه داخل اولان کاف تشبیه یله ایراد ایلدی پس
 صورت تشبیه بلیقده نمایان اولان سباده اولان عرشک
 عینی اولدوغی کبی بو عالمی دخی حق سبحانه و تعالی هر آن و هر زمانده
 اعدام و ایجاد ایدوب آنک مثلنی در عقب ایجاد ایدوب بو عالمک
 عینی هر دمه عدمه کیدر و آنک مانند یهانه دم وجوده کلور
 لکن محجوبان بکمت تعاقب امثال و تناسب احوال قیاس ایدر
 لرکه وجود عالم علی وتره واحده بر منوال اوزره برقرار اوله
 بل بهم فی لبس من خلق جدید سبحان الله زهی خداوند و دود
 مستجمع فضل و کرم و رحمت وجود در هر نفس بر دجهانی بعد
 آرد و کری جوان هماندم موجود **عندما یاکشف و الشهود**

عشور نه

مقرر و محقق در که جناب حق جل شانہ ہر نفسہ بر تجلی
 اخرا ایلہ متجلی در کہ زمان آخرہ آنک عینی تجلی ایلہ متجلی ایلہ
 ربر اخسیلی حاصل لازم کلور و تحصیل حاصل کار حقیقہ
 محالدر پس ہر اندہ بر نشان و ہر زمانہ بر تعیین آخر
 ایلہ متجلی و نمایان اولور ہستی کہ عیان نیست و ان
 در شانی در شان در جلوہ کند ہر انی اگر بایدت
 از کلام حق بر بانی این بحر حق کلن لوم می شانی ہونک
 ستری بود کہ حق سبحانہ و تعالی تک اسما متقابلہ بینی
 وار در کمی لطیفہ و کمی قہریہ و جملہ سی دانما کار در در لور و عظیم
 بیج بر نیہ بر ان قابل و کلدر پس حقایق امور سائر یہ وہ ہوا
 سسطہ حصول شرايط و ارتفاع موانع بر حقیقت کہ وجودہ
 مستعد اولہ رحمت رحمانیہ انی اخذ ایدوب اکا افاضہ
 وجود ایدر و حقیقہ مناسب اولان وجودہ احکام
 و آثار یکہ مشکلیں اولوب تعیین حاصل متعین و متجلی
 اولمغلہ بعد از ان احدیت حقیقی کہ مقتضی الضمحل
 تعیینات و مستلزم انقہار آثار کثر اندر در حال اول
 وجودی تعیین نہ منسلح قلقدہ ہماندم رحمت رحمانہ
 تعیین سابقہ بہ مماثل بر تعیین حاصل اکا وجود افاضہ ہلو
 بنہ رحمت رحمانیہ اکا اسلوب سابق اوزرہ وجود عطا
 ایدر و ہکذا الی ما شاء اللہ پس بیج بر ان بر تعیین
 ہر تجلی واقع اولور کہ **نظیر الناطق انہا امر واحد مستمر**

فارا

فانما صرح القوارير قوارير قاروره نك جمعد ريس حضرت
 سليمان بليق كوستردي زجا جدر خالص بر قصرى كه
كانه لجة كان اول قصر زجا جده ما و متموجه كى ايدى و
ماكان لجة و حال بو كه اول ما و شكند نه نايان اولان
 قصر لجة دكل ايدى بلكه زجا جده صافيه دنر شكل ما ده ساخته
 اولمش ايدى پس اول بليق حضرت سليمان طرفند
 دنيلد كه ادخلى الصرح فلما راته حسنة لجة و كشف
 عن ساقها پس اول بليق اول قصر لجة قياس
 ايدوب شمشاقين ايدوب اول صرح ابليق متموجه
 اولى پس سليمان عزم كمال علمدن اكا بو نكته ايله تنبيه
 ايدى **كان العرش المرى** اول صرح مجر حاضر و مرى اولان
 عرش كيدر كه ليس عن العرش كه اول مرى اولان
 عرش سباده اولان عرش عيني دكلدر من حيث الصوفى
 صورت جهنندن و الجوه واحد و لكن جوهرى اول جوهر در
 ديوتنبيه فعلى هكذا عرشك سؤالنده اولان تنبيه قوى
 كيدر انك اچونر ايند عرشك ديكدي پس كان سليمان
 عزم بليق ديمش اولور كه اى بليق متنبه اولكه عرشك
 حالى ده صرح محررك حالى كيدر بر بر ليس برينه مشابه
 و مماثل اولده اما عرشك حالى سباده منعدم اولوب
 حضور سليمانده اول عرشه مماثل و مشابه باذن الله
 انى ايجاد ايدى پس ايجاد عين دكل بلكه ايجاد مندر

ولذلك بلقيس كانته يهوديدي واما صرحتك حالى اعانت
لطافت وجمال صفوتندى ماير تماثل و متشابه اولوب
ناظر اولان كسيه ماء متموج كسي كورينوردى حقيقتنه
شعورى اولمين كسيه نى ماء خيلى ايدردى **وهذا**
سائر في العالم كله و شوخديد خلق باسره كل عالمده ساريدر
به انده همان ۶ ش بلقيس مخصوص دكدر و اكثر حقيقتن
بو آيتك معنای حقيقي بن بو كاجمل امشدر و ترقى
الجبال حسبها جامدة و ابي تمسم السحاب اما الله
ناس خلق جديد دن عاقدرو **و الملك الذي لا ينبغي لاحد**
من بعده في الظهور بالجموع **على التقريف فيه** وشول **طريقه**
ملك كه اندره صكره بر احده لايق اوليه اول ملك مجموع
اجزاي ملكده تقريفه ظهور دى ميسه اولدي و بو معنایه
حديث عفریت دلالت ايدرنه كيم ابو هريره حفر ندرن
شيخنك اتفاقيدم و بدير كه حضرت بيغمبه عليه السلام بيور
لكه ان عفریتا من الجبن تقفت على البارحة ليقطع
على صلواتي ما كنتني الله منه فاخذته فاروت ان اركله
على سارية من سوار المسجد حتى تنظر واليه كلكم فذكرت
دعوة اخي سليمان ربت اغفر لي و هب لي ملكا لا
ينبغي لاحد من بعدى فردته خاسيا زيرا من بعد سليمان
مجموع اجزاي ملكده تقريف على الظاهر كسيه لايق اولدر
بس مجموع اجزاء ملكه و انده على الظاهر تقريف كا مختص

اولدر

اولدی انچون حضرت پیغمبر تقف عفر تیدنه اعراض ایلدی
فتوح الیریاخ شیخ الارواح الناریه پس حق
تعالینک فتح ناله الرج بحری بامره مولنده اولان ریاحک
اکه شیخی ارواح ناریه نیک اکا شیخی سبیله در لانا
زیرا اول ارواح ناریه **ارواح ریاح** شول روحله در که نیک
بدنلنده جوهر هوایی و ناری غالب اولمش در نته که خلق
للجان من راج من نار ایتی بو معنایه دلالت ایلدی **لانا**
اصلدی نارا اولدی و چون بو ارواح ناریه دیر لر
قال هذا عطاء و نانا من او امسک بغير حساب
پس جناب حق جل شانہ حضرت سلیمان خطای ایلدی
دیدیکه یا سلیمان شو سا که همه اولنانه نعم بزم عطا مژدر
پس سن استرسک عطا ایلدی و استرسک امساک ایلدی غیر
حساب **ای ایست محاسب** یعنی یا سلیمان اخونده سن
هنده الاعطیه دیز محاسب اولمشین زیرا بو بزم سکا
محض موهبت و عطیه مژدر و اول حضرتک جناب
حقه رتب هب لی ملکاد عاسی ربت نیک امر نه
امثال بو نندرد و مراد الله موافقت دندرو الا انک
طلب ملکه عوضی بو قدر و لهنذا کان یعمل سیده و یا کل
من کسبه و یجالس الفقراء و المساکین و یفقر بذلک
و یقول انما مکین و اجالس کینا و لو کان سموا له
من عوض نف غیر امر رتبه حوسب بالاعطاء **فرض حکمت**

وجودیه فی کلمه داودیه حکمت وجودیه نک کلمه داودیه
 اسناد اولی منسذه وجه مناسبت بود که صورت انسانی
 ده وجود تمام اولی الا خلافت الهیه ابدی و احکام خلافت تمام
 تمامها اگرا کلنجی به یک بر یک در ظاهر اولی الا آنده
 انچون حق سبحانه و تعالی انبیا و نبی بر یک نک خلافت
 علی طریق التصحیح مخاطب اولی الا که با او دانا جلنا ک
 حلیفه فی الارض فاحکم بین الناس بالحق خطاب ابدی شریف
 فدی پس که احکام و عطا اولی الا نبی مواسبت و عطا یانک
 شرفه شروع ایدوب بیورر که **و تهب الله لداود**
فضلا معرفه به الله سبحانه و تعالی مواسبت ایدوب حضرت
 داوده من حیث الفضل ذاته و صفاته و اسماء و مراتبه
 معرفت همه ایدوبی کما قال الله تعالی و یشد دنا ملکه و اینناه
 للحکمة و فضل الخطاب و کذا قال و لقد اتینا داود و سلیمان
 علما و قال الحمد لله الذی فضلنا علی کثیر من عباده المؤمنین و
 بونکره اعطا اولی الا معرفت بالله نک فضلی اولی الا
 جهند ندر که **لا یقتضیها عمل** جناب حق جل شانہ اول و نیز
 ویردی معرفت اقتضا ایدوب داود که جز او علی زبیر بونکره
 بو اعطا ید اسم و باید ندر **فقلوا اقتضا با عمل** پس اگر
 جناب حق اول اعطا ایدوبی معرفت مقابله منسذه حضرت
 داود که جز او علی اقتضا ایدوبی **لکانت جزاء**
 پس اول معرفت همه اولی الا بلکه علی مقابله منسذه اولی

میان

جزاء اولوردی و انبیانک اللهم واسما و مراتبیه معرفتدی
 اختصاص الهی و موهبت رحمانیدر که کسبت آنده دخی
 یوقدر **ووهبت له سلیمان** و کذاک جناب حق داود
 حضرت سلیمانی موهبت قلدی **من حیث فضل و کرمه**
 کما قال تعالی **ووهبنا لداود و سلیمان ای لم یکن ظهور**
سلیمان من داود لاجل عمل صدر عنه بل کان محض
الموهوبه و الافضالین بوجه بد اسم و هایدن اعطا اولنا در که
 جزاء عمل مقابله سنده و کقدر و بقی که تعالی **ولقد آتینا قوم**
داود منا فضلا و لکن حق سبحانه و تعالی نیک و لقد
 آتینا داود منا فضلا قوی بانی قاله بیکه زیرا بونده لفظ
 بهبه ایله تصریح یوقدر **هل هذا العطاء عطاء جزاء او عطاء**
الرهبة شو عطاء عطاء جزاء عمل میدرو یا خود محضنا بهبه
 میدرو **من البیت انه لو کان جزاء لم یکن المعطی**
فضلا و ظاهر اولان بودر که اگر بو عطاء عطاء جزاء اولدی
 معطی من حیث الفضل اولمزدی و بو معنایی من قولیده
 مؤید در و کذاک مقابله سنده بونک اوزرینه جزاوه
 طلب ایلیدی و قناکه بو نعمتک اوزرینه شکر طلب
 ایلیدی ال داودن طلب قلوب داوده تعرض
 اولتمدی زیرا اسلافه انعام اخلافه انعام در بیجا
 انعام عینی اتمسنة انعام در حقیقتده پس آنک ایچون
 بو نعمتک مقابله سنده شکر ای آله **طلب قلدی**

او یله اولیجق بو عطا حضرت داود حقننده عطاء فضلی
 دو طیبی اولور و الی حقننده جزاء اولور انکچون بونلرک
 اوزرینه شکر واجب اولوب بونلر ذر طلمعا و صنه
 قلدی فقال اعلموا ال داود شکر **و قلیل من عبادی**
الشکور بس حق تعالی داوده امر ایروب ددی ای
 آل داود عمل ایلتک بنم نعمتیه شکر قلمقلوق ایله حال بوکه
 بنم عباد مدینه شکور قو کرم از در شکر ان خدای
 راکه او از غایت لطف کرم بهم نعمتم می بخشد و بهم
 شکر تلقین میکند بر قولنه که حق سبحانه و تعالی بهم
 نعمت عطا قیده و بهم نعمت مقابله سنده شکر قلمقلوق ارزانی
 قیده اول قولنه اصغاف و مضاعف نعم کثیره مویبت
 قلمشر اولور، نعمتم دادی و دادی بعد از ان توفیق
 حمد، شکر نعمت بعد نعمت نعمتی باشد عظیم **تنبیه**
للمبالغة جناب حقیق بو قولنده تنبیه وارد در مبالغه به
لیفم المشکور شکر التکلیف و شکر التبع
 مشکورک نعم و عطا باسنه شکر تکلیف ایله و شکر
 تطوع ایله شکر التکلیف، شکر منع واجب مدبر خود،
 ورنه بکشاید در چشم اید، سه پنچ شکر خواهد
 سجده، پانچ شکر خواهد قعه، غفلت از
 نعمت بود ذکر انباه، صید نعمت کن بدام ذکر
شاه فشر التبع ایفلا اکون عبدا شکور اقول

قول النبي عليه السلام شکر تطوع که واجب اولیة حضرت نبتک
 عم افلاکون عبد اشکور انتم که حضرت عایشه در صحیحین
 شیخک اتفاقیه روایت اولنور که قالت للنبی عم
 رأیت ان قدمیه نور من الصیام فی الصلوة
 اتکلف یا رسول الله ای التضع بهذا الفعل وتشق
 نفسک وقد غفرت ما تقدم من ذنبک وما تأخر
 قال عم افلاکون عبد اشکور ای مبالغافی شکر تی
 پس بوحقک آند نه طلب ایتمند نه دکلد ریلکیم تا
 مش تعلقه نفس در **و شکر التکلیف** ما وقع به الامر
 و شکر تکلیف اوله که انده امر ایجابی واقع اوله مثل
واشکروا لله انعم الله علیکم
 و اشکروا لله انکم اباه تعبدون امر کی ودخی
 اشکروا لله امر کی **وبین الشاکرین ما بین**
الشکورین لمن عجل عن الله شکر بالتکلیف و شکر بالتبع
 اولان کم لک ما بینده تفاوت مشکور لیک
 ما بینده اولان تفاوت قدر در برابر شکر تکلیفی ایله
 شکر مرتبه مجیدنه در که مشکوری نعمت و شکر تبعی
 ایله شکر مرتبه مجبویبینه در که مشکوری قدر و بومعنی
 ظاهر و واضح امور و اسرار الهی غافل اولوب
 فکر و خیالند غافل اولمینه **وداود منصوص علی خلافته**
 و حضرت داود علیه السلام خلافتی منصوص علیه در

در صحیحین
 در صحیحین

يا دود انا جعلناك خليفة في الارض **نصيحة الامامة** يعني حضرت
 ابراهيم حقه كه يا ابراهيم اني جعلتك للناس اماما
 قولي **ويغفره** واما متذنب غيري حضرت آدم حقه جناب
 حق ملائكة به سورد يعني قول كه اني جعل في الارض خليفة
 قوليد **ليس كذلك** داود حقه وارد اولان كبي دكلدر
 زيرا معلومدر كه امامت خلافت كبي دكلدر وليين سلم
 امامت بوراده خلافت معنا سنه اول ده ينه انك
 كبي دكلدر زيرا خلافت اخص اولان اسما ايله ذكر اتميش
 اولمز اكر اني جعل في الارض خليفة كلامي حضرت آدم
 حقه نصدرد براسيك بود مخي حضرت داود حقه
 اولان تنصيص كبي دكلدر زيرا ملائكة به اني جعل ديدى
 يا آدم اني جعلتك في الارض خليفة ديدى پس
 داود حقه اولان نصر شرفيه صراحت و متانت
 كالنزه اولور **ومن اعطه الخلافة فقد اعطه التحكم**
والنصرف في العالم و بهر شول كيه به كه خلافت اعطا اولنه
 پس اول كسيه حكيم صوري بالسيف و تصرف معنوي
 كرامت و ولايت و اخوق عادات اعطا اولنور
 عالمده زيرا خلافت بوجمله يشا ملدر **و ترجيع للرجال**
معه بالتبجيل و جبالك مع داود النبي تبجيل حق
 نرديد اصوات اميش **والطير** و كذلك طيورك انك
 ايله تبجيل حقه **ترجيع اصواتي يوزن بالموافقه**

سوالی

و غیره
الشیخ
مسئله

صلی الله علیه و آله
ولا یکن کما صلب الخویج وهو
من مقام ادبى رقی فاصبح تا دی
والحدیث مشهور فالفضیلة علی الاطلاق
لیس محمود ورد فی الحدیث قال صل علی عبدی
افعله انما مشهورا ومع هذا اعطى الله علیه و آله
والحدیث مشهورا ومع هذا اعطى الله علیه و آله
والحدیث مشهورا ومع هذا اعطى الله علیه و آله

اگر بوجسم ظلما بنده و بحر سهیولان بنده تسبیح ربانی و عبادت
سجانیته میشتغل اولوب جناب ربیتنه حال توجه
ایله متوجه و متضرع اولور اب برنجو ای و کلدک نجی
المؤمنین بهموم و عموم نفس شویدن خلاص و نجات
بولور و ارض الله و اسقعه و صحای روحانیتته و اصل
اولور یولست و در بطن باهی نجته شد مخلصت انست
از تسبیح ید کربنودی او مستح بطن نون حبس
وزیدانش بدی تا بیعتون مناسبت آخر بنده و
بین النفس اولدر که حوت رحیم مادر نفس ناطقه ننگ
روحانیتنی مشتمل اولان نطقه کی ابتلاع ایدوب
ظلمات رحمة کجا ایام قالوب نفس ناطقه جناب
حقان اسفند اذ ایله تسبیح و تقدیس سبیله ظلمت
رحمنه خلاص میسر اولدی و بومع نفس کون فاولله
اولدوغی تقدیرجه در اما بعضر بفتح القادر و میشلر
بو تقدیرجه حی سحانه و تعالی اکا قومندن و اهل اولادندن
و ظلمت بطن جوتندن طاری و لاحق اولان گزبت
و عموجی انده تنفیس ایلدوکی مناسبتله اکا اسناد
اولنمش اولور لکن و لکی معنی انسر ریس حضرت
شیخ بعض خواص و اسرارنی بومصده ذکر ایدوب
بیورر لکه **عادت برکتته علی قومه** حضرت یونس ک
برکت و منفعت قومی اونوره عودت ایلدی اول اوله

حاله معهم حال الرضا فی الصلاة و ورد فی الحدیث ان موسى ساجدا استغفر عن اهل بيته
المؤمنين بهموم و عموم نفس شویدن خلاص و نجات بولور و ارض الله و اسقعه و صحای روحانیتته و اصل
اولور یولست و در بطن باهی نجته شد مخلصت انست از تسبیح ید کربنودی او مستح بطن نون حبس
وزیدانش بدی تا بیعتون مناسبت آخر بنده و بین النفس اولدر که حوت رحیم مادر نفس ناطقه ننگ
روحانیتنی مشتمل اولان نطقه کی ابتلاع ایدوب ظلمات رحمة کجا ایام قالوب نفس ناطقه جناب
حقان اسفند اذ ایله تسبیح و تقدیس سبیله ظلمت رحمنه خلاص میسر اولدی و بومع نفس کون فاولله
اولدوغی تقدیرجه در اما بعضر بفتح القادر و میشلر بو تقدیرجه حی سحانه و تعالی اکا قومندن و اهل اولادندن
و ظلمت بطن جوتندن طاری و لاحق اولان گزبت و عموجی انده تنفیس ایلدوکی مناسبتله اکا اسناد
اولنمش اولور لکن و لکی معنی انسر ریس حضرت شیخ بعض خواص و اسرارنی بومصده ذکر ایدوب
بیورر لکه عادت برکتته علی قومه حضرت یونس ک برکت و منفعت قومی اونوره عودت ایلدی اول اوله

قومی و زره عودت ایلدی اول وجهله که قومی آلی
 تکذیب ایلدی انکده غضب ایدوب غضب و عذاب
 حقی و عده ایدوب کندی ما بیندند نه فرار ایلدی اول وقتدا
 که موعد قریب اولدی کوردیلیر که آسمانده نبر ابر سیاه
 پراتش بدید اولوب بونلرک اوزرینه حائل اولدی پس
 بونلر حائف و تائب اولوب بونسی طالب اولدی
 خبر ایلیر که سفینه جانبنه بار اولمش بهاندم که تصدیق
 ایدوب جناب حقه توجه تا تم ایلد متوجه و متضرع اولوب
 دعا قلدیلر حق تعالی بونلر دوزخ عذابی رفع ایلدی ننه کیم
یسور فلو لا کانت قریة امنت فنظفها ایمانها الا قوم
یونس لما امنوا کشفنا عنهم عذاب الخزی فی
الحیوة الدنیا و متعناهم الی حین لان الله اضافة الیه
 انکون برکتی قومنه عاند اولدی که حق سبحانه و تعالی اول
 قومی اکا مضاف قلدی الا قوم یونس و مکمله الکریم اول
 اول نور که زمان قرآن زمان قوم یونس در مؤخر
 مؤخر اولان اضافت مذکوره مقدم اولان نجات
 قومنه حال ایلد سبب اولور جواب بودر که معنای
 قرآن عند اهل الحق قدیدر الکریم الکریم الکریم الکریم
 حادث ایلده یسر علم اللهده قومیله کند و ما بیننده
 علاقه و اضافت ازلیدر یسر قومنه حق تعالی الی
 مضاف قلدوغنی سبیله قومنه برکتی عودت ایلدی

وقال القسري في الرسالة اباعلي المشايخ
 قدس سره سمعت الاستاذ اباعلي المشايخ
 في الدقائق يقول دخل بعضهم على بعض المشايخ
 فزاره بيكي فقال مالك بكي قال اف جابيع قال ومثلك
 بيكي من الجوع فقال اسكت اما علمت ان مراد من هذا الباب ان لا قال
 ابكي انك في كلامه واما الرضا والقاضي فله ميزان خاص لطلب الرضا بغير
 الشيخ رضي الله عنه في الامام القاهري الفتوحات انهما من هذا الباب ان لا قال
 الله فان كان متعلق الرضا المقضي به والذكي من جهة الرضا بغير
 من الرسالة قدس سره في باب الرضا منها والطلب وهذه مسئلة عن علاي
 وقال الشيخ الأكبر رضي الله عنه ان الدعاء والتمسك والطلب والطلب والطلب
 قدس سره ان الدعاء بل ان الشكوى حكمة الملوي ليلوكم اكرم الولاية
 لا يترجم مقام الصبر بل ان الشكوى فاخترت في قاتلي عيسى
 من يلجى اليه ومن يقاوم امانتي سمنون قدس سره قاتلي عيسى
 وقال وليس في هذا الا حيل فكيف ما سئلت فاضلت في قاتلي عيسى
 ساعة فاستشعر سمنون الكذاب وهذا من بعض مقاصد الجيد رضي الله عنه
 الدعوى ومقاومة البلا والمقابلة لها بالقبول فوجدوه يتأوه ثم
 والنعوى قدس سره مرضا فخذ الصواد على الجيد فوجدوه يتأوه ثم
 دخلوا على النوري قال انما ابتلاي ليجتري صبري ثم سئلوا من الجيد
 منكم شحك قال انه ابتلاي ليجتري صبري ثم سئلوا من الجيد
 لم تتأوه فحك في هذا القام بصر حتى يجلو الصبر في روية المبلى له
 واما الجيد فبجانه وهو وقاية سما ورد في الخبر اعود بكم منكم
 فالتوازل تنزل عنه لانه في روية وشهوده وهو محمول عنه
 يرى العذر انها نازلة على صورته وهو بجانه حاملها عنه
 شيخ شريف بن ناصر

اورد فده جناب حتى تحت رجل ابوبه ستور وغاب
 اولان ماء الحياة حقيقي أنك ابجوز طابهم قلوب الكلي
 مس شيطان وبعد رحمانه حاصل اولان امراض صوري
 ومعنوي الى اول ماء ابله طابهم قلدى بو ماء اول مانك
 جنب نذر كه حضرت جبرئيل حضرت سفيان صدر
 مباركني أنك ايله نظيره اليدي بس بو حكمت حكمت
 غيبية سميه اولتمس اولك نك عالم غيبه ظهر
 الديوكي ابجوز بس بو ماء الحياة حضرت ابوب بلا
 ومحنة صبر وتحمل ايله واصل ونابل اولدى ولهم هذا
 شيخ بوقصده بعض اسرار وخواص صبري بيان ايدو
 بيورر لكره **لا ايلنا قضي الصبر الشكوى الى الله** بعض
 ناس صبري بوكونه تعريف ايدر لكره الصبر بس النفس
 عن الشكوى مطلقا لكن عند العارفين حقيقت تعريف
 الصبر بس النفس عن الشكوى الى غير الله در زير اللهدن
 غيرى ايه عدم شكايه عجز و مسكنت وفقر و مذكى
 مخبر در ونعم قال في هذا ابن الفارض **وحسن اظهار**
التجمل للعدى ويقبح غير العجز عند الاحية و جناب
 حقه شكوى قضايه رضايي منافي اولمز زير ابو قضيده
 شكايه ريوخه قضايه دكلدر الكر سؤال اولنور
 كه اللهدن غيرى ايه شكوى نيمه متصور در حال بوكه عند
 اهل التوحيد لا موجود الا اللهدن بس هر كيمه شكوى اولنور

بینه حقیقتیه اول شکوی اکادرنعم لوبله درکن غیر بدیزم براد
 هویت الهیه نک لغتین جوئیته ایله متعین اولدی
 وجه در اما وجه حقیقی که جمیع تعیناتی جامع اولان مرتبه
 الهیه در که حق سبحانه و تعالی بودهی قبله حاجات جمیع
 موجودات ایلک در بس لایق اولان بود که هر نه مقصود
 و مرام وارسیه جناب خفک هویت مطلقه سی
 طرفندنه تمنا اولسه وقتا کیم الله شکوی صبری مناض
 اولدی **و لا قویم الا قدر الالهی بصیره**
 حضرت ایوب انزال بلا ده اولان اقدار الهیه صبر بیکله
 و نفین دعا و نضره عنده جب اینمکله مقارنت ایلدی
ابعد الله بذا منه و جناب حق جل شانیه
 بو عدم مقارنتی اول ایوبدن بیدر **اعطاه الله اهل**
الله تبارک و تعالی کا اعطا ایلدی بعد النداء الی ربه
 انی مسنی الضر و انت ارحم الراحمین انی استغنی
 الشیطان بنصب و عذاب اهلکی بعد التفرقه انک
 قنده جمع ایلدی **و مثلهم معهم** و ذی اعطا ایلدی
 اکا انک منبکی انک ایلدی سیه حتی انک ضعیفی اهل اولادی اولدی
 و خدم و حشم و نژوت و لغت یولدی **بسر** در صبر
 کنی بصبر بیشک **ایدتو دولت اندک اندک** بیان
 تالنشوی بصابری هست **کوهر بدرنگ تو توان بسفت**
به کردی اگر چه در دمندی **بجز آنکه گریسته بخندی**

آن غنچه که در خشک نهفتست پیغام ده کل شکفتست
و رکض بر حله با امریه و حضرت انبوت ارضه ضرب
 ایلدی با یلیرین ریتسنگ امزند شته کیم حق سبحانه
 و تعالی امر ایلنوب بسوردیکه ارکض بر حلتک **بهدتک**
 بارد و شراب ای اضراب بر حلتک الارض پس
 با یلیرین زمیننه ضرب ایلدوب آنده بر عین منبعث
 اولوب اکاد نلکه شتور ماو در که آنده اغتال
 و شرب اولنوب اما عند اهل التحقیق معناه حقیقی سی
 ریاضت و مجاهده به امر در دیر لر و تقدیر کلام بویله فلور لر که
 ای ضرب بر جل مجاهدتک ارض النفس لر طهر تاو الحیات
 الحقیقیه منمئلا فیفتل به فیروزان به الاسقام والالام
 الحسانیه والروحانیه شته کیم حضرت شیخ دخی بو عند
 مؤید اولوب بسور لر **فازال انکب الکر لفته الامه**
 پس حضرت ریتسنگ تک ضرب به ایلد انک الام جسمانی
 و روحانی سنه انلا فلدی **و شیخ ابهام الماد الذی**
هو سر الحیات الساریة فی کل شیء حی و جناب
 حق ظاهر فلدی سئوال اصل حیات اولان آبی که اول
 ساریه در هر حی اولان سینگ و خودنده و بو ماو اول
 ماو حقیقی عاز لیدر که عوش الله دخی خلق اولمدر دن اول بو
 مانک اوزرنده ایلدی بو ماو به عزم المشایخ نفس رحمانی دیر لر که
 بسولاد کلی وجوه ایلیدر و بو نفس رحمانی به ماو اطلاق

بهدتک

ومن هذا الباب ما ورد في الحديث يا خبيب كلما اذنبت فتاب قال يا رسول الله اذن يكفر ذنوبي قال عفا الله اكثر من ذنوبك يا خبيب بن الحارث رواه طي في جمع

التائب

حديث اوله بين والآن بورخصت بزعم شرم غيره
وحي حدوده باقية **در تعلیم آن** بزه تعلیم آن اوتری
لنتمیز فی الموفین بالندی نذر نه ایفا یدنکر بکننده
بزرگمیزه اولندن اوتری **وجعلت الكفارة في امة محمد صلى الله عليه وسلم**
كفارت محمد لكون كفارت مشروع اولدی **لنتمیز**
اول كفارت بونكری كستمه اینسون ایچون **عما یرضون**
لهم من العقوبة في الجنة نقصن بکین بیکده حاصل
اولان عقوبت اخرویه دیز بونكره عارض اولان
شیدن كفارت بکین آیت کریمه بوگونه بیان
اولندر که قال تعالی وکفارتهم اطعام عشرة مسکین
من اوسط ما تطعمون اهلکم او کسوتهم او حریر رقبة و
من لحم بکد فصیم ثلثة ايام ریس حالیفا ولانه لا مردر که
بونكر دیز بکین ادا ایتمکه حنیث اولدنه از اوله **والکفارة**
عبادة امرها زیرا كفارت بکین عبادتدر که انک ایله
امر اولندی **بالجنه** کسه حائله خلف بکین و نقصن
عهد ایتمکه دیر لر یعنی كفارت امر اولندی خلف بکین
ایلمن خالفه تا اول كفارت و نقصن عهدهی موضعته
ایقاع ایلله **اذا رای خیرا حلف علیه** سنول وقتده که
بکین ایلدی کی شنیدن خیر لو بر شیخ کوره نته که حضرت سینه
عم بوزر لر من حلف علی بکین و رای خیرا خیر امنها

و اما

اوله والامر بها من الجاهلین

المجامع فافهم فان التوبة والاستغفار كما امر بالسابقة والمسابقة
ولكن امره بكثرة التوبة والاستغفار كما امر بالسابقة والمسابقة
يسمى التائبين فانه امر بالكفارة ولا يتصور المسابقة من سبيل واما
وقوله تعالى سابقوا الاحسان وما على المؤمن من سبيل واما
فقد كفاهم الاحسان الذي لا يملك ولا يتصور المسابقة من سبيل واما
التوبة فقد حث الله على التوبة والاستغفار كما امر بالسابقة والمسابقة
والامر بها تكميل وهو واجب فافهم ان الكفرية مسامحة
الواجب الابه فهو واجب فافهم ان الكفرية مسامحة
كانه يريد ان يجازيك في مصيبتك بقرين الفياض في رحمة
ويدخلك ايها العبد العاصي في جيب الغياض في رحمة
الذاتية فافهم ورد في الحديث اني لاعلم اخذ رجل
يخرج من النار يوتي بالرجل يوم القيمة فيقال
اعرضوا عليه صفار ذنوبه وخبث اعنه وهو
فيقال له عملت كذا وكذا و هو مقبل لا ينكر وسية
مشفق من كبارها فيقال اعطوه مكان كل سية
عملها حسنة فيقول ان ذنوبنا مال اها هنا
رواه ابو ذر ثم قال فلقد رايت رسول الله صلى الله عليه وسلم
عليه وسلم في تفسير اولئك بيد الله سبحانه
معالم التنزيل في تفسير اقوام لو اشر وامن التائبين
حسان وورد في تفسيرهم حسان رواه الحاكم في المسند
الذين بدل الله سيئاتهم حسنات رواه طي في جمع الجوامع
عن ابي هريرة رضي الله عنه ذكره مفصوم عن حكم هذه الاحاديث
ومن لا ذنب له فهو محروم مسابقة التي في الاية الا للذين
والايات وليس حال هذه المسابقة التي في الاية الا للذين
راؤ ما كتب عليهم في التوج المحفوظ فسار عوا اليه ليحلو
ظهريا وهم على بصيرة من امرهم لانهم على كشف منها و
اطلاع واما المجهول وان يسارع سارع عنى وضلال
ومن هذا الباب انه يجب التوابين وهم اكثر من الرجوع
الى الذنب والى التوبة ولو لم تذنبوا لآل الله بقوم
رواه سيدنا على كرم الله وجهه فانظر العناية انه بالذنب
حصلت المحبة والخيرة ولو لم تذنبوا لآل الله بقوم يحبهم ويحبونه
يزنبون ويستغفرون فيغفر لهم وهم قوم يحبهم ويحبونه
وقال الشيخ الاكبر رضي الله عنه في الفتاوى نعم العون الشهوات
النفسية ه شرح شريف
به ناصر م

غليظ

واما الذين ينقضون عهد الله بالحق من بعد ميثاقه كالذي اذا راى خيرا مما حلف عليه فقطع باثنيان
 الاوى والاخرى والاحسن الذي امر الله ان يوصل لمن حلف ان يشرب الخمر ويأكل مال اليتيم ويقطع الرحم
 فاذا حنث ولم يوصل فقد وصل ما امر الله ولم يشرب ولم يأكل ولم يقطع بل وصل ما امر الله تكايب
 فهو خير منه فراعى بما عقد منه الايمان ولم يحنث ولم يقطع بل وصل ما امر الله تكايب ان يوصل
 بقطع اياه فقطع الحسن بالاحسن بل الاثنيان به كفارة كما ورد عن الصديق الاكبر رضی الله عنه
 انه حلف ان لا يصل مسطى وهو ابن خالة لوقوعه في الافك والقصة مشهورة فقطع باليمين
 ان يقطعه بقطع البر الذي كان يتره وينفقه فانزل الله تعالى وياتر اولوا الفضل منكم والسعة
 ان يؤتوا اول القرني الآية فحنث الله عيبه فحنث رضی الله عنه بحكم هذه الآية وجعل الله كفارة
 حنثه رحمة له وتعلما لنا ورحمة لتوسيع في الامر اذا جرى لنا مثل ذلك وقال تعالى وذلکم تحللة
 ايمانكم لانه اطاعة الله ورسوله واجابة لما دعانا اليه فحكم اليمين بهذا الحكم يكون حكم اللغو لا يؤخذكم
 الله باللغو في ايمانكم واما ان كان اليمين في معصية لقطع حق او ايصال باطل فدا امر الله به ان
 يقطع وان كان مذموما لانه يمين فاجرة كاذبة فهو ما جور من وجه اخر فانه ذكر الله بلسانه
 واخبر بها قرانا فاذا ذكر وفي اذكرتم وما سطر سطر طاولا علق بامر فيطلب العفو والذكر نتيجة
 ذكره اياه ورد في الحديث ان جبريل علم قال له صلى الله عليه وسلم ان الله يقول اعطيت امتك
 ما لم اعط امة من الامم قال قلت وما ذلك يا جبريل قال قوله تعالى فاذا ذكرتم لم يقل احد
 غير هذه الامة رواه الامام ابو القاسم القشيري قدس سره في الرسالة في باب الذكر فاخصر ذكرا
 دون ذكر ولا شخصادون شخص وقال تعالى ومن ذكرني في نفسي ذكرته في نفسي ومن ذكرني في
 ملائكة ذكرته في ملائكة خير منه وورد في الحديث ان رجلا حلف بالله الذي لا اله الا هو كاذبا فغفر
 الله له رواه احمد بن حنبل والطبراني والفضلاء المقدسي عن ابن الزبير رضی الله عنه ما ذكره في
 جمع الجوامع وكل ذلك لانه لما ذكر الله باليمين الفاجرة باسمه الاعظم واتى عليه باسمي اسمائه
 فخلط عملا صالحا واخر سيئا فتا بالذات عليه وستر قبح معصيته بحسن طاعته الا ترى ان اليمين
 الفاجرة يقطع حق الله وحق الناس في الدنيا بحكم الشرع للوضوع وتسقط عنه المطالبة في الظاهر
 صر كما هو مذهب الامام الطهامة المشافعي رضی الله عنه وفي الظاهر والباطن كما هو مذهب الامام
 الاعظم ابى حنيفة رضی الله عنه وهذه القوة في الاخرة اقوى واثم لانه جليسه الحق الظاهر بخلاف
 دار الدنيا فانه كان غيبا وكيفا وقد قال الله حديثا قد استجاب في الذكركين وهو حديث طويل
 هم القوم لا يشقي بهم جليسه رواه احمد بن حنبل والبخاري وسلم وابن حبان ذكره الشيوطي
 في جمع الجوامع فكيف من يكون جليسه الحق لمذكور فلما كان الامر على هذه المثابة من الطول كما قيل
 فيها لقصة في سرحها طول فقصر رضی الله عنه الامر بقوله وكولنا اي الحلف واليمين الفاجرة في معصية
 او طاعة حكم اخر ليس عين الذكر بل انما هو حكم الله فيه وقال رضی الله عنه في الباب الثامن والثمانين واربعمائة
 من الفتوحات ان المعصية لا تقع ابدا من المؤمن الا عن غفلة او بتأويل لا غير ذلك اما ترى انه
 كما يلقتهم العذرة حيث يقول سبحانه الذين يعملون السوء بجهالة واما اذا كان صاحب الكشف و
 الشهود فلا يسمى معصية عند الله وان اطلق عليه لسان الذنب لانه من امر على بصيرة وهو
 قوله تعالى بل الانسان على نفسه بصيرة ولو ان لم يره لواقع معاذيره وهذا معنى ما ورد اذا اجتهد الله عبدا
 لم يضرب ذنب ذكره القشيري قدس سره في الرسالة وابن نجار عن النضر بن زكري في جمع الجوامع

علا

علا

وورد لا يضرم مع الاسلام ذنب كمالا ينفع مع الشرك عمل رواه الطبراني عن ابن عمر رضي الله عنهما
وسر ذلك ما قال الشيخ الاكبر رضي الله عنه ما من مؤمن يعصي الآ في قلبه ونفسه ذر المعصية كفاه عبادة
وهو روحها واتي روح اعظم من العلم انتهى كلامه رضي الله عنه وهذا عين ما ورد في الحديث الصحيح
انه قال صلى الله عليه وسلم قال تعالى حديثاً قدسياً ان العبد يذنب ويعلم ان له رباً يغفر الذنب ويأخذ بالذنب
الذنب ثم يذنب الذنب فيعلم ان له رباً يغفر الذنب ويأخذ بالذنب ثلاث مرات فيقول لاله تعالى
له اعمال ما شئت فقد غفرت لك فالمعصية كانت مباحة فمكروها ولا يكرهها الا المؤمن فاذا
كرهها فيكون ممن اكرهه وقلبه مطمئن بالايمان ولكن من شرح بالكفر صدراً فعليه غضب من الله
فهو مع الكراهة بخير وفي خير وعلى خير قال تعالى وكان الله بما تعملون محيطاً بنه لا يباه ان الظالم
والمعصية قد احطت بهما علماً ووجوداً بحيث كرهت اشياء ولا بد من اني اوجدها مع كراهتي
اياها وانما ذكرنا الله تعالى بهذه الآية لاقامة عذرنا عبادة المؤمنين حتى نكره المعصية بكرهه
اياها وهذا القدر من الكراهة للمعصية حقا العبد المؤمن فينبغي للعبد المؤمن ان يسأل الله تعالى
الحضور في الامر الذي ينتقل اليه المسمى بالمعصية وان يجعل فيها الكراهة ولا يحول بينه وبين
معرفة بانه شئ يسوءه فعلة فيكرهه وبان العلم الاطعم لا يتبدل فيه بوقوعها فاذا وقعت منه وهو
على هذه الحالة لم يبق حكم المعصية فهو يفعل ويكره كما خلقها الله وهو يكرهها فيكون حكمها حكم
القضاء والقدر فلماذا جعل الشارع كراهة المنكر بالقلب اضعف الايمان وما من مؤمن الا ويكره
ما كره الله ورسوله والا ليس هو المؤمن الذي نحن بصدده لان الله تعالى يقول وكره اليكم الكفر والفسوق
والعصيان بل الكراهة جبلية ليست بمقدور للمؤمن فانهم كمال العباد المؤمنين الى الموافقة وكيف لا
وقد قال في حبيب اليكم الايمان فالمحبة جبلية والموافقة ثمرة المحبة وقد حببت لها وبهذا تشعهم
رحمة التي وسعت كل شئ موافق منقاد ومنافق سارد فاذا عرفت هذا الذي سردته عرفت ان
لا يلزم الذكر من حيث انه ذكر من قطع الحق والخنث باليمين الفاجرة شئ من الآثام لان الذكر من
حيث هو اذ كره جزاءه الذكر جزاءه وفاقا لذكره بذكره يطلب حق المجالسة والصحة ~~على كره جزاءه~~
عظيم ولو ساعة واحدة وحفظ حقوق المجالسة والصحة خلق كريم وامر عظيم لا يعرفه الا الاكابر
فان جلس الكريم لا يشقى سيمًا جلس الحق فانه اكرم الاكرمين وحكمها يسر كسراية حكم المحبة ومين
اغرب ما سمعنا في هذا الباب اي حفظ حق الصحبة ما حكى سيدنا رضي الله عنه في الفتوحات عن حاجج
به يوسف الثقفي انه اتى اليه بشخص اراد قتله فامر بضرب رقبتة فقال له الرجل ان مع الامير
كلمتين يريد ان اكلمك بيني وبينك فقام الامير الى اخذ الرتيوان ومشي معه وجلس فقال له
قل ما بدالك فقال يا امير بقى معك حق الماشات وحق المجالسة ورعايتها من مكارم
الاخلاق وانت اولى برعايتها ان الكريم يرعاها ولو ساعة ففهي عنه وقال لقد صدقت
انه خلق كريم ولو قتلتك لكنت اليم الناس وقد نبهت غافلاً فاحسن اليه هذا وهو
عبد ضعيف لئيم فما ظنك بالسيد الكريم القوي انه صاحب في السفر وهو معكم انما كسرت
لا تظن بالله الا خيراً والحمد لله المنعم المفضل والصلوات والسلام على الرسول المكرم

المكمل وعن هذا الشوق لا عقل ولا عمل من شرح شريف بن ناصر
قدس الله سره العزيز
ونفعاه
آمين

فليذكر عن يمينه وليأت الذي هو خير منها **فراع على الله**
الايان بسبب الله تعالى يمينه مراعاته يد مقابلته
 اعطاء ثواب واعطاء رحمت ابتمك ايله **وان كان**
في المعصية الكريمة حالف معصيته ايسه **فانه** زيرا
 اول حالف **ذاكر الله** الله سبحانه وتعالى فكذا كريد
 يمينه لسانه فيطلب **العضو** الذي كرهه **ذكرة** اياه ليس
 عضو ذكركه لسانه ان حاله اول الكرهه نتيجته ذكرني
 رحمت وثوابه به نه ايسه طلب ايلر **وكونه** اول حالفك
 اولمسي **في طاعة** او **معصية** حكم **آخر** طاعت ومعصيته
 حلفي حكم **آخر** اولوب اسم الله اولمدب **لا يلزم** الذكر
منه كعضو ذكركه اول حكمه من مشوبت وعقوبت
 ذم بريشي لازم كلر نته كيم بو محله مناس حضرت شيخ
 فتوحانده بيورر لراياك ان تحرك بحركة الاوانت تنوي
 فيها قرية الى الله حتى المباح اذا كانت في امر مباح فانو
 فيه قرية الى الله من حيث ايمانك به انه مباح وكنية لوج
 فيه ولا بد حتى المعصية اذا اتيت بها انو فيها فتوجر على الايمان
 انها معصية حتى تخلص المعصية قال الله فيهم واخر من اعترفوا
 بذنوبهم خلطوا عملا صالحا واخر سبيا فالعمل الصالح
 هنا الايمان بالعمل السعي انه سعي **فص** **حكمة** **جلالية**
في كلمة **بجاوتة** حكمت جلالية نك كلمة بجاوتة به صفت
 اولمسنده وجه مناسبت اولدركه حضرت بجانك

وجوه مباركة ليرنه جلال غالب ايدي انكسبون دانا خوف
 وخلصت وحررت وملكات اوزره ايدي حتى بهر شك
 وبيده لرتي خدم مبارك لرتي اوزره اخا و يد قلم ايدي
 كما اخبر رسول الله عوم عن حاله قال **يوما لعيسى عوم مع ابنا**
له حين ضحك كانك قد امنت مكر الله وعذابه وقال
عيسى عوم كانك قد ايتت فضل الله ورحمته فاوحى
الله اليهما ان احبكما الي احسنا ظننا بي بس مظهر
جلال اولد و غندني اخو الامر مقتول اولد بلر حتى قاني نور
اندر خالي اولدي بيمس بيك كره اكا قضا صا قتل
اول نمينجه بس حكمت جلاليه كلمه بحيا و به نك ما بينده
مناسبت نامة اولد و غنچون اكا استناد اولندي انزله
يعني الله تعالى حضرت يحيى بي انزال ايدي منزلته في
الاسماء سادة كند و منزلته سنة فلم يجعل له من قبل
سميا زيرا اولن بحيا به جناب حق قلدي اندر اول
اسمه شريك قلدي زيرا اندر اولن بحيا سميلا بهر
مسمي اولما شدي كما قال الله تعالى يا زكريا انا نبئتك
بغلام اسمي بحبي لم نجعله من قبل سميا و جناب حقا
كند و اسمك ثا ننده و حني بيورر كه رب السموات
والارض وما بينهما فاعبده و اصططع لعبادته هل تعلم
له سميا اي شبيهها في الفضل و الكمال الاسم **فبعد**
ذلك بس اول حضرت يحيى سميلا سمي اولد قد تم صكوه

قوله فلم يجعل له من قبل سميا اي لم يسم احد بهذا الاسم الا في الحديث ان الاسماء
 تنزل من السماء و هذا ظاهر معنى الآية و لم يجعل له من قبل سميا فاستمى هو الحكيم العظيم فسماه
 اسماء من اسماء لان الوافع حكيم علم حازم الشيوخ الاكبر رضي الله عنه في اسم داود عوم
 العبد من اسمها من صروف الانقطاع عن العالم و لكن لم يتصل فلقد اليه من حروف الاتصال شيئا
 ان صروفه كليها من صروف العالم و لكن لم يتصل فلقد اليه من حروف الاتصال شيئا
 من الكون و الانقطاع اصل الله عليه و صلح به في جميع الاسماء و هو الاسم الذي
 و سمي الله تعالى نبيا محمد اصل العالم و اتصل بالاسم الموحدين اسمها و ايضا
 صلح الله عليه و اسمه و ورد من الخلق و الخلق على الله عليه و سلم على اهل
 بين الخائرين في اسمه و ورد من الخلق و الخلق على الله عليه و سلم على اهل
 اللان من سبع و تسعين و ورد من الخلق و الخلق على الله عليه و سلم على اهل
 قال خلقوا باخلاق الله فلكه مقام و اما نبينا محمد صلح الله عليه و سلم على اهل
 الملايكة و اما نبينا محمد صلح الله عليه و سلم على اهل الارض فقولهم ان الله فضل محمد
 قال ابن عباس رضي الله عنهما ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 و ارضه و اما اهل الارض فقولهم ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 و اما فضلهم رواه ابن عباس رضي الله عنهما ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 خذ خاض ابن عباس رضي الله عنهما ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 و هذا الجوهر النفيس هو خلق النفس و الخلق و الخلق على الله عليه و سلم على اهل
 الموقف ماية بالحي الذي و لا تقرب اليه و هو قولهم ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 في بلبسان الانسنة و لا تقرب اليه و هو قولهم ان الله فضل محمد و ما ارسلك الا الله من ربه و قد
 الآية اسارة الآف الذي هو مال النبي الذي صلى الله عليه و سلم و من يقول منهم
 هي احسن الخصال الذي صلى الله عليه و سلم و من يقول منهم
 اسمها و سمي و كذلك و هو السعد الاكبر
 حانيا لكل فضل و هو السعد الاكبر
 من شيخ شريفين ناصر
 قدس سم

بر مکان تخلیه فلنوب بالکلیه شهواتدن منقطع اولوب
 عبادت خالق مشغول اولمشدی **فجعل حصوراً بهذا التخیل**
 پس اول حیاتی جناب حق جل شانہ حصور قلدی یعنی
 ملاهی و شهواتی جناب نفس اماره مبالغه ایله قلدی
 حضرت زکریا نیک شوحته بریمی **تخیل ایلر سبیل و غیر**
للمکاء علی مثل هذا حکماً علم حکمته ستو مثلکی اساره مطلع
 اولدیله و کلام ایلدیله نته کیم دیدیلر **فاذا جامع اجمع ایلر**
 پس سئول وقتده برکله ایلدیله محامعت ایلسه **فلیتخیل**
فی نفس عند انزال الماء تخیل ایلسون نفسنده عند انزال
 النطفة افضل موجودات و اشرف ممکنات اولان
 کمه لری **فان الولد یاخذ من ذکک** حفظ و افر زیر
 اول ولد اول تخیلده حفظ و افر ایلر **وان لم یاخذ کلمه**
اگرچه اول حفظ کلمه ایلر ایلر ایلر ایلر ایلر ایلر
 اولدی و معنی ایچون **قال القیصری فی شرح العیسوی الصورة**
التي شهدها المرأة وتخیلها عند المواقفة لها انز عظیم فی
صورة الولد حتی فی ان المرأة ولدت ولداً صورتها صورة
البشر جسمه لحيته ولما سئل عنها اجبت قالت
رايت حين المواقفة حية **فصل حکمت مالکیه فی کلمه زکریا**
مالک بلکه نه ماخوذ در کلمه **مالک** زکریا به اصناف
 اولدیه و وجه مناسبت اولدیه حضرت زکریا قوت
 تامه و اتمت مؤثره ایلر من عند الله مؤثره در مقامات

۱۷ افضل الموجودات

سزایه

شیدا و بلیات مکاید او زره صبر ایلیکه قوی و شدید در
 حتی الکا فرزندش را ایله دو نیم ایله در جناب حق دعا
 قلوب انک دفن رجا قلمی مع بنام مستجاب
 الدعوه ایله و لهذا بوحکمت مالکته اگا مختصر قلندی
لا فایز کربیا بر حمة الربوبیته و قنا کیم حضرت زکریا رحمت
 ربوبیته فایز نو و اصل اولد ب یعنی انعم صوریه و معنیونه
 ایله حقت آنی تربیه فلد و غی سرة جایز اولد ب **سنة**
نداد ربه طلب ولده ربیتنه ایله وی دعا علی ستر
 ایله **سنة استماع للماضین** حاضر شک استماع عندک
 نسته کیم قرآن عظیمه سور که بعض ذکر رحمة ربک عبده
 زکریا اذ نادى ربه نداء خفياً و دعا علی حفی فلم سنده
 برنج وجه دیکش لریا احلا صده اتم اولد و غی ایچون اوله
 و یا خود کیمه سنده طلب ولد ایله خلق قشده بلائته
 سبب اولمسون دیو اوله و یا خود شیخوخت قویه صغف
 ویرد کندنر اخفا صوت ایلمش اوله **فنا اوله** پس
 اول زکریا عوم سرنده جناب **سنة** ایله **فانته ذکک**
 پس اول دعا علی انتاج ایله **سنة** ایله **سنة**
 مشول مک که عادت انک انتاج ایله ایله **سنة**
 زیرا از وجه سنی عظیم ایله مشول **سنة** ایله **سنة**
 تبش ایله کلر نده قید که رست ایلی بکونر ای علامه و قد
 بلغنی کبر و امر ای عاقرا ای لانه العفر القطع اولاد و

منقطع اولانه عاقد بر لر فان العقم مانع زبر اعواننا حزن
 مانع در عقم قسم اولوب او غلان طوع غمنا من خالكونه
 و بر لر **ولذلك قال الله تعالى الريح العقيم** انك اخرجت
 بلا فائده اولان زريحه الله تعالى عقيم ديدني نته كيم قوم غاد
 حقه بيوردي و في عا د ازار سنا عليهم الريح العقيم
و فرق بينهما وبين اللوامح و حق سبحانه و تعالى الريح
 عقيم ايليرج لوانك ما بيني فرق ايلدي نته كيم فرزند
 بيوردي و ازار سنا الريح لوانك لقم و لقاح طوار كو كاي اوق
 بس حساب حق خيم و فوائد ايله سبحان ما طري منته
 اولان ربا جي لوانك تشبيه ايدوب خيم و فائده سي اوليني
 عقيم خالونه تشبيه ايلدي **و جعل الله يحيى بيرة دعائه**
 و حق سبحانه و تعالى زكرا نك دعاسي بركا تيله جيايي
 قلدي نته كيم حقه بو كونه دعا ايدوب ديدنك رت عيب
 من لذتك و ليا بونتي و بركت من آل يعقوب و اجعله
 رت رضيا پس حق سبحانه و تعالى دعاب من سبحان
 قلوب **وارث ما محمد** زكرا نك عند زده اولان معارف
 الهية و اسرار ربانية و اخلاق حميده يه وارث قلدي
و اشبهه مريم حضرت مريم دخی كيا يه مش به اولدي
 فص سابقه و كرا اولنا نه طلاقه و معنوية ايجون و جعلها
وارث جباري من آل ابراهيم حق سبحانه اول تركي
 آل ابراهيم اولان بيغبر لركت كسار نه وارث قلدي

فصل

فصل حکیمه ایناسیته فی کلمه الیاسیته حکمت ایناسیته نک کلمه
 الیاسیته به اصناف اولمننده وجه مناسبت اولدرکه
 اندرک مشرب عالیدرنه کمال روحانیت وقوت ملکته
 عالی اولدرنغذنه ملائکه ایله انشایدی شته کیم لوسطه
 صورته البشریه انشایدی انشایدی انشایدی انشایدی انشایدی
 غلبه روحانیتند و تا بیتر نورانیتند بر کونز جیل لنبان
 منطلق اولوب اندر بر فرس تازی خروج ایدوب انک
 رکوبنه امر اولنوت اکاراکت اولوب انکله انشایدی
 بهاندیم بقیه بشریتند من اولوب خضر و عیسه کیمی قلدر
 ولهدا حکمت ایناسیته اکا مختص اولدی و بو الیاسیته مراد
 عند الجمهور مشهور اولان اولدرکه حضرت موساتک سردری
 بارونک نسل اوله حضرت شیخ بوینه قبل النوح اولان اولدر
 اورا در سیور مشرک بر اولان کلمه قلک فلک اولان
 فلک شمشده ساکن بدنی امر حقله تکرار قرینه بعلبکه بعث
 اولنشن اوله بو تقدیر چه بونک بو صورته عودتی نزول
 عیسه کیمی اولور پنجه کله بو ندره تناسخ رایحیم سین
 استشمام ایدوب مذهب تناسخ انشایدی انشایدی
 حمل اینتیلر کسن مناسبت یوقدر زیر اعند الشایخ بو
 معنایه بر روز دیر لرو بر روز ایله تناسخ کیم میاننده فرق
 بودرکه التناسخ عبارت عن تعلق الروح بالبدن بعد
 المفارقة منه بدن اخر من غیر حمل مانه باین التعلقین

لتعشق الذاتى بين الروح والجسد وهذا ليس كذلك
 والبروز تفيض الروح من ارواح على كامل تفيض عليه
 التخلّيات وهو يصير مظهره ويقول انا هو بس حضرت
 شيخك الياس هو ادريس كمي يانزول يا بروز
 قبليندر **يقول احسن الخالقين** يعنى اول الياس
 عبادت بعل اوزره عالف اولان قومند دير كه
اندعون بعلا وتذرون احسن الخالقين يعنى اى
 قوم بعل اسميله مستى اولان صمته عبادت ايدر
 خلق ايد بيدر كه احسن اولان خالقت عبادتى
 تركمى ايدر سر **ويقول الله من خلقكم بالخلق**
 يعنى والله تعالى دير كه ايا سئول كه خلق ايدر اشياى
 اول اللهم سئول كه كى ميدر كه اول خلق اليميه كه ما
 سوى اللهم ير يعنى خالق وقادر اولان خلقه قادر اولين
 عاجر كى دكلدر بس بوايت ايله اولكى ايتك ما بيننده
 بحسب الظاهر مناقاة لازم كلوز زيرا اولكى ايت ده حقدم
 غيرى نيجه خالق اوله كه انكرت احسن اوله وايدن ايت
 خلقه نغى خالقت ايلدى بس حضرت شيخ جواب
 ويروب بيورر ليه كه **خلق للناس التقدير** يعنى خلق
 بين المعينين بر لفظ مشتمه كدر يا بمعنى التقدير ويا
 بمعنى الاحجاب بس ناسد نه صادر اولان خلق كه
 ايت اولينك دلالت ايلدوى معنادر بمعنى التقدير

تقدير كلام

تقدیر کلام احسن المقدرین تقدیر او دیگر و **بهذا الخلق الآخر**
 بمعنی **الایجاد** و حساب حقیقت خلق الیمن معنی الایجاد اولاد
 خلق در فار ترفع المناقاة فافهم **فصل حکمة احسانیه فی**
کلمة لقمانیه حکمت احسانیه گفت کلمة لقمانیه نه اضاقت
 اولمننده وجه مناسبت اولدر که اندرک مشرب عالیترین
 شهود مقام احسن غالب اولد و عجز و واح احسانک اوج
 مرتبه سی وارد در اول لغوی که بر شینه ابولکث بدوب نظر
 مرحمت الیه و شفقتک ناظر اولمق و ثانیاً شرعی که آن تعبد
 اللہ کانتک تراه وان لم تکن تراه فانه براءک و تالنا
 حقیقی که سهود الرتب مع کل شیء در کما اشیر الیه بقوله تعالی
 و من ینسئلم وجهه لله و هو محسن ای مشاهد لله عند سلیم
 ذاته و قلبه الیه کس حضرت لقمان صاحب حکمت در شهادت
 و قوله تعالی و لقد آتینا لقمان الحکمة و بهر کلمه حکمت اعطا اولمکر
 الا خیر کثیر اعطا اولندی و خیر کثیر عن احساندر پس
 حکمت احسانی مستلزم در ولهد ابوحکمت احسانیه
 کلمة لقمانیه ته تخصیص قلندی و **لما علم لقمان ان الشکر کون الظلم**
عظیم لا یکنس مع الله وقتا که لقمان بیدر که تحقیقا
 اللہ به شکرک ظلم عظیم را او بهشده حقه شکرک قلنا به شینه
 لانتک جوانی محذوف در کلام تجرد ده مذکور اولد و غی فرینه
 اید تقدیری قال با بنی لانت شکرک باللذان الشکرک
 الظلم عظیم و شکرک ظلم عظیم اولمک بو وجهه در که بن

بر مشرک جناب حقیقه بر آله اخوی شریک ایلسه لابد اول
 شریک زعم ایلدو کی الہ موجود در و بہ موجود ک و خود
 فی نفس الامر حقیقہ روح سبحانہ و تعالیٰ حمدہ متجلی
 و ظاہر در بس فی حقیقہ اشراک الشیء مع نفس
 لازم کلور بواب ظلم عظیم در و جهل فاحصہ در زیر
 ظلم و صنع الشیء فی غیر موطنہ ذکر و ابعدا شیبا بر شریک
 کند و انفسہ شریک اولمہ در بس ممتنع الوجود در کہ
 اکا شریک اولہ نہومن مظالم العباد فاذا کان کذلک
 شریک عبادک و مشرکینک ظلمیدر محل شریک اولہ
الشیبا اوزرہ و اول شریک قلنان اشیبا مظلوم
 اولمہ اولور زیر قبول انفسہ ایلمین عین واحد
 لی فی انفسہ و اثبتیت ایلہ توصیف اتمش اولور
 بس اول عین واحد در منفصل قلوب بنہ اکا
 شریک قلمقلق من وجہ اول شیء ظلم اولمش اولور
 نعوذ باللہ شہادت شہادہ لاشک فیہا یا ان اللہ
لیسر لشریک و ان محمد اصلی علیہ بدر الحق
 ارسلہ الملیک ولہ الوصایا بالجناب الالہی و
 اول لقمان ایچون اولاد و اتباع و لو احقنہ و صیتلری
 وارد جناب الہی بہ ایمان ایلملک ایلہ و شریک
 قلماقلق ایلدوخی بونلدر غیری دخی و وصایا المرسلین
 و دخی آنک مرسلین کی و صیتلری وارد بو قول نبی

دکلمدر

دکدر دین کم لک قولنی رد در و حتم شیخ و صایای
 فتوحاتده آنک و صیتین تقریر بهور و ب دیر لکه قال
 لقمان لابنه یا بنی حال العلماء و استمع کلام الحكماء فان
 اتدیحی القلب المیت بماء العلم کما حی الارض المیتة بماء
 المطر **و شهد الله بانها ائمة للحکمة** و الله تبارک و
 تعالی آنک ایچون شهادت ایلدی ایا حکمت ایتا ایلدی
 ننه کیم بهور دی و لقد آتینا لقمان الحکمة **فکلم بهل** بضم
 الکاف ای صار حکیمان دیکدر یعنی اعطا اولنا ان حکمت
 ایلدی حضرت لقمان حکیم اولدی **علی نف** نفسی اوزرینه
 نفسنه عالم اولوب مقتضای حقیقده عمل قلوب
 انبیا علوم انبیا و استکمال اخلاق اصفیای قلدی
و جوامع الخیر و جناب حتی اگر جوامع خیر اعطا ایلدی
 زیرا او من یونی الحکمة فقد اوتی خیر ادر سیر کیم
 که حکمت موهبت قلند ایا خیر کثیر عطیه قلند و غنه
 شایبه و شک بوقدر **فقر حکمة امامتیه فی حکمة**
بارونیه حکمت امامتیه نک کلمه بارونیه به اضنا
 اولمننده وجه مناسبت اولدر که امامت اسماء
 خلافتیه بر اسمدر نته کیم حضرت ابراهیم حقنده
 اتی جابعلک للناس انما انص شیعی و اقع اولدی
 ای خلیفة دیکدر پس امامت یا بالواسطه و یا
 بلا واسطه در ایکی شیعی سیده حضرت بارونده در بالواسطه

اولان امامت حضرت موسیٰ کتبی خلیفه سی اولدوغیدر
اول زمانده که طوره توجه ایلدیلر قال خلفنی فی قومی دیوب
المنی خلیفه قویوب کندی و پلا واسطه اولان امامت جناب
حقدر اولان حلافتیدر که نبی و رسولدر که حقدر مخلقه بالسیف
والدعوة مبعوث اولدر قرنداشی حضرت موسیٰ کبی
سبب امامت اکا قوی اولدوغیچون حکمت امامتیه
اکا اضافت قلندی **بارون لموسیٰ بمنزله نواب**
محمد نواب فلان عتی ای قام مقامی دیگر **محمد**
انفصاله الی ربه یعنی بارون موسیٰ به حضرت محمد
نوابی منزه که سنده در حضرت محمد ربت سندن انفصال
وانقطاعندن صکره و بو عالمدر رحلت ایدوب نشانی
عنصریه سندن مفارقت فلدقندن صکره و لهذا قال النبی
عم فی حق علی کرم الله وجهه یا علی انت منی بمنزله بارون
من موسیٰ الاله للنبی العبدی فلینظر الوارث من ربه
سوارث اولان که نظر المیسون نه مک به
وارث اولدی **وفیما استنب** و نه شیده نابقلندی
فتعینه صحه میراثه تعینه افعال باندنر باعانتدنر یا خود تعینه
با خود اغنا دندرای یفید الوارث غناء زیر اول
وارثه میراثی وقوت وراثتی غنا و پیرر **لیقوم فی**
تا کیم حضرت نبی موروث بالاخلاق و المعارف مبعوث
اول میراثده قائم اوله **مقام رب المال** صاحب مقامه

ایکجا

من ورت

قائم اوله

قائم اوله نته کیم رت مال دن بعد انتقاله وارث مالی
 اخذ ایلدو کی کبی رت مال دنر دخی بعد انتقاله ادنی
 حیاته احوال شریفه واسرار الهیه لی اخذ ایلیر قال رسول
 الله ما ورثوا الانبیاء وینار اولادربها انما ورثوا العلم
 فمن اخذه اخذ بخت او فرد علماء بالله ورثة انبیاء ورسایر
 انبیانک وارثلرند حضرت سید انبیانک وارثلری
 اکملر زینرا اول حضرت اکمل جمیع انبیاء در علماء وحالا
 ومقاما فلذک وارثی دخی اکمل الوارثیندر علماء وحالا
 ومقاما انچون علماء امتی کانبیاء بنی اسرائیل بیوردیلر
فمن کان علی اخلاقه فی نصرته کان کانه هو
 سر کالکدر زینبرک رت مالک اخلاقی او زره اوسه
 نصرته و حکمنده و بدیر و تدارکنده اوک کانه انک کبیر
 بس اصحاب کلین وارباب یقین و علماء دین بحسب
 استعداداتهم وقابلیاتهم وارثان انبیاء و مرسلین
 اولد فلرند زین بین اقوامهم انبیاء و مرسلین کبی در لر قال
 الشیخ فی باب العیشین من الفتوحات ان انبیاء
 بنی اسرائیل کانت حفظا شرابیع رسلم و تقوم بها
 فیهم و کذک علماء هذه الامة یحفظون احکام رسولها عزم
 کعلاء الصحابة ومن نزل عنهم التابعین و اتباع التابعین
 کالتوری و ابن عبینه و ابن سیرین للحسن و المالک و الحنفیه
 و من نزل عنهم کالتشافعی و ابن حنبل و من جری بخری

اکملر

نسخه
مورث

بیه

اوله

سؤالا الى بيلم تجراني حفظ الاحكام وطائفة اخرى من علماء هذه
الامة يحفظون احوال الرسول واسرار علومه كعلي وابن عباس
وسلمان وابي هريره وحذيفة ومن التابعين كالحسين بن علي
وماكث بن دينار وغيرهما ومن نزل عنهم بالزمان شيبان
الراعي وفضيل بن عياض ودي النون المصري ومن
نزل عنهم كالجندب والتستري ومن جرى بحري هو الامين
السادات في حفظ حال النبوي والعلم اللدني والشمس
فقر حكمت علوية في كلمة موسوية حكمت علوته نك
كلمة موسوية به اضافت اولئك منده وجه منكر سبت
لو در كه حق سبحانه وتعالى انك شانده لا تخف انك
انت الاعلى بيوردي بس حق سبحانه وتعالى الي
عالي فلي سؤل فرعون اوزره كه انار تكم الاعلى ديكلم
علوادعا بلدي وعند الله علو مرتبه سي اولدو غني ايجون
جناب حق ايله بلا واسطة الملك مكالمه فلي و جناب
حق اكه توراني كندو الملك يازدم ديوبوردي كما ورد في
الصحيح كبت الله التوراة لموسى بيده و حضرت رسالت
بناه انك علوشانته اشارت بيورر لر لو حديث
ايله كه صحیحینده وارد اولمش در لا تفضلوا لي على موسى
فان الناس يصفون فاكون اول من يصيق فاذا
موسى باطش بقائمة العرش فلا ادري اجوزي صو
بصنعة الطور ادا استثنى الله بس علوشاني مقرر

اولاد

اولاد حکمت علویہ اکا اضافت قلوب اول
حضرت تک شانہ مختص اولان اسرار دن بوفصده بر مقدار
انمورج ذکر سورر لر **سرت الیه حیات کل من**
قله فرعون لاجله فرعون تک قتل ابدی کی مک لرت
کلب تک حیاتی اکا سرت ابدی و صورت موسوی
مقتول اولان اطفالک ارواح مجتمع اولوب واندن
طاهر و متحد اولوب هلاک فرعونہ معاونت قلدیر
نامجازات و قصاص حاصل اوله و سب قتل انشاء
بنی اسرائیل اول ابدیکه منجمین و حکماء اکا خبر ویردیر که
عن قریب بنی اسرائیل نبر مک طوغه سنک
قتلک آنک الله اوله بس فرعون اول زمانه نو
زاده اولان اطفال قتل و نطفه امر ابدی وانلرت ارواحی
حضرت موسی ده جمع اولوب قتل فرعونہ اعانت
قلدیر و بو اسرار و استار بو گفتار ایل منکشف و منجلی
اولور که حقیقت وجود واحد در که آئنده نغد و تکثره
بحالی بو قدر و نغذات و تکثرات بحسب التحلیات و النغذات
بس بواسطه التحلیات الالهیه ارواح اولور و احتم اولور
و معانی غریب حانیه و اعراض جسمانیة اولور و ارواح کلیه
و جزئیة اولور الی مالانهایه پس انبیا علیهم السلام ارواحی
ارواح کلیه در که تحت حکمیرنه داخل و زمره امتکیرنه و اصل
اولان مک لرت جمیع تک روحی بنی خشیاد و شامل

اولمش در نته کیم آسماء کلینه الیه اسماء جزئیة ای شامل
 اولوب اسماء جزئیة کلینه نکت تختنده داخل اولدقلری
 کبی نته کیم یوایت دخی یو معنایه دلالت ایدر که
 ان ابراهیم کان امته قانتا فاذا کان کذکک جایزدر که
 بعض ارواح بعض ارواح ایجا دایلیه کانتا دانوا الکو کب
 والمصابیح مع نور الشمس ایجا و اتصالی سبیله
 معاونت قلوب کمال قوت و قدرت حاصل اوله
فراره لاخاف انما کان لابقاء حیات المقبولین
 حضرت موسی نکت قبضی قتل ایلدی و قنده شهر مصرده
 خائفا بلاتر قرب فرار ایلمسه ایقواء حیات مقبولین ایچون
 اولدی یوخه مطلق کند و نف ایچون دکل ایدی **فحانته**
قرنی الغیر پس کان اول حضرت قراری غم که حقیقه
 صیانت ایچون ایلدی بور اده فی بمعنی لام اولور نته
 کیم دخلت النار امرأة فی بئرة ده که فی کبی من حق
 الغیره نسجه واقع اولمش **فأعطاها الله الرسالة**
 پس انده اولان یوشفتت و مرجمت سبیله حق
 سبحانه و تعالی که رسالت اعطا ایلدی **والکلام**
 و بلا واسطه کلام ایلمک اعطا ایلدی که اول کلام
 حتی کلیم الله کفایتی ایلر بین الانبیاء مسکنه اولدی
والامات التی هی الحکر و دخی که سئول خلافتی اعطا
 ایلمک اولور **و قبضت بسطه کلمه الله**

فی بین

فی عین حاجت حق جل و علا اول موسی به کلام ایلدی آنک
 عین حاجتده متجلی اولدی و غی حالده که آنک حاجتی نار
 ایلدی وادی ایمن ده ننه کیم قران عظیمده قصه منعی صله
 کما قال الله تعالی و بهل آتیک حدیث موسی اذ رای
 ناراً فقال لا اله الا انت ناراً الی قوله طوی
 لا استفرغ همته فیها استفرغ مجهوده دیر لر ای بذله دیکدر
 و یا خود بریک به سافرغ کت ای فلان دلیسه ساجده کت
 من کل بالی غلنی عنده دیکدر پس تقدیر کلام حق تعالی اول
 موسی به عین حاجتی شکلنده تکلم ایلدی اول موسی آنک
 بذل قصد و بخرده همته اولدی و غندن او تری اول حاجتده
 پس حضرت موسی بخرده همته و کمال توجه و طوایت
 ایتیک واسطه سید جناب حق اکا عین حاجتده تجلی
 و تکلم ایلدی **فعلنا** پس بزر بو معنی دیر بلیک ان
للمجموعه کتحقیقا جمعیت قلب و توجه باطن مؤثره به امره
 تا شیراید بیدر و بهو الهمة بالفعل اول جمعیت مؤثره بالفعل
 بهمشدر کمال جمعیت باطن و توجه خاطرک تا شیرند
 فعله کلور ننه کیم حضرت شیخ بو حمله مناسبت فصریح
 ده بیورر لکه العارف یخلق بهمته مایکون له وجود
 من خارج و شیخ قیصری شرحده دیر که ای الوارف
 یخلق بتوجه و قصده و بقوته الیه من غیره
 من الخیال موجوده فی الوجود

من البدلاء بانهم يخضون في آن واحدا ما كن مختلفه
 ويقضون حوايج عباد الله ومعنى **من خلق انا مخلوقه**
 اضافت قلنمسه توهم اولئمه نتمه كيم فض الياستيه ده
 عن قريب كند و لر نصيح سبور ديلر بلكه مظهر عارفه
 خلق ايلدين بنيه حق در غيري **دكدر و لما علم من علم مثل**
هنا وقتا كه بلدي به شول مكه كه علم ايله كصف الادي
 ايدى مراد سامر بدير شو ذكر اولنان مشكلى كه جمعيت مؤثره
 واهمت قويه نك تاثير بدير **صل عن طريق هدايه** حضرت
 موسانك طريق هدايه سند زضال اولدى اتخا و عمل
 ايتك ايله و خلق ايتك عبادتته دعوت قلمق ايله
 واهمت عليه سنى سنى دينيه به صرف ايتك سبيله
حين اهدى غيره به شول جنبه كه اول سامر بديك
 غيرى بعنى سائر امت موسى اول اهتت موسى ذن اولان
 هدى ايله مهندي اولد بيلر جمعيت مؤثره لرين واهمت
 قويه لرين امر مرضيه به صرف ايدوب كار الهيه به خروج
 ايتمكله **فانامه** بس حق سبحانه و تعالى هدايه موسياى
 اقامت قلدى **مقام القرآن فى المنال المضروب مثل**
 مضروب موقعه واقع اولان قرآن مقامنده
 نتمه كيم قرآن عظيمه مضروب اولان امثال نجه كيم به
 هدايت و نجه كيم به اضلال ايلدوكى كيم جمعيت مؤثره
 واهمت قويه ايله در نجه سبن هدايت و سعادت

اهل قلب و نوحه سی اهل ضلالت و عوایت اولورنته کیم
 حضرت شیخ عوایت ایله سئشها دیورر لر کما قال الله
 تعالی **یفضل به کثیر او بهدی به کثیر او ما یفضل به الا الف**
سقلان و سبب نزول آیت بودر که هود و منافقان قرآنه
 بعوضه و ذهاب و عنکبوت مثالین کوشن اینه که ده
 دیدلر بو نجه کلام حق اولور که زباب و عنکبوت سوزری
 اوله خدا بوندن مستغنه در دید کلر نده جناب حق جل
 شان انلری دفعا و ردعا بیورر ان الله لایستحی ان
 یضرب مثلا ما بعوضه فافوقها تحقیقا الله تعالی استحی
 ایله مثلکونن بهر فنی مثل اولور سه اولسون بیانر ایلکن
 اگر بعوضه دزه حقیر و یا حود بعوضه دزه کبیری اولسون قیایا
الذین کفروا امنوا اما سئول کم لکه جناب حقک واحد
و رسولک نبوتننه و کلام الله صحتنه تصدیق ایلیه لر فنقلان
انه الحق بیورر لر که تحقیقا اول مثل راست و درست
و ثابت و معیار حکمدر من رهم حضرت رتلندن
واما الذین کفروا اما انلر که کافر اولدیلر اقبولون پس
انلر من حیث العیاد و الجدال دیر لکر ما ذاراد الله نه
شیخ دیدی الله تعالی بهذا مثلا سئول قول ایله که مثل
یونسنه انی دیدی پس جناب حق جل شان
جواب دیورر بیورر که یفضل به کثیر اول مثل بیله
منافقان و کافراندنر چون کم ترک اضلالنی مراد

ایلدی و یهدی به کثره اول مثل سببی الیه مؤمنین اولین
 دخی چون مک لک هدی ایتی مراد ایلدی و مایضه الی
 الفاسقین و اول مضروب اولان مثل ایلده حق تعالی
 اضلال الیمز الا اطاعت حقدن خارج اولنلری **وهم**
للتارجون عن طریق الهدی یعنی اول ضرب مثل سبب
 حق تعالی اضلال ایلدی و کی اول فومدر که طریق هدا در خار
 جله در زیر افسق خروج ایتلکدر لغته حقدن و طریق حقدن
الذی هو منه اویله طریق هدا که قرآن عظیمده ذکر اولندی پس
 شیخ همت مؤثره بی قرآن عظیمده اولان مثل مضروب
 تشبیه قلدی بعضینه هدایت و بعضینه ضلالت
 و یرمک لک ایله عصمنا الله و آتاکم من الکرکون الی الضلال
فص حکمت صمدیه فی کلمه خالده حکمت صمدیه نیک کلمه
 خالده به اسناد اولنمنده وجه مناسبت بود که صمد
 لغته قصه دیر لر مضمود مقصود دیکدر و دخی جونی
 اولین تشبیه دیر لر بقال هذا مضمود ای لیس مجوف
 و مقصد و بلیانه دیر لر وقتا کیم خالد بن سنان نبی فومه
 مقصد و بلیانه و محتاج الیه اولوب جمله سنک به حالده
 حاجتنده استنادی آنک جانبنده اولوب و اول مظهر
 اسم صمد اولوب قومنی احد و صمد اولان اللهم دعوت
 قلدی حضرت شیخ حکمت صمدیه بی آنک کلمه سنه اسناد
 ایدوب اکامتعلق اسم اربک شرحه بعضینه علی طریق البیاض

والاختصار بیان بیورر لر جعل آینه بعد انتقاله الی ربه
 یعنی اول خالد بن سنانک بنو تنه آیت و علامت و
 معجزه و دلالت حضرت رب بنه انتقال ایلد که نه صکره بعد
 الموت بر زخده ظاهر اول کرک ایدی کمن اولاد و صیبن
 ضایع اتمک ایلد احوال و اسرار بر زخده اخبار و اظهار الیه
 ایلد می قابل اولدی آنکچون بو دنیا ده آنک بنو قی ظهور
 بولدی کما قال رسول الله عزم انا اولی الناس بعیسی بن
مریم فانه لبس بینی و بیینه نبی ای نبی مشروع دخی لخلق
 الی الله فاضاع الایه پس اول خالد بن سنان اول
 آیت و معجزه بی ضایع قلدی حال حیاتنده الی اظهار
 ایلدی کی سبیده واضاع قومه بورا ده مضاف مقدر
 اوله ای نفع قومه و یا افاده قومه دیکت اوله یعنی او
 قومنک نفع و افاده سنده ضایع قلدی دیکت اوله
فاضاعوه فاذا کان كذلك قومی دخی الی ضایع قلدی
 و قصه سی بودر که خالد بن سنان بلاد بغداد ساکن
 ایدی اول سیمته قریب بر مغاره دخی بر آتش عظیم
 چقوب بونلرک زرع و حوث و ضرع لرین احواق
 قلوب قوم خالد مضطر قالدی پس قومی اکثر بلیه ده جناب
 خالده التی انکمین اعتبار انیمت لر ایدی بینه جمع اولوب
 استمداد و استغاثه ایلد لیر پس خالد عصا سنی الیه
 الوب اول آتش ضرب ایلدی اول آتش خرم ایلدی

غار جانینه یارب تمام مغاره به منتهی اولاد قدح خالد
 اولاد نه دیدیکه بن بو مغاره به بو انشک اردنجه کیدرم بو
 و بوئی تا اصلیندن اطفایدم کسن سزه و صیتیم بود که اوج
 کونه دک بنم اردنجه ایدوب صد انیمه سزاکر ایدر سکر
 بنی ضایع ایدر سکر دیوب مغاره به اول انشک اردنجه کندی
 بس اولاد خالد مغاره ده ایلی کونز صبه ایلیم ب شیطان
 بو نکره اغوا ایدوب ظن ایلدیکه که با بالری درون غار ده
 هلاک اولدی بس صبه ایدر میوب هماندم فریاد ایلدیکر
 بس حضرت خالد هماندم خروج ایدوب کمال کم واضطر ایلد
 بو نکره دیدیکه ضیعتمونی واضعتم قوی و وصیتیم بس موتنی
 بو نکره خبر ایدوب تکرار بو نکره وصیت ایلدیکه بن عن
 قریب اولسم کر کدر بس بن اولد کده بن دفن قلوب
 فرق کونز منتظر اولک فرقی کونز برقیون سورسی کلوب
 انک ایچنده مقطوع الذنب بر حمار تقدم ایدوب بنم
 مقیم قننه کلدیکه و اوراده بر مقدار توقف قلدیکه بس
 سزیم مقبره حی اچک تا کیم بن سزه احوال بر رخ وانده
 اولان کار و اسرارنی بالکلیه خبر ایدرم تا بعد الموت اولان
 احوال قننه عن یقین تصدیق ایدوب انبیا و اولیانک
 احوال بر زحده بیورد قلدی کلامی و تحقیقی سله سز بس نکر
 فرق کونز منتظر اولوب اول کونز تمام اولدیکه موعود حمار
 اولدوغنی اوزره اول قیون سورسی کلوب انک ایچنده بر

در حمار تقدم

153

فقار اوق
العلم الازلي

هو
هو هو

رضاء القسم

اگر ما فقط خصلت اید بر این گفته جلت سید

هر حالیک بر روی کله جلت سید هویتند

قسم

سید
مدرسه ای صوفیه

هر که در آید در راه
دیده و صواب دیده

تقدم ايدوب قبر خالده تجازی اولدقه قومندن بعض مؤمنان
 آنک وصیتتی اوزره قبرنی اجمعه شروع ایلدگرنده اولادند
 بعض کباره حمیت جاهلیته اوزره عارلاحق اولوبانی
 دفع ایلدیرتا بونلره اولاد منبوش القبر دیمیه لر زیر اولاد
 عرب ایجنده بوقتی عیب ایدی بابا لر نیک وصیتتی
 حمیت جاهلیته سبیده ضایع قلدیلر **ولمهذ اقال عرم فی**
ابنته مرجبا بینه نبی اضاعه قومه یعنی آنک وصیتتی
 اولاد و قومی ضایع قلد قلدی جلد نه حضرت عوم بوی اول
 خالد ک قیزی حقتده بیوردی اول مانده که آنک قیزی
 اول حضرت کلدی دیدیلر که مرجبا یا ابنته نبی اضاعه قومه
 وما اضاعوه الا نبوه اول خالدی ضایع قلدیلر الا اولادی
 و حیث لم یترو الناس **ایشونیه** سئول حیثیندن ناسی قو
 ندیلر که آنک مقبره سنی اجه لر وانی چقاروب احوال
 بر زخندن خیر الالر **لا بطراء علی العرب من العار المعنادان**
 ناس آنک مقبره سنی صومیفه قومدیلر که عربک معناد
 و مشهور عار و عیبیدندر که قبرک منبوش اولمندن
 انلره عار طاری و لاحق اولور **فصل حکمت فردیه فی**
کلمه محمدیه حکمت فردیه نک کلمه محمدیه به اضافت
 اولمندن وجه مناسبت بودر که اول حضرت مقام
 جمعیت الهیه ایلد منفرد ایدیکه آنک قومنده بر مقام دخی
 بو قدر الالمقام ذات الاحدیة و دخی ابتداء فردیت

شیخ محمد الدین ابن العزق قدس سره
بیور کتباته و کتبات اعیان ثابته در مقام
مقام مصفی قدر که روحی مقامیدر حقیقت
و نیلور آینه ذاندر فاجبت ان اعرف بومر تیبیه ایثار تدر
مقام مصفی قدر که روحی مقامیدر حقیقت
و نیلور آینه ذاندر فاجبت ان اعرف بومر تیبیه ایثار تدر

حاصل اولدی آلا اول حضرتک عین نابته سندن زبر اقبض
افد سکت اعیان نابته دن اول فیض لیلدی اول حضرتک
عین نابته سدر که خارج وجود ده و حی فیض مقدسه اول
موجود اولان آنک روح مقدس سدر ننه کیم بیور دیلر اول مخلق
اللہ روحی و لهنذا بو حکمت فردیه کلمه محمدیه به تخصیص قلندر اول
حضرتک وجود شریف لینه و ذات لطیف لینه متعلق بعض
اسرارک بیاننه شروع ایدوب بیور لر که **محرره القرآن**
و اول حضرتک صدق دعوا سنه شاهد اولان مع بسند
برسی قرآن عظیم الشاندر که تشبیه و تنزیهی جامع و اسرار
الهییه و معارف ربانییه بی حاوی و شاملدر و عظم شاننه
و کمال بر بانه بو آیت کریمه دلالت ایدر که حضرت حق
جل شاننه بیور قل ان کنتم فی ریب مما نزلنا علی عبدنا فاقولوا
بسورة من مثله و بر جمله لایحی بیور که قل لئن اجتمعت
الاناس للحین علی ان یاتوا بمثل هذا القرآن لایاتون بمثله
ولو کان بعضهم لبعض ظمیرا پس کمال اعجازه بو آیت
کریمه لر دلالت ایدر **فلیجموعه اعجاز علی امر واحد** قرآن جموعه
دیر لر پس کتاب القمه قرآن دینلمسه آیات و سوره و
حروف و کلماتک بر بره جمع اولد و غنندن او تر بر قرآن
اعجاز اولیجی کذلک پر امر او زره جموعیت بهمت و اتحاد
قوای ظاهره و باطنه ایله اعجازی مستلزم و خارق عاده
اولان شبتک انبیا ننی موجب اولور **لما هو الا ان علیه**

که عشق در و رسول الله عام بر مقام ایدر یکد انوار ذات الهی
رضشان اولدی قدر اول معنای بیان ایدر بعد ذات
طالب و مطلوب بر بشریت و وقوس واحدیت بنینده اولان
تعبیر اولور یعنی بشریت اول فاصله مقام وحدت در کمال
او کشد بر بین قوس احدیت و اول فاصله مقام وحدت در کمال
زیه که فاصله طر فیندر اول فاصله مقام وحدت در کمال
مع الصفات و ارنی محو ایدوب صفات انبیت صورت و صحت
بالکلیه و ارنی محو ایدوب صفات انبیت صورت و صحت
او آتی اکا اشارت در بو مقامه بی این ان طفسان بیک
کلمات واقع اولدی کلمه حدیث قدسی اندر عبارتی بو مقامه
رسول حضرت بلربیه بشرد عک کفر در زعمه بالله تقان زی
کلام قدیده بیور سلم بو مقامه بی این ان طفسان بیک
رسول صلی الله علیه و آله واقع اولان شیئی ایکی طرفه بله
برین خدر و برین غیر او زینک بر حقیقتی و ارنی طرفه بله
و بو ایکی طرفدن غیر او زینک بر حقیقتی و ارنی طرفه بله
مقایسه رسول بشرد عک کفر در زعمه بالله تقان زی
مرتبه ده رسول مشرکی مع الله وقت لایسعی فی ملک مقرب
ایدوب بیور مشرکی مع الله وقت لایسعی فی ملک مقرب
ولا ننبی مرسل یعنی الله ایدر بنوم مابینده بروقت وارد که
اول وقتده بکاملک مقرب و نبی مرسل صغیر یعنی رسول الکمله
ظاهره بیور مشرکی مع الله وقت لایسعی فی ملک مقرب
ظاهره بیور مشرکی مع الله وقت لایسعی فی ملک مقرب
بشریتک عا اول بشریت دکدر که بیکه بر بشریتک عا اول بشریتک
دنیوی و لذات نفسانییه بر لملک اولد بلکه بر بشریتک عا اول بشریتک
نور علی نور یهدی الله نور که رسول علیه الصلوات و السلام و رای
بو ایکی طرفه بیور مشرکی مع الله وقت لایسعی فی ملک مقرب
ذات و برسی در رای اسما در برینده که بر بشریتک عا اول بشریتک
که برندن برینه سفرانمکه در که مرجع البجین
بیتقیان بینهما برینده که مرجع البجین
ایشان قدس انتهی

من

من المتعاقبات المختلفة كالقرآن بالآيات المختلفة هو بضمير
 مبهم مدرك ما بعده اولان الان قوليه مفسر در و يكونه
 عبارت شيخ در جوق واقع اوله در تقدير كلام جمعيت
 بهمت ايتمك بر امر او زره اعجاز در آنچه نكته اول انك حقايق
 مختلفه و قواي روحانيه و جسمانيه در هر كت و مجموع
 آيات مختلفه ايله اولان قرآن كبي انك چون بجمعيتي كند و در
 مشاهده قلندر بيورش لدر كه انا القرآن و السمع المشائي
و روح الروح لا روح الا واني و حضرت علي كرم الله وجهه
 بيورش لدر كه وانت الكتاب المبين الذي با تحريفه يظهر
 المضمير انك احقايق مختلفه في جامع اوله جامع حقايق
 مختلفه اوله لقرآني موجب در پس لا بد و لازم در كه بر كار كذا
 لغزه قواي مختلفه و حقايق متنوعه في جمع ابد و ب متوجه
 اوله تا آند نه حشر في عاده ظهور و صدور ايله بما هو كلام الله
مطلقا قرآن مطلق كلام الله اوله و بر كمه در حكايه
 اوليه لحم الله رب العالمين كبي و در مخي قل هو الله احد كبي
 و امر و نه ي كبي وبما هو كلام الله و حكايه الله و كلام الله
 اوله من وجه و بر كمه در حكايه الله اوله من وجه مثلا سبحه
حضرت موسى به قول كبي يا موسى انا ان تلقى و اما ان يكون
اول من التي بقول جناب حقايق سبحه فرعون ده حكايه
 بيورد قلدر من كونه كلام الله مطلقا هو مع پس
 قرآن عظيم الثاني مطلقا كلام الله اوله و مخي حيث يندك

معجزه در پس حضرت شیخک بوکلامنک مفهوم مخالفی مطلق
 کلام الله اولیه بلکه کلام الله و حکایت الله اول کلام الله اولیه
 حکایت اولدوغنی وجه دین معجزه کلدر دیکت اولور زیرا کلام مخلوق
 مثل اولور و کلام مخلوقی انبیا ندرت عجز اولور مثلا اما ان ملقی
 و اما ان تکون اول من القی دیکده عجز نوقدر بلکه اعجاز نونظم
 غریب و معنای عجیب و جوارالت الفاظ و بلاغت و
 فصاحت و اطناب و ایجاز و زره ابراد ایلیکدر و بهو جمعیه
 اول اعجاز جمعیت مذکوره در که مک آنک ایرادنه قادر کلدر
 و علی هذا شود ذکر اولنا نه طریق جمعیت قرآن او زره **تکون**
جمعیه الهیه جمعیت دخی اعجاز اولوب و اتحاد مقصد
 و توجه ندرت خرق عاده حاصل اولور قال الله تعالی **وما صا**
حکم مجنون الله تعالی اول سلطانک حقه مجنوندر دیندی
 رد ایلیوب بیورر سنک صاحبکنر محمد عم مجنوندر کلدر ای
ما ستر عنه شیئی یعنی اول محمد ندرت بر شیئی مستوردر کلدر
 دیکت اولور و حضرت شیخک مجنونی ما ستر عنه ایله نفسیه
 بیور مسی آنک ایچوندر که مجنون جنوندر مستقر جنوندر ستره
 در لر و جن و جنه و جنین دخی بونددر پس تقدیر کلام
 سنک صاحبکنره ای کافر لر اسرار جیروت و ملکونات
 ملکوت و موزات لاهوت و ناسوت ندرت بر شیئی
 اکامستوردر کلدر بلکه مستورات غیبیه و معلومات
 الهیه اکامششف و منجلی در **ولا یفشیین ای قباخل**

بینه

بها نافع

بهیچی ما بهو نافع کم ولا بظنین و اول محمد اسرار نبیة دین و انوار
 و فیوضات الهیة دین بخیل و کلد رسره نافع اولان شیلدین
 بر شینه نافع و حمزه و عاصم و ابن عامر صنیعی ضاد ایله قرآت
 ایتمشدر اما اهل بصره و ابن کثیر و کسالی و غیره ظاهرا ایله قرآت
 ایتمشدر بو تقدیر چه ظنن ظنت دین اولور ظنت تهمنه دیر لر
 نته کیم اتی ظنت دیر لر ای اتهمت دیکدر نته کیم حضرت شیخ
 بو قرآت اوزره اولان معنایه دخی اشارت بیور لر ای
 ما بنتم فی انه بخل بهیچی من فیض الله بهو نافع کم یعنی اول
 حضرت مشهم اولمز سرک ایچون حق تعالی نیک فیضدن
 نافع اولان شیک بخل و امساک ایلمنده بو تفسیر
 ایله حضرت شیخ تهمت ایله بخلک ما بیننی جمع ایتمش
 اولور و ایلی معنایی بیله تحقیق قلور زیر آضاد ایله ظانک
 اگر چه بحسب المخرج تفاوتی وارد لر کسن عند وصولها الی السمع
 بری برینه مشابه و مما تدر و لا کان ل خوف مع الضلال
 و فتا کیم خوف و خشیت ضلال ایله اولدی قال تعالی ما ضل
 صاحبکم و ما غوی حق سبحانه و تعالی اول حضرتک حقه
 بیوردی سرک صاحبکم محمد ای کافر لر ضال اولدی ای ما
 خاف فی حیره یعنی حضرت وحدت حقه و کثرت صفا
 وجود مطلقه حاصل اولان حیره ندر خائف اولدی
 ضلال حیرت معنایه انمش اولور بو تقدیر چه لانه زیرا
 شان بودر که من علم ان الغایه برکب که بلسه تحقیقا

فان قلت فهل
التجلى الاكبر للقلوب
بوجود المعارف ام يكون في
قلب دون قلب وفي وقت دون
وقت فالجواب
البيان السابع والتابع والاسلامي
والله تعالى لما خلق العالمين
وكان جميع الممكنات حجابا للنور
فكان مستورا له سبحانه ولم يكن
الظلمة اصله

جميع غايت في الحق بي الحيرة طلب حقه حير تدر واهنه
مرتب به واربع عين حير تدر فذا هندي تحقفا اول
كم مهتد يد طريق حقه فهو صاحب هدى وبيان في
اشياء الحيرة ليس اول كم صاحب هدى وبما ندر انشاء
حير تدر حضرت شيخ فصوصك بر نخلنده سورر لركه
ولطابرتحرك بالحر كات الدورته لالنري يري مطلوب
مع كل موجود في دائرة الوجود پس محمد تون كه سلوكي
دورته در مسيله دكلدر زير ادا اثره وجوده مطلوب
بن متهده ايدر لر انكچون حايير لدر در و حيرت يكي
فسمدر بر قسمي محموده و بر قسمي مذمومه در محموده مشاهده
مولا والا ونعا و ولا وصفات واسما دنر حاصل اولاندر
وحيرت مذمومه دنيا و ما فيها و بخت ماسو او شتمبيا
نفس و هو ادين حاصل اولاندر شمول كم به كه عينا
يزداني و هدايت سبحاني دليل و هادي اوله اول كم
حيرت محموده ايله مخير اولور و ورذ زباني بيغ و ارب
زداني فبك تخير ادعاسي فلور و حضرت ابن الفارض
بو ايكي قسم حيرته اشارت بيورر لركه و ما حضرت حتى
احسرت حكمتك مذهبا، فواجب لي ان لم تكن فيك
حيرتي اللهم اجعلني من المتخيرين في محبة ذاتك
والمهيميين المولومين في صفاتك واجعل قلبي متوجها
اليك و روجي و سري لديك باجيب الئلين للاحص

اشياء الحيرة

و كذا ان العدم والوجود قبوطها سارعت بالتمتع من حيث الثبوت
لا يمكنها واستعداد قبوطها في قولها الممكن انصبغ بالنور فلا يعلم
في قولها الروحية كذا في قولها وجود الخير الخفاء التخلي
لا من حيث الوجود فليما امر بالتكوير والوجود والعدم
الا من حيث الوجود والعدم فليما اعطاه الوجود والعدم
ما هو ولا علم انه الذي هو التمسك كالظلمة المنبعث له النور
علمنا بانها لا علم بانها هي التفت منه ما هذا افعال له النور
انصبغ بالنور التفت منه فقال ما هذا افعال له النور
فتحققه اذا قابلته النور فلو كنت انت عليه افعال النور
التي هي الا عين هذا هو انت نور الذي انت لست انا فان النور
من الجانب الايمن هذا هو انت نور الذي انت لست انا فان النور
فان النور وانما هذه و ذلك لتعلم انك ان نسبت الي قبيلتك وان
ما توجهني من قاتك و ذلك لتعلم انك ان نسبت الي قبيلتك وان
ظل وانت العدم قبلك فانت عين الوجود والعدم وانت
نسبت الى الشر فان اعرضت عن امكانك و ريتك و وجدت
بين الخير و اذا اعرضت عن ذلك فلا تنظر الى الجهل ولا تنظر الى
امكانك و اعلم ان من اجل العلوية الوجود
فان لا دليل لك على انك انا فتقع في الجهل ولا تنظر الى
فان لا دليل لك على انك انا فتقع في الجهل ولا تنظر الى
امكانك و اعلم ان من اجل العلوية الوجود
فان لا دليل لك على انك انا فتقع في الجهل ولا تنظر الى
امكانك و اعلم ان من اجل العلوية الوجود

من حليمه و من حليمه و من حليمه
العامي ما ظهر جمال صفحه و عفو
من حليمه و من حليمه و من حليمه
العامي ما ظهر جمال صفحه و عفو
من حليمه و من حليمه و من حليمه
العامي ما ظهر جمال صفحه و عفو

شاه

يقول الحق في النظر
 عند الغنى قدس الله سره
 قولهم فالله مصيب
 قولهم ان وجه الله تعالى يرى
 من جهة ان وجه الله تعالى يرى
 يعني وراى كل من وراى الله من وجهه
 المعنى ان وجه الله تعالى يرى
 والحق ان وجه الله تعالى يرى
 الا ان وجه الله تعالى يرى
 فنسبها الى ما وراى الله من وجهه
 لانه لا اعتبار في نظر الله
 فيه الا اعتبار في نظر
 فهم لا اعتبار في نظر
 في وقت الضمى من سوال الكرم
 في يوم الحاد والعه سنة سبع مائة الف
 عن الله لولو الدير واحسن
 اليها واليه

ثناء عليك كما اثبت على نفسك اجب دعاء مستأفك
 ورجاء عن آتاك بحمدك ونيتك بالرحم الرحمن
 الحمد لله على انعام هذه النسخة الشريف من يد احقر العباد
 درو بس محمد

فروا كبر خدام عجم را كنند و بر خاك تيره ز بنيم جدا كنند
 بار كنند دار تو ايمان كنسى
 كين خط من بخواند و برين عا كنند

علم ان العلم الكلية خمسة
 و صنفه الى اقسام و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و الثاني عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و الثالث عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و الرابع عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و الخامس عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و السادس عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و السابع عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و الثامن عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و التاسع عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود
 و العاشر عالم الوجود و ماهية الماهيات و جمع الجمع و هو عالم الصفات و هو عالم الوجود و هو عالم الوجود

و در حق خواجه عبد الله حضرت تلمیذیک
 الانصاری قدس سره که هر کس بخواهد
 تجنیس نام آید بنده بیورس کرده کند و اینست
 خصلتی حال آید بنده و آفریننده و خدای
 ایتمش اولور او کوی حق تعالی و علی
 آید ایکنی خلق آید انصاف آید معامله آید
 آید دور و در حق اولور آید معامله آید
 آید التبیح ذکیست آید معامله آید
 علم آید تقاضع آید معامله آید
 جاهل آید سکوت آید معامله آید
 و پیشتر آید ادب آید معامله آید
 و بیگانه آید خصلت آید اولور
 اولور آید که بو خصلت آید اولور
 کسینه ظن آید که بو معلوم آید اولور
 کتب پرده آید که در سبک آید اولور
 کند و آید که انتظاره طاقت آید اولور
 و در حق بیورس کرد که شاهدین غیریه قول اولور
 ایسه طاقت من یوق باد شاهدین غیریه قول اولور
 ایتمک قوله حرامدر سس اولور و بنیادین مولایه
 اول جمله عالم سکا قول اولور و بنیادین مولایه
 درین ایکی آید در او کوی آدم کند و نفسند
 بیچکر ایکنی آدم ملک علام قریدس انتهی

وقف و قفا صحیحاً ابتغاء وجه الله تعالی
 رسالت سلسله الذهب للسادة النقشبندیة
 قدس الله اراحمهم اجمعین
 بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلاة والسلام علی خیر خلقه
 محمد و آله اجمعین **بورساله اولدر که طریق نقشبندیه**
 اولان و یرد لرین و اجازت لرین بیان آیدر و بو کلسله
 شریفه که طریق نقشبندیه و یرد لرین غیره و یرد لرکه
 جاری اول نور نه سبب آیدر که کبر و یتیه و نور بخشیده نک
 و یرد لری اشکنور و حالا اوج طریقک و یرد ندن بورسا
 له جاری اول نور **اولا نور بخشیدن کسبین و یرد لرین**
 بیان آیدر لم سبب اولدر که حضرت مولانا الیاسک بابالری
 شیخ عیسی نور بخشی در که طریق لری و اروب خواجه یوسف
 حیرانیه و شاه شجاع کرمانیه و سید محمد نور بخشیده کیدر
 اول منلا الیاس حضرت لری بابالری اولان شیخ عیسی نور بخشیده
 خدمت آیدوب بو شرح اولنان و یرد لره اذن ماذ و ندر
 و یرد لر اولدر که ذکر اول نور **اولا** او را در فحتمه دن صکره
 بر قح کره لا اله الا انت یاتی یا قیوم و بر قح کره لا اله الا الله
 و بر قح کره الله الله الله دیه تاکه یوز تمام اول هر برین بر
 مقدار لازم و کدر اما اوجی یوز اولوق لازمدر هر قنقی
 زیاده اولور سه جایزدر و اشراق دن صکره یوز کره الله اکبر
 و یوز کره اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و سلم دیه و عصر
 نمازین قلند دن صکره یند یوز کره الله اکبر و یوز کره اللهم
 صل علی محمد و علی آل محمد و سلم دیه و طعام حاضر اولدوقه

اقل بود عای اوقیه اللهم طیب ارزاقنا و حسن اخلاقنا
 و بارک لنا فیما رزقنا و ارزقنا خیرا منه بحرمه کتید
 الاولین و الآخرین برحمتک یا ارحم الراحمین و طعام یدک
 صکر جماعت جوق اولدقده بر قکره الله اکبر و بر قکره
 الحمد لله و بر قکره الله الله الله دینه نو بخشیدلردن اخذ
 اولنان و رد لر بودر که ذکر اولندی **و مولانا الیاس**
 حضرتلرینک با بالری و فاتی زمانده او علی الیاسی ایلتوب
 شیخ عبدالحی کیدانیه تسلیم ایلمشلردر و شیخ عبدالحی کیدانی
 حضرتلرینک طریق کبرویه در بجم الدین کبرایه
 وارر و منلا الیاسک شیخ عبدالحی حضرتلرینه خدمت اید
 ماذون اولدوغی و رد لر بودر که ذکر اولنور **اولا** اوراد
 فتحیه در که صباح نماز ندک صکره او قنور و ذکر اتره در که تو
 حید ایتد کلر ندک سالک لرب بو غانزدن کلور ذکر حجی کیدروکی
 زمانده بجغوا او انری کبی بر صد اچقار کبرویه دن اخذ اولنا
 انجو بونلردر و شیخ عبدالحی کیدانی و فاتی زمانی مولانا الیاس
 قدس سره کتوروب نقشبندیه اولان در ویشی انخی
 خرو شاه تسلیم الیتد ایلمشلردر انلردن کماله ایر شوب
 اجازت ارشاد المشلردر **فصل** طریق نقشبندینک ورد
 لرین بلد و سرا اول صباح نمازینک کشتین قلدردن صکره
 یوز کره سبحان الله و بحمد سبحان الله العظیم و بحمد استغفر
 الله دینه و فتحیه دن صکره سور بیسی و الصیبات دن بر عشر

(Faint vertical text on the right margin, likely bleed-through from the reverse side of the page)

الا الله محمد رسول الله ويمكن وجهي اولدر که نقشبنديان
 نسبت کتبه لری حضرت ابابکر و ادر و حضرت ابابکر رضی الله
 تعالی عنده بر کتبه لا اله الا الله و بعد محمد رسول الله
 و هم بوی آیه شریفی دلیل ایتمشدر در یا ایها الذین آمنوا
 آمنوا بالله ورسوله بونلر مناء نقشبنديان در و بونلر
 صکره او و جلز ذکر اول نور جمله طریقون و دریدر **اولا**
 رجب آی تمام طو توب او و کونلر ماعد ایلمیه اجازت یوقدر
 و شعبان اینک نصف اول طو توب و نصف آخر سلور
 و رمضان شریفون صکره التي کون و در و ذی الحجج تک
 طقون کوفی و در و محرم اینک طقون نجی و اوننجی کوفی
 و در و جمیع ایلمن دو شنبه و پنجشنبه و ایام بیض که ایک
 اون اوچی و اون دوری و اون بستی بود ذکر اولنک او جلز
 جمله سی و در و در معناسی اولدر که اگر مریدانی فی عذر
 ترک ایدر سه عاصی طریقت اولور و اجازت معناسی اولدر که
 اگر مریدانی ایشر سه اهل و در توان بولور اگر ترک ایدر سه
 لا با سدر **بوسلیمه** شریف طریق نقشبنديان بیان ایدر
 کیدر کیم تا حضرت رسول الله صلی الله علیه و سلمه و انجیم دک
اولا نقشبنديان نسبت کتبه سیدر که حضرت ابابکر الصدیق
 رضی الله تعالی عنه و ادرانی ذکر این لوم انلر صکره نسبت جزئیة
 لری که حضرت علی رضی الله تعالی عنه و ادرانی دخی ذکر و بیان
 ایدر لوم و نسبت کتبه لری بودر که بیان و عیان اولنور

باب بیست و نهم مولانا سعد الدین کاشغری حضرت لری نیک
 طریقت خواجگان نقش بندیه نک مناسی اولان سکن
 کلامن شرحند اولان ایکی رساله سنک ترجمه سنده در
 اول سکن کلامن دور دی که مبنای طریقتدر بونلرد
 که ذکر اول نور هوش در دم نظر در قدم خلوت
 در انجمن سفر در وطن کلام لری در اولکی هوش
 در دم یعنی بر نفسدک بر نفسه انتقال کرد که حضور
 اید اول غفلت اید اولیه هر بر نفس که اولر جناب
 حقدن غافل و خالی اولیه محصل ساکنه بر وجهیله
 غفلت طاری اولیه **ایکین** نظر در قدم یعنی ساکنه
 لازمدر که کلید و کیمکه نظر کا ایغی اولر تا
 که نظر کا پریشان و پرکنده اولیوب ولایق اولمیان
 ید راست کلمیه **اوچین** خلوت در انجمن یعنی سا
 کن خلوتی کرد که خلق اور تاسنده اولر یعنی ظاهری
 خلق اید اولوب باطنی حق اید اولر تا که خلق آنک حالده
 واقف اولوب احوالی یغیاوغارت اولمیه **دور دینی**
 سفر در وطن یعنی ساکنه لازم اولان اولدر که سفری
 طبیعت بشریتدن اولر یعنی صفات بشریتدن صفا
 ملکیتیه و صفات مذمومدن صفات حمید مرضیه
 سفر ایدوب و انتقال ایدر زیرا که خبیث اولان کیمسه
 هر نه یدر سفر ایتسه اندن خبیث زاید اولرین ما دام که
 صفات خبیثه دن انتقال ایدوب صفات حمید کسب ایتدین

کتاب دینوسو لری نیک و اولرین
 و اولرین اولرین اولرین

کتاب دینوسو لری نیک و اولرین
 و اولرین اولرین اولرین

کتاب دینوسو لری نیک و اولرین
 و اولرین اولرین اولرین

کتاب دینوسو لری نیک و اولرین
 و اولرین اولرین اولرین

پس لازم

صنوبرینه متوجه اوله که ذکر قلبدن اولس اوله معده دن اولس
 و بو توجهی مهم ایدنه ترک ایتمیه و هر ذکرن عقبنده
 یارب بنم مقصودم سن سن و سندر ضاء شریفند ملاحظه
 ایدنه ترک ایتمیه و بو کیفیت او زرم مشغول اولغی ترک
 ایتمیه کلکده کیتمکده طور مقده او تور مقده یا مقده قا
 لقمده یک یکمکه صوایچکده آبدست المقده محصل جمله
 احوالده بو کیفیت ایدله مشغول اوله خواجہ عبید اللہ حضرت
 بودورت کلندک شجره که ذکر اولندی بیور مشلدر که یاد کرد ذکرده
 تکلفدن عبارتدر بازگشت حق سبحانه و تعایه رجوعدن عبارتدر
 بر وجهیله که هر بار کلمه طیبه دیه عقبنده کوکلدن خداوند اینم مقصودم
 سن سن نگاه داشت بو رجوع زمانه ایدله دیگسزین محافظه تندن عبا
 رتدر یاد داشت نگاه داشتن رسوخدن عبارتدر **وقوف زمانه**
خواجہ بهاء الحق والدین نقشبند قدس الله تعالی سرم العزیز بیور مشلدر
 که وقوف زمانه که سالکن کاری تمامه و متاع بارطی سر منزل تمامه
 ایرشد و ریجیدر اولدر که قول کند و احوالده واقف اوله که هر دمده
 حالی ندر موجب شکر میدر و یا موجب عذر میدر مولانا یعقوب چری
 قدس الله سرم بیور مشلدر که حضرت خواجہ بزرگ اعنی خواجہ بهاء الدین
 نقشبند حضرت تری بنم قبض حالنده استغفار ایدله و بسط حالنده کتر
 ایدله امر ایتمشدر و بیور لر دیکه بو ایکی حالنده رعایت و قوف
 زمانیدر و هم خواجہ بزرگ بیور مشلدر که سالکن بنای کاری
 و قوف زمانیده ساعت او زرم قولمشدر یعنی سالکن نظام حالی
 اوقاف حفظ ایتمک موقوفدر تا بله که هر نفسی حضور ایدله کچر یا غفلتدی

کچر
 ذکر حقندن بر طریقه خاطر و غافل اولس
 اصحاب قلب فتنده عظیم شقاوتدر
 نفوذ بالله من ذلک
 بیور مشلدر که بر کسند دیناوه ایکی
 کچر

کچھ اگر نفسہ واقف اولیٰ سے بویکی صفتہ دخی واقف اولیٰ مر ووقوف
 زمانہ صوفیہ قدس اللہ ستر ہم قاتندہ محاسبہ دن عبار تدر حضرت
 خواجہ بزرگ بیور مشرکہ محاسبہ اولیٰ کہ ہر کچھ ساعتمز و محاسبہ
 سببہ ایدہ یوز غفلت ایلہ ی و یا حضور ایلہ ی کچھ کورہ یوز اگرچہ
 بالتمام نقصان ایلہ کچھ سببہ باز کشت ایدوب و عملہ باسندن بللیہ یوز
وقوف عدد بو ذکر دن عددی رعایتدن عبار تدر خواجہ بہاء
 الدین نقشبند قدس اللہ سرہ بیور مشرکہ ذکر قلبیدہ عدد ذکر عاتقی
 خواطر متفرقہ جمع ایتمک ایچوندن و خواجگان قدس اللہ تعالیٰ
 ارواحہم کلامندہ واقع اولمشد کہ فلان کسندہ فلانہ و قوف عدد
 ایلہ امر ایلدی مقصود بوندن عدد ذکر عایتیلہ ذکر قلبی در مجتہد
 عددی رعایتی دکلدن ذکر قلبیدہ یعنی اصل مقصود ذکر قلبی در عدد
 رعایتی بر فائدہ نر آیدہ دن او تریدر و ذکر کرد کہ بر نفسدہ اوج
 کرہ و یا بشر کرہ و یا یتدی کرہ و یا یگیری بر کرہ دیہ و عدد تک ایتمک التزام
 ایدہ خواجہ علاء الدین عطار قدس سرہ بیور مشرکہ جو ق دیکہ شرط
 دکلدن ہر تقدیر سہ حضور و قوف ایدہ دیکہ کر کرد تاکہ اکافائدہ
 مرتب اولہ و چون ذکر قلبیدہ عدد دیگری بردہ زیادہ اولہ و اثری
 ظاہر اولیہ اول عملک بی حاصل لغندہ لیلدر و ذکر اثری اولیٰ کہ
 نفی زمانندہ وجود بشریت منفی اولہ و اثبات زمانندہ الوہیت
 جذبہ لرینک تصرفاتی اثر لرندن بر اثرہ واقف اولہ و خواجہ بہاء
 الدین نقشبند قدس سرہ حضرت تلمی و قوف عددی علم لدنیکنک اول
 مرتبہ کیدر بیور دقلرندہ مراد لری عملند کہ اہل بدایت نسبت ذکر
 اولنک اثار تصرفات جذبات الوہیت مطالعہ سی اولہ نتمک علاء
 الدین عطار قدس سرہ بیور مشرکہ اولہ بر کیفیت و بر حال تدر کہ

قریب و
 مواصلت علم لدنی او مرتبه ده مکشوف اولور و قوف عدد دینک
 علم لدنی نک اول مرتبه سی اولدغی اهل نهایت نسبت اولدر که
 ذاکر واحد حقیقینک اعداد کونیه مراتبده سیران سرتن واقف
 اوله واحد عدد دینک مراد اعداد حسابنده سریانده واقف اولدوغی
 کبی **بیت** نمایدر کونین صورت کثرت که ظاهر در **شئون**
 الچی در تجلی ایلین برد **ر** و اکابر محققیندن برک بو مضمون
 شویلم بیور مشدر که **قطعه** کثرت ای دوست عینا و خد تد **ر**
 بنزده شک یوق و اراپسمنده کمان **ر** هر عدد یکم کور رس اظ
 ایکی **ر** ماده بردر انده ینده همان **ر** بور باعیتات شرحنده بیور
 مشدر که **بیت** ای دل بودر رمز هبار باب خرد **ر** بردر نظر ایتسک
 قوافر عدد **ر** زیر که عدد کچه بیرنذر حذدن **ر** هم صورت
 و هم ماده سی اولدی احد **ر** و علم لدینک اول مرتبه سی اولان
 بو و قوف ایلد تحقیق قدر و الله اعلم خفی دکلدر که علم لدنی
 بر علمدر که اهل قریب تعلیم سبحانی و تفهیم ربانی ایلد معلوم
 اولور **دلایل عقلی و شواهد نقلی ایلد اولمز** **نتکم کلام قدسین**
حضرت خضر علیه السلام حقیقده بیور دیکه و علمنا ه من لدنا
علمنا و علم یقین ایلد علم لدنی اور تا سنده فرق اولدر که علم
 یقین ذات و صفات الهی نورانی ادر اکر عبارتدر و علم لدنی
 حق سبحانه و تعالیدن الهام طریقله ادر اک معانی و فهم
کلماتدن کنایتدر و **قوف قلبی** و قوف قلبی ایکی معنایه محولدر
 برک اولدر که ذاکر حق سبحانه و تعالیدن اکاه اوله بو یاد دشت
 مقوله کنندن در **خواجہ عبید الله** حضرت یلری کند و کلمات قد
 سینه کنندن بعضی سنده یاز مشدر **ر** که و قوف قلبی کو کل حق

سجانه

وکوکلیده زبانی بری برین موافق ایدوب یا فعال ذکرین مشغول
 اولنک دخی و سوسه دفعنده تأثیر کلیه سی وارد در و بو طریق
 بزوجهیله مداومت و ممارست ایلمک کر کدر که هیچ بر نوع
 ایله بونسبتدن خالی اولیه و اگر بتردم غفلت واقع اوله جو اولور
 ینه ذکر اولندوغی وجه اولر که کار معهوده مشغول اوله و دایما
 حاضر اولوب گوشه چشم دل ایله هر حالته بونسبت ناظر اوله و با
 الجمده کلوب کیمکه الوب صاعقه و بیوب ایچکده یا توب او یومعه
 بوضیفنت ملکه اولنجیم دک مقام حضور دن غافل و ذاهل اولیه
 و بر مظهر مشغول اولوق دلد و کده تمام مرتبه تضرع و نیاز ایله
کند و حضرت جامعینده بود عاق اوقیه اللهم کن وجهتی فی کل
وجهة و مقصدی فی کل قصد و غایتی فی کل سعی و ملجائی
و ملاذی فی کل شدة و هم و وکیل فی کل امر و تولى تو طحبتة
و عنایة فی کل حاله انتهى خواجه عبید الله امام اصفهان رحمة الله
علیه خواجه علاء الدین عطار قدس الله سره الفریز حضرت تریک جمله اصحا
 بدن در بونلریو مشلدر که خواجه صفر تریک صحبتلرینه ابتدا
 واصل اولدوغنده بوینتی او قودیلر بیت قالمسون کندن اثر اولدلا
 کمال انجو بودر وار کی یوق ایله وحدته وصال انجو بودر خواجه
 عبید الله امام کبرای ساداندن برینک التماسیله خواجه کان قدس
 الله تعالی واحهم الشریفه طریقنده غایت مفید و مختصر بر رساله
 یاز مشلدر اول رساله دن بعضی بودر که علی وجه التبرک تحریر
 اولندی **کاشف طایفه علایمه نک** اولوب بوجهلری و پیروریشا
 نسبت باطنلری شویله در که هر نر زمانده که بو طریق مشغول اولوق

دلیر

بینه خواجہ علاء الدین عطار قدس سرہ
قدس سرہ مع التبع یعنی توفیق
موفق اولی طالبی که در کتب
طالبند مددی طالبی که در کتب
توفیق اولی طالبی که در کتب
توفیق اولی طالبی که در کتب

وساوسد دفع اولیہ بر قاج دفعہ بحسب المعنی کو کلدن یا فعال
اسمند مشغول اول البتہ دفع اولہ البتہ دفع اولور و اگر
بوتلا دخی دفع اولور سدہ بر قاج دفع کو کلدن کلہ طیبہ
لا الہ الا اللہ تامل ایلیہ بو طریق ایلیہ کہ لا موجود الا اللہ
تصویر ایلیہ و کند و یہ تشویش و یرک و سوکے ہر نہ نوبت
ایسہ چونکہ موجودات ذہنی دن بر موجود در حقیقتہ
ان حق جل و علا ایلیہ قائم کورہ بلکہ عین حق بیلہ زیر کہ باطل
دخی ظہورات حقہن بعض در و شک یوقدر کہ بوتامل ایلیہ
بر ذوق حاصل اولوب عزیز لر نسبتی قوت بولور و اول زمان
بوفکر دخی نغی ایلیوب حقیقہ بخود یہ متوجہ اندک اردخہ
کیدہ اگر ذکر لا الہ الا اللہ کو کلدن دیکلہ حضور بولمز ایسہ
بر قاج کرہ جہر ایلیہ دیہ و اللہ لفظہ مد و یروپ معنای توحید
اول حال کین لہ نون ازک طایعی مایہ جذبہ احدیث اولوس
طالبہ لاش مدرسا کہ مایہ عشری مایہ عشری مایہ عشری
اول حال کین لہ نون ازک طایعی مایہ جذبہ احدیث اولوس
مجبوبک رضاسی و ازک مایہ عشری مایہ عشری مایہ عشری
و توجہ ایلیہ ازک صید نیست طلوع ایلیہ اول حال کین لہ نون
دکال تا اول زمانہ در کتب صکرہ دخی کیر و کلدن
اولوب بقا بولم بوجہ من جملہ اولور کہ طالب اختیار
وسعی ایلیہ بر قاج کورہ ملکہ اولور کیر و کلدن
اندر صکرہ دخی صغیر مستورا اولور کیر و کلدن
فنا یہ و فنا ی فنا یہ ایستور مستورا اولور کیر و کلدن
ملک و ملکوت طالبک کورہ کورہ کورہ کورہ کورہ کورہ
فرا موش اولور فنا اولور کورہ کورہ کورہ کورہ کورہ
مستورا اولور فنا اولور کورہ کورہ کورہ کورہ کورہ
امتحان ایلیہ دین مستورا اولور کورہ کورہ کورہ کورہ
پہ ایلیہ اہل معنای حاصل اولور کورہ کورہ کورہ کورہ
اولدی تحمل ایلیہ میوب تضرع ایلیہ تاکہ بوجہ حال انہا
مر تفع اولدی بو طایفہ امتحان ایتمکی

حضرتی

دعوت بومرتبه به ایریشن کسند که حق اولور و سالک کندوی
 غضبه کلد که هضم ایتیموب غضبک حکم و بر مکدن صنفه که
 غضبک حکم و بر مک باطنی معنوی یوزندن تکی ایلر و اگر غضبه
 کلک واقع اولوب بر قصور دخی ال ویرسه که تمام مرتبه کدورت
 طاری اوله و سررشته نسبت کم اولا و یا خود ضعیف اوله غسل
 ایلیه اگر مزاجی تحمل ایدر سه صاوق صواید غسل ایلیه که زیاده
 صفا و یرر و اگر مزاجی صاوق صویه تحمل ایتیمسه استحق صواید
 غسل ایلیه و پاک قفتان کیه و بر خالی یرده ایکی رکعت غار قلہ
 و بر قاج کتره قوه ایله نفسنی یوقار و چکوب کندوی خالی ایدر
 اذن صلکم ذکر اولنان او سلوب او زرم متوجه اوله و ظاهره
 دخی کند و حضرت جامع سی او کنده تضرع ایلیه و کلیت ایله اکا
 توجه ایلیه و محقق بیله که کند و نک حضرت جامع سی حق تعالی
 حضرت تیرنیک مجموع ذات و صفاتک ظاهر یرر لکن بر وجهیله
 دکلمه حق تعالی اکل اول ایتیم اول بلکه مرآته کی صورت منزل
 سنده دُر پس بو تضرع حقیقتده حق سبحانه و تعا حضرت تیرنیک
 اولمش اوله **انتهی** صاحب الرشحات ایدر که بر فقیر مجلسده خواجه عبید
 الله احرار حضرت تیرنیک چوق نظر ایدر دی بر کون اول فقیره خطاب
 ایدوب بیوردیلر که بر شخص بهاء الدین نقشبند قدس الله سره العزیز
 حضرت تیرنیک چهره مبارک لیرنه چوق نظر ایدر لیرایش خواجه بهاء
 الدین قدر سر بیور مشر که بتم یوزمه چوق با تم که کو کلک باده و بر سر
 بومصرع او قد یلر دیوانه اولور کیمکه کور سه رخ یاری و اذن
 صلکم بیوردیلر که مریدن توجه یرر ایکی ایتیم و سی آراسنه کر کدر

و پیری جمیع اوقات کند و نک احوالنه مطلع و حاضر بلکه کرکر
 تا پیرک هبیت و عظمی اذن صرف ایدوب انکه حضورینه ملایم
 اولین نشد لرمیریدن باطنندن مرتفع اوله و بومعنا رعایتده
 بر مرتبه وار که پیر ایله مرید مابینده حجاب کیدوب پیرک مجله
 مقاصد و مراداتی بلکه مواجید و حالاتی مریده معاین و شاهد
 اوله **مرح** کارد و لندر بوکار اولمز میتر هر کسه **رشد** بیور لر دیکه
 خواطر رؤیت و مقتضای طبیعیه یه گرفتار کنندن خلاص اوله سنکه
 طریق اوچه منحصر در اولکه اولدر که بو طایفه علیه تعیین ایدوب کی
 اعمالی خیردن برینی کند و یه لازم قلوب طریق ریاضتی اختیار ایلید
 ایکنجسی اولدر که کند و حول و قوتن ارا القدن چقاروب بد کند و
 آنردن و کلدر که کند و سندن بو بلیه دن خلاصه قادر اوله و نیاز
 و افتقار و تضرع و انکسار طریقله علی البروام جناب حق رجوع
 ایلید شاید که حق سبحانه و تعالی حضرت لری بو بلیه دن عنایت ایدوب
 قور تار و او چنجسی اولدر که پیرک هبت باطنیه سندن ممد اولوب
 پیری قبله توجهی قلبه بو تقریردن صکره حاضر لردن بری صور دیکر که
 بو اوج طریقدن قنقسی یکدرینه کند و لر بیور دیکر که پیره توجه ایدوب
 انکه همشزن استمداد یکدر زیر اکندی حق سبحانه و تعالی حضرت لری نه تو
 جهدن عاجز بلوب پیری و سیدله توجه ایلشد بر بومعنی نتیجه حصوله
 اقربدر همیشه هبت پیردن مستمد اولدوغی طالبک مقصودی بو یول
 نیز حاصل اولور **رشد** بیور لر دیکه طالب کرکر که ظاهر او باطنایغیسته
 و حضورده مرشدنه رضاسنی طلبنده سعی ایلید و حق سبحانه و تعالی حضرت لری نک
 محض عنایتیه مرشدن رضاسنی نظرینه محل اوله طالب پیرک نظر رضاسنی محل
 بلوب الحقیق و نظر رضاسنی محل اوله حق عمل ایشلک و اول نظر رضاسنی

(Faint background text, likely bleed-through from the reverse side of the page)

بر کون شیخ عبد البکر یعنی

قدس الله سر العزیز مولانا علاء الدین
 انبیریم صور مشلر که سزین پیر کون سیزه بی حضور اولدوغی نرمانده
 نزدیدی دیدمکه بیور لر دیکم بن بر مرد فقیرم بنم یاغنه کلد و ککر و قند
 کند و کزی جمع اید و بخدادن آگاه اولور سز چو نکه طشره کیده کز فراموش
 ایلمی که آیرقا کلیم من کیز بیور دیلر که یاسیز شیخک بو کلامی مقابله کنده
 نزدیدی کز دیدمکه سکوت ایدر دک شیخ حضرت تری بیور دیلر که عجب
 سنت و فی حمت ایتمس سز مقابله ده دیمک کزک اید کون که ماخذ ایرانی
 شناسم ماترای شناسم یعنی بز خدای فهم ایدن من سز بر سنی بلور زنتهی
 صاحب الر شاعلیه الرحمه ایدر که بعضی اکابر دیمش لرد که پیر مرید اینم کنده
 کند وی کورر اتمارید پیرک اینم کنده کعد و کورر من سمرقند خواجه
 عبید الله حضرت تری بیور دیلر که اجناسنه خطا باین حال حیوانده ایکن
 سز خدایین اولیجی یا چن خدایین اولس کوز کر کدر **کاشنه** خفی بیور لیم
 که شیخ عبد البکر حضرت تری نیک ماخذ ایرانی شناسم بیور دیلر
 بو **چم** تابلر سز دیمک دکدر و معرفه الله تخفیف و کاعدم التفات
 دکدر بلکه شیخ حضرت تری نیک بو کوزدن مرادی مرید توجیه یولنی تعلیم
 و مقصد و اصل اولن طریق تفهیم لاجرم طالب پیره توجیه ده
 فنا بولنی کر کدر که اکا پیر یوز نده علم لدن فتح اولر و طالب اولر زمانده
 مطلوب و اصل اولور که مطلوبی یولندن طلب ایلمه شویلم که یولندن
 طلب ایتمه مجتهد طلب ایلمه مطلوب و اصل اولر من **مثلا** کعبیه کیمک استین
 جانب کعبیه کیمتیب بلکه کعبیه کیدرم دیو کعبه واقع اولدوغی
 جانبک خلافت کیمتیب او کشی کعبیه و اصل اولر بلکه کوزن کون کعبیه بغری
 ارتوق اولور ایتمدر ضای حق استین سز پیرین رضا مندن استمد کر کدر
 و حق بقا حضرت تری نیه وصلت استین پیر کوز کله کیر مک کر کدر حقیقت
 بیت الله اصل دل کو کلیدر کور من مسین که شیخ اولقا حضرت فر هر یرده
 حاضر و قولر نیکه احوال ظاهری و باطنه سینه ناظر ایکن و مناجات

خفی بیور لیم که مولانا علاء الدین حضرت تری نیه
 کند و پیرین نقل ایلد و کلر کلامی حاصل اولن اکی هلق
 بودر که اهل دل صحبتند طالبه حاصل اولن اکی هلق
 اول صحبتی فوت ایلد کدر بلکه پیرین طالبه سز دروشیک
 مرید کند و حال دکدر سز پیرین طالبه سز دروشیک
 ارادت و توجیهی جهتیه دروشیک سز حضور سز کیدر
 ایتمس اولر اجله ندر که دروشیک سز احوال اولر معانا نابود و ایدر
 و پیر معنوی دخی تقیه ایلمس لاله ایدر خدیجی دن دایما ظاهر
 اولور طالب اولر معنای کند و پیره تقیه اولر کون باری
 و باطنه و صورتی و معنوی پیره تقیه اولر کون باری
 هیچ اولر سز جمله توجیه اولر پیر مرید اولر کون باری
 اول توجیه در ایلمه بالکلیم منقطع اولر سز سز و صلند
 بطرف اولور و شهود و وجوه سز سز سز سز سز سز
 هر دم قالور لاجرم اینم روح سز سز سز سز سز
 طالب سز ایدر علی طریق ایتمکمله بلکه ایدر کون باری
 ایدن حالی پیره توجیه ایکن احوال ایدر اولر حالی تحصیل
 فرصت الی و پیرین طالب کند و کلید اولر حالی تحصیل
 فوت ایدر ایدر اولر سز و مترجمده جوتکه بنم یاغنه کله
 ایتمکله قادر اولور سز و سز کیند و ککر سز
 خدادن آگاه اولور سز و سز کیند و ککر سز
 فاموش ایلمی که ایروق اکلمر سز سز سز سز
 وجهی بودر که نتکم خواجه عبید الله الانصاری قدس
 الله سر العزیز حضرت تری انسا کامل صحبتی مدح صد
 بیور لر که عرفات همیشه بود ویدر مناسیح همیشه
 بنعد یعنی عرفان فوت ایدر تدار کینه قادر اولر
 اما اهل دل صحبتی فوت ایدر سز سز سز سز
 بیور لر دیکم صحبت سنت سز سز سز سز
 و یا خود ایکی کوزده بر بوطائفه ایلمه صحبت ایدر
 بوندرن آدابنی کما هو حقه رعایت ایتمک کون باری
 صورتی واقع اولور سز ایدر برو یا خود ایکی ایدر
 کند و نیک ظاهر و باطنه متعلق احوال عبات و اشیا
 ایلمه علی وجه امکان پیرین بیلدر سز کون باری
 محلدن پیرین مشغول اولور کون باری تا غیبت کلیمه واقع
 اولمیه

۱۸

۱۸

احادیث شریفه وارد اولمشد
 که کاتب عین کاتب شماله امیر و حامد
 وقتا که قیودن بدخیر صادر اوله کاتب عین
 آئی بلا توقیف رفت حسناة یازم کاتب عین
 اولسه کاتب شمال آئی یازم قیودن کاتب
 یازم بر قاج ساعت اندن صکره یازم
 ایلیه اگر تعبه ایتمسه اندن ایلیه یازم
 یتده یتدی ساعت توقیف ایلیه یازم
 صدق رسول الله صلی الله علیه و آله
 قدس الله سره دایما صوابی سفر لرون
 دی و آید روی که جمیع
 قوی و آید روی که جمیع
 وسیا خندان منع اید روی که جمیع
 بت کتک مفتاحی ارادت که ارادت صحیح اوله
 صبر ایملدر پس قحان که ارادت صحیح اوله
 بر کاتب مقدی مانی ظاهر اولو شیخ الاسلام
 ایملدی هر کیمسه که بوز مانده سفر لرون
 نماز نیک و عصمت خندان طهر و دو شر
 اولو مع الذین اتقوا و الذین هم خشیفون
 ترجمه نجات الانس

رشی بیور لر دیکه جنید بغدادی حضرت بلر ندن منقولدر که بیور
 لر ایش مرید صادق اولدر که یکر ییل مقدار ی زمانه کاتب
 شمالکه کاتب یتا ندر انک دفتر اعماله یازم جو نسنه بولمیه
 بو سوزک معناسی او دکدر که مرید معصوم اوله و بو قدر
 مدته هیچ اذن کناه صادر اولمیه بلکه بونک معناسی اولدر که
 کاتب الشمال کناهی یازمغه باشلردن اول انک تدارکنه مشغول
 اولوب وجوه دفعنده بریده آئی دفع ایلیه **رشی** بیور لر دیکه
 خواجه عبد الخالق عجد وای قدس الله سره العزیز حضرت لری بیور
 مشلدر که خلقدن ثقلی رفع ایتمک کرک بو ایسه میسر اولم
 الا کسب حلال ایتمک و خواجهان قدس الله ار و احکم طریقنده
 دست بکار و دل بیار قاعد مقرر در یعنی طالب حقه آلی
 کارده و کولکی یارده کرکدر **رشی** بیور لر دی که بر کیمسه بو
 طایفه نک صحبتنده داخل اوله کندوی غایت مفلس کو ستر مک کرکدر
 تا که بو طایفه نک رحم و شفقتنده مظهر اوله **رشی** بیور لر دی که
 خواجهان قدس الله ار و احکم طریقندک حاصل و نتیجه سی دایما حق
 جاننده توجه و اقبالدر بوجه اوزر که اول توجه و اقبالده اصلا
 کلفت و مشقت اولیه **رشی** بیور لر دیکه خواجهان طریق سی آسا
 صانور لر خواجه محمد پارسا قدس الله سره العزیز بو قدر کجالات
 صورتیه و معنویه صاجی ایکن ینه خواجهان علیهم الرضوان رسائلنی
 یانندن آیر مز لردی و ناگزیر و مهم اولدو غیچون دایما رساله
 قدسیه بله کو توروب مطالعه ایدر لردی **رشی** بیور لر دیکه چون
 بر کیمسه ارباب جمعیت صحبتنده اولوب و کولکن حوققا حضرت بلر یله
 پرکد و روبا قرار طومش اوله اکاذکر ایتمک احتیاج بو خدر زیر
 که ذکر دن غرض بو نسبتک حصولیدر ذکر اذن او تریدر که کولدر
 کز لو اولان محبت اشکار اوله **رشی** بیور لر دیکه چون

بر کیمسه نک

بر کیمسه نکه صحبتند کیفیت حاصل ایلیه سزا اول کیفیت حفظ ایتمه نکه
 طریق اولدر که اول کیمسه ایلیه بر وجهیله معامله اولنه که اندک کوکل
 نفرت ایلیه بو جهندن دیمشله در که شیخ کندوی مرید نظر نده
 محبوب کو ستر مک کرک زیر بو نسبتک ظهورینه کسب بو محبتک
 حصولیدر هرگاه طالبده که اهت حاصل اوله محبت نرائل اولور
 و محبت نرائل اولور و غی کی بو نسبت دخی ناپیدا اوله **و شیخه**
 بیور لردی که علی محبوب اید نمک کرک حضور و جمعیتی دکل زیر
 حضور و جمعیت مواهب قبیلند در تحت اختیارده دکل عزیز
 الوجود در و فقدا فی موجب کسلسدر و فتور در عمل بونک خلافیدر
 که بو مکانسب قبیلند در تحت اختیارده در و بو کامواظبت جمعیت
 و حضوری موجودر بالخاصیت شویله واقع اولمشدر که حضور
 و جمعیت فتور یول بولور **و شیخه** بر کون حضار مجلسدن بعضی
 طعن تشنیع یوزندن بیور دیلر که هرچن که بزم صحبت مزه سیره بر کیفیت
 حاصل اوله گیر و کلور سز و اگر کلفت و کسل ایر شور سه کلز سز بوقتی
 قویلا یدر که بر در و بیشک حضورنه محضا ذوق و حال ایچون کله بو
 مقوله محبت عارضیدر ذاتی دکلدر اندک منکره بو بیستی او قودیلر **بیت**
 شوکم شراب صفا ایجدی وصل یارندن کرکه که قاچیم هجرانکه غارندن
و شیخه بیور لردیکه هر کیمسه که بو طایفه دن بر یله صحبت ایلیه لایق اوله
 اولدر که جهدا ایدوب انک حقیقتندن خبر دار اوله و بو معنای بیورد
 قلزنده مکرم بواج بیستی او قودیلر **بیت** کی هریرده نالان اولمشم
 نیک و بدله چفت و یاران اولمشم هریری بلمش صنور لر حالی بلمدیلر ستر ما
 فی البالی ناله دن ستم دکل هرگز بعید لیک یو خدر کسده دید و شنید
و شیخه بر کون اهل صحبت تعلیمنده بیور دیلر که چوخ آجلق و چوخ اویقو
 سزلق دماغی مخرف و ضعیف ایلر و حقایق و دقایق ادر اکندن آلیقور
 بو جهندن در که بعضی اهل ریاضتک کشفنده غلظت واقع اولمشدر و سزول

بیدار لغت که انده فرج و سرور اوله اوله بیدار لغت چوخ ضرر الینزیر
انده اولن فرج و سرور بینه تقویتده او یقو غدا سین و پرو ب
و دماغی بوسیدن حفظ ایله **رشمه** بیورر لر دیکه کلامک بزجالی
وارد رهر کیمکه حق سبحانه و تعاضت لرک عنایت ایدر سه انک بجالی
اکا طاهر ایله بو اجد ندر که حق جل و علا انبیاء علیهم الصلا و السلام
کلام ایله کوندر دی جذب و تصرف ایله کوندر مر **رشمه** بیورر
لر دیکه دل کو کلام مر آتیدر و کول رو حک مر آتیدر و روح
حقیقت انسانیه نک مر آتیدر و حقیقت انسانیه حق تعالی
حضرت لر نیک مر آتیدر حقایق غیبیه غیب ذاتن بو قدر مسافا
بعیده قطع ایلیوب زبان و زبان لفظ صورتن کیوب قابلدن
حقیقت لرک قول اقلرینه ایر شوب **رشمه** بیورر لر دیکه سوزن
جمالی اولدر که مستمع مستعدن آله و سوزن جمال و یرمز مکر اولیا
الله تکلمی اولم اندن مکره بو ایاتی او قودیلر **نظم** اوج نشان
اولور و لیلر ده دیش اربان دل بری اولکم کور نک کو کلی اکامیل
اولور انک ایکنی نشانی بودر ریم هر فحش سوزن کلمه مستعمل
سوزینه قایل اولور هم او چنجیسی بودر ریم جمله اعضاسی انک شرع
ایله آداب ایله عارف و هم کامل اولور **رشمه** بیورر لر دیکه بر کیمسه بو
طریق داعیه سی اوله اوله انشاده اکا تا اهل خاطره سی شوش و یرسه کر کور که
چوق استغفار ایله اگر انکلمه دفع اولمز سه عورتلردن بعید یره وار
اگر انکلمه دخی دفع اولمز سه بر مدت صوم و تقلیل طعام مداومت ایلیه
که قوه شهوتیه سنه تسکین حاصل اوله و اگر انکلمه دخی اولمز سه مزارستانده
طول شوب موتادن عبرت آله و اولور دن همت طلب ایلیه و اگر انکلمه
دخی اولمز سه زنده اهل دل لر خدمت مننه واروب ارباب قلوبک باطننده
یاردم طلب ایله امیدر که اولیوی او زیندن دفع ایدر ب اظ
اول بار التنده قومیه لر **رشمه** بیورر لر دیکه اولنک انبیاء اولیا

مناسب در آنکله حق بقا حضرت تبارندن محبوب اولزلر و عوام
 ناسه دخی لایقدر که آنکله مرتبه حیوانیتی تکمیل ایلر لرا اما سؤل
 طایفه که بوا یکی فرقه بیننده در لر و تکمیل نفس آرزو ایدر لر آنلره
 اصلا مناسب دکلدر بر نفس حق بقا ایلد در و فی اشناقی ایتمک
 بیک او غلدن یکدر زیر که اول اشناقده هزار فایده و منفعت
 موجود در و بونده یعنی اولنمکن بیک فتنه و ضرر مشهود
 و موعود در **رشته** بیور لر دی که اگر علی وجه الفرض بنم بشیون
 ییل عمر اولسه و جمله سین استغفار صرف ایلسم هنوز بندن
 صادر اولن کنه هک قدر کین ایدم مزم و اول کنه اولنمکن در
 صاحب الرشیدان علیه الرحم ایدر که خواجه حضرت تبارندن نقل اولنان
 سوز لرده اگر بر کیمسین بو خاطر اولور سه که اولنمکن سنت
 محموده دن اولوب و بو معنایه قرآن ناطق و احادیث صحیحیه
 مؤکد ایکن بو وجه ایلد نفی ایتمک و اولکل ایدر بو خاطر نک
 جوابی اولدر که بونده نفعی علی سبیل الاطلافا دکلدر بلکه بعضی
 اشخاص کوره در که آنلرن شاننه لایق اولان ظاهر و باطن تجرید
 و خفی دکلدر که هر زمانه حکمی الهییه مقتضاسی شول نسیم که طا
 بیلرن حالنه موافق و مریدلرن اتمام کارینه مطابق قدر و آثار
 علوم خاصه محمدیه اولان اولیاء اهل ارشاد دیندن صادر
 و وارد اولور چونکه بوزمانه طریق مبتدیلرن حالنه مناسب
 اولن تجرد و فراغت ایدر لاجرم خواجه حضرت تبارندن طیب الطی
 جامع حکم مشاهیر ایدر اول اولجلدن تجردن اولوتی بیان و
 تأهلدن فراغت رحمانیتی اظهار و اعلان بیور و یلر **رشته**
 بیور لر دیکه هر کیم کامل و مکملدن بر عمل اول عمل مداومت
 و مواظبت ایلسه اول طالبی مقامان عالییه ایرشدر مکه سبب اولور
رشته بیور لر دی که چونکه نفوس کونیته رنگی قوه مدد که مراندن

سلنوب پاك اوله انك محاذی و مقابله ایدن غیرک نسنده اولمز **رشد**
 بیور لر دی که اخلاق ردیه نک دفعنه مشغول اولوق مشکدر یا احوال
 باطنی دن برحالت اله کتور مک کر کدر یا خود منتظر اولوق کدر بر
 حالت ظهور ایلیمه که آتی بالکلیه جمله سندن خلاص ایلیم **رشد** بیور لر دیک
 بزم یار اغمز لایم اولان اولدر که ایکی امر دن برقی اختیار ایلیم لری یا وجه حلالدن
 بر نسنده قبول ایدوب انکله نر اعنه مشغول اولور و آتای اشتغالده غفلت
 دو شمدن صاقنه لر خوانود و خواجگان قدس الله ارواحهم طریق سوزی و زرع
 و یا خود تسلیم کئی اولوب اولوق فکر نده اولیمه لر وسی بلیغ ایدوب کند و امر
 دانتی پیرنک مراد اتده کم ایدلر تا که فنا فی الله سعادتینده مشرف اولدر اندن
 صکره بوییتی او قودیلر **رشد** نه کلمه یار دن ایت کز اما جانان کز سرور کز
 مام کز زهر و کز کلوا **رشد** بیور لر دیک شیخ ابوطالب الکی علیه
 الرحم بیور مشلد ر که جهدا ایدم که سنک حق تعالی حاضر تلم نزن غیر
 هیچ مراد ن قالیم چونکه بو مراد حاصل اوله ایشک تمام اولور اگر
 احوال و مواجید و کرامات ظاهر اولمز سه غم دکدر **رشد** بیور
 لر دیک مولانا نظام الدین خاموش علیه الرحم دیر لر دیک شریعت و
 طریقت و حقیقتی هر نسنده بیان ایتک قابلدر **مثلا** یلان سولیک
 که انک حقیقده نهی وارد اولمشدر اگر بر کیمسه استقامت طریقی اولور
 سعی و مجاهده ایدوب آتی نر بانندن کیدر سه بر وجهیله که اختیار
 ایدلر دندن صادر اولمز بو شریعتدر لکن بو مرتبه حاصل اولور دن
 صکره ینه قابلدر که انک باطننده یلان سولیک داعیه سی باقی اوله
 و اگر سعی و مجاهده ایدوب باطنندن اول یلان سولیک داعیه سی
 دخی کیدر جک اولور سه بو طریقتدر و اگر شویله اولمه که نه اختیار
 ایلد و نه اختیار سنز کو کلندن و نه لسانندن یلان سولیک کلمسه
 اول حقیقتدر خواج حضرت لری مولانا حاضر تلم نیک بو سوز فی غایت
 چوخ نقل ایدوب استفسان ایدر لر دی **من فواید انفا س مولانا**

[Handwritten marginal notes in smaller script, likely a commentary or continuation of the main text. The text is dense and difficult to transcribe accurately due to its cursive style and overlapping nature.]

سعدالدین کاشغری قدس الله سره **خفی** بیورطیه مولانا نازک اکابر
 اصحابند بری کلمات قدسیه لرین جمع اید و با بر رساله ایتمشد
 که اول مجموعہ دن بو بر قاج تحفه ذکر اول نور **رشحہ** بیورر
 لردی که هر کاری که فرض ایتسک حق سبحانه و تعالی یہ مشغول
 اولوق اندن آسان رکیر زیر موجود اندن هر نسنه که بولوق
 ایستہ سئلر اولوق ای طلب ایدر لر اندن صلکم بولور لر حق جل
 و علای اول بولور لر صلکم طلب ایدر لر اگر بولطیه لردی چیون
 میل ایدر لردی **مضرع** تا کور میخه سن جمال عشقک سنکه بولور
 کمال مولانا حضرتینیک بیورر دقلری سوزن معناسی اولدر که
 اول حق سبحانه و تعالی ک باطنده ارادت صفتیلہ ظهور ایلر
 که اکاجتی ارادی دیر لر قول اول تجلیتک وجد اندن صلکم
 مرید طالب حق اولور لاجرم بو صورتده بولوق طلبدن مقدم
 اولور و اول مصرعک **مضرع** نانی بودر که **ع** سمع قبولیلہ
 ایشت کردیلرسن وصف حال **رشحہ** بیورر لر که برکسنه
 که برینی سوه استر که جمله عالم آتی سوه لر اگر چه غیرت محبت
 آتی اقتضا ایلر که محبوبنی کز لوطونه لکن غایت مجتهدن اکا
 سعی ایلر که هیچ بر فرد محبوبنه منکر اولمیه بلمز که نه حیلہ ونه
 تدبیر ایلیمه که جمله عالم اکا معتقد و طالب اولدر اول اجدندر
 که محبوبنده اولان کمالات و اوصافدن هر نه وجهیلہ خبر
 ویرمک قابل ایسه اول وجه ایلہ خبر ویرر که بوبهانه ایلہ جمله
 خلق اکا مایل و منجذب اولر لر **رشحہ** بیورر لردیکه هر نه
 زمانده که سنک تنده بر قلبن بر حال سببیده متغیر و متاثر

اوله اول قل جعفر ن اردنجه كيمتك كرك يعنى تاثير و كيفيتي هر نقدر
 آردنخي اولورده خورگور ميوب اول سر رشته الدن صالى و پير ميوب
 صنايع ايتيمك كرك **رشحه** بيور زردى كه خواجه محمد پارسا قدس
 سر بيور مشلدركه قول ايله حوق جل و علا ايننده حجاب همين
 صور كونيته كوكلره منتقش اولمقدر و بوانتقش پريشان
 صحتلر كيبيله در وكوناكون الوان و اشكال سير ايتيمك زياده
 اولور و كوكلره پير ايلر محنت و مشقت تمام ايله انى نفي ايتيمك
 كرك بردنخي كتب مطالعه سي و رسمى سوزلر و در لودر لوكلر
 ديوب ايتيمك اول نفوسى آرتور و صور جميله مشاهدن سي
 و طرب انگير نغمات و سازلر و كولمك اول نفوسى موجه و حركته
 كتورر بونلر حوق تعادن بعد و غفلى موجبلر در طالبه
 بونلر نفي ايتيمك و اجدر پس لازمدر كه خيالى آرتورن نسنه
 لردن برر طريقه اجتناب ايليوب در صافا ايله حوق تعاجلنه
 توجه ايله عادت الهيه بونك او زرينه جارى اولمشدر كه محنت
 و مشقت سينر و لذات و شهوات حستى ترك ايتيمك كرن بو معنى
 آل و يرمز مؤمن بر راحت كه استراختره در ايكي اوج كونلك
 بو سراي فائيده رنج جكدن ايروق ابدى راحت اولدن
 بو عالمك عالمى آخرت ايله مناسبى بو قدر كويپا بربى نهايه
 بتر بيا بانه دو شمش خشناس دانه سيدر **رشحه** بهار زمانى
 ايش مولانا سعد الدين كاشغرى قدس سره اصحابلر ندره بربى
 بعضى رساله يازر لر ايش ديده مشك كه كتابى عام ايندو كى
 سيره كيده بواشناده مولانا حضرتلر نيك حضورينه و ارش
 انلر بور باعى احو مشلر كه **رباع** بايار كلزار شدم رفقكزى

بركل

بر کل نظری فکندم از فی خبری دلدار بطعنه گفت شرمت باد
 رخسار من اینجا و بودر کل کنگر **توجه** یولمز او غردی یار
 ایله کلزاره غفلتله نظر ایتد و کله دیدیکه یار بومیدر
 شرط محبت نینه شرم اینز سن **بن** دور رسن کله باقوندن
 ای عاشق نزار **ان** دن صکره بیور مشکره که اگر سیره کیدوب
 سیردن حفاظینه جک اولور سن حق جل و علا دن غافل
 اگر حفاظ اینز سن نیچون کیدرسن **و رساله** یا نرسن اگر عمل ایتد
 استرسکه بوسوزیتیر که خدایه مشغول اول و اگر عمل ایتد
 استرسکه یا نه ایچون یا نرسن **و نینه** بیور مشکره یکدی و
 هزار آسانی یعنی بر یوقا بندک آسانلق بوسوز جوقا بیره
 راجع اولور حقدن غیر بسینه که یوقا دیدن قورتلدن **و شرح**
 بیور مشکره مولانا نظام الدین علیه الرحمه دیر لردی که سکوت
 کلامدن انفعدر زبیرا هر سوزدن حدیث نفس حاصل اولور
 و فیض الهی هر کیز منقطع دکلد رکن آتی قبوله مانع اولان
 حدیث نفیسنده اولیاء الله محبتند **کسی** کو کلنی حدیث نفسدن
 حفظ ایتد کرک زبیرا بونلرن بر قول اقلری وارد رکن اول
 حدیث ایتد لر اولرن صفاء و قتلر نینه کدر و بیرمه باعث
 اولور بر کسسه که کتاب مطالعه سنه مشغول اوله اگر خار جردن
 بر کیمسنه سوز سولیسه اندک وقتنه تشویش ویرر بلکه کاغذ او
 زینم بر بسندک قونسه تشویش حاصل اولور بر طایفه که جناب حقه
 دایما متوجه اوله لر البته حدیث نفس اندره تشویش ویرر قوز
 که مشغول اولدیز بر کسندک یا ننده اغلر اوغلا نچو اول اول
 کیمینه وقتنه تشویش ویرر دیر که اوغلا نچو اغزنه هم ویرر تاکه **اعلیه**

بیان سکوت
 واللام

طالبه دخی لازم اولن اولدر که ذکر همه سنی کوکل اغزی نه ویره
 تا که کوکل دخی شیر معنوی اتمکده ذکر اتمکده باشلیوب خیالاً
 و حدیث النفسندن خلاص اوله بر بولک طائفه دخی وارد در که
 ذکر اتمکده دخی انلره کور حدیث النفسندن **رشته** بر کون
 اصحابه خطاب ایدوب بیور مشکر که ای یاران بلکونز که حق
 سبجا و تقا بو عظمت و اولولغیده سیزه غایت قریبدر و
 بو اعتقاد او نزره اولکونز اگر بو معنی ایدی سیزه معلوم
 اولمز ایسه لکن لازم اولان اولدر که دأثما سیزه تنهاده و
 آشکارده بو ادبی کونزده سیزه و او کونزده تنها اولدو غکنز
 نه مانده دخی ای اعلونز او نر اتمیه سیزه و خلاص وارد و غکنز
 نه مانده سیزه منزه باشکونز اشاعه صالوب کونز کونز یوموب
 او تور سیزه و ظاهرده و باطنده و کزلوده و آشکارده حق
 سبجا و تقا ایدل طوع و نطق او نر رینه اوله سیزه که بو ادبی حفظه
 قیلا کوسر سیزه بو معنی بذر جمله سیزه معلوم اولور و کر کدر که
 همیشه کند و کز عی ظاهر و باطن او ایدله آراسته ایدله سیزه
 ظاهر ادبی اولدر که او امر و نواهی شرعه امثال کونز کونز
 و دایما ابدست ایدله و استغفار ایدله و آن سو یلمک ایدله و جمیع
 افورده احتیاط ایدله اوله سیزه و آثار سلفی تتبع ایدله سیزه
 و باطن ادبی خود غایت کوجدر باطن ادبیرینک اهل حق بودر که
 خطور اغیار دن کوکلی حفظ اتمکدر خاطر اولان نشند
 کرک خیر اولسون کرک شر نر ایا یکی دخی برابر در حق
 سبحانه و تقالی حجاب اولمقد **رشته** بیور لر دیکه حق سبجا
 و تقا کند و پیغبرینه صلوات الله علیه و کم مراقبه طریقی تعلیم ایتشدن

شول بیره که بیور مشدر و ماتکون فی شان و ماتتوا منه من
قرآن و لا تعملون من عمل الالکنا علیکم شهودا الذ تغیبون فیه
 اصل مسئله بود که حق جل و علا بیور مشدر و حضرت رسالت
 صل الله علیه و سلم تعلیم ایلمشدر خلاصه کار بود که حق سبحا
 و تعالی به مشغول اولم بشز و حوقعا قولن جمله دن اقر بدرا و
 قریبدر دیکدن بیده اقر بدرا زیر اقر ب حالی عبارت صغیر
 وقتا کیم قریب عبارت کتور کس بعد اولور قریب اولد کلد
 اکیا خین اولدم دیس تا که انی عبارت کتور مک قابل اولم قریب
 اولدر که انده سن ایته سن سن و سندن غیر سنی دخی ایته سن
 و هیچ بلیمه سن که قنده ایدک و قندن کلدن مطلقا انی عبارت
 کتور مک قادر اولیمه سن **بر کیمسه** بر اولویه خبر کتور دی که فلا
 شیخ قریب دن سوز سولیر اول اولوا کادیدی که اول شیخه
 وارد و عن زمانده دیس که اول بیره که بر اولوز قریب بعد
 بعددر قریب سنک یوقلغندن عبارت در انده عبارت قنده
صغیریت قریب فی بالا و پستی رفتن است **قریب** حق اولوز قریب
 رستن است **ترجمه** ای برادر بلمش اولکم قریب حق زیر و بالا
 سفر قلمو دکل **قریب** حق وار لقدن ایتمکدر کدر مال منصبدن
 دکل **رشد** بیور لردی که هر نفسده بر کنج کیم واقف اولوق کر کدر
 حوقعا حاضر و ناظر در کر کدر که حق سبحا و تعالی دن اوتان لر
 و اندن غفلت ایلمیه لر حوقعا تشیع و تویخ ایلمشدر که بیور **آیه**
و ما جعل الله لرجل من قلبین فی جوفه بر آدمک در و ننده ایکی
 قلب یوقدر که برینی دنیا یه مشغول ایلمیه و برینی دخی حوقعا یه
 مشغول ایلمیه زیرا آدمک در و ننده کو کل بر در اگر دنیا یه مشغول
 ایلمسه حضرت حق دن فی نصیب قالور و اگر حوقعا یه متوجه قلمور
 انک کو کلندن حوقعا طرفه بر پنجه اچلور اول پنجه دن آفتاب

فیض الهی بیدر مغف با شکر آفتاب که طلوع ایلیم مشرق دن مغرب دن دک
هر ذره که وارد در آنک نور ندرن بهم دار اولور و آنک نوری
جمله سنا شرف ایلر و پنجره سز بولنان خانه لر آنک نور ندرن
نی نصیب و محروم قالور پس اگر کوکل غافل اولیوب حاضر اولور
اولور سه آنک حاضر اولور سی پنجره مثابه سنده اولور اول
راه کز ندرن نور فیض وجود البتة اکابر شوره و اگر غافل ایسه
اول نور اکا او غرابوب کچر **سیت** دوست بهر لحظه در تو نظر
میکند چون تو از غافل از تو کز میکند **ترجمه** یار هر دم
سکا نظر ایلر سنی غافل کوروب کز ایلر **شحه** بیور لر ایش
که طاعت موجب وصول جنتدر و طاعتده ادب قرب حقه سبیدر
مشایخک کاملری شویله تحقیق ایشدر در که طالبه ابتدا آسکو کنده
کر کدر که باطنی تصفیه و ترکیب مشغول ایلیوب تا که دوام مراقبه
ال ویر و الّا اعمال صالحه دن هر نه ایشدر سه آب در خای زیاد
میکند یعنی اسکی مرضن دخی زیاد ایدر دیکدر بو کلامی
خراسانیلر نیک بر شینک تدت سنده استعمال ایدر لر و خای
دیوشول چقوره دیر لر که آنده یغور دن و غیریدن صوابیر کیلوب
متعفن اولش اوله **مضرع** هر چه کیر و علتی علت شود یعنی
علتوا اولان هر نه استعمال ایدر سه علتس آرتورر جو لجه
شاگردن کم اوله مو کر کدر یعنی درویشکک جو لجه لغدن
آسان اوله جو دکدر جو لجه شاگردی بر مدت کر کدر که ایپکک
باغلق او کر نه یاغیری ایشدری او کر غلک هنوز قانده در طالب
کر کدر که تمام مرتبه جد و جهد ایدر سعی ایلیم تا که نفی خواطره استاد
اوله و بیلکه که نه کونه نفی ایلمک کرک ابتداره نفی خواطر دن غیری
نسین مشغول اوله مو کر کدر آنلر که رساله مطالعه ایلر توجید
و حقیقت سوز لرینی رسائیدن اخذ ایدر لر بو مقول عرفانک

آنله

آنکه هیچ نفی یوقدر بنویسد بیکار بقدر حق سبحان و تعالی کی دیکر
 واید جگر دیکر وایشده جگر دکلدر بر کسسه که بغداده پادشاه
 حضورنده اول و دایما اکا حضور پادشاهده اولق قابل و ممکن
 اوله اول کیمسه عجب جاهل و فی عقلمدر اگر پادشاه شامه بر مکتوب
 کوندروب غایبدر او مکتوبدن حظ الور لردیو اختیار یله پادشاه
 حضورندن دور اولوب اول مکتوبی او قومقدن او تری بغداد
 دتن شامه کله **رشحه** بیور لر ایشکه هر کیم بر یرده در هر
 یرده در و هر کیم هر یرده در بر یرده دکلدر **کاشف** خفی نیویلم
 که مولانا حضر تری تک بوسوزی اجمالاً اهل وحدتک مذهبینک
 بیانیدر دیکر استر لکر جمیع مظاهرده جلوه کر اولان بر حقیقت
 لکن اسماء الهیه تک مقتضیاتق و قوایل ممکناتک اختلافاتی واسطه
 در لودر لوظهور ایشده ظهوراتک اختلافات و تعددندن حقیقتک
 تعددی لایزم کلز نته کم شخص واحد مرایای متعددده غایبان
 اولسه مراتک قابلیتنه کور هر مرتاده بر در لوظهور ایدر
 و شخص مزبور ک مظاهر اعتبار یله در لودر لوظهور ایتدکنده
 حقیقت شخص متعدد اولق لایزم کلز خواجه حضر تری بومعنا
 بیانابور مشکر که هر که بر یرده در هر یرده در یعنی هر یرده ظهور
 ایدن بر حقیقتدر و هر که هر یرده در **کاشف** یعنی هر یرده ظهور
 ایدن اول حقیقت واحددر که زمان و مکاندن منزهدر اکا هر یرده
 دیکر صادق دکلدر **بیت** وجود اندر کمال خویش ساریست تعینها
 امور اعتباریست **انتهی رشحه** بیور لر ایشکه بر هیز بکدر دوا
 استعماالندن هر کیمسه که چوق ییه اند چوق خسته لقلر ظاهر اولور
 اول خسته لقلری دفع ایتکردن او تری دوا ایر که صحت بولم چونکه
 صحت بولورینه چوق بیکم باشلر خسته اولورینه دوا ایر صحت
 بولور بومنوال اوزر بر قاج دفعو استعماالندن صکر عاقبت

حقدن غیرکایه مشغول اوله لراکر کوعه و اسلر استمزلر که
 رکوعدن باش قالدوره لروا کر سجدیه وارسلر کند لکه یعنی
 استمزلر که باشلرک سجده دن قالدوره لربوطایغه جمله
 الطغدر زیر بونلرده اول تحمل یوقدر که برکوز یوموب
 آنچه حقدن غیریه مشغول اوله لرا بنیا علیهم الصلا والسلام
 بونلرک حالده رشک ایدر لر رشکلرک اول جهندن
 دکلدیر که بونلرک در جاتی درجات انیادن هم زیاده
 اوله لکن بونلرک حال جهندن بر شرفلرک وارد که
 حق سبحانک قریبند در لر و حق تعالی خلقک کوزندن
 کز لشد علی الذوام بونلرک کند ویه مشغول ایلمشدر
مثلا پادشاه جمیع امور مالیکی کند و مقر بلرندن برینه
 تفویض ایلر اول دخی پادشاه امر یله مالیکده تصرف ایلر
 و بر قوی دخی ابر بقدر پادشاهک ابرست صوبینی احضار
 ایدر دایم پادشاهک حضورنده در البته اول مقرب
 که متصرفدر مالیک پادشاهیده پادشاه قائنده مقرب
 و کزیده در وانک مرتبه سی و درجه سی عالی رکدر ابر یوقدارد
 انک اگر قابیلیتی زیاده اولیا ایدر مالیکده متصرف اولمزدی
 لکن ابر یوق دارده بوشرف وارد که دایم پادشاهک قریبند
 وانک خاصه خدمتین ایلر اندن غیریه مشغول دکلدیر یوسم
 اول قنده که مالیکده متصرف اولان و قنده مالیکده متصرف
 اولیا انک و مالیکده متصرف اوله انک دخی ابر یوق داره رشکی
 دایما پادشاه خدمتی و قرنی و پادشاهدن غیریه عدم اشتغالی
 جهلندندر **رشم** بو بیتک معنا سنده که حضرت مولود روی
 قدوسم بیور مشلردر که **بیت** او دیده عجایبها بنکر عجب
 اینست این معشوق بر عاشقونی وی نه باوی فی ترجمه

ای دیده عجایب کور بوندن عجب اولمزیم **معشوق** اید بر عاشق
 وصلتده ایکن هر آن نه آنسین اوله بر دم نه آکا اوله **محررم**
 هم واصل وهم **مجهور** هم شاد اوله هم کریان **بیور** مشلدر که
 اگر بر کیمسه اوج بیک سنه پر و از ایلیم یینه نی وی نه باوی
 فی معنا سنه واقفا اولمز یا حق تعالینک قرینک نیجه ادراک
 اید بیلور لکن طالب که سعی ایلیم وجد اید مشغول اوله
 حق تعالی اکا اولقدر ادراک و یقین احسا ایدر که حق تعالی
 آنسینر دکل اید و کن بیلور نهایت کند و غفلت اید و با او **نقش** امیش
 و اهل الله بر یقین حاصل اولور که هیچ بر طریقه حق سبحان
 و تعالینک وار لغنده و ذکر اولنان وجه اوله اید و کنه **شبهه**
 و تردی فالمنزته کیم هیچ کیمسه نک وار لغنده **شبهه** سی یوقدر
 هر نه قدر ارقاسنه قفتاندر کیوب و کوز لرین دخی یومسنه
 یینه کند و وجود فی ایتور مز و اونودمز و وار لغنده **شبهه**
 اید مز **شبهه** بیور لر دیکه چونکه ذکر لباس حرف و صوت
 و عرزی و فارسی اولمقدن مجرد اوله و جمیع جهاندن عاری
 اوله اوله از مانده شجره مقامه ایرشور و طالب هرز مانده
 اندک یمیش یمکه قادر اولور قوله تعالی اَظْهَرُ كُلِّ حَیْثٍ
بِأَرْبَابِهَا ذُكِّرَتْ بِرَجْبَةِ در که معرفت شجره سی اندک بِأَرْبَابِهَا
وَمَثَلِ كَلِمَةٍ طَيِّبَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ شجره نیجه حبه دن باش
 حقر سه حرف و صوت و عرزی و فارسی و شکل و لون
 و کیف و کم لباسندک و جمیع جهاندن مجرد اولان تو حید
 صرف دخی بو کلمه نک مضمونندک ظاهر اولور و الله اعلم
رباعی کلا ای طالب کسیره سکا تعلم ایدیم آتی که بن او کترند و کم
 کسیره مانند بها اولمز و اروب کنج فراغنده قناعت اختیار اید
 قناعتدک اری عالمده هر کیز کیمیا اولمز **انتهی** کلامه

قدس الله سر العزیز و نفعنا بانفاسه الظاهرة
 الزکیة و المسلمین اجمعین آمین

من فراید

معنی بدی شیطان صوری ایلیمده
 بعد کا هر خاطر بامر حقانی القا ایدر که شیطان صحیح

۱۰۰
 ۲۵۶

من فواید انفاس مولانا عبد الغفور قدس سره **رشی** خواطر شیطانی
 و نفسانی خصوصاً بیور بر لرایدیکه حضرت شیخ محی الدین اکبر
 قدس سره فتوحاتده بیور مشلدر که شیطان **معنایی**
 ایکی در برک شیطان صوری ایدر و بری دخی شیطان معنویکه
 کفیندر انده تصرف ایلیمه باطله دن ایلیم و گاه گاه
 شیطان معنوی ایشرا ایشلر که آنی شیطان صوری ایتیمکه قادیر
 اولمز **مثلاً** شیطان صوری آدمک کو کلنه سنت حسنه القا
 ایلر بو خود حد ذاتنده امور حقه دندر زیر احدیث شریفده
 واقع اولمشدر که هر کیمکه سنت حسنه پیدا ایلیم قیامته دک انکله
 هر کیمکه عمل ایدر سه واضعنه دخی اول تو ایدر حصه حاصل اولور
پس شیطان معنوی بونده تصرف ایلیمه اکا بو معنای القا ایدر که
 بر مستحسن شیده پیغمبر صلی الله علیه وسلم حضرت تلمینک نامنه احادیث
 کاذبه وضع ایلر انک آدنی سنت حسنه قور تاک خلق انکله عمل ایتیمکه
 کند ویه ثواب حاصل اولم لکن پیغمبر صلی الله علیه وسلم حضرت تلمینه
 یلان نسنه اسناد ایدر لکن بیری نارد دیو وارد اولان حدیث
 شریفدن غافل اولور **مثال دیگر** بنه حضرت شیخ اکبر قدس سره
 بیور مشلدر که شیطان صوری مثلاً بلند آواز ایلر قرأت قرآن
 ایتیمکی خاطر القا ایلر بو بر امر حقانیدر و شیطان معنوی خلقه
 استماع ایدر و اکا تالی قرآن دیمک معنایی ملاحظه ایتد وروب
 اول عملی ریا و سمعه ایلر باطل ایلر بونک کی امور چوقدر **رشی** بیور
 لردیکه خواج بهاء الدین نقشبند قدس سره **الکاسب جیب الله**
 معناسنده دیمشدر که مراد کسب رضاد بر بوسوز که معنایی
 اولدر که بنده شو معنای کسب ایلیمه که حوسبته او تعاضد حضرت تلمینک
 ایلر سه اندن راضی اولم و بو معنایک حصول حقیقه شولر مانده
 میسر اولور که بنده فنای حقیقی ایلیم متحقق اولدور دن صکره اولور

رشته بیور لر دیکه عوام حق سبنا و تعا حضرت تیری خلق ایله اکیوب
 بلور لر و خواص خلقی حق جل و علا حضرت تیری ایله بلور لر زیر اول
 طرفین خواص بر قابو اچمشد و انزه مشاهده ایله بر نسنه معلوم
 اولمشد که جمله خلقک رجوعی و باز کشتی اول قابو یه اید و کین
 کور مشلد در و بنمشلد در **کاشفه** خفی بیور طیم که عوام مؤثرک
 وجودنه اثر ایله استدلال اید کلری کی خواص اثرک وجودنه مؤثر
 ایله استدلال اید ر عوام کند و وجودنی بلمکده نیجه مضطر ایسه
 خواص دخی حق جل و علا حضرت تیرینک و ازلغنی و بز لکنی بلمکده
 مضطر در بلکه عوام تشکیک مشکک ایله وجودنه شکده دوشسته
 اولور و خواصک حق سبنا و تعا حضرت تم اقرار ک شکی قبول ایتمز
 زیر و جدانیدر نتمک حضرت صدیق اکبر رضی الله تعالی عنیه بیور
ما رأیت شیئاً الا و رأیت الله قبله و شیخ الوان شیرازی
 کلشن راز ترجمه کنده بومعنا ی تحقیقه بیور لر که **نظم**
 بو خلقک و ازلغنی بکزر سرایم کم آقی تشنه دل بکزد رایه بو عالم
 مستقل قائم دکلدرا وجودی کند و دن دایم دکلدرا بونی
 تشبیه ایتمشد خرد مند که بو عالم در رعنا یه مانند جفا خور
 قوری براد و ساندرا بونک و اریغی وارد یک یلاندر **عدم**
 موجود اولمز هیچ دمه وجودی خود مقرر در عمرده **حقک**
 هر کیز وجودی نرایل اولمز بو کایمانلو کو کل قایل اولمز وجودی کور نور
 و ازلو یوز نده منزهدر چنانی خلق اوز نزن **رشته** بر کون بو حدیث
 شریفی او قودیلر کم کشینک افضل ایمان ایان حضرت تیری هر یرده
 کند و ایله بله اید و کن بلمکده **افضل ایمان المرء ان یعلم ان الله مع**
حیث کان دید لر ادر اکی اولان بو تعلیم کایدر **قطعه** قنده اولسک
 سنکله در دلدرا **آنی** بیانده استمه یوری وار یار هر دم سنکله در
 چونکم یوری وار کند و کند کا اول یار **رشته** بر کون خواجه ابو الوفا
 خوارزمی علیه الرحم برر با عسنا او قودیلر **رباعی** چون بعض ظهوران

حق آمد باطل پس منکر باطل نشود جز جاهل در کل وجود هر که جز حق نیست
 باشد از حقیقه الحقایق غافل **ترجمه** چون بعضی ظهورات حق اولی باطل
 پس منکر باطل اولی الا جاهل مجموع وجود ایچره شوکیم غیر کور و یور
 و شبه حقیقتند اولی در غافل و بیور لرردیکه قرق یلدیر که یور باعینکه
 مضمونه ایمان کور مشتم بر یکجه آوان جوانیده بر فساد ایمیله آودن
 دشره چقدم و قریم مزده غایت شریر و بد نفس بر عسکس و ار ایدیکه شرار
 نفس ایله مثلی یوغیندی جمله قریم خلقی اندن خوف ایدر لرردی کور دم دون
 یار و سزده بریرده طور رانی کور دوکم کبی خوف ایدوب فساد ترک ایلدم
 اولن ماندن بر و بلدم که یرا مزدی بوکار خانه ده ایوکارده ایش و ابو
 مدین حضر بلری قدس سره بوسوز لری تحقیق یوزن زن بیور مشلد **ترجمه**
 لانتکر الباطل فی طور فانه بعضی ظهوراته و اعطه منکه بمقداره حتی توفی
 حق اثباته فالحق قد یظهر فی صوره ینکرها الجاهل فی ذاته **ترجمه** کند و طور نده
 صاق باطله انکار ایتمه اولدی بعضی ظهورات اهدیر بل باطلکه قدری
 قدر حقنی و یر ترک ایتمه سعی ایدوب حق ادا ایت یورک اوله غافل گاه
 بر صورت ایلد ظاهر اولور حق که اگا جاهل انکار اید یور کن هیاقی ایتمه اولد
ترجمه بیور لرردیکه اگر اغزو و کاهلوا و یرن ایلد بوینک کونک سیده اورانک
 مابیننی فرق ایلر سک اول سنکه توحیدده نقصانند ندر **ترجمه** بیور لرردیکه
 بر کون مولانا نور الدین جامی قدس سره دن صوردم که دعوات ما نوزده
 وارد او طشد لکم **اللهم** اشغلتنا بک عن سواک یعنی ای بنم اللهم بی سنکله
 مشغول ایلد غیر ندن چونکه غیر و سوا یوقدر پس بودعانک معناسی
 ندر بیور و یلر که کاف خطاب نفس ذاته اشارتدر بزی ذات ایلد مشغول
 ایلد ذانک غیر ندن که اول صفات و افعالدر دیکدر انتهمی **ترجمه**

فمنها من جازها عن غيره من الامة والاعراب في مثل الليل كسر الهمزة والياء
والالف والواو والياء في مثل قوله تعالى فليظن فنقول

وقفت وقفا صحيا ابتغاء وجه الله تعالى وطلباً لمرضاة
بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد خاتم الانبياء وسيد
المرسلين واله وصحبا جميعين **اما بعد** فيقول احقر عبد الله علي بن حسام
الدين الشهير بالمتقي هذه حكم عرفانية في معان ارشادية وامارات قرآنية
كل حكمة منها مؤيدة بآية او بعضها بين الالوية والحكمة مناسبة لا تخفى على
المتأمل لكن لا يدرك لذة ذلك على وجه الكمال الا حافظ الايات ومن له
المقام بتفسيرها وحفظ من علوم الاشارات فاني اذكر بعض الالوية واترك ما بعد
اعتمادا على حفظ الطالب وجعلت على بعض الحكم حرف **ق** اشارة الى ان فيه
اقتباسا صافا والبواقي فيها نوع استدلال على المعنى التفسيري فليظن فنقول
وبالله التوفيق **الحكمة فضل عظيم تكشف غمّة وعسيرا** • ومن يؤتى الحكمة
فقد اوتى خيرا كثيرا **فصل في التوبة** لا تجب من سيئات تائب بدلت
بها الحسنات بلا عتاب • يجوز الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب •
المستقيمون بعد التوبة على المبرأ والطاعا • فاولئك يبذل الله سيئاتهم حسنات
لا يتمكن احد من ترك المحذور ان لم يلق امان ربه • ولقد همت به وهم بها
لولا ان راي برهان ربه • لولا اثبتت الله كادت النفوس تترك الى السوي
وتتخذ خليلا • ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا •
من لم يدركه من الله توفيق التوبة فهو ابداهموم • لولا ان تداركه نعمة
من ربه لنبذ بالعراد وهو مذموم • لا تترك التوبة مخافة الذنب مرة اخرى

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد خاتم الانبياء وسيد المرسلين واله وصحبا جميعين
الدين الشهير بالمتقي هذه حكم عرفانية في معان ارشادية وامارات قرآنية كل حكمة منها مؤيدة بآية او بعضها بين الالوية والحكمة مناسبة لا تخفى على المتأمل لكن لا يدرك لذة ذلك على وجه الكمال الا حافظ الايات ومن له المقام بتفسيرها وحفظ من علوم الاشارات فاني اذكر بعض الالوية واترك ما بعد اعتمادا على حفظ الطالب وجعلت على بعض الحكم حرف ق اشارة الى ان فيه اقتباسا صافا والبواقي فيها نوع استدلال على المعنى التفسيري فليظن فنقول وبالله التوفيق الحكمة فضل عظيم تكشف غمّة وعسيرا • ومن يؤتى الحكمة فقد اوتى خيرا كثيرا فصل في التوبة لا تجب من سيئات تائب بدلت بها الحسنات بلا عتاب • يجوز الله ما يشاء ويثبت وعنده ام الكتاب • المستقيمون بعد التوبة على المبرأ والطاعا • فاولئك يبذل الله سيئاتهم حسنات لا يتمكن احد من ترك المحذور ان لم يلق امان ربه • ولقد همت به وهم بها لولا ان راي برهان ربه • لولا اثبتت الله كادت النفوس تترك الى السوي وتتخذ خليلا • ولولا ان ثبتناك لقد كدت تركن اليهم شيئا قليلا • من لم يدركه من الله توفيق التوبة فهو ابداهموم • لولا ان تداركه نعمة من ربه لنبذ بالعراد وهو مذموم • لا تترك التوبة مخافة الذنب مرة اخرى

لا تدري لعل الله يحدث بعد ذلك أمرا • المسوق بالتوبة بعيد من الرد والهدى
 وما تدري نفس ماذا تكسب غدا • اغتتم العمر والفرصة من قبل ان يقال لك ايها
 العزيز ا ولم نعمركم ما يتذكر فيمن تذكر وجاءكم النذير لا ترجعوا الى الذنب بعد
 التوبة وانبعثوا الى الطاعة انبعاثا • ولا تكونوا كالتة نقصت غزها من بعد قوة
 ان كانا ما للمجرمين ضيقوا عمارهم بالبطالة والتلف • قل لهم ان ينتهوا يغفر لهم
 ما قد سلف ما للمذنبين ملجاء من الله دونه • افلا يتقون الى الله ويستغفرونه
 كل بعقوبة عمله اخرى • ولا تزر رازرة وزر اخرى • لا يغيب عنك من عملك شئ
 ولو بلغ عدد الرمال وحصاها • ما هذا الكتاب لا يغادر صغيرة ولا كبيرة الا
 احصاها • ايها المجرمون حملتم المعاصي احمالا واوقارا • ما لكم لا ترجون الله وقال
 يتوبوا الى الله مخلصين في توبتكم • يرسل السماء عليكم مدرارا ويزيدكم قوة الى قوتكم
 الحليم وان ظلم لا يؤاخذ من شتمه وسأته • ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم ما ترك
 عليها من دابة ضرر المعاصي يتعدى الى غيرك حتى للحيوانات والمسكن • ولو يؤاخذ
 الله الناس بما كسبوا ما ترك على ظهرها من دابة ولكن الآية المصيبة اذا ظهرت
 ولم تنكر فضرتها للعموم خاصة • واتقوا قسمة لا تصيب الذين ظلموا منكم خاصة •
 ربما ينعم عليك استدراجا وتؤخر العقوبة عنك وانت على المعاصي بصول •
 ويقولون في انفسهم لولا بعد بنا الله بما نقول ايها العاص اذا تؤخر عنك
 العقوبة فلا تعجل • اما سمعت لكل امة اجل • تذكروا الذنوب يذبل اللحم
 ويدق المصير • غفر انك ربنا واليك المصير • لا تغفلوا عن خوف الحاقمة وما قضى
 لكم • وما ادري ما يفعل بكم ولا بكم • تب الى الله قبل القيمة واستدرك ما فاتكم •

المصير كالمصير
 المصير كالمصير
 المصير كالمصير
 المصير كالمصير
 المصير كالمصير

وَقَدْ نَفَخَ هَذَا الْمِفْتَاحُ حِكْمَةً وَبِحَيْ كُلِّ
عَبِيدِ بِالْإِنْفَاءِ الْحَقِيقِ فِي السَّمَوَاتِ وَبِغِيَا
وَكُلِّ وَغَدَاكَ مِنَ اللَّفَاءِ وَهُوَ عِيدٌ
حَارِسٌ

فصل
في الاخلاص

يوم تبدل الارض غير الارض والسموات • يا مولى السيات قبل ان تنشر الدواوين
واعبد الى الله وتب • يوم تطوى السماء كطي السجل للكتب • من خاف الله ليا ليه
كلها ليلة القدر وايا مده كلها يوم عيد • ذلك من خاف مقامى وخاف وعيد •
فصل في الاخلاص خلصوا العمل من الشوب كاللبن من الفرت والدم يا اهل الخبرة
وان لكم في الانعام لعبرة • الى اخر الآية القلب الخالص لله ليس كالمملوء بالاغيار والمهان
بالذل • ضرب الله مثلا رجلا فيه شركاء متشاكسون ورجلا سلما لرجل • اجعل
قربتك سليمة من العيب بالضعاف مقومة • لاذلول تثير الارض ولا تسقى
الحرث مسلمة • سلم قلبك من لدغ الاغيار فانه عذاب اليم • يوم لا ينفع مال
ولا بنون الا من اتى الله بقلب سليم • المحضون لهم سلطان عما الشيطان • ان عباد
ليس لك عليهم سلطان • الفقير الخالص هو الذى يعبد الله ولا يذل لاعدوجه
يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه • الفقير الصادق من استغنى بربه
وقال للدنيا ان • محسبهم الجاهل اغنياء من التعفف • الفقير الصادق
قد يسأل وقت الضرورة اجمالا واستغافا • تعرفهم بسيماهم لا يسألون الناس
الحافا • الفقير الحقيقي سقفه السماء وفرشه الارض لا يحتاج فراشا وطافا •
تعرفهم بسيماهم لا يسألون • من الحافا • نعم الفقير الذى حبس نفسه لله واستقل
بالسنة والفرض • للفقراء الذين احصوا في سبيل الله لا يستطيعون ضربا
في الارض • سيظهر عمل المرأين الذين هم به محسبون • وبداهم من الله ما لم يكونوا
يحسبون • المرأى اذ في ورطة ووقية • اعماله كظلمات في بحر او كسر اب بقيقة
لا تزنيوا بحواركم بالخصوع لتعلموا الناس بالنتهن • ولا يفرين بارجلهم

ليعلم

وَقَدْ نَفَخَ هَذَا الْمِفْتَاحُ حِكْمَةً وَبِحَيْ كُلِّ
عَبِيدِ بِالْإِنْفَاءِ الْحَقِيقِ فِي السَّمَوَاتِ وَبِغِيَا
وَكُلِّ وَغَدَاكَ مِنَ اللَّفَاءِ وَهُوَ عِيدٌ
حَارِسٌ

ليعلم ما يخفين من زينتهن **فضل فيما يتعلق بالعلم والعلم** للعلم شرف يفخر به
 الوضيع على الشريف وآية عليه بالبرهان المبين • فقال احطت بمالم تحط به
 وجئتك من سباء بنبايعين • ليس من يبحث العلم مع الاقران في المحافل من يردد
 في الخذر وهو قطين • او من ينشئ في الحلية وهو في الخضم غير مبين • بالكلام يعرف
 مكانة الشخص وما هو في نفسه كمين • فلما كلمه قال أنك اليوم لدينا ملكين امين
 ايها الناس كونوا من الذين يسمعون بالذكر بالقلب ويعون • ولا تكونوا كالذين
 قالوا سمعنا وهم لا يسمعون • العلماء اذا سكتوا عند الحكم فهم كالتدين لا يعلمون •
 ان شر الدواب عند الله الصم البكم الذين لا يعقلون • العالم التابع للهوى العاري
 عن التواضع والحلم هو الذي اضله الله على علم • فزاده على قلبه قساوة بعد قساوة
 وضم على سمعه وقلبه وجعل على بصره غشاوة • وهو من الناقضين لعهد الله •
 فمن يهديه من بعد الله • لا ينفع العلم مع حب المال والغنى • واتل عليهم نبا الذي
 آتيناها آياتنا • الى اخر الآيات • عالم السوء لو زهد في الدنيا رفعت درجته وسلم من ^{التلب}
 ولكنه اخذ الى الارض واتبع هواه فمثلته مثل الكلب • رحم الله السلف زهدوا
 في الدنيا وما احد اليه ادنى • فحلف من بعدهم خلف ورثوا الكتاب يأخذون عرض
 هذا الادنى • حقيقة الاعتبار معرفة الاشياء كما هي والتميز بين النافع والضار •
 فاعبروا يا اولي الابصار • المحسوس اظهر من المعقول تشبيها وتمثيلا • ومن كان
 في هذه اعشى فهو في الآخرة اعشى واصل سبيلا • ملاحظة الشرع للاسباب والستتر
 فانه يعلم القليل ومن بقرة • واذ قال موسى لعومه ان الله يا مريم ان تدعي ابقرة
 ايها القاري لا تمل من القراءة ولو كنت مصدعا • لو انزلنا هذا القرآن على جبل

ليعلم
 ما يخفين
 من زينتهن

سلب النعم
 في القرآن
 فاعبروا يا اولي الابصار

اعلم انه لما قال الكفار الملائكة نبات الله
 سفوحهم الله يقولون وجعلوا من عباده
 جنات الآنية يقولون ان الله ما يخلق
 جنات الآنية ثم يقولون ان الله ما يخلق
 الآنية يعني من لم يحصل العلم بهذه
 الصفة فهو كالجارية المحذرة حالها

سلب النعم
 اعلم ان ذنوب في القرآن فاعبروا يا اولي الابصار
 باولي الالساب فمفعول الاغبار ظاهر وهو
 الاثاعاظ بروية النبي لا ينفع الا يخفق
 الشخص بالانفاظ حتى لا ينصل الى القمام
 الشخص الى صلي الله عليه وسلم يقول
 الذنوب انما الالساب كما هي فاذا ابان
 الامم كمنها ونحوها كما هي لا يمكن
 ان يخفى عنها ما فيها من النعم

لرأية خاشعا مقصدا • ايتها المتكبر ان اردت تحقيق ما تراه ثقيلًا •
 ان ناشئة الليل هي نكد وطأ واقوم قبيلا • الواعظ المدهن كالحمار يصرخ
 بالنهيق والرقير • ان انكر الاصوات لصوت الحير • العالم المدهن وان قطع
 في التحصيل مفاوز واسفارًا • فمثل الحمار يحمل الفارا • الفتوى افضل
 العبادات فويل للذين بلا تبصريفون • فستبر ويبيرون بأبكم المفتون •
 الصبر عما يخالف الظاهر فتنة كبرى • وكيف تبصر عما لم تحط به خبرًا •
 انتهى عن المنكر يجب عند رؤيته بلا مراء • قال اخرقتها لتفرق اهلها لقد جئت
 شيئا مرا • لجاهل بالشيء ينكره ويصر عليه ويديم • واذ لم يهدوا به فيقولون
 هذا افك قديم • كم من جاهل مرزوق وعالم محروم جدا • قل من كان في الضلالة
 فلم يد له الرحمن مدا • لا تخش من اظهار امر يدفع الحرج ويزيد رفعتك وأوحك •
 واذ تقول للذي انعم الله عليه وانعمت عليه امسك عليك زوجك • العاقل
 يجب طبق السؤال مما بصده هو • قيل اهكذا عرشك قالت كانه هو •
 العبد مستخر وان كان له نوع اختيار • ورتك يخلق ما يشاء ويختار • القائل
 بقدم العالم عوتى لا يعرف وجهه • كل شئ هالك الا وجهه • سؤال التلطف
 والاهتمام ما اجره للكبار والرؤساء • وما تلك بيمينك يا موسى • المجيب
 قد يزيد في الجواب مقتضى الحال ويعنى • قال هي عصا اتوكأ عليها واهش بها
 عما عني • الاسن قد يجدي الانبساط ويذهب بالتماسك الذي لديك • قال رب
 ارنى انظر اليك • ربما جاب الامتثال لغير حقيقة توحيها من الحد في الله • انت
 قلت للناس اتخذوني واخي الهين اشين من دون الله • قد يصيب الصفر ما لا يصيب

في الدنيا
 في الآخرة

في الدنيا
 في الآخرة

في الدنيا
 في الآخرة

العالم الكبير اثنان • ففهماها سليمان • لن في الكلام يلين خصمك وان كان
 في اشيا السن • ولا تجادلوا اهل الكتاب الا بالتي هي احسن • من غلب عليه الجدل
 فهمته ان يخاصم ويبحث • فمثل كمثل الكلب ان تحمل عليه يلهث او تتركه يلهث •
 العالم المتقن لا يغلب بطنطنة المجادلين وشباههم • يريدون ليطفؤوا نورا لله
 بافواههم • المعاند يرى الحق باطلا فيؤذي من اعترف بالحق لمولاه • الذين
 اخرجوا من ديارهم بغير حق الا ان يقولوا ربنا الله • المعاند ينكر باللسان
 ما يعتقد بالجنان كبرا وعتوا • ووجدوا بها واستيقنتها انفسهم ظلما وعلوا •
قد يغلب الخضم بارضاء العنان معه في كلام باللين • وانا واياكم لعلى هدى او في
 ضلال مبين • من عمل بما علم زدناه عطيا نانا ونزلنا • والذين جاهدوا فينا
 لنهديهم سبلنا • قد يعبر عن العلم تحقيقا جل ربنا ان تحويه امكنة الناس
 ومرابعهم • ما يكون من تجوى ثلثة الآهوا ربهم • سئل الفيض متفاوتة مرزعة
 كل نفس اخذت عاصد جذرها • انزل من السماء ماء فسالت اودية بقدرها •
فضل في الزهد في الدنيا الدنيا كنهر طالوت هلك من طعم شعا وادخر ليوه
 وغده ومن لم يطعمه فانه من الآمن اغرف غرفة بيده • لا تراجع عجوز الدنيا
 بعد التجربة مرارا فاقلمها كرتان • الطلاق مرتان • الدنيا كالحية ان عرفت رقيتها
 والاقنتك يا انسا • فامسك بمعروف او تسرح باحسا • الدنيا والافرق
ضربان العدل بينهما مشق للمضادة • وان خفتم الاعدا فواحد •
فلا تختر العاجلة على الاجلة فتكون عجولا • والافرق خير لك من الاولى •
يا طالب الدنيا انك تحت عجوزها حق بالفرقة والطلا • من الناس من يقول ربنا

افلا يرون الا يرجع اليهم قولوا ولا يملك لهم صرا ولا نفعا • لا تعبد عجل الدنيا
 كالسامري الخناس • فيمسك عذاب من الرحمن وان تقول لا مسكن • الجنة علة
 الضم بلا ملاحظة عيب وعوار • فالذي هو اصل من الانعام لا بدع ان يعبد
 عجل جسده حوار • لا تميلوا الى الدنيا التي هي حلقة في فلاة بالطول والعرض
 سارعوا الى مفقرة من ربكم وجنة عرضها السموات والارض السكر يجب الدنيا
 يزيد عا سكر الخمر يدع الناس ابد حيارى لا تقربوا الصلوة وانتم سكارى •
 خضرة الدنيا سريعة اليبس بعد التمام • واضرب لهم مثل الحيوة الدنيا كما انزلناه
 من السماء • الى اخر الآيات الشكر يزيد في النعم والكفران يذهب باصلها من البين
 واضرب لهم مثلا رجلين جعلنا لاحدهما جنتين • شكر الخلق يقصر عن نعم الخالق
 لو خصوصها • وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها • تزول النعم بترك الاستثناء
 وعدم رؤية الفضل والمنة • انا بلونا هم كابلونا اصحاب الجنة • يبطل الناس
 عما خلاف مرادهم سنة الله في التي جرت ابد الدهر • وسلكهم عن القرية التي كانت
 حاضرة البحر • الابتلاء قد يظن احسانا يعرفه اهل الفطنة • واعلموا انما اموالكم
 واولادكم فتنة • بالذي يموت من الجوع يبطل الذي يبطل من البطنة • وجعلنا
 بعضكم لبعض فتنة • الكفران يذهب بالنعم الى الغاية • لقد كاسبنا في مسكنهم
 آية • فلاملوا جمعيتهم وكفروا بالحق • فجعلناهم احاديث ومرضناهم كل ممزق •
 قد يخفى الله النعم في النعم فلا تأمنوا مكره ادنى لفنة • حتى اذا فرغوا بما ابوتوا
 اخذناهم بغتة • حريص المال لا يشبع ابد وهو في ورطة وهوة • وان كان
 مفاتيحه لتنود بالعصبة اولى القرية • لا تنظروا الى رخايف الدنيا فتميل نفسك

هذه الكلمات تاسب في فضل العلم
 فمن كانت نسبة للكاتبين

اولئك كالانعام

قوله تعالى
 انما الدنيا
 دار مارة
 فمن ابدى فيها
 نفسه

قيل اي من صب الدنيا

هذه الكلمة حاصل واضرب

آيات الى قوله واضرب

هذه الكلمة حاصل تمس

التي قوله ان المنفقين عند

ربهم جنات النعيم

من كفر النعمة عوتب بصيق الطال وقد العتاف والغدا
 و ضرب القد مثل جرة طالت امانة مظنة ثمة يا سبها رازها رغاها

إليها وهي دابة حرون • قال الذين يريدون الحيوة الدنيا يا ليت لنا مثل ما أوتي
 قارون • اتقوا غضب الله فكم من ارض خسفت وهُدِّمت البناء • لولا أن منَّ
 الله علينا لخسف بنا • من طلب الراحة في الدنيا تعب • وما هذه الحيوة الدنيا
 الا هو و لعب • الدنيا فانية وجدانها حرمان • وان الدار الاخرة هي الحيوان
 لا تقر عينك بزينة الدنيا الفرار الفرار • وان الاخرة هي دار القرار •
 لا يغرنك ما انت فيه من السرور • وما الحيوة الدنيا الا متاع الفزور • لا تمض
 ايامك في الغفلة والسهو • واعلموا انما الحيوة الدنيا لعب ولهو • المقصود
 خلو القلب من الدنيا ولو من ادنى علة • اذا ناجم الرسول وقد مو ا بين
 يدي بخوبكم صدقة • ربما يرى الباطل بصورة الحق وهو عين القطيعة صدا
 ومنعاً • الذين ضل سعيهم في الحيوة الدنيا وهم يحسبوا انهم يحسنون صنعا •
 لا تقطن في الدنيا من فاق غيره امتعة وعرضاً • فلكل منها قسط وقل منة او اكثر
 نصيباً مفروضاً • في الاقوياء لا يتاثر متاع الدنيا وان يتزهم في الحسن والليونة
 والحيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة **فضل في التوكل** مراعاة الاسباب
 لا ينافي التوكل وان كان من جملة الفرض • فاذا قضيت الصلوة فانتشروا
 في الارض • التسبب لا ينافي التوكل ولو بالحركة والرحلة • وهزى اليك يجزع
 الخلة • السؤال لا ينافي الرضاء بالقسمة ولو في شئ حقير • فقال رب
 انزلني الى من خير فقير • هم الرزق يشوش قلب الانسا ويتعلق
 به دائماً • واذا راوا تجارة او طوا انفسوا اليها وتركوا قائماً • ما لكم شغلتم
 نفس الله تعا بالبيع والابارة • فقل ما عند الله خير من الالهو ومن التجارة •

اشارة الى ما ورد في الحديث ان الله تعالى يقول يوم القيمة
امر تكلم فضيقتم ما عهدت اليكم فيه ورفعتكم
ان تكلم فاليوم ارفع نبي واضلع
ان تكلم ان ايمن المنقون
ايمن المنقون ان الكرم عند الله
اتقاكم محمد

ولكن المنافقين لا يفقهون • الاعتماد على غير الله وهن ماله من ثبوت
مثل الذين اتخذوا من دون الله اولياء مثل العنكبوت **فصل في التقوى**
عليكم بتقوى الله فهي نسيم عندك وزلفاكم • ان الكرم عند الله اتقاكم •
خشية الله صفة الراسخين في العلم وثقاة • فاتقوا الله حق ثقاة • تقوى الله
يبين الحق من الباطل تبياناً • ان تقوا الله يجعل لكم فرقانا • لانا درجات
الجنة حتى تخلص من الشبهات نقياً • تلك الجنة التي نورث من عبادنا من كان تقياً •
نعم تقوى الله مرقا ومدرجا • ومن يتق الله يجعل له مخرجا • المتقي في سعة
لا يرى شدة وعسرا • ومن يتق الله يجعل له من امره يسرا • المتقي اعماله مقبولة
ويغفر له ما جرا • ومن يتق الله يكفر عنه سيئاته ويعظم له اجرا • المتقي يفتح له ابواب
الجنة وهو من زمرة الكاملين • يتبوا من الجنة حيث يشاء فنعم اجر العاملين •
يحية بجحيم العظمى من اتقى الله وآمن بيوم الجزاء والدين • سلام عليكم طيبم فاطلوا
خالدين • المتقون من هو اجسهم تحذروا وفي ازالتهما شمر • ان الذين اتقوا
اذ امسهم طائف من الشيطان تذكروا • **فصل في القدر** سر القدر بعيد الغور
تحير فيه الاكياس والعالمون • لا يسأل عما يفعل وهم يسألون • اذا ايقنت بالقدر
فلا يس ان تراعى سبابة المتحققة • لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من ابواب متفرقة
لا تركزن الى الحذر من القدر وثق في الامور بالله • وما اغنى عنكم من الله من شئ
ان الحكم الا لله • رعاية الاسباب من يعقوب ما نفعت في امور قدرها الله
وقضاها • ما كان يغني عنهم من الله من شئ الا حاجة في نفس يعقوب وقضاها •
فصل في الجهاد لا ينفع العمل بالانية وان قطعتم اربابا ورفقت الجوارح

والتقوى

والقوى منكم • لن ينال الله لحومها ولا دماؤها ولكن يناله التقوى منكم • أبذل
 الروح لله تحي حياة الأبد وتدر ك ما فات • ولا تقولوا لمن يقتل في سبيل الله
 أموات • مت قبل ان تموت تحي وتنعم بنهارا وبياتا • ولاتحسبن الذين قتلوا
 في سبيل الله أمواتا • بيع الخسيس بالنفيس لا يعرض عنه إلا من سفاهة وضن •
 ان الله يشتري من المؤمنين انفسهم واموالهم بان لهم الجنة • المهاجر الى الله
 مرزوق في راحة ودعة • ومن يهاجر في سبيل الله يجد في الارض مراغما كثيرا وسعة
 الصادق في العزم وان لم يفعل ثبت جزاؤه ونصره على الله • ومن يخرج من بيته
 مهاجرا الى الله ورسوله ثم يدركه الموت فقد وقع اجره على الله • تقد مواج القتال
 ولا تأخر واعند اخرين • ولقد علمنا المستقدمين منكم ولقد علمنا المتأخرين
 الشبان في القتال ابتداء عظيم وهو من اربح المتاجر • اذ راغت الابصار وبلغت
 القلوب الحناجر • لا تكونوا في القتال من حين عنده وساءه • انما ذكركم الشيطان
 يخوف اوليائه • لا تتركوا الجهاد حذر الموت وتكن اقدامكم بالثبات مقيدة •
 اينما تكونوا يدرككم الموت ولو كنتم في بروج مشيدة • ايها المجاهدون
 لا تلتفتوا الى امخلفكم والزموا اقدامكم • ان تنصروا الله ينصركم ويثبت اقدامكم
 تاليف قلوب الناس على المشية لا على وفق مطلوبهم • لو انفقتم ما في الارض
 جميعا ما الفت بين قلوبهم • الوهم يتخيل الواقع خلافا وخياف من كل صيحة
 وهمس • اتريد ان تقتلن كما قتلت نفسا بالامس **فصل فيما يتعلق بحكمة الله**
وسم في تغيير احكام الشرع وقدرته على الاشياء وعظيمة الدين كله
 يسرفيه سعة وفرج • وما جعل عليكم في الدين من حرج • السنة باسرها مأذونة

موضع الكوفة

قال الشافعي رحمه الله عز وجل سئلوا عما يشتم
 اخبركم عنه من كتاب الله فقيل له ما تقول
 قال لا اقول ما لا اقول
 قال الشافعي رحمه الله عز وجل
 اخبركم عنه من كتاب الله فقيل له ما تقول
 قال لا اقول ما لا اقول
 قال الشافعي رحمه الله عز وجل
 اخبركم عنه من كتاب الله فقيل له ما تقول
 قال لا اقول ما لا اقول

من الكتاب فلا تفعلوا عنها وانتهوا • وما اتاكم الرسول فخذوه وما نهاكم عنه فانتهوا • احكام الشرع مصلحة عظيمة في كل باب • ولكم في القصص حيوية
يا اولى الالباب • في الاوامر والنواهي حكمة لا يخفى على اهل العقل والهدى • ان
في ذلك لايات لاولى النهي • نزول التكليف جملة ربما يشق على الناس ويروى
ثقيلا • وقرانا فرقناه لتقرأه على الناس على مكث ونزلناه تنزيلا • تغيير الاحكام
محض رحمة بفرعها واصلها • ما نسخ من اية او نسيها نأت بخير منها او مثلها •
نقص العدد في القتال رحمة من الله يجعله الاضعاف ضعفا • الا ان خفف الله
عنكم وعلم ان فيكم ضعفا • زيادة الشهود في حد الزنا يشر الى السر والاعمال
عما خفي منه وبداء • والذين يرمون المحصنات لم ياتوا بربعة شهداء •
في ابهام الاشياء حكمة وسر جليل • قل لبي اعلم بعدتهم ما يعلمهم الا قليل •
ان في ابهام الاشياء حكمة وسر جليلا • قل الروح من امر ربي وما اوتيتم من العلم
الا قليلا • خفية القيامة لحكمة الله واسرار فيها • ان الساعات اكد اخفيها •
اعظم بفعل يتضمن افعالا جمعة عقوبة وتبيعا • من قتل نفسا بغير نفس او فساد
في الارض فكأنما قتل الناس جميعا • لله تعاقبة في خلقه الكفار والملاحدة •
ولو شاء ربك لجعل الناس امة واحدة • لو كان الناس متساويين في الرب
لاحتل نظام العالم وفيات • نحن قسمنا بينهم معيشتهم في الحياة الدنيا ورفعنا
بعضهم فوق بعض درجات • لو كان الناس كلهم اغنياء لاحتل نظام العالم
بالطول والعرض • ولو بسط الله الرزق لعباد له لسبقوا في الارض • هذا
يلقط الفئات وذابهم اللحم الطري الفص • انظر كيف فضلنا بعضهم على بعض

حكمة

اع
يا ربي من الماحض المايده
بعد الاكل نحو

حكمة الله جعلت الناس متفاوتين اثنا وثلاثين اوريا • ليتخذ بعضهم بعضا سخريا •
 من حكمة الله استيناره علم الغيب ومنعه عن الغير • ولو كنت اعلم الغيب لاستكثرت من الخير •
 علم الغيب مخصوص بالله تعالى وما احد حوله حام • ان الله عنده علم الساعة وينزل
 الغيث ويعلم ما في الارحام • قد ينتم بالظالم من الظالم ثم ينتقم منه بعقوبات
 قوامع ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض لهدمت صوامع • حكمة الله باطنها
 مصلحة وظاهرها قد تقتضي الهم • فاذا خفت عليه فالقي في اليم • عواقب الامور
 مستورة للحكمة التي ما ظهرت لنا • فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا •
 فتق الرق بازالة العقم ليس عجيبا من الله بالاتفاق • الحمد لله الذي وهب
 على الكبر اسمعيل واحق • صنع القدرة يجوز كل محال وسيدد كل عوجة • ووهب له
 يحى واصحنا له زوجه • الذي خلق وادم والناقة بلاب وام كذا خلق عيسى
 يتكلم في المهد صبيا • قال انى عبد الله اتانى الكتاب وجعلني نبيا • سنة
 الله في افعاله بتدبير الحكمة اقتضت حسنا ونظما • فخلقنا النطفة علقته
 فخلقنا العلقه مضفة فخلقنا المضفة عظاما • صنع القدرة عن وصم الآلات
 والاعوان مصون • اذا قضى امر فانما يقول له كن فيكون • سبحان من اذا قضى
 امر فانما يقول له كن فيكون • لا اله الا هو فاني تو فكون • قد ترجى حياة
 المريض وان ايسوا منه وحفظوا • وهو الذي ينزل الغيث من بعد ما قنطوا •
 من الخوارق والايات جرى اعلم الماء في النور والظلام • ومن ايتى الجوار
 في البحر كالاعلام • سبحان من يخلق من نطفة بيضاء الوان بلا صبغ وديفنة •
 صبغة الله ومن احبب من الله صبغة • سبحان من ابرز الاشياء من البطون

النقص والعيب

سبحان من خلق من نطفة بيضاء الوان بلا صبغ وديفنة
 صبغة الله ومن احبب من الله صبغة سبحان من ابرز الاشياء من البطون

الى الظهور فخلق الارض والسماء في ستة ايام وكان عرشه على الماء • سبحان
 من لم ينفلت بشئ من مرصده ومكينه • والارض جميعا قبضته يوم القيمة والسموات
 مطويات بيمينه • سبحان من هيا لكم ما اقتضاه حالكم وما طلبتموه • واتاكم
 من كل ما سالتهموه • سبحان من اخرج الشئ من ضده لتعتبروا واعتبارا •
 الذي جعل لكم من الشجر الاخضر نارا • سر الخلافة عميق الغور وضع الحى •
 قالوا اتجعل فيها من يفسد فيها ويسفك الدماء • وما علموا انها بالاجتناب
 لا بالعبادة بلا شك • فعللوا ونحن نسبح بحمدك ونقدس لك • خصوصية البشر
 من فضل الله لا بعبادته واجتهاده • ان نحن الا بشر مثلكم ولكن الله يمن
 على من يشاء من عباده • فضل الله لا يختص بالاعلى وينقطع من الدون •
 كذلك يعرفك الذين كانوا بايات الله يحدون • النبوة والاجتناب لا يختص
 بمن هو مشهور بالتعظيم • وقالوا لولا نزل هذا القرآن على رجل من القريتين
 عظيم • قد يؤمر المفضل على الفاضل فيسعى طاعته وانقياده • ان الارض
 لله يورثها من يشاء من عباده • البشر يرتقى على الملك بالمقام والعلوم
 وامانا الاله مقام معلوم • ضرب الامثال من الله فنته كبرى ورحمة تسهل بها غيرا
 يفضل به كثيرا ويهدى به كثيرا • كلمات الله لا تنفذ الايام والاعوام • ولوات
 ملك الارض من شجرة اقلام • اختصت الهداية بمشيئة القدير • ليس عليك هديهم
 انما انت نذير • سر المشية بعيد الغور ما ظهر لاحد ولا نشأ • انك لا تهدي
 من احببت ولكن الله يهدي من يشاء • كولا عن اية الله ما اهتدى العبد يتبع
 لرعه وجلبه • واعلموا ان الله يحول بين المرء وقلبه • سبحان من يزيد وينقص

فلا يستطيع ان يؤمن
 وكيف الابار آية
 في ظلمة

في خلقه بلا وزن وكيل • يوج الليل في النهار ويوج النهار في الليل • في تقاوت الليل
والنهار لطف عظيم على الخاصة والعامة • قل ارايتم ان جعل الله عليكم الليل سدا
الى يوم القيمة • **سجنا** الذي سخر النيران لمعاشكم ليلا ونهارا • والقوى الارض
رواسي وانهارا • **سجان** الذي يعلم ذرات البر وقطرات البحر وما فيهما من الذواب
والنور • **الاحين** يستغشون ثيابهم يعلم ما يسترهم وما يعلنون • **سجان** الذي
وسع رزقه جميع الخلايق وعم • وهو يطعم ولا يطعم • نعم الله لا تحصى وصنعه
في كل ذرة ظهور بان • **فباي** الاورث كما تكذب ان • **تخبرت** العقول في تعذيب الاطفال
بلا عمل يعملون • لا يسئل عما يفعل وهم يسئلون • **تخبرت** العقول في تداخل الجديين
وتقاوتها بلا ملك وميل • يوج الليل في النهار ويوج النهار في الليل • الظلمة
موجودة دائما والنور يعرض عليها لو تفهمون • وايت لهم الليل نسلخ منه النهار
فاذا هم مظلمون • **القبحض** والبسط كالجديين متلازمين بالذيل • يكور الليل
على النهار ويكور النهار على الليل لا تملوا من آداب الجوارح في التقرب الى الله
وتحاشوا من البين • وهو الذي سخر لكم الشمس والقمر اثباتين **فضل**
فيما يتعلق بالمحبت الحبيب يسبق بالعفو قبل العتب ان فطنت • عفى الله
عنك لم اذنت • لا فاصلة بين ذنب الحبيب وعفوه كلما حضره • قال رب
ان ظلمت نفسي فاغفر لي فغفر له • **الحبيب** قد ينسبط للسؤال وغيره لا يتجاوز حده
رب اغفر لي وهب لي ملكا لا ينبغي لاحد • **الحبيب** يصنع له في كل مذهب •
واصل نعمتك لنفسه اذهب • **الحبيب** يخفف عنه الاثقال بلا مناقشة •
وخذ بيدك ضعفا فاضرب به ولا تحت • **الحبيب** قد يشق عليه تحلة القسم

وروي في الحديث ما يدل على ان الله سبحانه وتعالى
ابن التيسيل في اجابة التماسه وانه اعلم من
معلمنا كما قيل لا اله الا الله
متعبد من فناء خلقه كما قيل لا اله الا الله
والقمر والسحاب فلا ينبغي ان يظن ان الله
وغير ذلك فلا ينبغي ان يظن ان الله
طاعة الله وما احسن ما قيل في هذا المعنى
بالحجج البرهانية وهو ان الله لا يظلم
شيئا ولا يظلمه شيء وهو ما في قوله
لا اله الا الله وحده لا شريك له
هو الذي لا اله الا هو
هو الذي لا اله الا هو
هو الذي لا اله الا هو

و الاولييا فالملكه يمينه فنقل اليه
 جهنم ملكه معونه الامم و الابدان
 سبوق القسم الذي يفرح من قوله
 حتما مقضيا فمرون على ابيهم
 حمله القسم

ويكون عند ربه مرضيا. وان منكم الا و اردها كان عمارتك حتما مقضيا. المحب
 وان لم يطعه محبوبه خفف عنه الشدايد والمحن. قالت ما جزاء من اراد بهلاك
 سوء الا ان يسجن. غير المحب على المحب اقتضت منعه من كل مكان ومكين.
 ثم بدلهم من بعد ما راوا الايات ليسجنه حتى حين. لجمال قديسهم العقول
 ويذهبون. فلما راينه اكبره وقطعن ايديهن. قد تبع السيرة الصورية فتأخذ
 من حسناتها حصص. نحن نقص عليك احسن القصص. حكمة الله تربي الالهة
 في حجب الاعداد وترى بهم فعلم حسنا. فالتقطه آل فرعون ليكون لهم عدوا وحزنا
 اذا حب الله عبدا احبه الناس وان كانوا اعداء لدا. ان الذين امنوا وعملوا
 الصالحات يجعل له الرحمن ودا. حبيب الله تعالى حبه الانس والجن. والقيت عليك
 محبة مئة. حفية المحبة سقاة قل من يعمل بها. ان كادت لتبدي به لولا ان ربطنا
 على قلبها. اذا اراد الله شيئا هيا اسبابه فحبل الله نعم الحبل. وحرمتا عليه الموضع
 من قبل **فضل فيما يتعلق بالسلوك والسالكين** من البلوغ الى الشيخوخة
 وقت سلوك السالك. لا فارض ولا بكرعوان بين ذلك. الصادق طالب
 من كل وجه المري. فلما راى القمر بارغا قال هذا ربي. تو سلوا الى الله تعالى بالمشايخ
 فانهم من خواص الحضرة وخواصها. لا تأتوا البيوت من ظهورها و اتوا البيوت من
 ابوابها. المرشد وسيلة الى الله تعالى والى كل فضيلة. فانقوا الله وابتغوا اليه
 الوسيلة. لا تعرف دسايس النفس الا بالمري. ان النفس الامارة بالسوء الا
 ما رحم ربي. لا بد للشخص من مخالفة النفس حتى يصير دأوه دواه. ومن لم
 يحصل هذه الرتبة فهو من اتخذ الله هواه. ظل المرشد تعينكم حر النار فلا تقارنوا

اعلم ان هذه قاعدة معروفة وهي ان الصورة
 تاخذ على السيرة و غير ذلك فكلما كانت صورة احسن
 كلما كانت السيرة احسن و غير ذلك فكلما كانت
 الصورة احسن كلما كانت السيرة احسن
 الصلوة والسلام احسن الصورة احسن
 القصص والفضيلة احسن الصورة احسن
 السيرة الصورة احسن الصورة احسن

ملالا

عليه غضبه فقد هوى • قلة الاكل تقل المعاصي فتطوي لمن فطن • وملاء البطن
يورث الفواحش ما ظهر منها وما بطن • لا يتفع الذكرى لغير مصغ بالقلب
والحضور • وما انت بمسمع من في القبور • ايها المریدون لا تشينوا نفوسكم
بعد صلاحها • ولا تفسدوا في الارض بعد اصلاحها • فهم معاني القران من قلب
سأه محال بعيد • ان في ذلك لذكرى لمن كان له قلب او السمع وهو شهيد
ايها التائرون اقبلوا على الله اقبالا • انفر واخفا فاقثقالا • لجنب والخوف
للمطالبين ليس بملايم • يجاهدون في سبيل الله ولا يخافون لومة لائم
الذين ما زكت نفوسهم بوجه في الدنيا هم المبعدون والمطعون فيهم
ولا يكلمهم الله ولا ينظر اليهم يوم القيمة ولا يزكهم • لا تغتر بصفاء الوقت
والغيب الذي ظهر لك وبدا • ولو لا فضل الله عليكم ورحمة ما زكي منكم
من احد ابدا • الاسرار والحقايق لا تدرك بعلم الرسم والعقل على امر الاله
ومن لم يجعل الله له نورا فما له من نور • التجليات تزيد اللاحقة منها
على السابقة في قدرها ووجتها • وما نزيهم من آية الاله اكبر من اختها
لالتصير الامارة مطمئنة واضعة اوزارها • حتى تضع الحرب اوزارها
من اردناه قربناه ومن لامه نومنا طريقه • وان كنا نحن اقرب اليه من جبل الورد
طالع سير السلف الصالحين تحصل منها بغيته ومزادك • وكلا نقص
عليك من انباء الرسل ما نثبت به فؤادك • الخسوفون بالمشاهدة عليهم
ابواب المعرفة علقية • اطلوا بطرون الى الابل كيف خلقت • النفوس
مايلة الى السفلى جبلت والارواح قاصدة مكانا عليا • اني اميثة مكنبا

بين بان نيزان ايل
مخفق بان نيزان ايل
كه در روز بان نيزان ايل
هو

قبا في لايهم في
 قبا في لايهم في
 قبا في لايهم في
 قبا في لايهم في

عا وجهه اهدى امن يمشى سوتيا • كيف يلحق الابوار درجة المقربين بالحنان •
 ام حسب الذين اجترحوا السيئات ان نجعلهم كالذين امنوا وعملوا الصالحات •
فصل في صفات الاولياء • قبا في البشرية ستر الاولياء في الافاق •
 مال هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الاسواق • لا تنظر لظاهر البشيرة
 في قوم اختصهم الله منهم مقربون • ما هذا الا بشر مثلكم يأكل مما تأكلون
 منه ويشرب مما تشربون • فكيف تعرف الخواص المستترين بزى العوام •
 وامة صديقة كانا يا كلان الطعام • رؤية الاولياء تذكروا الله وتفتي الوجوه
 سيماهم في وجوههم من اثر السجود • لرؤية الاولياء اوقع في القلوب مهابة ووقار •
 لو اطلعت عليهم لوليت منهم فرارا • وجه الوفي مشرق كالشمس في النهار •
 يكاد سنا برفقه يذهب بالابصار • قلوب الاولياء في عروج وابدانهم ساكنة
 خادمة • وترى الجبال تحسبها جامدة • مثل رجال اجسادهم على الارض
 وارواحهم في حضائر القدس منعمين • كشجرة طيبة اصلها ثابت وفرعها
 في السماء تؤتي اكلها كل حين • خرق العادة اعطاه الله مريم ومن احبه •
 هناك دعا ذكر تبارك • اهل التمكين لا يميلون الى الخوارق لا تغربها
 من ريبك • وان قلت انا اتيك به قبل ان يرد اليك طرفك •
 امرحج فالنبي افضل من غيره مرتبة وحلوا • وان كان عبدا
 من عندنا وعلمناه من لدنا علما • قد يجمع الله
 في المتقين • المشي في الجنة
 في لا يضيان • المشي في الجنة
 في فكر الله •

رجال

ويتلوك في الاطوار • كشيخة خبيثة اجتثت من فوق الارض ما لها من قرار •
 نفاق المنافقين معهم حاضر كانه في الكرم • واذا خلوا الى شياطينهم قالوا انا
 معكم • المنافق يبطن في نفسه خلاف ما يظهر ويقول • ويتناجون بالاشم
 والعدوان ومعصية الرسول • المنافقون يبطنون الكفر ويظهرون للناس
 اذعانهم • ام حب الذين في قلوبهم مرض ان لن يخرج الله اضغانهم •
 صفة النبي بلا بصيرة ما نفعت المنافقين وان كانوا ينظرون • وتريهم
 ينظرون اليك وهم لا يبصرون • المشرك في الدين يتلوك في كل لحظة
 وطرف • ومن الناس من يعبد الله عارفا • المنافقون نفاقهم لا يخ
 عا وجوههم بليس فيهم • ولو نشاء لاريناكم فلعرفتمهم بسيماهم • اهل
 التربة لا يخفي ما لديهم • يحبون كل صيغة عليهم • لا يفرتك صورة اجتماع
 للمنافقين فهم متفرقون مع بيا • تحسبهم جميعا وقلوبهم شتى • المنافقون
 افئدتهم هواء والسنتهم سلقة مخددة • وان يقولوا تسمع لقولهم كانهم
 سمعوا • للمنافق علامتان لا يمكن سترهما بالقوة والحول • فلعرفتم
 منهم في حق القول • الظاهر عنوان بواطن الناس على ما هم •
 بسم الله • المنافقون معذبون في الآخرة بالنار وفي الدنيا بالذل
 واضنون • ولا يأتون الصلوة الا وهم كسالى ولا ينفقون الا وهم كارهون •
 كل من طبع الله على قلبه سوء • هو الذي استهوى الشياطين في الارض حيران •
فصل في الذكر • ذكر من ذكر الله سبحانه وسماهم •
 ولا تكونوا كالذين نسوا الله فانسبهم انفسهم • من ذكر الله فهو انيسه

ان الله يحب
 المتقين

ومعين • ومن يعش عن ذكر الرحمن نقيض له شيطانا فهو له قرين • بين ذكره وذكره
لك بون لا يمكن بيانه • فاذا ذكر وفي اذكركم فضله واحسانه • كل قلب ليس فيه
ذكر الله السكون عند مسلوب • الا بذكر الله تظمن القلوب • طوبى لمن بذكر الله
صفت وجلت قلوبهم • الذين اذا ذكر الله وجلت قلوبهم • ترك الذكر ليس
ان يسبحه • والطرافات قد علم كاصلوة وتسيحه • الففلة عن ذكر الله
للخلقين ما لا صدان يسبحهم • وان من شئ الا يسبح بحمده ولكن لا تفقهون
تسبيحهم • كل يسبح الله من الجمادات والدواب التي بثها الله بئنا • احسبتم
انما خلقناكم عبثا **فضل فيما يتعلق بالاخلاق المذمومة والمحمودة**
تمرنا على الاصل خلقا وعادة • للذين احسنوا الحسنه وزيادة • لخلق الحسن مادة
الخير والاحسان • وخلق السود مادة الشر والظفان وما يستوي البحران • العفو
عن الموزي تخلق بخلق الله الصبور • ولمن صبر وغفر ان ذلك من عنم الامور • الاكابر
ينسبون التقصير الى انفسهم وهكذا يدن العقلاء الصائبين • وتفقد الطير
فقال مالي لا اري الهدى اهدى ام كان من الغائبين • الجزع لا يدفع المصائب قطوب
لمن صبر واناب • ما اساب من مصيبة في الارض وللانفس كتاب • الله
متره معلومه للمصائب والاقدار • وكل شئ عنده بمقدار • ترك
اسن الطرق واصلاها • وان كان جزاء سيئة سيئة مثلها • العفو لا يصح للاجر الا
ضمن الله • من عفى واصح فاجرم على الله • وبما جعل الحسنه السيئه مما يقلب
وجاوا عا مبيضة بهم كذب • وقيل سيئة حسنة كل عظم سئل الله من
فضل العميم • والذلي بينك وبين عذاره كالدونى عيم • كمالا يربح عند الخلق

الى النفس كما ورد في السنة كثره الى الكرم
غزين وغير ذلك من الاحاديث
التي لا يحصى انما راها رجل بسبر
قَالَ اسْرَفْتُ قَالَ كَلِمَاتٌ كَلِمَاتٌ لَئِي لَئِي
الاعطى فقال عيسى امنت يا ابنه
وكذبت عيسى ووقته

من ظل وجهه مسودا وهو كظيم • وما يلقبها الا ذو حظ عظيم • ما يبالي من مكر
 الاعداد من التمسك بجبل الكبير المتعال • وان كان مكرهم لتزول منه الجبال •
 الانكساج على طلب الازدياد سرورا وبهاجة • ان هذا اخي له تسع وتسعون نوبة •
 فلما علم انه متعد بسروره وابتهاجه • قال لقد ظلمك بسؤال نعجتك الى افاجه •
 من رزقي رزقا به جزاء وفاقا لفعلة • ولا يحق المكر السيء الا باهله • من احسن
 الى اليتيم حسن الى اولاده اصفا • وليخش الذين لو تركوا من خلفهم ذرية ضغافا
 اللئيم يقابل للحيث بالكفران من حيث وجهه • وما تقوموا الا ان اغناهم الله ورسوله
 من فضله • اعما الظالم تسلطه عليك وعرضك تحله • كت عليه انه من تولاه
 فانه يضل • الاعما للظالم والميل الاليه عار وشار • ولا تركوا الى الذين ظلموا
 فتمسك النار • لاغيبة لظالم فترخيصها من القران علم • لا يحب الله الجهر بالسوء
 من القول الا من ظلم • الف الناس بملك ولا تنفرهم بصولك • ولو كنت فظا
 غابا القلب لانفضوا من حولك • الحدة في الدين محمد للاشخاص وتباح • وما سكت
 عن موسى العصب اخذ الالواح • الاصل الحبيث ينسج خبيثا مكارا • ولا يلدوا
 الا اثمرا كفارا • الشخص قد يعرف من عند الفعل بيدم لجله وجهه • ومنهم من عاهد الله
 ان لا يقاتلوا من فضله • زكوا انفسكم من الخبيث والصفينة • كل نفس بما كسبت رهينة •
 الا نفوس بالاله انما الماتة من • كل امرئ بما كسب رهين • كيف نقتال المغرور
 في مشيد بيري ري • اليك نطف من نطف • يا هذا نفع الرهو على الناس
 والخنوق • انما المؤمنون اخوة • بالان ما به البطر والذل • الم تسمع كل من
 على اذان • لا تظلموا عتقك من الخصال مشا ومثالا • انك لن تحرقوا الارض
 الا قتياما

ههنا انما هو من قوله
 من رزقي رزقا به جزاء
 وفاقا لفعلة
 ولا يحق المكر السيء
 الا باهله
 من احسن الى اليتيم
 حسن الى اولاده
 اصفا
 وليخش الذين لو تركوا
 من خلفهم ذرية
 ضغافا اللئيم
 يقابل للحيث
 بالكفران من حيث
 وجهه

ولن تبلغ

ولن تبلغ الجبال طولا • الظالم والمتكبر محرمان من الجنة وان ملكا الدنيا وسادا •
 تلك النار الالهة نجعلها للذين لا يريدون علوا في الارض ولا فسادا • لا تقادوا
 كثرة اليمين وان ورد في شأنكم • لا يؤاخذكم الله باللغو في ايمانكم • ايها الناس
 انفقوا كثيرا وقليلا ولو بقدر خلال • من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلاق •
 لينفق احدكم على البعيد والقريب • من قبل ان يقول رب لولا اخرتني الى اجل قريب •
 تخلق بخلق الله وابذل ما لديك • واحسن كما احسن الله اليك • ادوا صدقات
 النوافل ولا تقتصروا على الفرض • وما لكم الا ان لا تنفقوا في سبيل الله والله
 ميراث السموات والارض • النايب اذا لم ير اعصم المنوب فهو خائن سفيه •
 وانفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه • اكرموا الفقير النايب في اخذ حق الله والميراث
 لم يعلموا ان الله هو يقبل التوبة عن عباده ويأخذ الصدقات • كيف يعد
 الشخص عطاء ثم هو يخلف • وما انفقتم من شئ فهو خلف • لا يضر كسر
 التصدق جهرا اذا صح الاضامن والنية • الذين ينفقون اموالهم بالليل والنهار
 سرا وعلانية • ما ارجح قرص واحد اكثر من سبعائة وسع الله عليكم مينا •
 من ذي الذي يقرض الله من مباحنا • اي الاضلاء انفقوا توجروا واودعوا
 اليوم فقرهم بصاغة • من قبل ان ياتي يوم لا بيع فيه ولا خلة ولا شفاعة •
 تطلقوا الفسراء الخيس والفقير منكم تحبوا • من تناولوا الرخصة ينشق
 عما يتوبون • انفقوا الله نفاقا من الاموال ولا تعاملوا الفسراء بالذل والهوان
 فتكونوا كالذين جعلوا لله ما يكرهون • انتم ترجوا عند الله تعابا لانفاق
 ما عندكم يتفرد وما عند الله باق • اذا فضل الله عليكم باقرمينكم • وانكروا الله

ولا تنسو الفضل بينكم • أولو معروفكم اهل الصلاح لا اهل الفسق والطغيان
وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الاثم والعدوان • اذ كنت معدما
فلا تترد السائل بالعنف والبذاء • مول معروف ومغفرة خير من صدقة يتبعها
اذى • من امن رؤيته الاحياء ومن الاذى استخدام الفقير قيل كذا • لا تطلوا
صدقاتكم باليمن والاذى • البخيل وان ملك الدنيا كانه بلائيه • ضرب الله مثلا
عبدا مملوكا لا يقدر على شئ • البخيل الذي لا يزول بالعوارض ولو ملكتم جميع الافاق
قل لو انتم تملكون خزائن رحمة ربي اذا الامسكتم خشية الانفاق • من اثر الفير
على نفسه ليس كمن يمسك بالبخيل والضئمة • لا يستوي اصحاب النار واصحاب الجنة
الجواد لطيب عنصره كثير الخير والبخيل لخبثه ان اعطيه قليلا اكدى • والبلد الطيب
باذن ربه والذو خبث لا يخرج الا نكدا • الجاهل لا ينطق بخير
ثقل على من تولاه • وضرب الله مثلا رجلين احدهما ابكم لا يقدر
على ما مولاه • الا ان ايدعوا لله وقت الضر وينسأه بعد الكشف
واذا امسكتم الصر بجر من تدعون الا آياه • من الناس
من لا يصبر • ولا يلبس شاب • فاذا المنع في الله جعل
قيمة الثامن كدابة الله • لا يصبر الله • الله
يستل الرزق لمن يشاء • الا ان الفعل فوق الفهم • ردة
والغوام • والذين كفروا يفتنونه ويأكلون كما اكل الاسود • لا يصبر
اليوم في الغوام واليسر الرغد • انقوا الله واسطر نفسنا وقد اتينا
لا يفر منكم الا بالاذن الا فر بالانها لك في ملاذ الدنيا ومشاها • اذهبهم طيباتكم

في حياتكم

في صيوتكم الدنيا واستمتعتم بها • جوف الحريص بعيد الغور همه ان يملأ وينزل
 كجهتم تقول هل من مزيد • اللجاج في السؤال قد يكون محض سفاهة كما هي •
 ادع لنا ربك بين لنا ما هي • عاقبة سؤالكم عما لا يغني ان تعقلوا وترعكم •
 لا تسألوا عن اشياء ان تبدلكم تسؤم • قد يباح اظهار الفضائل لمن هو
 من الكبر والعجب سليم • قال اجعلني مما خزن في الارض ان حفظ علي •
 تركية النفس وقت الحاجة ليست هي بعيد • ذلك ليعلم اني لم اخذ بالغيب
 الامر بالمعروف ولا يلبق به ان يشتم الجاني وليس له • ادع الى سبيل ربك بالحكمة
 والموعظة الحسنة • من اهرج بك في القول فلا تهجر به كثيرا ولا قليلا •
 واصبر على ما يقولون واهجرهم هجر اجميلا • ليس من خلق الكرام العتس •
 لا تريب عليكم اليوم • المبادرة في الالتمار محمودة ثم تدل على •
 وعجلت اليك رب لترضى • بادر للكرام الضيف والتجعد من وراءك كالسيد
 فالبث ان طار بجمل حنيد • لا تتردد في الامور فلعلى جهرك ما يكفيك •
 سنشد عضدك باخيك • **الاقتصاد في الاعمال** اترك الاضراط والتفريط
 والزم الوسط • ولا تجعل يدك مغلولة الى عنقك ولا تبسطها كل البسط •
 الاعتدال في الاكل والشرب ومن الطب فلا تكونوا من المترفين • كلوا واشربوا
 ولا تسرفوا ان لا يحب المسرفين • الاقتصاد في الامور لا تجد له عديلا •
 ولا جهر بصدقاتك ولا تخافت بها وابتغ بين ذلك سبيلا • التدبير في المعيشة
 تريح الشخص اياما واعواما • والذين اذا انفقا لم يسرفوا ولم يقترأوا وكان
 بين ذلك قواما • وهو الجنة للمتقدين في الاعمال بالرفق واللين •

من المؤمنين • واصلي في ذريتي اني تبت اليك واني من المسلمين • نعم لها برو
 لله ورسوله انا • الذين اخرجوا من ديارهم واموالهم يبتغون فضلا من الله
 ورضوانا • جزى الله الاضرار خيرا يوثرون على انفسهم ولو ادى الى ان يموتوا •
 ولا يجدون صدورهم حاجة مما اوتوا • ولا يردون المحتاج برحمة •
 ويوثرون على انفسهم ولو كان بهم خصاصة • رحم الله اللحق المعترف
 بحق السابق بالقلب واللسان • يقولون ربنا اغفر لنا ولاخواننا الذين سبقونا
 بالايمان • عليكم بمكة والطاعة فيها مضاعفة والذنب مغفور • بلدة طيبة
 ورب غفور • الامن في البلاد يوجب السعة والغنا • اولم يروا انا جعلنا
 حوما آمننا • حب الوطن من الايمان • حب القلب الحبيب العاكف في البلاد •

فضل المتفرقات
 ان الذي فرض عليك القرآن لردك الى
 الحلال طيبا وادوم والحرام كثيرا • قل لا يجرى الخبيث والظلم
 ولو اعجبك كثرة الخبيث • الحلال طيبا والظلم كثيرا • يا ايها الذين
 كلوا من الطيبات واعملوا صالحا • ان الله يقبل التوبة عن عباده
 والباقيات الصالحات خير عند ربك ثوابا وخيرا املا • التفكير في المسئلة
 والاماد الفع للاعتبار والذكر • منها خلقكم وفيها لفسيدكم ومنها اخرجهم
 تارة اخرى • لا تكلموا بها انفس الجاهل • ما خلقكم ولا نفوسكم الا بفضلي
 واحسن • النقش الثاني على النقاش بسبب الاول اعون عليه • وهو الذي
 يبدى الخلق ثم يعيدك وهو اعون عليه • من يضل الله فهو جابر يابس •
 وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر • الطريق واضح والعلم باد • ومن يضل الله

غاله من هاد • قد يكون الحيوان من الانسان على الطريق ادل • اولئك كالانعام
 بل هم اضل • الطريق واضح والمهلك بين • وما كان الله ليضل قوما بعد اذ هدهم
 حتى يبين • عجائب قدرة الله في العالم مملوءة بالطول والعرض • وله المثل الاعلى
 في السموات والارض • شهادة الجوارح على النفس مقبولة وان انكرت لجهلها •
 كيف تنكر وشهد شاهد من اهلها • انزل حاجتك بالله ولو كانت كشيء حقير

رب اتي بما انزلت الى من خير فقير ما يتعلق ببر الوالدين والاولاد والعيال
 بر الوالد شرف على ابنه • ووصية الانساب بالديه حسنة • فتذلل لهما غاية التذلل
 واخفض لهما جناح الذن • كن بالوالدين رحيمارؤفا • وصاحبهما في الدنيا معروفا
 لا تقربوا الوالدين سوءا • ولا تقربوا الوالدين سوءا • ولا تقربوا الوالدين سوءا

كما انزلت الى من خير فقير ما يتعلق ببر الوالدين والاولاد والعيال
 من عباد الله من عباد الله من عباد الله من عباد الله من عباد الله من عباد الله

قال يعقوب • الولد من نور العين • والاب من نور العين • والاب من نور العين •
 رب لا تدركهم • ما بشر بكر تايمو لو ذكر وجعلت العجوز كالانكار •
 ناسب الشكر بالذكر والتسبيح بالمشي والابكار • النفوس متعلقة بالسر •
 مرور الى القاية • لما قيل بئسرك بعلام قل رب اجعل لي آية • اذا خطب الكفاة
 فلا ترد وهموا خطب يسير • الا تفعلوا تكن تفتنة في الارض وصناد كبير • حسن
 الخلق في المعاملة • جعل العرض الذي لديك • فان اتيت عشرا من عندك
 وما اريد ان اسبق عليك • لا تقتلوا اولادكم خشية عذابهم وعشا هدر •
 نحن نرزقكم واياهم • لا تكثرها كثرة العيال لضعف اليقين • ان الله هو

ان الذين تدعون من دون الله لن يخلقوا ذبابا • اساس المكر والحيل واهية
 بمقنع الحكمة والقواعد • قد مكر الذين من قبلهم فالى الله بنياهم من القواعد
 لا حرج في الكيد والاحتيال بعد الاذن فيه • فبدأ باوعيتهم قبل وعاء اخيه •
 رب ذوا مر تظنون انه خير لكم • وعسى ان تكونوا تباشروا وهو خير لكم •
 رب اجنبية يكون اعون من القريب جلبا ودفعا • لا تدرون ايهم اقرب لكم نفعا
 انه مجبول في الشدايد على نضرك وذبك • وقال للذي ظن انه ناج منهما اذكرني عند ربك
 اللعنة عند المهلكة من جبلة البشر ورتبما يهرب منه منكوسا • فاجس في نفسه خيفة
 موسى • يعاقب الصديق بالتفاته الى غير الملك المبين • فلبث في السجى بضع سنين
 تقع الشياطين وقتها وتكشف الكروب والغممة • وقال الذي يخامنها واذكر بعزاه
 لما اخرج يوسف من البئير منع ابوه عن ان يذبحه التائب • ولما فضلت العير
 قال ابوهم ان جدريج يوسف • الا انما خلق جبلة لا يتقون في معاملته •
 قل كل يعمل على شاكلته • العجلة والتضييق يوقع الشيطان في البلاء والضرر • ويدع الانسا
 بالشر دعاه بالخير • الشدايد تدعون بالفرح والهم احاطت بك بمنزلة شري •
 يجعل الله بعد ريسا • لمن لا ان المتابعة خلق القلب عما يري ويصل • انه الصلا
 تنزع عن الفشاء والمنكر • لا تطلب من الخلق ضرورة ضياعا من كاري العفر
 فانه العزة جميعا • كما امرت اهل ح • ان اهل الله اذا جاء بالرحل •
 الموت بائنة بغيته وهو حل امر شديد • ولو كان في بروح مشتتة وقصر مشيد •
 من الموت ما هو اقيم • ان الموت الذي ترون من دانه ملائكة •
 انصروا الفرصة قبل ان يفتد على النفس عليها • ان يوتر الله نفسا اذا جاء اجلها

ان
 الاله

عبر الى
 حيا

اذا جاء الاجل فلا فوت • كل نفس ذائقة الموت • بادروا بالاعمال قبل ان تقولوا
 وقت حلول الاجل • ربنا اخرجنا بفعل صالح الى غير الذي كنا نعمل • اذكر يوم ما تفل فيه
 الايدى ويشرب الحميم والفتاق • والتفت الساق بالساق الى ربك يومئذ المساق •
 الامر اذا نزل بالغافلين لم يكن الخلاص في اطعامهم • وحيل بينهم وبين مدتهم كما فعل
 باشياعهم • الطيب تابع تجربته وبايع ما في اجرته فالشافي هو الله لا هو •
 وان يمسك الله بضره فلا كاشف له الا هو • اطباء الكفار يضرون موتكم وان اطروا
 الاطاعة والعهود • لتجدن اشد الناس عداوة للذين امنوا اليهود • ان يمسك
 الله بضره فلا تقدر على منفعة وعضله • وان يردك بخير فلا راد لفضله •
 قد يذهب قول الطيب وهو جفا • ونزل من القرآن ما هو شفاء • الكافر
 شريك في نعمة الدنيا في جلبك وذكرك • كلاً مذهب هؤلاء وهو لادع من عطاء ربك
 امور الاخرة لا تدرك الا بالخير • في النهر يترك فيه الحمار والبقر • والواوكتا
 نسمع او نعقل ما كنا في اصحاب السعير • اعني البقرة الشدة من يسقط على الارض من الغنم
 ومن غرقت بالله فكأنما خرج من السماء • اهل الجنة من زجر النفوس عن المعاصي
 ان للفقير الجنة ونهر • الجنة وانما حياضها نهر • يدخل بفضل الله عاوج
 للجنة الذي ذهب حياضها • اتمها • لا يصلحها من رها الله عز وجل
 العالمين • ربك رب العالمين • وسلا على المرسلين • محمد وآله
 وانا الفقير على الله واجي من الله بطرفه • وهو الذي يقبل التوبة

الاستماتة

هذه الحكمة البرانية التي هي من علم
 واجرت ان يحسنه ويحبه من اراد وانا الفقير على بن حسان الدين
 وكان ذلك في سنة ١٠٠٠ من الهجرة النبوية في شهر ربيع الثاني
 الحرام الحرام من شهر ربيع الثاني سنة ١٠٠٠ من الهجرة النبوية
 والحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على
 سيدنا محمد وآله الطيبين

الله أكبر من جميع وجوه صفة التعظيم الذي تبلغه

ماه نيسانك اون الثاني
كونت يوم جمعه رمضان
واخل اولاد

ما رجب بربك اون الثاني
كونت يوم خميس شوكندار باوشنازك
او غيلبي شيا بكاربي شغبان
شربفك بكرخي در درخي
كونت يوم بازا - بيزكي
واقع اولديا

نيه يوم صين بي سوس
ماه رجب كوزكندك دوو بونج
لكه الثاني كونت يوم كسبت
سلطانة مصطفى حهزنازك
ولدخي ترهزكندك كسلطانة
كسبم حهزكندك ببنك
واقع اولديا
سك بوز تخن ستن كوكون شغبان
شربفك سكرخي كونت يوم اربعه
جمع ثالث تمام اولدي

رسالة الله الرحمن الرحيم
ويعلم خاتمة خبر اولئك اورطاعز
وردت في عهد رسول الله
اورويحي كبر سلاي انك طلوبه

